

Hz. BAHAULLAH'ın LEVİHLERİ

Asıllarından Çeviren
M.İnan

İstanbul
1994

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Dizgi- Baskı
Menteş Matbaası
İstanbul

İÇİNDEKİLER

İŞRAKAT	1
Bu, Müheymin ve Kayyum Olan Tanrının Sahifesidir	3
BEŞARAT	21
KEMİMAT-I FİRDEVSIYE	29
TERAZAT	43
İsimler Üzerine Müheymin Olan İsmim İle	45
DÜNYA LEVHİ	51
Beyan Melekûtunda Söyleyici İsmimle	53
"DAL" SÜRESİ	61
Ebha Üfukta Bâki Olan O'dur!	63
SELMAN LEVHİ	67
Benim Üzgün İsmimle!	69
HER ŞEYİN BAŞI	83
Yüceler Yücesi Tanrı O'dur	85
KERMİL LEVHİ	87
TIP LEVHİ	91
O'dur Bilicilerin Bilicisi Tanrı	93
EMVAC (DALGALAR) LEVHİ	97
O'dur Müjdeci, Şefkatli, Keremli!	99
EB'ÛL FAZİL LEVHİ	101
Biricik Eşsiz Tanrının Adıyla	103
YEDİ SORU LEVHİ	105
Söyleyicinin ve Bilicinin Adıyla	107
EŞREF LEVHİ	111
O, Aziz ve Bedî'dir!	113
HADİ LEVHİ	117
O'dur Aziz ve Cemil Allah!	119
REİS LEVHİ	137

Onun Ebha Adıyla	139
REİS LEVHİ II	145
O'dur İstihkak Üzere Malik!	147
ABDÜLVEHHAB LEVHİ	153
O, Kendi Yüce Üfkundan Bakandır!	155
FİLOZOFLAR (HİKMET) LEVHİ	159
İbda' Edici, Bilici ve Hikmetli C'anın Adıyla	161
ANDELİP LEVHİ	171
O, Hakkın Gözleri Önünde Hak Üzere Nida Edendir	173
KINA' (PEÇE) LEVHİ	187
K.Z. VEYA FUAD LEVHİ	199
O'dur Akdes ve Ebha!	201
AHDİMİN KİTABI	205
(Vasiyetname)	207
TECELLİYAT LEVHİ	211

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İŞRAKAT
(Parıltılar)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BU, MÜHEYMİN VE KAYYUM OLAN TANRININ SAHİFESİDİR

ŞANI HİKMET VE BEYAN OLAN YÜCE TANRI O'DUR! Hamdolsun o Allaha ki ululuk, güçlülük ve güzellikte tektir; izzet, kuvvet ve celâlde birdir; hayallere sığmaktan veya kendisi için eş ve benzer düşünülmekten münezzehtir. O, kendi doğru yolunu açık açık ve büyük bir fesahatle bildirdi. O, her şeyden müstağni ve mütealdir. Yeni yaradılışı dileyince, irade ufkundan çıkıp parlıyan Noktayı tafsil eyledi. Bu suretle tafsil olunan Nokta, her menzilde, her bir heyet üzere döne döne insanların Mevlâsı Tanrının emriyle makamların müntehasına ulaştı. Bu Nokta, isimler dairesinin merkezi ve inşa melekûtunda harf zuhurlarının hatemesidir. Bu Nokta vasıtasıyla ki en gizli sırta ve en muammalı remze delâlet eyliyen şey belirdi. Bu Noktadır ki nurlu sahifede; temiz, kutlu ve parlak varakada İsm-i Âzamdan haber vermek üzere zuhura geldi. Bu Nokta Mesaninin başındaki ikinci harfe bitişince, beyan ve mâna felekleri döndü, Tanrının ebedî nuru parladı, bürhan semasının yüzünde kubbelendi ve ondan iki neyyir vücude geldi. İşaretlerle işaretlenmiyen, ibarelerle tabir olunmayan, vasıflarla tanınamıyan ve hiç bir eserle nitelenmiyen Rahman mübarek ve müteali olsun! Önünde ve sonunda lütuf ve ihsan sahibi buyurucu O'dur. O, o iki için kudret ve iktidar orduları içersinden koruyucular ve muhafızlar tayin buyurdu. O'dur, müheymin, aziz ve muhtar. Nasıl ki Mesanî iki kere nazil olmuştur, öylece hutbe de iki defa nazil oldu. Hamdolsun o Tanrıya ki Noktayı izhar buyurdu, Ondan olmuş ve olacağı ilmini tafsil eyledi, Onu kendi ismine münadi ve ümmetleri korkudan titretip dünyanın ufkundan nurlar yağdıran Ulu Zuhuruna mübeşşir kıldı. Tanrı O Noktayı kulları arasından temiz yürekli olanlara nur denizi yaptı ve arka çevirenlere ateş küresi kıldı. Tanrı O Noktayı nimeti küfre, semavî maideyi nifaka tebdil edip dostlarını en kötü bir makarra ileten dinsizlere ateş küresi kıldı. Onlar dünyada nifak izhar eden, Kıdem Heykelinin tahta geçip mukaddes vadinin sağından münadinin nida eylediği bir günde misakı bozan kullardır.

Ey Beyancılar! Rahmandan korkunuz. Tanrı elçisi Muhammed'in ve ondan önce Ruh'un ve ondan daha önce Kelim'in bahis konusu eylediği kimse işte budur. Ve işte Beyan Noktası da arşın önünde durmuş şöyle haykırıyor: (Tanrıya and olsun! Bu Nebe-i Azîmin zikri için; peygamberlerin içlerinde gizli ve mukaddeslerin gönüllerinde saklı ve isimlerin sultanı olan Rabbinizin elvahında Yüce Kalem vasıtasıyla yazılı bu Doğru Yolun zikri için yaratıldınız.) Söyle: Ey nifak erbabı, hıncınızdan geberiniz; işte ilminden hiç bir şeyin kaçmadığı kimse zahir oldu ve irfan dilberini gülümseten, beyan melekûtünü donatan kimse çıkageldi. Onun zuhuru ve gelişi üzerine, her yönelici dinlerin padişahı Tanrıya yöneldi, her oturan ayağa kalktı, her yatan ayaklanarak yakın Turuna tırmandı. Tanrı bu günü iyilere nimet, kötülere nikmet; inananlara rahmet, inanmayanlara ve arka çevirenlere kahır kılmıştır. O, O'nun katından mutlak bir otorite ile görünmüş, yerinde ve göğünde hiç bir şeyin denk gelemeyeceği şeyi indirmiştir.

Ey Beyancılar! Rahmandan korkunuz. Gece gündüz iman iddiasında bulunan Fûrkânilerin işlediklerini işlemeyiniz. Gece gündüz iman iddiasında bulunan Fûrkanîler, İnsanların Padişahı gelince, Ona arka çevirip kâfir oldular ve sonunda Ana Kitabı her şeyin dönüp dolaşıp vardığı yerde inleyen bir zulüm ile ölümüne fetva verdiler. Vaktâ ki Tur'un mükellimi söze başladı, boru çalındı ve -Vechin sayısı belli bazı harfleri müstesna- yerde gökte bulunanlar yıldırımla vurulmuşa döndüler; o zaman bu Fûrkanîlerin ne söylediklerini, ne eylediklerini ve nasıl bir vaziyet takındıklarını hatırlayıp göz önüne getiriniz.

Ey Beyancılar! Kuruntu ve sanılarınızı bir yana atıp insaf gözüyle Zuhurun Üfkuna, Ondan tezahür eyliylene, Onun katından inene ve düşmanlarından çektiğine bakınız. O, kendi Emrini açıklamak ve Kelimesini yüceltmek için belâları kabu! eylemiş olandır. O, göklerin yaratıcısı Tanrının Emri uğrunda, bir kere T'de, sonra M'de ve sonra tekrar T'de hapse atıldı. Bu sonuncusunda, azîz ve fezzal olan Tanrının Emrine karşı duyduğu iştiyaktan ötürü, zincirlere ve bukağılara vuruldu.

Ey Beyancılar! Tavsiyelerimi, kalemimden çıkanları, dilimin dediklerini unuttunuz mu? Yakînimi bıraktınız da vehimlerinize mi saplandınız? Yolumdan sapıp da havanıza mı uydunuz? Yoksa Tanrının usulünü ve zikrini bir yana mı attınız? Yoksa tanrının emirlerini ve hükümlerini terk mi ettiniz? Allahtan korkunuz. Zanları zancılara, kuruntuları kuruntuculara, şekleri şekçilere bırakınız da nurlu bir yüz ve temiz bir yürekle dinlerin maliki Tanrının doğdurduğu yakîn güneşinin görüldüğü ufka koşunuz.

Hamdolsun o Allaha ki ismet-i kübrayı inşa melekûtünde kendi Emrinin Heykeline bir zırh yaptı; bu en yüce makam ve mertebeden hiç bir kimseye pay takdir buyurmadı. Bu, kudret elinin kendi yüce nefsi için dokuduğu

süslü bir hilâttir. Bu hilât, (Dilediğini işler) tahtına oturmuş olandan başkasına yaraşmaz. Şu anda Kalem-i Âlâ'dan nazil olanı ikrar ve itiraf eyleyenler ilkin ve sonun sultanı olan Tanrının kitabında tevhid ehlinde ve tecrid erbabından mâduddur.

Söz gelip buraya dayanınca, irfan rayihası saçıldı, tevhid güneşi beyan semasının ufkundan parladı. Ne mutlu nidanın yüceler yücesi zirveye ve ötelere ötesi uca çektiği kimseye! Ne mutlu ilkin ve sonun muradı olan Tanrının muradını Benim yüce kalemimin cızırtısından sezene! Kayyum adımızla mührünü kaldırdığımız mühürlü şarabımızdan içmeyenler Tanrıbirliği ışığıyla aydınlanmamış, yer ile göğün Rabbi ve ilk ile sonun maliki olan Tanrının kitaplarındaki maksûdu anlamamış ve binaenaleyh her şeyi bilici ve her şeyden haberli Tanrının kitabında müşrikler arasına katılmış olur.

Ey muhterem sorucu! Kalemin yürümekten ve dilin söylemekten kaldığı günlerde göstermiş olduğun sabırlılık takdire değer. Benden Mutlak Yanılmazlık denen Tanrı ayetini sormuş; üzerindeki örtüyü senin için kaldırmamı istemiş; sırrını, mahiyetini, keyfiyetini, makam ve mertebesini, yücelik ve yüksekliğini sana izah eylememi dilemiştin. Tanrıya yemin olsun, ilim ve yakîn denizinin sedeflerinde saklı bürhan incilerini dışarı dökecek ve irfan cennetindeki beyan köşklerinde mestur mâna güzellerini açığa çıkaracak olur isek, muhakkak ki ulema her taraftan kıyameti koparır, Tanrı hizbini ilkte ve sonda Allaha küfreylemiş olan kurtların paralayıcı dişleri arasında görürsün. İşte bunun için, Tanrının emriyle, hikmete riayet eyleyerek, dostlarını Tanrı nimetini küfre değişip, kendilerine uyan bir çok kimselerin cehenneme gitmelerine sebep olanlardan korumak üzere kalemi-mizi uzunca bir müddet zaptettik.

Ey gözünü Hakk'ın yüzüne çevirip bakan sorucu! Mele-i Âlâ'yı yüce kelimesiyle incizaba getirene yemin olsun ki, melekût illerimdeki kuşların ve hikmet bahçelerimdeki kumruların, ancak mülk ve ceberut sultanı Tanrıya malûm nice bir ötüşleri ve ırlayışları var; iğne ucu kadar açıklanacak olsa, muhakkak ki zalimler geçmişlerin demediğini der ve asırlar boyunca işlenmiyeni işlerler. Onlar, gerçekten, Tanrı fazıl ve bürhanını, Allahın hüccet ve âyetlerini inkâr etmişlerdir. Onlar saptılar ve saptırdılar ve fakat farkında değiller. Onlar kuruntulara tapıyorlar ve lâkin haberleri yok. Onlar Tanrı'yı bırakarak, Tanrı diye bir takım zanlara sarılmışlar, ama bunu idrak etmiyorlar. Ulu denizi bir yana atarak ufak su birikintilerine koşuyorlar, fakat ne yaptıklarını bilmiyorlar. Onlar, müheymin ve kayyum Allaha arka çevirerek kendi havalara uyuyorlar.

Söyle: Tanrıya and olsun, Rahman kudret ve saltanat ile geldi. Onun gelişi ile dinler kırkudan titredi ve beyan bülbülü en yüksek irfan dalı üze-

rinde tatlı tatlı öttü. Tanrı bilgisinde saklı ve kitapta yazılı olan kimse işte ortaya çıktı.

Söyle: Bugün, Tur Mükellimi'nin zuhur tahtına oturduğu ve insanların alemlerin Rabbı olan Tanrıya kıyam eyledikleri gündür. Bu gün, yer kendi haberlerini anlatıp hazinelerini ortaya döktü, denizler incilerini dışarı attı, Sidre ağacı meyvalarını verdi, güneş kendi ışığını ve aylar kendi nurlarını saçtı, gök kendi yıldızlarını ve saat kendi âlâmetlerini gözler önüne serdi, kıyamet kendi satvetini ve kalemler kendi eserlerini ve ruhlar kendi sırlarını açıkladı. Ne mutlu Onu tanıyana ve Ona erene! Vay Onu inkâr eyliyene ve Ona arka çevirenel! Kullarını geri Hakka dönmeğe muvaffak buyurmasını Tanrıdan dile. O, gerçekten, tövbeleri kabul edendir, yarlıgayıcıdır, acıyıcıdır.

Ey yüceler yücesi Üfka yönelip başış ellerinden mühürlü şarabı içen! Bil ki: ismetin çeşitli anlamları ve dereceleri vardır. Bir bakıma, Tanrının sürçmeden koruduğu kimseler hakkında bu isim vâridir; ve yine Tanrının suç ve günahtan, irazdan, küfür ve şirkten ve buna benzer şeylerden koruduğu, kimselerin her biri hakkında da bu sıfat doğru gelir; fakat mutlak ismet makamı emir ve nehiylerden, hata ve nisyandan münezzehe olan kimsese mahsustur. Mutlak ismet sıfatı ile muttasıf olan böyle bir kimse öyle bir ışıktır ki onu karanlık takip etmez, öyle bir doğrudur ki, ona hata ârız olmaz; suya şarap, göğe yer, ışığa ateş dese doğrudur, onda hiç şek ve şüphe yoktur ve her hangi bir kimsenin itiraz etmeğe veya niçin ve nasıl demeğe hakkı yoktur; her kim itirazda bulunur ise, âlemlerin Rabbı olan Tanrının kitabında Hakka arka çevirmiş olanlar arasına girer; O, yaptığından sorulmaz, bilâkis herkes her şeyden sorumludur; O, beraberinde (Dilediğini yapar) bayrağı, kudret ve ihtiyar orduları olduğu halde, görünmiyen gökten gelmiştir; Ondan başka herkes Tanrı kanunlarına ve hükümlerine yapışmakla mükelleftir; her kim Tanrının koyduğu kanunlardan ve hükümlerden kıl kadar ayrılırsa ameli hiç olur. Bak ve hatırla: Tanrı elçisi Muhammed gelince: (Tanrı Evini ziyaret herkese borçtur) demişti ve Onun dediği şüphesiz doğrudur. Ve yine O, namaz, oruç, alemin Mevlâsı ve ümmetlerin mürebbisi olan Tanrının kitabında yazılı diğer ahkâmı getirmişti. Tanrının bu hükümlerine uymak herkese farz olmuştu. Onu inkâr eyliyen, Tanrıya, ayetlerine, elçilerine ve kitaplarına küfreylemiş olurdu. Doğru için yanlış, küfür için iman hükmü verseydi Onun bu hükümleri şüphesiz doğru olurdu. Bu makam, dile gelmiyen, suç ve günahtan eser bulunmayan bir makamdır. Haccı herkes için vacib kılan kutlu âyete bak. Ondan sonra gelenlerin kitapta emrolundukları şey ile amel eylemeleri mecburidir. Tanrının koymuş olduğu sınırları ve usulleri tecavüz eylemek hiç kimsenin ihtiyar ve salâhiyeti dahilinde değildir; tecavüz eyliyenler ulu tahtın Rabbı olan Tanrının kitabında günahkârlar arasına girmiş olurlar.

Ey gözlerini Emrin Üfkuna dikmiş olan kimse! Bil ki: Tanrının iradesi insanların koyduğu sınırlar ile sınırlanmaz. Tanrı hiç bir zaman onların yolunda yürümez. Herkese düşen, Onun doğru yolunda yürümektir. O, sağa sol veya Güneye Kuzey dese, doğrudur; onda şek ve şüphe yoktur. O, kendi işinde övülmüştür, emrinde mutadır. Ona hükmünde ortak, saltanatında yardımcı yoktur; istediğini yapar, dilediği gibi hükmeder. Ve sonra şunu da bil ki; Ondan başkası Onun katından sadır olan tek bir kelime ile yaratılmıştır. Onlar için, Onun emir ve izni olmadıkça, ne bir hareket var, ne bir sükûn.

Ey sevgi ve dostluk havasında uçan! Ey varlık âleminin maliki olan Rabbin yüzünden saçılan ışıklara bakan! Mutlak ismette kendine ortak ve yardımcı olmadığını herkesin iyice bilmesini murad eyliyerek Kendi ilminde saklı ve örtülü şeyi sana açtığından dolayı Tanrı'ya şükreyle. O'dur emirlerin ve hükümlerin doğusu ve O'dur ilim ve irfanın kaynağı. Onun özgesi memur ve mahkumdur; O ise her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan hâkim ve âmir. Zuhur âyetlerinin güzel kokularına kapılıp kıyamet gününün mâliki olan Rabbinin başış ellerinden kevser suyunu içerek kendinden geçince şöyle de:

İlâhi! İlâhi! Hamdolsun Sana ki: Beni Kendine ilettiler, Kendi ufkuna kılavuzladın, yolunu bana gösterdin, delilini bana açıkladın; kulların arasındaki âlim ve fakihlerin çoğu ve onlara, Kendi katından her hangi bir beyyine ve bürhan olmaksızın, uyanların arka çevirdiği bir sırada beni Kendine yönelenlerden eyledin. Fazıl Seninidir ey İsimlerin İlâhı ve sena Sana mahsusur ey Semanın Yaratıcısı! Çünkü mühürlü şarabını kayyum isminle bana içirdin ve beni Kendine yaklaştırıp beyanının maşricisini, âyetlerinin matlâfını, emir ve hükümlerinin masdarını, hikmet ve lütuflarının kaynağını bana tanıttın. Ne mutlu o yere ki kudûmunla müşerref ve ulu tahtına makar olmuştur. Ne mutlu o yere ki gömleğinin izzet ve saltanatının, kudret ve iktidarının muattar kokuları orada yayılmıştır! Ben gözü ancak Senin güzelliğini görmek için severim. Ben kulağı ancak Senin sesini ve âyetlerini işitmek için isterim.

İlâhi! İlâhi! Gözleri, yaratılışlarındaki gayeden; yüzleri Senin Üfkuna yönelmekten, büyük kapıda durmaktan, tahtın önüne gelmekten, fazıl güneşinin nurlarının parıltıları karşısında eğilmekten mahrum buyurma. Rabbin! Ben bütün kalbimle, ruhumla, kol ve bacaklarımla, dış ve iç dilimle Senin birliğine, teklifine, Senin Tanrı olup Senden özge bir Tanrı bulunmadığına şehadet eden bir kimseyim. Sen yaratıkları Seni tanısinlar ve arzında derecelerinin yükselip kitaplarında ve elvahında indirdiğin şeyler vasıtasıyla ruhlarının ilerlemesi için Emrine hizmet eylesinler diye yaratın. Fakat yazık ki Kendini açıklayıp âyetlerini indirince, Sana arka çevirdi-

ler; Sana ve kuvvet ve kudretinle izhar buyurduğun şeye küfreylediler; Sana eziyet etmeğe, nurunu söndürmeğe, Sidre ateşini körletmeğe kalkıştılar; zulümlerini Senin kanını döküp hürmet perdeni yırtmak istiyecek derecede ileri götürdüler. İnayet ellerinde büyütüp isyankâr kulların şerrinden koruduğun ve âyetlerini yazdırmak için karşında durduğun kimse de böyle yaptı. Eyvahlar olsun, Senin günlerinde işlediği bir nice işlerden dolayı! O, ahdini ve misakını bozdu, âyetlerini inkâr etti, arka çevirmeğe kalkıştı, melekût ehlini inletecek şeyler irtikâb eyledi. Vaktâ ki hayal kırıklığına uğrayıp hüsrân kokusunu kokladı, o zaman haykırdı ve temiz yürekli kulların arasındaki mukarrebleri ve celâl çadırının sâkinlerini hayretlere düşürecek şeyler söyledi.

İlâhi! Görüyorsun ki toprak üzerinde çırpınan balık gibiyim. Ey yardım için kendisine başvuru ve ey kadın erkek bütün insanların dizginini elinde tutan kimse! Sen bana meded eyle, Sen bana merhamet buyur. Büyük suçlarımı ve günahlarımı düşününce beni ümitsizlik sarar; ne zaman bağış denizini, cömerdlik göğünü ve fazıl güneşini düşünür isem, o zaman sağdan soldan ve yukarıdan aşağıdan ümit kokusu alırım: sanki bütün eşya bana Senin rahmet yağmurlarını müjdeler.

Ey muhlislerin dayanağı ve mukarreblerin gayesi! İzzetine yemin olsun ki, lûtf ve ihsanların, fazıl ve inayetlerin bana cesaret verdi; yoksa varlığı tek bir kelimesi ile şühûd alanına çıkarmış olan bir kimseyi anmak benim gibi bir mefkudun haddi mi? Nitelemelerle nitelenemez ve anılarla anılamaz olduğu bürhan ile sabit bulunan bir kimseyi nitelemeğe kalkışmak benim gibi bir ma'dûmun işi mi? O, yaratıklarının idrakinden mukaddes ve kullarının irfanından münezze olagelmıştır.

Rabbim! İşte önünde bir ölü; onu Kendi dirilik kâsinden cömerdliğiyle mahrum buyurma. İşte tahtın karşısında bir hasta; onu şifa denizinden alıkoyma. Bilirim ki, kuldân zuhura gelen şeyler onun kendi sınırlarıyla sınırlanmış olup Senin huzuruna hiçbir veçhile lâıyk değil; bununla beraber, beni her bir halde, Seni anmağa, Seni övmeğe ve Emrine hizmette bulunmağa müeyyed buyurmanı Senden dilerim. İzzet ve azametine yemin olsun, övgün olmasa dilim benim ne işime yarar? Hizmetin olmasa varlığımdan bana faide ne? Ben gözü ancak Senin Yüce Üfkundan parlıyan ışığı görmek için severim. Ben kulağı ancak Senin tatlı sesini işitmek için isterim.

Ah! Ah! Bilmiyorum, ey Tanrım, ey dayanağım, ey ümidim, acaba benim için gözüme ışık, göğsüme genişlik ve yüreğime ferahlık verecek şeyi mi takdir buyurdun; yoksa, ey Kıdem Maliki ve Ümmetlerin Sultanı, bozulmaz yazgın beni arşın önüne gelmekten uzak mı tuttu?

İzzetine, saltanatına, azamet ve iktidarına yemin olsun ki; uzaklık karanlığı beni öldürdü; nerde yakınlık aydınlığın, ey âriflerin maksudu? Ayrılığın satveti beni helâk etti: nerde vuslat ışığın, ey muhlislerin sevgilisi?

İlâhî! Senin yolunda, hakkını inkâr edip misakını bozan ve âyetlerinle mücadele eyliyenlerin bana neler ettiğini görüyorsun; görünen nimetine, inen sözüne, tamamlanan hüccetine küfreylemiş olanların elinden neler çektiğimi görüyorsun.

Rabbim! Dilimin dili, yüreğimin yüreği, canımın canı, dışım ve içim Senin birliğine, teklifine, gücüne, zoruna, ululuğuna, saltanatına, izzetine, yüceliğine, muhtarlığına ve Senin Tanrı olup Senden özge Tanrı bulunmadığına şahadet etmektedir. Şimdiye kadar hep gözlerden ve anlayışlardan nihan olan bir hazine idin; bundan sonra da ezellerin ezeline nasıl idiysen gene öyle olacaksın. Dünyanın gücü Seni zayıflatmaz, milletlerin kudreti Seni korkutmaz. Vahyinin maşrukını, âyetlerinin matlâını, zuhurunun semasını ve cemalinin güneşini tanıtmak içindir ki bilgi kapısını kullarına açtın. Kendin zâhir olacağını kitaplarında, sahifelerinde ve mukaddes yazılarında bütün yeryüzü sâkinlerine söz verdin; yüzündeki celâl perdelelerini kaldıracağını onlara vaad buyurdun; nasıl ki bunu Sen Hicaz ufkundan Emir güneşinin doğmasına ve insanlar arasında hakikat nurunun parlamasına vasıta ittihaz buyurduğun Habibine: (O günde insanlar âlemlerin Rab-bına kıyam eyliyeceklerdir) sözü ile ve ondan önce Sina dağında kendisiyle konuştuğun kimseye: (Kavmi karanlıktan aydınlığa çıkar ve onlara Tanrı günlerini hatırlat) müjdesi ile haber vermiş olduğun gibi evvel ve âhir Ruha, nebilerine ve elçilerine de böylece haber verdin.

Senin bu Ulu Zikir ve Büyük Haber hakkında indirdiklerin yüce kaleminin hazinelerinden çıkıp görünecek olsa, Kendi gücünle kurtardıkların ve Kendi fazıl ve kereminle korudukların müstesna, ilim ve irfan illeri sâkinleri hep yıldırımla vurulmuşa döner. Ben şahadet ederim ki, nebilerine ve temiz yürekli kullarına müjdelediğin kimseyi meydana çıkardın. O, gerçekten, izzet ve iktidar ufkundan ayet bayrakları ve beyyine sancakları ile çıkagelerek kuvvet ve kudretinle herkesin gözü önüne dikildi, herkesi En Yüce Zirveye ve En Yüksek Üfka davet eyledi; öyle ki, ne ulemanın zulmü ve ne ümeranın satveti O'na mani olamadı. O, büyük bir sebat ve istikametle ayaklandı ve yüksek sesle: (Gerçek söylüyorum, O Büyük Bağışlayıcı bulutlara binmiş olarak geldi. Ey Yeryüzü sâkinleri! Ak bir yüz ve aydın bir yürek ile onu karşılayınız) diye seslendi. Ne mutlu Seni yüzyüze görene! Ne saadet Senin bağış ellerinden vuslat şarabını içip âyetlerinden yayılan güzel kokuyu koklayana! Ne mutlu Senin fezanda uçup beyanına müncezip olana! Ne mutlu Senin tatlı sözlerinle büyülenerek Firdevs-i Âlâ'ya, Ulu Tahtının önünde bulunan o mükâşefe ve müşahede makamına girenel!

Rabbim! Beni özgenden kes; öyle kes ki, ancak Senin iradenle kınıldır, ancak Senin isteğinle söz söyler ve ancak Seni anıp öven sesleri işitir olayım: bunu Senden zuhuruna ufuk kıldığın mutlak ismet yüzü hürmetine, yaratıkları yaratmakta ve Emri açıklamakta vasıta ittihaz buyurduğun yüceler yücesi kelimen yüzü hürmetine ve isimleri inletip ârifleri korkudan titreten bu isim yüzü hürmetine dilerim.

Hamdolsun Sana ey İlâhım ve şükrolsun Sana ey Ümidim ki, bana doğru yolunu açık açık bildirdin ve Büyük Haberini açıkladın; ekser kulların ve yaratıkların Sana arka çevirdiği bir sırada beni Vahiy Maşrukına ve Emir kaynağına yönelttin. Beni sevginde sabit, Kitabında benim için takdir buyurduğuna razı, senin ve dostlarının hizmetine âzim kıl: bunu Senden, ey ölümsüzlük illerin Padişahı, Yüce Kalemnin cızırtısı, Yeşil Ağaçta alazlanıp dile gelen ateş ve Baha ehline tahsis ettiğin gemi yüzü hürmetine dilerim. Ve sonra, ya İlâhi, kullarını Emrini yükseltecek şeylere ve kitabında indirdiğin amellere müeyyed buyur. Sen dilediğin şeye muktedir ve müheyminsin; Sen bütün şeyleri Kendi avucunda tutansın; Senden özge güçlü, bilici ve hikmetli bir Tanrı yoktur.

El Celil! Denizi ve dalgalarını, güneşi ve pırıltılarını, göğü ve yıldızlarını, sedeflerini ve incilerini Sana gösterdik; bu büyük fazıldan ve âlemi saran keremden dolayı Tanrıya şükret.

Ey yüzünü Yüzün nurlarına çevirmiş olan! Türlü kuruntular yeryüzü sakinlerini sarmış, onları yakın ufkuna ve parıltılarına, görünüşlerine ve ışıklarına bakmaktan geri tutmuştur. Çeşitli zanlar onları Kayyumdan meneylemiştir. Arzularına göre söz söylerler ve fakat böyle yaptıklarının farkında değiller.

Kimisi diyor: (Âyetler indi mi?) Söyle ona: göklerin Rabbına yemin olsun ki, evet. Kimisi soruyor: (Saat geldi mi?) Beyyinelerin mazharına and olsun ki, geldi ve geçti bile. Hâkka geldi ve işte Hak hüccet ve bürhan ile geldi. Sahire açığa çıktı ve işte insanlar korku ve ıstırap içinde. Zelzeleler geldi çattı ve işte kabileler muktedir ve cebbar Tanrının korkusundan feriyada başladı. Söyle! Sâhha haykırdı ve işte bu Gün bir ve muhtar olan Tanrınıdır.

Kimisi: (Kıyamet koptu mu?) diyor. Evet ve hattâ Kayyum âyetlerinin melekûtü ile kıyam eyledi. Soruyorlar: (İnsanlar hep yere serilmiş görünüyorlar mı?) En yüce ve en nurlu Rabbıma yemin olsun, evet. (Kökler diplerinden sökülüp atıldı mı?) diyorlar. Evet, sıfatların mâlikine yemin olsun, dağlar bile delindi. Birisi: (Nerede cennet ve cehennem?) diye soruyor. Söyle ona: Ey şüpheci müşrik! Birincisi Benim mülâkatım, ikincisi ise senin nefisindir. Bir başkası: (Hani ya terazi?) diyor. Söyle ona: Rahman olan Rabbı-

ma yemin olsun, işte; fakat onu ancak görücü gözü olanlar görür. (Yıldızlar yere düştü mü?) diyorlar. Söyle onlara: Evet, Kayyum, Sır diyarında iken; ibret alınız, ey nazar sahipleri! Biz kudret elini azamet ve iktidar koynundan çıkarınca, bütün alâmetler göründü. Tayin olunan vakit gelince, mü-nadi nida eyledi ve Tur'cular bu yaratık dünyasının mâliki olan Rabbinin satvetinden vukuf sahrasında bayılıp düştüler. Soru soruyor: (Sur'a üflendi mi? Söyle ona: Zuhurun Sultanına yemin olsun, evet; O, Rahman adının tahtına oturduğu zaman. Nurların mâtlâi olan Rabbinin fecri gecenin koyu karanlığını dağıttı. Gerçek söylüyorum: Rahmanın tatlı yeli esti, ruhlar beden kabirlerinde titredi. Aziz ve mennan Tanrının katından iş böyle oldu. Kâfirler: (Gök ne zaman yarıldı?) diyorlar. Söyle onlara: Siz gaflet ve sapıklık mezarlarında iken. Müşriklerden bazıları gözlerini silip sağa sola bakıyorlar. Söyle: Gözünüz görmez; senin için bu günde sığınacak yer yok. Onlardan birisi: (Mahşer kuruldu mu?) diyor. Söyle ona: Rabbıma yemin olsun, evet; sen kuruntu yatağında iken. Başka birisi de soruyor: (Kitab fitret üzere indi mi?) Söyle ona: fitretin kendisi de buna mütehayyir; Tanrı'dan korkunuz, ey mazbut akıl sahipleri! Başka birisi de: (Ben kör olarak mı dirilip mahşere çıkarıldım?) diyor. Söyle ona: Bulutlara binene yemin olsun, evet. Cennet mâna gülleriyle süslendi ve cehennem ateşi fâcirlerin ateşi ile ateşlendi. Söyle: Misak gününün Sultanı gelince, zuhur ufkundan nur parladı ve ufuklar aydınlandı. Şüpheciler ziyan etti, ikan matlâına yakîn ışığı ile yönelen ise kazandı.

Ey yüzünü Zuhurun Ufkuna çevirip bakan! Ne mutlu sana ki, ruhlara kanat veren şu levih senin için indirildi. Onu ezberle, sık sık oku. Hayatıma yemin olsun, bu levih Rabbinin rahmet kapısıdır. Ne mutlu onu sabah akşam okuyana! İlmin dağını sarsıp ayakları sürçtüren bu Emirde senin zikri ni işittik. Aziz ve Vehhaba yönelmiş olan Baha ehline baha olsun! Levih bitti ise de söz bitmedi. Sabırlı ol, Rabbin çok sabırlıdır.

Tanrı Kendi kudret ve saltanatı ile gelince, yalancı dillerin söylediklerini öğrensin diye Biz bu âyetleri bir müddet önce Sicn'i Azama girdiğimizde indirmiş ve sana göndermiştik. Zan yapısı sarsıldı, kuruntu göğü yarıldı; millet ise hâlâ şek ve şüphe içerisinde münakaşada. İktidar ufkundan bütün bir âyet dünyası ile gelen Tanrının hüccet ve bürhanını inkâr ettiler. Onlar, kendilerine buyurulanı bırakıp, Kitapta kendilerine yasak edilmiş olanı aldılar. İlâhlarını bir yana atarak kendi havalara uydular. Onlar gerçekten gaflet ve sapıklık içersindedirler. Âyetleri okur ve okuduklarını inkâr ederler, beyyineleri görür ve gördüklerine arka çevirirler. Onlar, gerçekten, şaşılacak bir şüpheye saplanmışlardır.

Biz kendi dostlarımıza Tanrı korkusunu tavsiye ettik. Tanrı korkusu bütün güzel amellerin ve huyların doğuş noktasıdır. Tanrı korkusu, Baha şehrinde adalet ordusudur. Onun nurlu bayrağı altına gelip ona sımsıkı ya-

pışana ne mutlu! Böyle bir kimse, Kayyum-ül Esmâ kitabında sözü geçen kırmızı geminin yolcularındandır.

Ey Tanrının hizbi! Vücutlarınızı emanet ve diyanet hilâti ile donatınız; Rabbinize amel ve ahlâk askerleriyle yardım ediniz. Biz sizi kitaplarımızda, sahifelerimizde, levihlerimizde ve sair mukaddes yazılarımızda fesad ve mücadeleden meneyledik; bu memnûiyetten maksat sizin yükselmeniz ve yücelmenizdir; buna gök ve yıldızları, güneş ve parıltıları, ağaçlar ve yaprakları, deniz ve dalgaları, yer ve hazineleri şehadet ederler. Bu kıymet biçilmez ve hayranlık verici kutlu makamda kendilerine yaraşır şeylere dostlarını müeyyed buyurmasını Tanrı'dan dileriz. Ve yine, çevremizde bulunanların Yüce Kaleminden sadır olan şeyleri icraya muvaffak olmalarını da Kendinden dileriz.

Ey Celil! Güzelliğim ve inayetim senin üzerine olsun! Biz kullara mârufu emrettik, onlar ise Benim kalbimi ve kalemimi inletecek işler yaptılar. Meşiyetimin göğünden ve irademini melekütünden ineni işit. Benim mahzunluğum mahbusiyetimden veya düşmanlarımın edip eylediklerinden dolayı değil hayır, Benim mahzunluğum Bana mensubiyet iddiasında buldukları halde Beni inletip ağlatacak işleri irtikâp eyleyenler yüzündendir. Biz onları başka başka levihlerde her türlü öğütlerle öğütledik. Onlara tevfik ihsan buyurmasını, onları Kendine yakın getirmesini, kalplere itminan ve ruhlara huzur verecek şeylere onları müeyyed eylemesini, Kendi günlerine yaraşmıyan şeylerden onları uzak tutmasını Tanrı'dan dileriz. Söyle: Ey memleketlerimdeki dostlarım! Sizi Tanrı hatırı için öğütliyenin öğütünü dinleyiniz. O sizi yarattı; sizi yükseltecek ve size yarayacak şeyleri açıkladı; size Kendi doğru yolunu ve Büyük Haberini öğretti.

Ey Celil! İnsanlara Tanrı korkusunu tavsiye eyle; Tanrı askerlerinin, güzel huylar ve iyi ameller ordusunun baş kumandanı Odur; milletler, bütün geçmiş asırlar boyunca, onun eliyle fethedilmiş, zafer bayrakları en yüksek tepelere onun vasıtasıyla dikilmiştir.

Senin ve Ulu Arşın Rabbi olan Tanrı katında emanetin ve mertebesinin ne olduğunu sana bildiriyoruz. Günlerden bir gün, Yeşil Adamıza gitmek üzere yola çıktık. Oraya varınca ırmaklarını akar, ağaçlarını sarmaş dolaş gördük. Güneşin ışıkları ağaçların aralarında oynayıp duruyordu. Sağa dönüp baktık ve işte orada kalem vâsfindan, kalem, o lâtif, şerif, yüce ve kutlu noktada Yaratık Mevlâsının müşahede eylediğini tariften âciz olduğu şeyi gördük. Sonra dönüp sola baktık ve işte orada Firdevsi-Âlâ simalarından bir simayı bir nur direği üzerinde durur gördük. Nur direği üzerinde duran o Firdevsi-Âlâ siması yüksek sesle şöyle nida ediyordu:

EY YERDE VE GÖKTE OTURAN TOPLULUKLAR! BAKINIZ ŞU GÜZELLİĞİME, ŞU NURUMA, ŞU GÖRÜNÜŞÜME VE ŞU PARLAYIŞIMA. BİRİCİK GERÇEK TANRI'YA AND OLSUN Kİ, BEN EMANETİN KENDİSİYİM, EMANETİN CİLVESİYİM, EMANETİN DÜNYA GÜZELLİĞİYİM. BEN EMANETE SARILANLARIN, EMANETİN KADİR VE KIYMETİNİ BİLENLERİN ÜCRETİYİM. BEN, BAHAINİN EN BÜYÜK SÜSÜYÜM. BEN, ŞU MADDÎ ÂLEMDE BULUNANLARIN İZZET TACIYIM. BEN, DÜNYANIN ZENGİNLİĞİNE VE ŞU İMKÂN ÂLEMİNDE YAŞAYANLARIN İTMİNANINA EN BÜYÜK VESİLEYİM.

İnsanları, Varlığı Var Eyliyene yaklaştıracak şeyi senin için indirdik.

Kalem-i Âlâ (Celil, güzel Mevlâsının inayetini görüp şükür eyliyenlerden olsun diye) en fesahatli dilden en letafetli dile geçiyor. Ey gözlerini En Yüce Üfka çevirip bakan kimse! Nida yüksek, iştir kulak ise yok denecek kadar az. Ben mazlûm, ejderha ağzında, Tanrı dostlarını anıyorum. Bu günlerde başımıza Mele-i Âlâyı sızlatıp inleten bir belâ geldi. Dünyanın reva gördüğü zulümler ve ümmetlerin işlediği kötülükler Kıdem Sultanını söylemek istediğini söylemekten ve dilemek istediğini dilemekten alakoyamaz. Yıllardır perde arkasına çekilip gizlenmiş olanlar, kin ve husumet kılıcını ele alarak, gizlendikleri yerlerden ortaya fırlamışlar, dil ve kalemin anlatacağı fenalıkları irtikâp eylemişlerdir. İnsafı olanlar Benim bu Emrin tâ başlangıcından beri, büyük küçük, bilir bilmez, efendi köle, her sınıf halk önünde, açıktan açığa, herkesi yüksek sesle Doğru Yola çağırdığıma tanıklık ederler. Bütün bu müddet esnasında bu Mazlûmun kalemden başka bir yardımcı ve kendisinden özgü bir muini yok idi. Emrin esasından haberi olmayan bir takım gafiller Hakka arka çevirdiler. Tanrının bir çok kitaplarında ve levihlerinde bahis konusu edip yayılmalarından, patırtı çıkarıp, halkı azdırmağa çalışacaklarından kullarına haber vermiş olduğu karga ötüşlüler işte bunlardır. Ne mutlu o kimselere ki Kıdem Sultanının zikri karşısında bütün dünya sakinlerini hiçe sayarlar, onları yok bilip Tanrının kopmaz kulpuna yapışırlar; öyle bir yapışış ki, ne şüpheler, ne işaretler, ne kılıçlar ve ne de toplar onları çekip ayıramaz ve mahrumiyete uğratamaz. Ne mutlu rasihlere, ne saadet sabitlere!

Yüce Kalem, bu hususdaki dileğinizi göz önünde tutarak, mutlak ismetin makam ve mertebelerini sana açıkladı. Maksat, Nebiler Hateminin (özgesinin ruhu ona feda) kendi makamında bir eşi, benzeri veya ortağı bulunmadığına her kesin iyiden iyiye kanaat getirmesidir. Evliya (Tanrının selvâtı üzerlerine olsun) Onun sözü ile yaratılmışlardır. Onlar, Ondan sonra, insanların en bilgilisi ve üstünü olup, kulluğun münteha derecesinde dururlar. Tanrı zatının eş ve benzerlikten mukaddesliği ve varlığının ortak ve benzerden münezzehtliği Onun ile sabit ve zahir olur. Gerçek tevhidin ve manevî tefridin makamı işte budur. Bundan önceki ümmet bu makamı

hakkıyla idrak edip tanımaktan mahrum kalmışlardır. Nokta Hazretleri (öz-geşinin ruhu ona kurban): (Hatem Hazretleri vilâyet sözünü ağızlarına almamış olsaydı, velilik yaratılmazdı) buyurmuştur. Bundan önceki ümmet, müşrik oldukları halde kendilerini müvahhid sayarlardı. Onlar, insanların en cahili oldukları halde, kendilerini en alimi bilirdi. Bu gafillere ceza olarak, Ceza Gününde, onların akideleri, rütbe ve makamları her görücü göz sahibine ve işlerin iç katına her vakıf bulunana ayan beyan malûm olmuştur. Bu Zuhur müntesiplerini bundan öncekilerin saplandığı sanı ve kurntulara saptırmaktan korumasını, onları gerçek tevhid güneşinin parıltılarından uzak tutmamasını Haktan dile.

Ey Celil! Bu dünyanın zulmüne uğramış bulunan kimse buyuruyor: Adalet ayı örtüye bürünmüş; insaf güneşi bulut arkasına çekilmiş; bekçi ve koruyucunun yerine hırsız gelmiş oturmuş, eminin yerini hain almış. Geçen yıl bu şehre zalimin birisi gelerek idare dizginini ele aldı. Ondan her an eziyet ve zarar geldi. Tanrıya and olsun, bu zalim varlığı feryade getiren işleri işledi. Bununla beraber, bütün bir zulüm dünyası Kalem-i Âlâyı hareketten geri tutamamış ve tutamaz. Halkın korunması ve güvenliğin kurulması neye bağlı bulunduğunu, sırf bir fazıl ve rahmet eseri olarak, dünyada iktidar mevkii işgal eyliyenlere yazdık; belki bu sayede halk zalimlerin şerinden azade kalırlar. O, gerçekten koruyucudur yardımcıdır, imdad eyleyicidir. Adalet Evinin azaları, Kalem-i Âlâ semasının ufkundan amme terbiyesi, memleket imarı, şahıs masuniyeti ve namus vikayesi konularında sadır olan esaslara gece gündüz itina göstermelidirler.

BİRİNCİ İŞRAK

Hikmet güneşi memleket idaresi semasının ufkundan yükselince, şu yüce sözü söyledi: Servet, izzet ve kudret sahipleri din saygısını mümkün olan en iyi bir şekilde göz önünde bulundurmalıdırlar. Din dünya sakinlerini koruyup güvenlik içerisinde yaşatan parlak bir ışık ve müstahkem bir kaleidir; çünkü, Tanrının azameti karşısında duyulan korku, insanlara iyi şeyler yapmağı ilham eder ve onları kötü şeyler yapmaktan uzak tutar. Din ışığı perdelenecek olur ise, hercümerc meydana gelir, adalet ve insaf neyiri kararır, emniyet ve itminan güneşi aydınlık vermez olur. Her işe iyice vakıf olan kimse bunun böyle olduğuna şehadet eder.

İKİNCİ İŞRAK

Genel barıştır. Umumî sulh insanlığı koruyan vasıtaların başında gelir. Hükümdarlar insanlığı koruyup rahata kavuşturmakta baş âmil olan bu büyük vasıtaya elbirliğiyle tevessül eylemelidirler. Tanrı kudret ve iktidarının maşrik ve matlâları onlardır. İnsanlığı rahata kavuşturacak şeylerin icrasına onları müeyyed buyurmasını biricik gerçek Tanrıdan dileriz. Bu

hususta, bundan önce, daha geniş tafsilât Yüce kaleminden nazil olmuştur. Ne mutlu ona göre amel eyliyenlere!

ÜÇÜNCÜ İŞRAK

Tanrı tarafından konulmuş sınırların tatbik ve icrasıdır. Sınırlara riayet, insanlığı yaşatan baş âmildir. Tanrı hikmeti seması iki neyyir ile aydınlanır: meşveret ve şefkat. Dünya düzeni çadırı iki direğe dayanır: mücazat ve mükâfat.

DÖRDÜNCÜ İŞRAK

Her davaya bir yardımcı gerek. Bu Zuhurun muzaffer askerleri güzel amel ve ahlâktır. Bu askerlerin başbuğu Allah korkusudur. Her şeye mâlik ve her şeye hâkim olan Odur.

BEŞİNCİ İŞRAK

Devlet memurlarının yakından kollanması ve memuriyetlerin belli bir ölçü ve liyakate göre tevcihidir. Buna dikkat, her iş başında bulunan kimenin ve her hükümdarın vazifesidir. Eminin yerini hain ve koruyucunun yerini soyguncu almamalıdır. Sicn-i Âzamda zaman zaman gelen memurlardan kimisi, Tanrıya şükürler, adalet süsü ile süslü idiler; kimisi ise, nauzubillâh. Herkese hidayet buyurmasını biricik gerçek Tanrıdan dileriz; olaki emanet ve diyanet ağacının meyvalarından mahrum ve adalet ve insaf güneşinin ışıklarından memnu kalmazlar.

ALTINCI İŞRAK

İnsanlar arasında ittihad ve ittifaktır. İttifak sayesinde ki ümmetler Emir ışığıyla aydınlanagelmiştir. Bunu sağlayacak vasıtaların en müessiri ise insanların birbirlerinin yazılarını ve dillerini bilip anlamalarıdır. Bundan önce de bazı elvahımızda buyurmuş olduğumuz üzere, Adalet Evi eminleri ya mevcut dillerden birini veya yeni bir dili seçip aynı veçhile seçilecek bir yazı ile birlikte bütün dünya mekteplerinde çocuklara öğretsinler; bu takdirde, dünya tek bir vatan ve tek bir kıt'a haline gelir. Bilgi ağacının en güzel meyvası: (Hepiniz tek bir ağacın meyvaları ve tek bir dalın yapraklarıdır; iftihar, ancak kendi vatanını sevenin değil, âlemi sevenindir.) yüce sözdür. Bu konuda, bundan önce, dünyanın bayındırlığına ve ümmetlerin birleşmesine sebep olacak şeyleri indirmişizdir. Ne mutlu erenlere ve amel eyliyenlere!

YEDİNCİ İŞRAK

Kalem-i Âlâ çocukların tâlim ve terbiyesine ehemmiyet verilmesini herkese tavsiye eder. Bu münasebetle Sicn-i Âzama gelişimizin ilk yıllarında Kitab-ı Akdeste Tanrı iradesi semasından şu âyetler inmişti:

ERKEK VE KIZ ÇOCUĞUNU İLİMDE, YAZIDA VE LEVİHTE TAHDİD OLUNAN SAİR ŞEYLERDE YETİŞTİRMEK HER BABAYA FARZDIR; BİR BABA BU VAZİFEYİ İHMAL EDER İSE, EMİNLER ONUN BU ERKEK VE KIZ ÇOCUĞUNUN TAHSİL MASRAFINI, MALÎ DURUMU MÜSAİT İSE, ONDAN ALSINLAR; DEĞİL İSE, TAHSİL MASRAFI ADALET EVİNE RACİDİR. GERÇEKTEN, BİZ ONU YOKSUL VE ÂCİZ SİĞINAĞI YAPTIK. HER KİM KENDİ OĞLUNU VEYA BİR BAŞKASININ OĞLUNU TERBİYE EYLER İSE, BENİM KENDİ OÇULLARIMDAN BİRİNİ TERBİYE ETMİŞ GİBİ OLUR; BENİM BAHAM, İNAYETİM VE ÂLEMLERE SEBKAT EYLİYEN RAHMETİM ONUN ÜZERİNE OLSUN!

SEKİZİNCİ İŞRAK

Bu fıkra Kalem-i Âlâdan şu anda nazil olup Kitab-ı Akdesten sayılır. Milletin işleri Tanrı Adalet Evinin azalarına racidir. Onlardır Tanrının kullar arasında eminleri ve onlardır Tanrı memleketlerinde emir sahipleri. Ey Tanrının hizbi! Dünyanın mürebbisi adalettir; çünkü adalet mücazat ve mükâfat denilen iki direğe dayanır. Bu iki direk insanlığın iki hayat kaynağıdır; her günün bir icabı ve her zamanın bir muktezası olduğundan, işler Adalet Evi azalarına muhavveldir; hal ve zaman neyi icab ettiriyor ise onu yapsınlar. Tanrı hatırı için Emrin hizmetine kalkanlar Tanrının göze görünmiyen ilhamları ile mülhem olurlar; her kesin bu gibilere itaat eylemesi gerektir. İdare işleri tamamiyle Adalet Evine racidir, ibadet ise Kitapta yazılı olduğu veçhiledir.

Ey Bahaîler! Sizler muhabbet maşukları ve Tanrı inayeti matlâlarısınız. Dilinizi bir kimseye sövmekle veya lânet etmekle kirletmeyiniz. Gözünüzü yaraşmaz şeylerden koruyunuz. Kendinizde olanı gösteriniz; kabul olundu ise ne âlâ, aksi takdirde taarruz bâtıldır; onu, müheymin ve kayyum olan Allaha yönelerek, kendi haline bırakınız. Kedere sebep olmayınız, nerede kaldı ki fesat ve niza! Tanrı inayeti ağacının gölgesinde büyüyüp Tanrı iradesine göre amel eylieceğinizi ümit ederiz. Hepiniz tek bir ağacın yaprakları ve tek bir denizin damlalarısınız.

DOKUZUNCU İŞRAK

Tanrı dini ve Tanrı yolu, Kıdem Sultanının irade semasından sırf yeryüzü sakinlerinin ittihad ve ittifakını sağlamak için inmiş ve meydana çıkmıştır. Onu ihtilâf ve nifak sebebi yapmayınız. Birlik güneşinin doğup âlemi aydınlatması her şeyden önce, Tanrı dini ve şeriatı ile mümkündür. Dünyanın gelişimi, ümmetlerin eğitimi, insanların itminanı ve yeryüzünde rahatlığın teessüsü Tanrı usul ve ahkâmına bağlıdır. Bu büyük atiyenin baş sebebi odur. O, dirilik kadehini sunar, ölümsüzlük bağışlar, ebedî nimet saçar. İktidar dizginini elde bulunduranlar, ve bilhassa Tanrı Adalet Evinin üyeleri, bu esası koruyup yüksek mertebesinde tutmak için elden gelen gayreti göstermelidirler. Onlar, aynı zamanda, elleri altında bulunan halkın ahvalini yakından araştırmak ve her bir hizbin edip eylediklerini öğrenmek ile de mükelleftirler. İhtilâfın ortadan kalkıp dünya ufuklarının ittifak ışığı ile aydınlanabilmesi için Tanrı kudretini temsil eyliyenlerin, yani padişahların ve reislerin, himmette bulunmalarını kendilerinden isteriz. Herkes Kalem-i Âlâdan sadır olan şeylere yapışıp ona göre hareket eylemek mecburiyetindedir. Biricik gerçek Tanrı şahit ve kâinatın bütün zerrelere tanıktır ki: insanlığı yükseltecek, ilerletecek, yetiştirecek, koruyacak ve olgunlaştıracak şeyleri bildirdik; kitaplarımızda ve elvahımızda Yüce Kaleminden indirdik. Kullarını müeyyed buyurmasını Haktan dileriz. Ben mazlûmun herkesten istediği adalet ve insaftır; sadece işitmekle iktifa eylememeli. Ben mazlûmdan zuhura gelen şeyler hakkında düşünmelidir. Rahmanî melekût semasının ufkundan parlayan beyan güneşine yemin olsun ki; ortada bir mübeyyin veya söyleyici olsaydı, Ben Kendimi hiç bir vakit kulların yaygaralarına, alaylarına ve iftiralarına maruz bırakmazdım. Irak'a gelişimiz sırasında Tanrı Emri sönmüş ve vahyin rayihaları kesilmiş bulunuyordu. Çokları bitkin, solgun ve hattâ ölü gibiydi. Onun için boruya ikinci defa üflendi, (Sura bir defa daha üfledik) mübarek sözü azamet lisanından sadır oldu. Dünyayı vahiy ve ilhamın hoş kokularıyla dirilttik. Şimdi, korkularından perde arkasına gizlenmiş olanlar, Bana saldırmak maksadıyla meydana çıkmışlardır. Onlar, bu en büyük nimetin ilerlemesini menedip inkâr vadisine sapmışlardır. Ey insaf erbabı! Eğer bu dava inkâr olunur ise, dünyada isbatı kabil veya ikrarı değer hangi dava var? Arka çeviriciler, bu zuhurun âyetlerini toplamağa teşebbüs etmişler, kimin yanında buldularsa, yüze gülerek, almışlardır. Bu yön çeviriciler, her mezhep müntesibinin yanında o mezhebe müntesip imiş gibi davranmaktadırlar. Söyle: ölünüz hincınızdan, işte O, hiç bir göz ve kulak ve dirayet ve adalet ve insaf sahibi olanın inkâr edemeyeceği bir dava ile gelmiştir. Bunun böyle olduğuna şu nurlu anda Kıdem Kalemî tanıklık eder.

Ey Celil! Selâm sana! Biricik gerçek Tanrının dostlarına amel tavsiye ederiz. İnşallah muvaffak olurlar da Emir göğünden inen şeylerle amel eylerler. Rahmanın sözü, ancak amel eyliyenler için faidelidir. Onları bu müb-

rim Emirde sevdiği ve hoşlandığı şeylere müeyyed buyurmasını, adalet ve insaf üzere hareket eylemeğe muvaffak eylemesini, âyetlerini onlara tanı-
tıp onları doğru yoluna kılavuzlamasını Tanrıdan dileriz.

Hazret-i Mübeşşir (Özgesinin canı Ona feda) bazı ahkâm koymuştur; fakat bunlar Tanrının İzhar Eyliyeceği Kimsenin tasvibine tâlik edilmişti. Ben mazlûm bunlardan bazılarını Kitab-ı Akdeste başka ibareler ile ibka eyledim; bir kısmını ise meskût geçtim. Emir, Onun elindedir, istediğini yapar ve dilediği gibi hükmeder; O aziz ve hamîddir. Kalem-i Âlâdan sadır olan hükümlerin bir kısmı ise büsbütün yenidir. Ne mutlu erenlere ve ne mutlu amel eyleyenlere! Tanrı hizbi çalışmalı, durmadan çalışmalı ki milletlerin yüreklerinde için için yanan kin ve husumet ateşi sönsün; sönsün de varlık ağaçları göz görmedik güzel meyvalarla donansın. O, gerçekten, şefkatli ve keremli öğütçüdür. Ey Bahaîler, başış göğünün ufkundan parlıyan Nur sizlerin, her sabit ve müstakim olanın ve her rüşuh ve ilim sahibinin üzerine olsun!

Altın ve gümüşün sağladığı menfaat ve kazanç hakkında sormuştun. Bundan bir kaç yıl önce Tanrının ismi Zeyn-el Mukarrebîn (Ebhanın bahası onun üzerine olsun) namına şu beyanat Rahmanın melekûtünden zâhir olmuştu:

(Ekser insanlar buna muhtaç görünüyor; çünkü ortada bir kazanç olmaz ise, işler geri kalır. Kendi soydaşına veya yurttaşına veya kardeşine müdara ve riayette bulunarak faizsiz ödünç para verecek kimselere az rastlanır. Onun için, insanlara fazlınızın bir eseri olmak üzere, faizi de halk arasında mütedavil diğer muameleler cümlesine girdirdik; yani, ödünç para faizi, bu açık hükmün irade semasından nazil olduğu andan itibaren, helâldir, iyidir, temizdir. Bu inayete karşı, yeryüzü sakinlerinin büyük bir sevinç ve ferahlık içerisinde Âlemlerin Mahbubunu anacakları memuldür. O, gerçekten, dilediği gibi hükmeder; O, faizi bundan önce haram kılmış olduğu gibi, şimdi de helâl kılmıştır. Emir melekûtü Onun avucu içindedir; yapar ve emreder; O, emir vericidir, her şeyi bilendir.

(Ey Zeyn-el Mukarrebîn! Bu aşikâr fazıldan dolayı Rabbına şükürler sun. İnan ulemasının çoğu yüz bin hile ve hud'aya baş vurarak faiz parasını, şer'i bir kulp takarak yemekle meşgul bulunuyorlardı. Onlar, farkına bile varmadan, Tanrının emirleri ve hükümleri ile oynamaktadırlar. Fakat bu işte itidal ve insaf gözetilmelidir. Kalem-i Âlâ, Tanrının bir hikmetine uyarak, kullarına genlik vermek üzere her hangi bir had koymaktan geri durmuştur. Tanrı dostlarına adalet ve insaf üzere hareket eylemeği, dostların merhametini ve birbirine karşı şefkatini belirtecek muamelelerde bulunmağı tavsiye ederiz. İnşallah herkes Hakkın dilinden cari olan şeylere göre amel eylemeğe muvaffak olur. Söylenilen şekilde amel edilecek olur

ise, elbette ki Hak celle celâlehu kendi fazlının semasından iki katını ihsan eder. O, gerçekten, fazıl sahibidir, mağfired edicidir, rahmetle muttasıftır. Yüceler Yücesi Ülu Tanrıya övgü olsun!

(Fakat bu işlerin tatbik ve icrası, vakit ve hikmet gereğine göre muamele ifası için, Adalet Evi azalarına muhaveveldir. Bir kere daha herkese adalet, insaf, muhabbet ve gönül hoşluğu ile muamele ifasını tavsiye eyleriz. Bu gibiler, gerçekten, Baha mensupları ve Kırmızı Geminin yolcularıdır. İsimlerin Mevlâsı ve göklerin yaratıcısı olan Tanrının selâmı onlara olsun!

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

DL, 33

BEŞARAT
(Müjdeler)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Bu, Ebha'nın Akkâ Zindanında Âlâ Üfuktan Yükselen Nidasıdır!

O'DUR AÇIKLAYICI, BİLİCİ VE HABERLİ

Nidanın ve Yüce Kelimenin yükselmesinden maksat, kulakların beyan kevseri sularıyla yalan rivayetlerden arınarak gökleri ve isimleri yaratmış olanın bilgi hazinesinden çıkan iyi kutlu sözü işitmeğe istidat peyda eylemeleridir. Buna biricik gerçek Tanrı tanık ve O'nun isim ve sıfatlarına mâkes olanlar vâkıftır. Ne mutlu insafîlilere!

BİRİNCİ BEŞARET

Bu Ulu Zuhurda Ana Kitaptan bütün yeryüzü sakinlerine inayet buyru lan ilk beşaret, Kitaptan cihad hükmünün silinmesidir. Şükürler olsun o büyük fazıl sahibi keremkâra ki fazıl kapısının göklerde ve yerlerde bulunanlar için açılmasına vasıta kılınmıştır.

İKİNCİ BEŞARET

Milletlerin birbirleriyle samimî muaşerette bulunmalarına izin verilmiştir. Ey kavim! Bütün dinlerle dostça muaşerette bulununuz. Âlemlerin Rabbi olan Tanrının emir seması ufkundan izin ve irade güneşi işte bu suretle parladi.

ÜÇÜNCÜ BEŞARET

Muhtelif diller tahsilidir. Yüce Kalemde evvelce de bu hüküm sadır olmuştur. Kırallar (Tanrı onları müeyyed buyursun) veya dünyada idare ve iktidar dizginini ellerinde tutan devletliler, bir araya gelerek, aralarında meşveret eylesinler ve dünya dili olmak üzere, ya mevcut dillerden birini seçsinler veya yeniden bir dil icad etsinler; bu dili bütün dünya okullarında çocuklarına öğretsinler. Yazı meselesinde de böyle muamelede bulunsunlar. Bu takdirde dünya tek bir kıt'a halini alır. Ne mutlu nidayı işitip Ulu Arş Rabbinin katından sadır olan bu buyruğu yerine getirene!

DÖRDÜNCÜ BEŞARET

Bu mazlûm taifeyi koruyup yardımına koşacak her hükümdara yarış edercesine muhabbet ve hizmette bulunmak herkes için bir farizedir. Ne mutlu buna göre davrananlara!

BEŞİNCİ BEŞARET

Bahaîler, ülkesinde yaşadıkları her devlete karşı emanet, sadakat ve samimiyet göstermelidirler. Kadim Buyurucunun katından inen işte budur. Kıdem Padişahının irade semasından inen bu Ülu Emir'e yardımda bulunmak bütün yeryüzü sakinlerine vacibdir; ola ki, bazı milletlerin yüreklerinde yanan düşmanlık ateşi İlâhî hikmet ve Rabbanî öğüt suyu ile söner, söne de dünyanın ufukları birlik ışığı ile aydınlana. Ümit olunur ki, biricik gerçek Tanrının kudretini temsil eyliyenlerin himmetleriyle silâh salâha tebdil olunur, fesad ve cidal insanlar arasından kalkar.

ALTINCI BEŞARET

Tafsîlâtı bundan önce Kalem-i Âlâdan nazil olan Büyük Barıştır. Ne mutlu ona sarılıp bilici hikmetli Tanrının katından sadır olan buyruk ile amel eyliylene!

YEDİNCİ BEŞARET

Kılık kıyafet insanların kendi ihtiyaçlarına bırakılmıştır; fakat ey kavim, cahillere alay mevzuu olmaktan sakınınız.

SEKİZİNCİ BEŞARET

(Tanrının selâm ve bahası üzerine olsun) Ruh Hazretinin milletine mensup rahip ve keşişlerin amelleri Tanrı katında anılmıştır; fakat bu gün artık inzivayı bırakıp halka karışmaları, gerek kendilerine ve gerek başkalarına faidesi dokunacak şeyler ile meşgul olmaları gerektir. Hepsine evlenmek izni verdik; evlensinler ki, onlardan görünen ve görünmiyen şeylerin ve Yüce Kürsinin Rabbi olan Tanrıyı anacak kimseler meydana gelsin.

DOKUZUNCU BEŞARET

Günah işlemiş olan bir kimse, kendisini Allahtan başka her şeyden riğ ve azade gördüğü bir sırada Tanrının af ve mağfiretini dilemelidir. Bir kimsenin başkaların yanında kendi suç ve günahından bahseylemesi caiz değildir; çünkü böyle bir itiraf o suç ve günahların Tanrı tarafından affına se-

bep olmaz; bundan başka, halk önünde böyle bir ikrar ve itiraf zillet ve hakareti mucib olur; Hak celle celâlühü ise Kendi kullarının zilletini sevmez. O şefkatlidir, keremlidir. Günahkâr, kendisi ile Tanrı arasında, rahmet denizinden rahmet ve kerem semasından mağfîret dileyerek şöyle demelidir:

İlâhî! İlâhî! Benim günahlarımı, babamın ve anamın günahlarını bağışla: bunu Senden tatlı beyanına müncezip olarak yüce zirveye ve büyük şehadet meydanına koşan âşiklarının kanı yüzü hürmetine; ilminde gizli sırların yüzü hürmetine; ihsan denizinde saklı inciler yüzü hürmetine dilerim. Sen merhametliler merhametlisisin; Senden özge yarlıgayıcı ve kerem sahibi bir Tanrı yoktur.

Rabbim! Görüyorsun: suçun özü ihsan denizine, zaif iktidar melekûtüne ve yoksul zenginlik güneşine yöneldi. Rabbim! Onu, Kendi iyiliğine ve cömerdliğine bakarak, umduğundan mahrum buyurma; onu, günlerine özgü feyizlerinden alıkoyma; onu, yerde ve gökte bulunanlara açtığın kapıdan kovma. Ah! Ah! Hatalarım beni mukaddes huzuruna yakın gelmekten meneyledi ve günahlarım beni celâl çadırına yaklaşmaktan alıkoymdu. Yapma dediğini yaptım, yap dediğini yapmadım. Beni Sana yaklaştıracak ve beni benimle gufranın arasında hail olan suçlardan temizleyecek şeyi fazıl ve ihsan kaleminden benim için yazmanı İsimlerin Sultanı yüzü hürmetine Senden dilerim. Sen muktedirsin, Sen feyyazsın. Senden başka izzet ve fazıl sahibi bir İlâh yoktur.

ONUNCU BEŞARET

Kitap imhası hükmünü kitaplardan ve levihlerden kaldırdık; bu, Nebi-i Azîmi gönderen Tanrının katından bir inayettir.

ONBİRİNCİ BEŞARET

Her türlü ilim ve fen tahsili caizdir; maksat, faideli ve insanları ilerletecek ilimlerdir. Emir ve hikmet sahibinin katından hüküm böyle sadır oldu.

ONİKİNCİ BEŞARET

Herkesin sanat, ticaret ve benzeri bir iş ile meşgul olması gerektir. Böyle bir iş ile iştigaliniz, biricik gerçek Tanrıya ibadetten sayılır. Ey kavim! Tanrının rahmet ve lütfunu düşününüz; düşününüz de sabah akşam Ona şükürler sununuz. Vaktinizi avârelik ve tembellik ile öldürmeyiniz; kendinize ve başkalarına yarar şeylerle uğraşınız. Üfkundan hikmet ve beyan güneşinin doğduğu bu levihte emir işte böyle sadır oldu. Tanrı katında insanların en menfuru, oturup başkalarından isteyendir. Sebeplerin müsebbibi olan Tanrıya tevekkül eyliyerek sebeplere yapışınız. Her kim bir sanat veya ka-

zanç sağlıyacak bir işle meşgul olur ve amel eyler ise, böyle bir amel Tanrının katında aynı ibadet sayılır. Bu, ancak Onun herkese şamil büyük fazlındandır.

ONÜÇÜNCÜ BEŞARET

Milletin işleri Tanrı Adalet Evinin azalarına racidir. Onlardır Tanrının kullar arasında eminleri ve onlardır Tanrı memleketlerinde emir sahipleri. Ey Tanrının hizbi! Dünyanın mürebbisi adalettir; çünkü adalet mücazat ve mükâfat denilen iki direğe dayanır. Bu iki direk insanlığın iki hayat kaynağıdır; çünkü her günün bir icabı ve her zamanın bir muktezası vardır. İşte bu sebeptendir ki, işler Adalet Evi azalarına muhavveldir; hal ve zaman neyi icab ettiriyor ise onu yapsınlar. Tanrı hatırı için Emrin hizmetine kalkanlar, Tanrının göze görünmiyen ilhamları ile mülhem olurlar; herkesin bu gibilere itaat eylemesi gerektir. İdare işleri tamamiyle Adalet Evine racidir, ibadet ise kitapta yazılı olduğu veçhiledir.

Ey Bahaîler! Sizler muhabbet maşrıkları ve Tanrı inayeti matlâlarıdır. Dilinizi bir kimseye sövmekle veya lânet etmekle kirletmeyiniz. Gözü-nüzü yaraşmaz şeylerden koruyunuz. Sizde olanı gösteriniz; kabul olundu ise ne âlâ, aksi takdirde taarruz bâtıldır; onu, müheymin ve kayyum olan Allaha yönelerek kendi haline bırakınız. Kedere sebep olmayınız; nerede kaldı ki fesad ve niza. Tanrı inayeti ağacının gölgesinde büyüyüp Tanrı iradesine göre amel eyliyeceğinizi ümid ederiz. Hepiniz Tek bir ağacın yaprakları ve tek bir denizin damlalarıdır.

ONDÖRDÜNCÜ BEŞARET

Ölüleri ziyaret maksadıyla yolculuk yapmağa lüzum yoktur; hali vakti yerinde olanlar bu gibi yolculukların masrafını Adalet Evine ödeyecek olurlar ise, Tanrıya daha hoş gelecek bir harekette bulunmuş olurlar. Ne mutlu böyle amel eyliyenlere!

ONBEŞİNCİ BEŞARET

Cumhuriyetin faidesi dünyadaki bütün insanlara şamil ise de, saltanat-taki şevket de Tanrının âyetlerinden bir âyettir; istemeyiz ki memleketler ondan mahrum kalsınlar. Tedbir erbabı bu ikiyi bir araya getirecek olurlar ise, Tanrı katında ücretleri büyük olur.

Geçmiş mezheplerde, zaman icabı olarak, din uğrunda savaşmak, bir kısım kitapları yok etmek, başka milletler ile dostluk ve muaşeretle bulunmamak, bazı kitapları okumamak gibi bir takım hükümler konmuştur. Onun için, bu Ülu Zuhurda, bu Büyük haberde, Tanrının lütuf ve mevhabet-

leri âlemi sararak, Kıdem Mâlikinin irade ufkundan, yukarıda yazılı olduğu üzere, yeni hükümler nazil oldu. Bu güzel ve kutlu günde indirdiği şeylerden dolayı Yüce Tanrıya hamdederiz. Dünyanın yüz bin dili olsa, sonu olmayan bir güne dek tanrıya hamdüsena eylese, bu varakada yazılı inayetlerden bir inayetin hakkını ödemekten muhakkak âciz kalır. Bunun böyle olduğuna her basiret sahibi ârif ve her haberdar âlim şahadet eder. Tanrı kudret ve kuvvetini temsil eyliyen kiralaların ve imparatorların Tanrı emirlerini ve hükümlerini yerine getirmeğe muvaffak ve müeyyed olmalarını Hak celle celâlehudan dilerim.

Odur güçlü ve kuvvetli, Odur icabete liyakatli.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

DL-42

KELİMAT-I FİRDEVSİYE

Uçmak Sözleri

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O, Beyan Melekûtünde Hak Üzere Söz Söyliyendir.

Ey adalet ve insaf sahipleri ve ey sadakat ve eltaf timsalleri! Ben mazlûm inleyip ağlayarak: "Îlâhi, Îlâhi! Dostlarımı feragat tacı ile süsle ve takva kaftanı ile donat" demektedir. Bahaîler, Rabba açıklayıcı sözleri ile yardım eylemeli, halkı amel ve ahlâk ile öğütlemelidirler. İş sözden daha tesirlidir.

Ey Haydar Ali! Tanrının sena ve bahası senin üzerine olsun! Söyle: İnsan emanet, iffet, akıl ve ahlâk ile yükselir; hiyanet, yalancılık, cehalet ve nifak ile alçalır. Hayatıma yemin olsun. İnsanı yücelten ziynet ve servet değil, edep ve irfandır.

İranlıların çoğu yalan ve zan ile yetişmişlerdir. Bu gibilerin mertebesi ile isimler halicinden geçip kudsiyet denizi kıyısında çadır kuranların mertebesi arasında ne büyük fark var! Velhasıl, bugünkü insanlar, az bir istisna ile, en yüce cennetteki güvercinlerin ötüşlerini dinlemeğe layık değil. "Şükredici kullarım ne kadar az!" İnsanların çoğu evham ile hemdem. Kuruntu denizinin tek damlasını yakîn okyanusunun bütününe tercih ederler; manâyı bir yana atarak lâfza yapışırlar; Tanrı âyetlerinin maşrıkını bırakarak boş şeyler ile oyalanırlar. İnşallah, siz her bir halde kuruntu putlarını kırar, halkı Haktan ayıran perdeleri yırtmağa muvaffak olursunuz. İş, vahiy ve ilhamın mazharı olan kıyamet günü padişahının elindedir. İşaret ettiğiniz zatın bir kısım mübelliğler hakkında söylediklerine hak vermek gerek. Filvaki bazı mübelliğler yer yer geziyor, Hakkın ismiyle tebliğ yapıyor ve fakat hakikatte Tanrı Emrini baltalıyorlar. Bu türlü tebliğin de adını nusret ve Emri yayma koymuşlar. Halbuki, mübelliğlerin ne gibi şartları haiz bulunmaları gerek idiği Tanrı elvahında açık açık yazılıdır. Hak, celâli celil olsun, gece gündüz, insanoğlunun makam ve mertebesini yükseltecek şeyleri söylemiş ve öğretmiştir. Buna her insaf sahibi şahid, her görür göz sahibi vakıftır. Bahailer, topluluk içerisinde, mum gibi etrafa ışık verirler, Tanrının isteğine yapışırlar. Bu makam, makamların sultanıdır. Ne mutlu kıdem sultanı Tanrının katında olana göz dikip dünyanın katında olan şeyleri bir yana atana!

Söyle: İlâhım, İlâhım! İraden çevresinde döndüğümü, cömerdlik ufku-
na baktığımı, başış güneşi ışıklarının parıltısını beklediğimi görüyorsun,
Ey âriflerin gönüllerinin sevgilisi ve ey Tanrıya yakın duranların maksudu!
Dilerim ki, dostlarını Senin iradene yapışarak kendi iradelerinden vazgeç-
meğe muvaffak buyurasın. Rabbim! Onları Tanrı korkusu süsü ile süsle;
onları feragat aydınlığı ile aydınlat; ve sonra kelimeni yaratıkların arasın-
da yüceltmek ve Emrini kulların içerisinde açıklamak için Sen onları hik-
met ve beyan orduları ile kuvvetlendir. Sen her istediğine gücü yetensin
ve Senin avucundadır her şeyin dizgini. Senden özge güçlü ve yarlıgayıcı
bir Tanrı yoktur.

Ey yüzünü Hakkın yüzüne çevirip bakan! Bu günlerde derin bir hüznün
ve kedere bais olan bir hadise vukua geldi. Hakka mensubiyet iddiasında
bulunan bazı zâlimler sadakat, emanet ve insaf mefhumları ile taban taba-
na zıd bir harekette bulundular. Malûm şahıs, hakkındaki büyük inayet ve
ihsana rağmen, Tanrının gözünü yaşartacak bir iş irtikâb eyledi. Durumu
aydınlatıp uyanıklığı sağlayacak şeyi evvelce bildirmiştik. Belki müteneb-
bih olur da rücu eder diye bir kaç yıl örtbas ettikse de bir faideyi müntiç
olmadı. Bilâhare herkesin önünde Tanrı Emrinin mahvına yürüdü, insaf per-
desini yırttı; ne kendi kendine ve ne Tanrı Emrine acıdı. Şimdi başkaları-
nın irtikab eyledikleri işlerin bais olduğu keder onunkilerin bais olduğu
kederi gölgede bıraktı. Gafillerin dönüp tövbe eylemelerini Haktan dile.
Odur yarlıgayıcı, Odur fazıl ve kerem sahibi. Bu günlerde elele verip Tanrı
Emrinin zaferi ile uğraşmalı; ola ki, gafiller ebedî kurtuluşa götüren yola
gireler.

Hülâsa, türlü hiziplerin türemesi zaaf doğurmuştur. Her bir hizip ayrı
bir yol tutmuş, başka bir amaç gütmüştür. Kөр ve bilgisiz oldukları halde,
kendi kendilerini görür ve bilir sanırlar. İslâm milletinin ürefası buna bir
örnek olarak anılabilir. Bir kısım ârifler, kesâlet ve inzivaya sebep olan esas-
lara dayanmışlardır. Hayatıma yemin olsun, bu hal insanı makamından dü-
şürür ve gururunu arttırır. İnsan ağacından meyva husule gelmeli, Meyvasız
insan, Ruh Hazretlerinin dediği gibi, meyvasız ağaca benzer. Meyvasız ağaç
ise yakılmağa lâyıktır. Bu kimseler, insanların kesaletle sürüklenip evha-
ma kapılmalarına sebep olan birtakım fikirler ileri sürmüşlerdir. Onlar, ger-
çekte, farkı kaldırmışlar ve kendi kendilerini Hak sanmışlardır. Hak, her
şeyden münezzehtir. Her şeyde Onun âyetleri görülür. Âyetler Ondandır,
yoksa âyetler Onun Kendisi değil. Dünya defterinde her şey mezkûr ve meş-
huddur. Kâinat tablosu en büyük bir kitaptır. Her göz sahibi Doğru Yola
ve Büyük Habere ulaştıracak şeyi onda bulur. Güneşin parıltılarına baki-
nız: ışığı varlığı sarmakta; parıltı ondandır, parıltı onun zuhurudur; onun
kendisi değildir. Yerde görülen her şey Onun kudretinden, ilminden ve faz-
lından nişanedir; O ise hepsinden münezzehtir. Mesih Hazret-leri: “İlim ve
hikmet sahiplerinin mahrum bulunduğu şeyi Sen çocuklara ihsan buyurdun”

demıştır. Sebzevarlı hâkim dahi: "İşitir kulak yok, yoksa Sina dağındaki ağacın zemzemesi her bir ağaçta mevcuttur" diyor. Yalın gerçek hakkında bir soru sormuş olan bir filozofa yazdığımız bir levihte bu adı geçen ünlü hakîmi muhatap tutarak: "Eğer şu söz gerçekten senin sözün ise, dünyanın en yüce noktasındaki insan ağacından yükselen bu sesi niçin işitmedin? İşittin de can korkusu seni icabetten alıkoydu ise, böyle bir kimse anılmağa değmez; yok eğer işitmedin ise, demek ki işitir kulaktan mahrumsun" demıştik. Hülâsa, söze gelince âlemin kıvancı, işe gelince ümetlerin utancıdır.

Biz Sura üfledik. Sur Bizim yüceler yücresi kalemimizdir. Biz boruyu çalınca, Tanrının Kendi inayetiyle korudukları müstesna olmak üzere, bütün insanlar yıldırımından vurulmuşa dönerek bayıldılar. Tanrı eskiden beri inayetli Tanrıdır.

Kalemimizin cızırtısı başlayınca, bütün beyan melekûtü onu dinlemeğe hazırlandı ve bütün anılar onun ulu anısının önünde baş eğdi. Ey ulema topluluğu! Böyle bir kaleme mi itiraz ediyorsunuz? Tanrıdan korkunuz, zarlara ve vehimlere sarılmayınız. Âşikâr bir bilgi ve sağlam bir yakîn ile size gelene uyunuz. Süphanallah! İnsanın hazinesi beyanıdır. Ben mazlûm onu, münkirlerin pusuda gözetlediklerini düşünerek, açığa vurmakta durakladım. Koruma, âlemlerin Rabbı olan Allahtandır. Biz O'na güvendik ve işleri O'na havale ettik. O, bizim için ve her şey için kâfidir. O, Kendi izin ve fermanı ile iktidar Güneşini âlemin ufkundan doğdurdu. Ne mutlu görüp tanıyana ve vay arka çevirip inkâr eyliyenel!

Fakat, yanlış anlaşılmasın, Ben hükemayı sevmişimdir ve severim; yani, hikmetleri sözde kalmayıp dünyada bir eser ve semer bırakan hükemayı severim. Bu mübarek kimselere saygı göstermek herkesin bir vazifesidir. Ne mutlu amel eyliyenlere, ne mutlu tanıyanlara ve ne mutlu her bir halde insaf ile hareket edip adaletimin sağlam ipine yapışanlara!

İran ahali koruyucuyu ve yardımcıyı bırakmışlar, cahillerin kuruntularına kapılmışlardır. Onlar bu kuruntulara öyle sımsıkı sarılmışlar ki ayırmak mümkün değil; meğer ki Hak (celil olsun Onun celâli) Kendi kudret kollarını açsın ve ayırsın. Hizibler ile hakikat arasındaki perdeleri iktidar parmağı ile kaldırarak onlara korunmanın, yücelmenin ve yükselmenin neye bağlı olduğunu öğretmesini ve bunu bilmiş olarak biricik Dostun katına koşturmasını Haktan dile.

Kalem-i Ebhanın Firdevs-i Âlâda
BİRİNCİ YAPRAĞA YAZDIĞI TANRI SÖZÜ
Gerçek söylüyorum: bütün yeryüzü sakinlerini koruyan müstahkem ka-

le, Tanrı korkusudur. Odur beşeri koruyacak sebep, Odur insanları siyanet eyliyecek illet. Evet, varlıkta, insanı her yaraşmaz şeyden uzaklaştırıp koruyan bir âyet vardır ki bunun adına hayâ demişlerdir; fakat bu, az kimse- lere mahsustur; herkes bu rütbe ve makama haiz olamaz.

Firdevs-i Âlâda

İKİNCİ YAPRAĞA YAZILAN TANRI SÖZÜ

Kalem-i Âlâ, şu anda, kudret ve iktidar mevkiinde bulunanlara, yani padişahlara, sultanlara, reislere, emirlere, ulema ve urefaya öğüt vererek onlara dini ve tedeyyünü tavsiye eder. Dünyanın düzeni ve imkân dünyasında olanların güvenliği için en büyük sebep odur. Din direklerinin sarsılması, cahillerin kuvvetlenmesine, cür'et ve cesaret bulmalarına yol açar. Gerçek söylüyorum: Dinin yüce makamına gelecek her hanel, şerirlerin gafletini arttırır ve netice hercümerc olur. İştiniz ey göz sahipleri ve ibret alınız ey bakış sahipleri!

Firdevs-i Âlâda

TANRININ ÜÇÜNCÜ YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Ey insan oğlu! Gözün fazılda ise kendi menfaatini bırakıp insanların nef'ine çalış; ve eğer gözün adalette ise, kendin için seçtiğini özgen için seç. İnsanı alçak gönüllülük izzet ve iktidar göklerine çıkarır, mağrurluk ise zillet ve hakaretin dip bucağına indirir. Ey Tanrının hizbi! Gün uludur ve nida büyük. Bir levihte meşiyet semasından şu yüce söz inmişti: Rûhtaki bütün kuvvet tamamiyle iştici kuvvete çevrilirse, ancak o zaman Yüce Üfuktan yükselen bu nidayı iştmeğe liyakat kazanır denilebilir; yoksa bu kirli kulaklar bu nidayı iştmeğe lâyık değil. Ne mutlu iştienlere ve vay gafilere!

Firdevs-i Âlâda

TANRININ DÖRDÜNCÜ YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Ey Allah'ın hizbi iktidar mevkiinde bulunanları nefsanî kötü arzuların şerrinden koruyup adalet ve hidayet ışığı ile aydınlatmasını Hak celle celâlehu'dan dileyiniz. Muhammed Şah hazretlerinden, o bütün yüce makamına rağmen, iki kötü amel sadır olmuştur: birisi, fazil ve ihsan sahibi Nokta-i Ulâ Hazretlerinin sürgün edilmesi; öbürü, memleket işlerini büyük bir di- rayetle idare eden vezirin idamıdır. Hasılı, onun hatâ ve atâsi büyüktür. O Sultan ki iktidar ve ihtiyar onu adaletten saptırmaz; nimet, servet, izzet, asker ve leşker onu insaf güneşinin parıltılarından perdelemes, böyle bir sultanın Mele-i Âlâda yüce bir rütbe ve makamı vardır. Bu mübarek kimseyi sevip ona yardımda bulunmak herkesin vazifesidir. Ne mutlu o hükümdara ki nefsinin dizginini elinde tutar, öfkesini yener, adaleti zulme ve insafi itisafa tercih eder.

Firdevs-i Âlâda

TANRININ BEŞİNCİ YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

En büyük nimet ve ihsan, birinci derecede, akıldır. Varlığın koruyucusu, muin ve nâsırı odur. Akıl, Rahmanın peyki ve Her Şeyi Bilici isminin tecelligâhıdır. Onunladır ki insanın makamı belli olur. Varlık mektebinde âlim ve birinci mualim odur. Odur yol gösterici ve en yüce derece sahibi. Onun terbiyesi bereketiyledir ki toprak unsuru halis bir cevhere malik oldu ve felekleri aştı. Adalet şehrinin baş hatibi akıldır. Dokuz senesinde cihanı zuhurun müjdesiyle aydınlatandır. Dünyanın başlangıcında manâ merdivenine çıkan eşsiz hakîm odur. O, Rahmanın iradesiyle, Beyan minberine yerleşince, iki kelime söyledi. Birincisinden sevindirici vaâdin müjdesi, ikincisinden sakındırıcı vaâdin korkusu ve bu iki türlü vaâdden korku ve ümid meydana geldi. Dünyanın düzeni bu iki esas üzerine kuruldu. Yüce olsun büyük fazıl sahibi olan hikmetli Tanrı!

Firdevs-i Âlâda

TANRININ ALTINCI YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

İnsanların kandili adalettir. Onu zulüm ve itisafın ters rüzgârları ile söndürmeyiniz. Adaletten gaye, insanlar arasında birlik husulüdür. Bu yüce sözde Tanrının hikmet denizi dalgalanır. Dünyanın defterleri onun izah ve tefsirine yetmez. Âlem bu süs ile süslenecek olur ise: (Tanrının herkesi Kendi bolluğundan zengin yapacağı gün) sözünün güneşi dünya semasının ufkundan doğup parlar. Bu beyanın kadrini biliniz; çünkü bu beyan, Kalem-i Âlâ ağacının en lâtif meyvelerindedir. Ne mutlu işitip erene! Gerçek söylüyorum: Tanrı iradesi semasından inen şeyler dünyaya düzen verir ve dünyadakilere birlik getirir. İşte Mazlûmun dili bu büyük zindanında böyle söyledi.

Firdevs-i Âlâda

TANRININ YEDİNCİ YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Ey her ümmetin ilim ve hikmet sahipleri! Yabancıliğa göz kapayınız, birliğe bakınız, bütün yeryüzü sakinlerini rahat ve huzura kavuşturacak vasıtalara yapışınız. Bu bir karış dünya tek bir vatan, tek bir makamdır. İhtilâfî mucib iftihardan vazgeçiniz, ittifak sebeplerine yöneliniz. Bahailerce iftihar ilim, hikmet, amel ve ahlâk iledir; yoksa vatan ve makam ile değil. Ey yeryüzü sakinleri! Bu semavî sözün kadrini biliniz; çünkü bu söz, bilicilik denizine gemi, görücülük cihanına güneş gibidir.

Firdevs-i Âlâda

TANRININ SEKİZİNCİ YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Talim müessesesi çocuklara ilkin din terbiyesi vermeli; tâ ki, Tanrı kitaplarında yazılı mükâfatlı ve mücazatlı hükümler onları yapılmayacak şeylerden uzak tutup yapılacak şeylerin süsü ile süsliye. Fakat çocuklara verilecek dinî talim ve terbiye, onlarda taassup ve cahilâne hamiyet doğuracak derecede olmamalıdır. Adalet Evi üyeleri aralarında konuşarak ki-

tapta görünüşe göre eksik kalmış hükümleri kararlaştırınlar ve icra mevkine koysunlar. Tanrı dilediğini onlara ilham eder. O müdebbirdir, bilicidir.

Bundan önce, iki konuşma dili takdir olunmuştu; iki dilin tek bir dile müncer olmasına çalışılmalıdır. Bu, mevcut yazılar için de böyledir. Böyle yapılırsa, insanın ömrü muhtelif diller öğrenmek için boşboşuna harcanmamış olur, dünya tek bir şehir ve tek bir kıt'a halini alır.

Firdevs-i Âlâda

TANRININ DOKUZUNCU YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Gerçek söylüyorum: Her bir şeyin itidali makbuldür. İtidal haddinin tecavüzü zarar getirir. Batılların medeniyetine bakınız: Bu medeniyet dünyayı ne kadar ıstıraba düşürmüş ve nasıl ürkütmekte. Cehennem âleti ortaya çıkmış; göz görmedik ve kulak işitmedik nisbette ölüm saçıyor. Bu ezici ve yaman bozuklukların düzeltilmesi, bütün milletlerin işlerde veya bir dinde birleşmelerinden başka bir suretle mümkün değildir. Mazlûmun sözünü dinleyiniz, büyük barışa sarılınz. Arzda, akıl ve idraklerden mestur ve arzın havasını tamamiyle zehirlemeğe muktedir bir takım acîp ve garib âmiller vardır; bu suretle zehirlenen hava ölüm sebebi olur. Sübhanallah! Hayret verici bir şey görülüyor: şimşek veya benzeri, güdücüye boyun eğip onun buyruğuna uymada. Muhkem ve metin emri ile dilediğini ortaya çıkarmaya muktedir olan Zatın şanı celil olsun!

Ey Ehl-i Baha! Her nazil olan emir varlık için müstahkem bir kaledir. Sizleri korumaktan ve yüceltmekten başka bir isteğim yoktur. Adalet Evi azalarına Tanrı kullarını, cariyeleri ve çocukları koruyup sıyanet eylemeği tavsiye ederim. Adalet Evi azaları, her bir halde, halkın menfaatini göz önünde tutmakla mükelleftirler. Ne mutlu o emîre ki esirin elinden tutar; o zengine ki yoksula bakar; o adaletliye ki mazlûmun hakkını zâlimden alır; ve emine ki Kadîm Buyurucunun katından emrolunduğu şey ile amel eyler.

Ey Haydar Ali! Beham ve senam senin üzerine olsun! Nasihatlar ve mevzeler dünyayı doldurdu; bununla beraber, sevinç ve ferahlık yerine hüznün ve keder getirdi; çünkü bazı muhabbet müddeileri tuğyan eyliyerek eski milletlere ve İnan ulemasına rahmet okutacak ameller irtikâb eylediler. Bundan önce de dediğimiz gibi: Felâketim, mahbûsiyetim ve düşmanlarımdan Bana gelen fenalıklar değil; felâketim, Bana mensubiyet iddiasında bulunan dostların kalp ve kalemimi incitecek amelleridir. Mükerreren nazil olan bu gibi beyanat gafiller üzerinde müessir olmadı; çünkü nefsanî arzuların esiri görünüyorlar. Dönüp tövbe eylemeğe cümleyi müeyyed buyurmasını Tanrıdan dile. Nefis, müştehiyatında bâki oldukça, suç ve hatânın önüne geçilemez. Ümit ederiz ki, Tanrı Kendi atıfet ve merhamet elini uzatır, cümleyi bağış ve veriş süsü ile süsler. Ve yine ümit ederiz ki; Tanrı insanlar ara-

sında Emrinin ziyana sebep olan şeylerden korur. Odur güçlü ve kuvvetli, Odur acıyıcı ve yarlıgayıcı!

Firdevs-i Âlâda

TANRININ ONUNCU YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Ey Arzın sakinleri! İbadet maksadıyla inziva ve meşakkatli rizayet kabul şerefiyle müşerref olmaz. Göz ve akıl sahipleri neşe ve ferahlık verecek şeylere bakarlar. Böyle şeyler, zan sulbünden ve vehim rahminden çıkıp doğar. Bu gibi hareketler bilir kişilere yaraşır şeyler olmamıştır ve olamaz. Tarih boyunca bazı kimseler dağ kovuklarında yaşamışlar, kimisi de gecelerini mezarlıklarda geçirmişler. Söyle: Mazlûmun öğütünü dinleyiniz, sizdekinden vazgeçip sözüne güvenilir öğütçünün buyruğunu tutunuz. Sizin için yaratılmış olan şeylerden kendinizi mahrum etmeyiniz. İnfak Tanrının çok sevdiği ve beğendiği bir iştir; başta gelen güzel amellerden sayılır. Bakınız, rahman Kur'an'da ne buyuruyor: (Yoksulun yoksulu da olsalar, başkalarını tercih ederler. Cimrilikten geri duranlar felâha erenlerdir.) Filvaki, bu konuda bu söze sözlerin padişahı dense sezadır. Ne mutlu kardeşini kendinden üstün tutana! Böyle bir kimse, bilici ve hikmetli Tanrının katında Sefine-i Hamrada yolculuk eden Bahaîlerdendir.

Firdevs-i Âlâda

TANRININ ONBİRİNCİ YAPRAĞA YAZILI SÖZÜ

Bundan böyle, bu En Büyük Zuhurda zâhir olan şeylere bağlı bulunmalarını, ihtilâfa sebebiyet vermemelerini ve şu varakada nazil olan parlak sözlerin ufuklarına sonu gelmeyen bir sona kadar bakar olmalarını isim ve sıfat mazharlarına emrediyoruz. İhtilâf, kan dökülmesine sebep, halkın perişanlığına illettir. Mazlûmun sözünü dinleyiniz, ondan şaşmayınız. Bir kimse, Kalem-i Âlâdan bu Zuhurda nazil olan şeyleri düşünecek olur ise, bu Mazlûmun bütün bu yazılardan maksadı Kendisi için bir mevki ve makam temini olmayıp ancak insanları yüksek sözler ile Ufk-u Âlâya çekmek ve yeryüzü sakinlerini din ayrılığı yüzünden meydana gelen didişme ve boğuşmalardan kurtaracak şeyleri iştmeğe istidad peyda ettirmiş olduğunu yakinen anlar. Kalbim, kalemim, dışım ve içim buna tanıklık eder. Ümid ederim, herkes içinde saklı hazinelere yönelir.

Ey Baha Ehli! Müfekkire ilim, fen ve sanat mahzenidir. Çalışınız ki bu gerçek madenden hikmet ve beyan incileri çıkararak insanlığın birlik ve güvenliğine sebep olsun. Bu mazlûm bütün darlık, genlik, izzet ve zahmet hallerinde herkesi sevgiye, dostluğa, şefkat ve ittihadı davet etmiştir. Her ne zaman bir parça yücelme ve yükselme alâmetleri belirdi ise, perde arkasında saklı kimseler hemen meydana çıkarak kılıçtan keskin iftiralarda bulunmaktan çekinmemişlerdir. Bu gibiler bir takım merdud uydurma sözlerle yapışarak Tanrı âyetleri denizinden uzak düşmüşlerdir. Arada bu per-

deler bulunmasaydı, İran iki üç sene gibi az bir zamanda beyan kuvvetiyle teshir edilir, devlet ve milletin şanı yükselirdi; çünkü maksat ve gaye, gizlisi saklısı olmadan, bütün çıplaklığı ile ortaya çıkmış olurdu.

Velhasıl, kâh açık açık, kâh kapaklı, ne söylemek gerek ise hepsini söyledik. İran'ın islâhından sonra Kelimenin muattar kokuları başka memleketlerde de duyuldu; çünkü Kalem-i Âlâdan sadır olan şeyler bütün dünyanın terbiye ve tealisine sebep ve her hastalığa şifa verici en tesirli ilaçtır. Nolaydı anlayıp bilelerdi!

Bu günlerde (Baha ve inayetim üzerlerine olsun) Efnan ve Emin hazretleri huzur ve likaya kavuşmuş bulunuyorlar. (Tanrının Baha ve inayeti üzerlerine olsun) Nebil oğlu Nebil ile Semender oğlu dahi huzurda olup vuslat kadehinden içmektedirler. Dünya ve ahretin iyi şeylerini onlara takdir buyurmasını, onlara Kendi fazıl semasından ve rahmet bulutundan bereket yağmuru ve Kendi katından rahmet yağdırmasını Tanrıdan dileriz. O merhametliler merhametlisidir, büyük fazıl ve kerem sahibidir.

Ey Haydar Ali! Cud adına gönderdiğin öbür mektubunuz mukaddes huzura erişti. Allaha hamdolsun, tevhid ve takdis ışığı ile münevver, muhabbet ve mevedded ateşi ile müştail idi. Gözlere görücülük kuvveti ihsan buyurmasını, taze bir ışık ile ışıklandırmasını Haktan dile; ola ki, eşi ve benzeri bulunmayan şeye ere. Bu gün Ana Kitabın âyetleri güneş gibi ışıltımadada; onlar geçmiş ve geleceğin sözlerine kıyas edilemez. Mazlûm, Kendi Emrine başkalarının sözlerinden delil ve ispat getirmeği sevmez; Odur çevreliyen, Ondan başkasıdır çevrelenen. Söyle: Ey kavim! Siz sizdekini okuyun, biz de bizdekini okuruz. Tanrıya yemin olsun, bizdekinin anıldığı yerde âlemlerin anıları ve ümmetlerin yazıları anılmağa değmez. Her bir halde: "Din günün maliki ve ulu arşın Rabbı olan Tanrı Odur" diye duran kimse buna şehadet eder.

Sübhanallah! Hakikate göz yuman Beyaniler acaba hangi höcset ve bürhan ile İmkânın Efendisine arka çevirmişlerdir? Bu Emrin makamı zuhura gelmiş ve gelecek olan makamların üstündedir. Bugün, (böyle bir farazi-yeden Tanrıya sığınırız) Nokta-i Beyan hazır olsa da bu Emrin doğruluğunu tasdikte bir lâhza duraklasa, bizzat kendisinin şu sözünün şumulü dairesine dahil olur. Demişti ve Onun dediği hakikattir: (Yeryüzünde en yüksek mevkii işgal eyliyen kimseyi ret etmeğe Men-Yuzhiruhu'llahın salâhiyeti vardır). Söyle: Ey bilgisizler! Bu gün o Hazret: "Ona kulluk edenlerin birincisi Benim" demektedir. Halkın irfan sermayesi kıt, anlayışı cılızdır. Kalem-i Âlâ onların fakirliğine ve âlemlerin Rabbı olan Allahın zenginliğine tanıklık eder. Sübhandır o zat ki yaratıkları yaratmıştır; Odur görünmeyenleri kemal üzere bilen. O, Ana Kitabı indirdi. Vehhab ise mahmud makamda; günyeri ağardı, kavim ise gaflette; âyetler indi, indiren ise görünür

üzüntüde. Benim başıma varlığı inleyen neler geldi neler!

Söyle, ey **Yahya!** Kendinde olgun bir bilgi görüyor isen, bir âyet getir. Mübeşşirim bundan önce böyle söylemişti; şu anda ise: "Ona kulluk edenlerin birincisi Benim" demektedir. İnsaf et, kardeşim. Benim beyan denizim çalkalanır dururken, sende ne beyan olabilir? Benim Kalemimin cızırtısı yanında senin sesin mi işitilir? Benim kudretim görüldüğü yerde senin kudretin mi olur? Allah için insaf et; sen karşımda ayakta dururken, sana müheymin ve kayyum olan Allahın âyetlerini dikte ettiğimi hatırla. Sakın, Yalanın Mücessem Timsali, seni bu açık gerçeği teslimden alakoymasın.

Ey yüzünü yüzüme çevirip bakan! Söyle: Damlanın hatırı için Tanrı âyetleri denizinden mahrum oldunuz; zerreye sarılarak Gerçeklik Güneşi nurlarının parıltılarından uzak kaldınız. Beha olmasaydı, kim herkesin önünde böyle söz söyleyebilirdi? İnsaf ediniz, zalimlerden olmayınız. Denizler Onunla dalgalandı, sırlar Onunla açıklandı, ağaçlar: (Mülk ve melekût, âyetleri indiren ve beyyineleri açıklayan Tanrıya mahsustur) diye dile geldi. Mübeşşir hazretlerinin Farsça Beyan kitabını okuyunuz, onu adalet gözü ile gözden geçiriniz. O, sizi sirata kılavuzlar. O, bundan önce, ulu adının tahnında oturmuşken söylediği şeyi şimdi de söylemektedir.

O taraflardaki dostların ahvalini anlatmışsın. Hamdolsun Allaha, her biri Hak celle celâlehu tarafından anılmak şerefine nail olmuştur. Beyan Melekûtünde cümlesinin isimleri Azamet Lisanından **cârl ve zâril** olmuştur. Şefkat ve kerem sahibi Rablarının ellerinden vahiy ve ilham şarabını içmiş olan o kimselere ne mutlu ve ne saadet! Tam bir sebat ve istikamet göstermeğe onları muvaffak buyurmasını, onlara hikmet ve beyan askerleri ile yardımda bulunmasını Tanrıdan dileriz. O güçlüdür, kuvvetlidir. Onlara Benim tarafımdan selâm söyle, acıyıcı ve yarlıgayıcı Rablarının başış seması ufkundan anış güneşinin kendileri için nasıl parladığını onlara müjdele. L.T.S. den önceki H. cenablarının ismini anmışsınız. Biz onun vücudunu af kaftanı ile ve başını yarlıgama tacı ile süsledik. Bu açık ve parlak inayetten ötürü insanlar arasında övünse gerek. Söyle: Üzülme; bu kutlu âyetin inmesi üzerine anadan yeniden doğmuş gibi oldun. Söyle ona: Artık suçun günahın yok; Tanrı Kendi büyük zindanında beyanının kevseri ile seni yıkayıp temizledi. Seni Kendi zikir ve senasına müeyyed buyurmasını, göze görünmez askerler ile sana yardım eylemesini yüce ve kutlu Tanrıdan dileriz. O güçlüdür, kuvvetlidir.

Tar'lılardan bahsetmişsiniz. Biz nazarımızı Tanrının oradaki kullarına çevirdik. İlk söz olarak onlara Beyan Noktasının bu Zuhur için buyurmuş olduğu şeyi hatırlamalarını tavsiye ederiz. Bu Zuhur öyle bir Zuhurdur ki isimler onunla sarsıldı, kuruntu onunla devrildi, Ululuk Dili kendi Yüce Ufkundan: (Tanrıya yemin olsun, olmuş ve olacak şeyleri sevindiren gizli ha-

zine ve saklı sır meydana çıktı) diye seslendi. Beyan Noktası: (O, ne Benim işaretim ile ve ne Beyanda anılan şeyler ile işaretlenen birisidir) demiştir ve Onun dediği hakikattir.

Biz onlara adalet ve insaf, emanet ve diyanet, insanlar arasında Tanrı Kelimesinin ve mertebelerinin yükselmesine sebep olacak ameller tavsiye ederiz. Ben adaletle öğüt verim. Kaleminden imkân âlemi sâkinleri için tatlı rahmet suyu ve sözünden hayat kevseri akan Zat bu dediğime tanıklık eder. Müteali olsun bu büyük kerem ve ihsan!

Ey Tar ahalisi! Muhtarın sesine kulak veriniz. O, sizi âlemlerin Rabbi Tanrıya yakın getirecek şey ile anıyor. O, size Akkâ zindanından yöneliyor, hiç bir kuvvetin mahvedemeyeceği ve arka çeviricilerin değiştiremeyeceği bir Kitapta isimlerinizi ve zikirlerinizi ebedî kılacak şeyi sizin için indirdi. Halkta olanı bırakınız, Kadim Buyurucunun size buyurduğunu alınız. Bu gün Sidret'ül Müntheha seslenip: (Ey Kavim! Meyvalarıma ve yapraklarıma bakınız. Hıştırtıma kulak veriniz. Sakınınız, kavmin şüpheleri sizi yakın nurundan ayırmasın) ve beyan denizi: (Ey arzın sâkinleri! Dalgalarıma ve Benden görünen hikmet ve beyan incilerine bakınız) demektedir. Tanrıdan korkunuz, gafillerden olmayınız.

Bugün Mele-i Âlâda büyük bir bayram var; çünkü, Tanrı kitaplarında yazılı vaadler gerçekleşti. Gün, en büyük neşe günüdür. Herkes, büyük bir sevinç ve neşe içerisinde yakınlık sahasına koşmalı, uzaklık cehenneminden kurtulmalı. Ey Tarlılar! İrfan kadehini Ulu İsmimin kuvvetiyle alınız ve onu Tanrı misakını bozup höcet ve bürhanını inkâr eden ve yerde gökte bulunanları çevreliyen âyetleri ile mücadeleye girişen imkânilere rağmen içiniz.

Beyan murizleri, Şiilerin gittiği yola gitmekte. Bırakınız onları kendi sanıları ve kuruntuları ile başbaşa. Onlar, bilici ve hikmetli Tanrının kitabında yazılı en mahrum kimselerdendir. Şimdi hep Şii uleması minberlerde Hakka sövüp lânet okumakla meşgul. Sübhanallah! Devletabadî de onlara uyararak minbere çıkmış, levhi haykırtan ve kalemi inleyen sözler söyleyip duruyor. Bir onun amelini ve bir de (Beham ve inayetim onun üzerine olsun) Eşrefin amelini bakınız ve düşününüz. Bir onu ve bir de bu İsim aşkına kurban yerine koşup canlarını seve seve âlemlerin Maksudu uğruna feda eyliyen dostlarını düşününüz. Emir apaçık ve gün gibi parlak. Ne çare ki, kavim kendi perdeleriyle perdelenmişlerdir. Onları gittikleri yanlış yoldan dönmeğe muvaffak buyurmasını Haktan dileriz. O, gerçekten, tövbeleri kabul eden acıyıcı Tanrıdır.

Ey Tarlılar! Sizleri bu makamdan selâmlarız, Kendi ihsan elleri ile size sebat ve istikamet şarabı içirmesini kutlu ve yüce Tanrıdan dileriz. O

feyyazdır, azizdir, hamîddir. Bırakınız bu dünyanın hevesle oyalanıp kuruntu ile oynayan gayri baliğlerini! O sizin müeyyidiniz ve muinizdir. O, dilediğine muktedirdir. Tek, bir, güçlü ve kuvvetli Tanrı ancak Odur. Zuhurun Doğusuna yönelip bu kutlu, aziz ve bedi' günde irfan ülkesinde beyan dilinden sadır olanı ikrar ve itiraf eyliyenlere tarafımızdan selâm ve senalar olsun!

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

T E R A Z A T
(Süsler)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İSİMLER ÜZERİNE MÜHEYMİN OLAN İSMİM İLE

Hamdüsena, Adların Maliki ve Göklerin Yaratıcısı olana yaraşır; O'nun zuhurunun denizi âlemin gözleri önünde çalkanıp durmada; O'nun Emrinin güneşi perde kabul etmedi; O'nun ispat kelimesi imhadan vareste kaldı. Müstebidlerin men'i ve firavunların zulmü O'nu dilediğinden geri koymadı. Ne şanlıdır O'nun saltanatı! Ne büyüktür O'nun iktidarı! Ne şaşılacak şey! Âyetler dünyayı kapladığı, höccet ve bürhan nur gibi her yönden görünüp parladığı halde bu cahil insanlar yine de gaflet uykusunda ve hattâ arka çevirmede. Nolaydı arka çevirmekle yetinseydiler! Hayır, arka çevirmekle iktifa eylemiyerek Kutlu Ağacı kesmek için aralarında daima danışıp duruyorlar. Emrin tâ ilk günlerinden başlayarak nefsanî arzularına kulluk eyliyen kimseler Tanrı ışığını söndürmeğe büyük bir zulüm ve itisaf ile çalıştılar. Fakat Tanrı onları maksatlarına nail etmedi, Kendi saltanatı ile nurunu açıkladı ve Kendi kudreti ile onu korudu; öyle ki, sonunda yer ve gök onun ışığı ile aydınlandı ve parlayışı ile parladı. Hamdolsun her bir halde O'na!

Süphanısın sen Ey âlemlerin İlâhı ve Ümmetlerin Maksudu! Sen İsm-i Âzamla zâhir olansın; o İsm-i Âzam vasıtasıyla ki hikmet ve beyan incileri Senin bilgi okyanusundaki sedeflerden çıkıp gözler önüne serildi; o İsm-i Âzam vasıtasıyla ki, Tal'at Güneşinin doğması ile beraber bütün cihanı aydınlatan ışıklarla diyanet gökleri süslendi. Emrinin yüzünü güldürecek, kudret bayraklarını kullar arasında dikecek ve hidayet sancaklarını memleketinde dalgalandıracak şeylere Kendi hizbini müeyyed buyur: Bunu Senden yaratıkların arasında höccetini ve kulların arasında bürhanını itmam eyliyen Kelimen yüzü hürmetine dilerim. Rabbim! Onları fazıl ipine yapışmış ve kerem kaftanının eteklerine sarılmış görüyorsun. Onları Kendine yaklaştıracak ve özgenden ayıracak şeylere muvaffak buyur.

Ey Varlığın sultanı! Ey görünen ve görünmeyen şeylerin Koruyucusu! Emrinin hizmetine kalkanları Kendi iradenle dalgalanan bir deniz, Sidre ateşinle yanan bir meşale ve meşiyet semasının ufkundan parlıyan bir yıl-

dız eyle. Bunu dilerim Senden. Sen, dünyanın gücüyle yenilmeyen ve ümmetlerin kuvveti karşısında âciz kalmıyan bir güçlüsün.

Ey beyanımın şarabını irfanımın kadehinden içen kimse! Bu gün Firdevs-i Âlâda sidre-i Müntehanın, isimlerin Maliki tarafından kudret eliyle dikilen bu Kutlu Ağacın hisirtisinden şu yüce sözler işitildi:

BİRİNCİ TERAZ VE BİRİNCİ TECELLİ

Ana Kitabın ufkundan parlıyan birinci teraz ve tecelli insanın kendi nef-sini, yüceliğe ve alçaklığa, zillet ve izzete, varlık ve yoksulluğa sebep olacak şeyleri tanıması hakkındadır. Varlık ve erinlik bir gerçek olunca servet gerek olur. Bu servet san'at ve ticarettten husule gelir ise akıllılarca beğenilir ve hoş görülür.

İnsanlığın terbiyesini ve ümmetlerin tehzibini gaye edinip bu uğurda çalışanlar, hikmet kevserlerinin sâkileri ve doğru yolun kılavuzlarıdır. Onlar halkı doğru yola kılavuzlarlar, varlığı yükseltecek ve ilerletecek şeyleri onlara bildirirler. Doğru yol, insanı görücülük doğusuna ve bilicilik merkezine çekip izzet ve şerefe ve gerçek büyüklüğe ulaştıran yoldur. Ümit ederim ki, her şeyi bilen Hikmetlinin inayetiyle gözlerdeki perde kalkar ve görücülük artar da insanlar niçin yoktan var edilmiş olduklarının sebebini bulup anarlar. Bu gün körlüğü eksiltip görücülüğü arttıran her şey iltifata lâyıktır. Bu görücülük biliciliğin elçisi ve kılavuzudur. Hikmet sahipleri katında aklın biliciliği gözün görücülüğündendir. Baha'ya mensup olanlar her bir halde yaraşanı yapıp öğretmekle mükelleftirler.

İKİNCİ TERAZ

Samimiyet üzere dinlerle muâşeret, Tur dağında Musa ile konuşanın getirdiğini izhar ve her bir hususta insaftır. Vefakârlık ve temiz yüreklilik ile muttasıf olanlar bütün yeryüzü sâkinleriyle dostça muâşeret eylemelidir; çünkü muâşeret ittihat ve ittifak doğurur; ittihat ve ittifak ise âlemin düzeni ve ümmetlerin hayatı demektir. Ne mutlu şefkat ve refeti itiyat edip kin ve husumeti bırakanlara! Bütün dünya halkına tehammülkârlık ve iyilik severlik tavsiye ederim. Bu iki, dünyadaki karanlığı dağıtacak iki lâmba ve milletleri gerçek bilgiye kavuşturacak iki öğretmendir. Ne mutlu erenlere ve vay gafillere!

ÜÇÜNCÜ TERAZ

Güzel huydur. Güzel huy, biricik gerçek Tanrının insanlara ihsan buyurduğu en güzel süstür. Tanrı Kendi dostlarının vücutlarını bu süs ile süsler. Hayatıma yemin olsun, onun ışığı güneşin ışığından ve onun parıltısı güneşin parıltısından üstündür. Güzel huylular Tanrı yanında yaratıkların cevherlerinden sayılır. Dünyanın izzet ve rifatı ona bağlıdır. İyi huy halkı

doğru yola ve Büyük Haber'e hidayet eder. Ne mutlu Mele-i Âlâya mahsus huy ve sıfatlarla donanmış olanlara! Her bir halde adalet ve insafı göz önünde Sözlerde) şu yüce hitap Ebha'nın kaleminden sadır olmuştur: (Ey Ruh Oğ- lu! En çok sevdiğim şey insaftır. Bana rağbetin var ise ondan yüz çevirme; güvenimi kazanmak ister isen ondan gafil olma. Bir şeyi başkalarının göz- üyle değil kendi gözünle görür, başkalarının bilgisi ile değil kendi bilginle bilir isen buna muvaffak olursun. Gereğini artık sen düşün.

Bu Benim sana bir ihsanım, senin için bir inayetimdir. Onu gözden ırak tutma.) İnsaf ve adalet sahipleri, çok yüksek bir makamı ve yüce bir mertebeyi haizdirler. İyilik ve Tanrı korkusu ışığı bu gibi kimselerden saçılır. İnsanların ve memleketlerin bu iki ışık kaynağından mahrum kalmamaları ümit olunur.

DÖRDÜNCÜ TERAZ

Emanettir. Emanet, mekânda mukim olanlara bir itminan kapısı ve Rahmanın katından izzet alâmetidir. Ona nail olan servet hazineleri elde etmiş olur. Emanet, halkın rahat ve itminanı için en büyük kapıdır. Her bir şeyin kıvamı ona bağlıdır. İzzet, rıf'at ve servet dünyaları onun ışığı ile aydınlanır ve parlar.

Bundan bir müddet önce Kalem-i Âlâdan şu tatlı sözler sadır olmuştur: (Senin Rabbin ve Ulu Arşın Rabbi olan Tanrının katında emanetin ve mertebesinin ne olduğunu sana bildiriyoruz. Günlerden bir gün, Yeşil Adamıza gitmek üzere yola çıktık. Oraya varınca ırmaklarını akar, ağaçlarını sarmaş dolaş gördük. Güneşin ışınları ağaçların aralarında oynayıp duruyordu. Sağa dönüp baktık ve işte orada kalemin vasfından ve o lâtif, şerif, yüce ve kutlu noktada yaratık Mevlâsının müşahede eylediğini tariften âciz olduğu şeyi gördük. Sonra dönüp sola baktık ve işte orada Firdevs-i Âlâ simalarından bir simayı bir nur direği üzerinde durur gördük. Nur direği üzerinde duran o Firdevs-i Âlâ siması yüksek sesle şöyle çağırıyordu: EY YERDE VE GÖKTE OTURAN TOPLULUKLAR! BAKINIZ ŞU GÜZELLİĞİME, ŞU NURUMA, ŞU GÖRÜNÜŞÜME VE ŞU PARLAYIŞIMA. BİRİCİK GERÇEK TANRIYA YEMİN OLSUN Kİ, BEN EMANETİM, EMANETİN CİLVESİYİM, EMANETİN GÜZELLİĞİYİM. BEN EMANETE SARILANLARIN VE EMANETİN KADİR VE KIYMETİNİ TANIYANLARIN ÜCRETİYİM. BEN, BAHAILERİN EN BÜYÜK SÜSÜYÜM. BEN ŞU MADDÎ ÂLEMDE BULUNANLARIN İZZET TACIYIM. BEN, DÜNYANIN ZENGİNLİĞİNE VE ŞU İMKÂN ÂLEMİNDE YAŞAYANLARIN İTMİNANINA EN BÜYÜK VE SİLEYİM.

İnsanları, Varlığı Var Eyliylene yaklaştıracak şeyi senin için indirdik. Ey Bahailer! O sizin vücudleriniz için en güzel süs, başlarınız için en şaha-

ne taçtır. Her şeyden haberdar Buyurucunun katından sadır olan buyruğa uyarak onu alınız.

BEŞİNCİ TERAZ

Tanrı kullarının mevkii ve mertebelerinin korunmasıdır. Hiç bir müsa-maha gösterilmemeli, doğruyu söylemekten çekinmemelidir. Bahaîler hiç bir kimsenin hakkını inkâr etmemeli, hüner erbabını muhterem tutmalı; bundan öncekilerin yaptığı gibi, şunu bunu karalamakla lisanı kirletmemelidir. Bu gün fen güneşi Batı göklerinin ufkundan görünmekte ve hüner ırmağı o yönün denizinden çıkıp akmaktadır. İnsaf ile söz söyleyip nimetin kadrini bilmek gerek. Tanrıya yemin olsun, insaf kelimesi güneş gibi parlar ve ışık saçar. Herkesi onun ışıkları ile aydınlatmasını Haktan dileriz. O her şeye gücü yetendir, icabete lâıyk ancak O'dur. Bu günlerde doğruluk ve dürüstlük yalancılığın pençesinde, adalet zulüm kırbaçları altında, fesat dumanı dünyayı sarmış bulunmakta; öyle ki nereye bakılsa saf saf olmuş askerden başka birşey görülmez ve hangi yöne yönelinse kılıç şakırtısından başka bir şey işitilmez. Haktan dileriz ki, Kendi kudret mazharlarını dünyaya düzen verecek ve ümmetleri rahata kavuşturacak şeylere muvafak buyursun.

ALTINCI TERAZ

Bilgi Allah'ın en büyük nimetlerindendir. Bunu herkesin tahsil etmesi gerektir. Bugünkü sanatlar ve cihazlar, O'nun Kalem-i Âlâdan kitaplara ve levihlere akseyliyen ilim ve hikmetinin neticeleridir. Kalem-i Âlâ hikmet, beyan ve sanayi incilerini kendi hazinelerinden çıkarıp gözler önüne seren kalemdir. Bu gün yerin sırları göz önünde mevcut ve meşhut. Gazeteler dünya haberlerini her tarafa uçuruyor. Filvaki gazete cihanın aynası. Muhtelif milletlerin ve kavimlerin işlem ve eylemlerini gösteriyor, hem gösteriyor hem işittiriyor. Gazete, gözü, kulağı ve dili olan bir aynadır; o, hayret verici bir zuhur ve büyük bir olaydır. Fakat Gazete yazarı şahsî garezden salim bulunmalı, adalet ve insaf ile muttasıf bulunmalı, ancak dikkatli bir araştırmadan sonra doğruluğuna kanaat getirdiği şeyleri yazmalıdır. Gazetelerin Bana dair yazdılarının çoğu hakikatten âridir. İyi ve doğru sözün makam ve mertebesi, ilim semasının ufkundan parlıyan güneşin makam ve mertebesi kadar yüksektir. Bu deniz bütün âlemin gözleri önünde dalgalanmakta, hikmet ve beyan Kaleminin eserleri meydanda. Gazetelerde Beni Ta İlinden (Tahran) kaçıp Arap Irakına gittiğim yazılmıştır. Sübhanallah! Ben Kendimi bir an gizlemedim; her vakit herkesin gözü önündeyim. Biz kaçmadık ve kaçmayız; bilâkis, cahil insanlardır ki Bizden kaçıyor. Biz, beraberimizde İnan ve Rus devletlerinin atlıları olduğu halde vatandan çıktık, izzet ve iktidar ile Iraka geldik. Hamdolsun Allaha, Benim durumum gök gibi yüce ve güneş kadar aşikâr. Örtülülüğün yolu buraya uğramaz; korkuya ve sükûta burada yer verilmez. Kıyametin sırları ve saatin alâmet-

leri hep göz önünde; ne çare ki insanlar perdeli ve gaflette. Denizler kabardı, sahifeler yayıldı. Biricik gerçek Tanrıya and olsun ki, sabah yelleri esti, ışık parladı, gecenin karanlığı dağıldı. Ne mutlu taniyanlara! Ne saadet erenlere! Şaşılacak şey! Kalem ne yazacağından mütehayyir, dil ne söyleyeceğinde mütereddit. Yıllarca süren çetin zahmetlerden, mahbusluktan, esirlikten ve eziyetten sonra yırtılan perdelerin yerine daha kalınları ortaya çıkmış, gözler önüne gerilmiş, idrak ışığını örtmüştür. Yeni meydan alan iftiralar eskilerinden kat kat katmerli.

Ey Beyaniler! Rahmandan korkunuz. Sizden önceki ümmeti göz önüne getiriniz. Amel ne idi, semer ne oldu? Tanrının Kendi kudretiyle korudukları müstesna olmak üzere, bütün söyledikleri yalan dolan, hep işledikleri boş bätıl. Âlemin Maksudu olana yemin olsun ki, bir kimse her türlü tesirlerden azâde olarak durup düşünecek olur ise, muhakkak Neyyir-i Âzama yönelir ve kendi sanı tozlarından ve kuruntu dumanlarından yıkınıp arınır. Acaba bundan önceki ümmetin sapıklığına sebep ne ve kim idi? Onlañ hâlâ şu ana kadar Hakka arka çevirmekte ve kendi havalalarına uymakta inat edip duruyorlar. Ben ne söylüyor isem Tanrı hatırı için söylüyorum. İstiyen, kabul eder, istiyen reddeder. Tanrı olmuş ve olacak her şeyden müstağnidir.

Ey beyaniler! Hak ile halk arasına perde gerenler Hadi Devletabadî gibilerdir. Bu sarıklı ve asalı kimseler halka gerçek ile hiçbir ilgisi bulunmayan bir takım inançlar aşılamişlar; bu yüzden zavallı halk, şimdiye kadar, mevhum bir kimsenin mevhum bir yerden çıkagelmesini bekler dururlar. İbret alınız ey fikir sahipleri!

Ey Hadi! Güvenilir Öğütçünün sesine kulak ver. Soldan sağa geç. Zanrı bırak, yakîne yapış. Sapıklığa sebep olma. Nur parlamakta, Emir apaçık görünmekte, âyetler âlemi sarmakta. Yüzünü müheymin ve kayyum olan Tanrıya döndür. Allah aşkına riyasetten vaz geç, halktan el çek. Sen işin esasından haberdar değilsin, vukufun yok. Ey Hadi! Tanrı yolunda ikiyüzlülüğü bırak. Müşrikler ile müşrik, muvahhidler ile muvahhidsin. O memlekete canlarını ve mallarını feda eylemiş olanları düşün; düşün de öğütlen ve uyan. Hangisi daha iyi: Canını, bedenini, varını yoğunu kaybetmemeğe çalışan mı, yoksa bütün bunları Tanrı yolunda feda eyliyen mi? İnsaf et, zalimlerden olma. Adaletle sarıl, insafa yapış; olaki dini tuzak yapmaktan ve dünyalık için Hakka göz kapamaktan geri durasın. Senin ve sana benzer olanların zulmü, Kalem-i Âlâyı böyle şeyler yazmağa mecbur edecek raddeye varmıştır. Tanrıdan kork. Mübeşşir: (O, her bir halde, "Benim Tanrı, Benden Özge Müheymin ve Kayyum İlâh Yoktur" diyecektir) demiştir.

Ey Beyaniler! Sizi dostlar ile görüşmekten meneylemişler. Acaba neden? Tanrı rızası için insafa geliniz ve gafillerden olmayınız. Görür göz sa-

hibi olup Manzar-ı Ekbera nazır olanlarca sebep ve saik açıktır. İstemiyorlar ki onun sırları ve amelleri duyulsun.

Ey hadî! Sen Bizimle beraber bulunmuyordun ve işin iç katına vakıf değilsin. Zan ile hareket eyleme. Her şeyden sarfınazar, şimdi kendi gözünle meydandaki eserlere bak, zuhura gelmiş olan şeyleri düşün. Kendine ve halka acı. Bundan öncekiler gibi sapıklığa sebep olma. Yol açık, delil parlak. Zulmü adalete, itisafı insafa çevir. Umarım ki vahyin hoş kokuları seni destekler de iç kulağın: (Tanrım, Tanrım! de ve sonra bırak onları kendi kuruntularına (!) kutlu sözünü iştirmekle müftechir olursun. Gittin ve gördün. Şimdi insafa gel de söyle, kendini ve başkalarını şüpheye düşürme. Cahilsin, ve haberdar değilsin. Sesimi işit, Tanrı bilgisinin denizine gel; böyle yaparsan, belki vukuf süsü ile seslenir, Tanrı özgesinden kesilirsin. Saraylarda oturanlardan kulübelerde oturanlara varıncaya kadar her sınıf insanların önünde örtüsüz perdesiz göklere yükselen nidaya kulak ver; kulak ver de bütün milletleri ve ümmetleri Kıdem Padişahına çağır. O fazıl güneşinin ufkundan parlıyan söz işte budur. Ey Hadî! Ben Mazlûm, dünyayı gönülden silmiş olarak, içlerde yanan kin ve husumet ateşini söndürmeğe var kuvvetimle çalışmışımdır. Her adalet ve insaf sahibi olanın Hak Celle Celâlehu'ya şükürler sunup bu Emr-i Âzâmın hizmetine kalkması gerektir; belki bu sayede ateşin yerini ışık ve nefretin yerini sevgi alır. Tanrıya and olsun, bu Mazlûmun güttüğü gaye bundan ibarettir. Bu emr-i Âzâmın izhar ve ispatı uğrunda her belâ ve felâkete katlandık. Bu dediğime sen kendin de şehadet edersin, eğer insaf ile söz söylersen. Tanrı doğruyu söyler ve doğru yola kılavuzlar. O'dur güçlü, kuvvetli ve O'dur güzel. Zalimlerin zulmü ve müstebitlerin istibdadı karşısında âlemlerin Rabbı olan Tanrıdan ayrılmayan Baha Ehline Benden selâm ve senalar olsun.

DÜNYA LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BEYAN MELEKÛTUNDA SÖYLEYİCİ İSMİMLE

HAMDÛSENA, bu metin mahbesi Ali Ekber ve Emin hazretlerinin huzuriyle müzeyyen ve onları ikan, istikamet ve itminan nurlarıyla münevver kılan mübin Sultana lâyıık ve sezadır. Tanrının Bahası ve yerlerde göklerde olanların bahası onların üzerlerine olsun!

Nur, beha, tekbir ve sena Tanrı Emri Ellerinin üzerlerine olsun. Onlardadır ki sabır ışığı parladı ve muktedir, aziz ve muhtar olan Tanrının ihtiyarı sabit oldu. Onlardır ki atâ denizi dalgalandı ve yaratıkların mevlâsı olan Tanrının inayet rayihası etrafa yayıldı. Onları Kendi askerleriyle korumasını, Kendi saltanatıyla esirgemesini ve her şeye galip kudretiyle desteklemesini yüce Tanrıdan dileriz. Padişahlık göğün yaradanına ve isimler melekûtunun Mâlikine mahsustur.

Ülu Haber buyuruyor: Ey İranlı eshap! Sizler rahmet maşrıkları, şefkat ve muhabbet matlâları olmuşsunuzdur. Akıl ve hikmet ışığınız iledir ki varlık ufukları ışıklanmıştır. Şimdi ne oldu da kendi elinizle kendi kendinizin ve dostlarınızın helâkine kalktınız?

Ey Efnanım! Beha ve inayetim senin üzerine olsun! Tanrı Emri çadırı büyüktür. Bu çadır dünya milletlerini içine almış ve alacaktır. Gün sizin gününüz, bin levih sizin şahidiniz. Emrin zaferine kalkınız, beyan askerleriyle kalb ve gönül kalelerini fethelemeğe bakınız. Sizlerden zamane biçarelerinin rahat ve asayişine hizmet eyliyecek hareketler beklenir. Himmet kemerini sıkı bağlayınız; belki bu sayede esirler esirlikten kurtulup hürriyete kavuşurlar. Bugün adaletin nâlesi göklere çıkmada, insafın iniltisi her yönden duyulmada. Zulmün kara dumanı âlemi ve ümmetleri kaplamıştır. Yüceler yücesi Kalemin hareketi neticesi olarak yeni bir mâna ruhu lâfız bedenlerine üflenmiştir; bunun eserleri dünyadaki her bir şeyde açık açık görünüyor.

Ben Mazlûmun kaleminden şu müjde sadır oldu: Söyle: Ey dostlar! Neden bu korku? Kimden bu ürküntü? Bu dünyanın gilpareleri az bir rutubet-

le dağılır gider. Bizzat toplanma, mevhum insanların dağılmasına işarettir. Didişme ve boğuşma yırtıcı hayvan kârı. Bâri hazretlerinin yardımı ile Bâbî fırkasının keskin kılıçları iyi söz ve güzel amel sayesinde tekrar kınlarına dönmüştür. İyi insanlar ötedenberi varlık bahçelerini söz gücüyle ele geçirmişlerdir.

Söyle: Ey dostlar! Hikmeti elden bırakmayınız. Kalem-i Âlânın öğütlerini can kulağıyla dinleyiniz. Yeryüzü sakinleri sizin elinizden dilinizden emin olması gerektir. Kitab-ı Akdeste T ili mevzuunda milletleri teemmül ve in-tibaha sevkedecek şey nazil olmuştur. Dünyanın zalimleri milletlerin haklarını gasbeylemişlerdir; onlar var kuvvetleriyle kendi nefsanî arzularının tatmini ile meşguldürler. Y ilinin zalimi, Mele-i Âlâya kanlı gözyaşları dök-türecek bir iş irtikâb eyledi.

Ey Benim beyanımın şarabından içen ve Benim zuhurumun ufkuna bakaduran! Ne oldu da İran halkı, ilim ve fende ön safı işgal edegeldikleri halde, şimdi bütün dünya milletlerinin en gerisi olmuşlardır? Ey kavim! Bu kutlu ve aydın günde kendinizi feyyazın feyzinden mahrum eylemeyiniz. Bu gün Rahmanın rahmet bulutundan hikmet ve beyan yağmurları yağma-da. Ne mutlu Emir hakkında insaf üzere bir hüküm verene! Vay zulüm yoluna gidene!

Ben Mazlûmun kaleminden sadır olan sözler, dünyanın yükselmesi ve ümmetlerin ilerlemesi için en büyük bir vasıttır. Buna bu gün her akli eren tanıklık eder. Söyle: Ey Kavim! Melekûtî bir kuvvet ile kendinize zafer elde eylemeğe kalkınız; kalkınız ki belki bu sayede yeryuvarlağı sanı ve kuruntu putlarından temizlenir. Zavallı insanların ziyan ve zilletine sebep ve illet gerçekte bu gibi sanılar ve kuruntulardır. Bu putlar haidirler ve halkı yükselmeden ve ilerlemeden menetmektedirler. Ümit ederim ki iktidar eli medet buyurur ve halkı bu büyük zilletten kurtarır.

Bir levihte şöyle yazılıdır: Ey Tanrının hizbi! Kendinizle meşgul olmayınız. Düşüncelerinizin mihverî dünyanın islâhı ve milletlerin tehzibi olsun. Dünyanın islâhına çalışmak, iyi ve temiz amellerdendir, hoş ve güzel huy-lardandır. Emrin yardımcısı ameldir, onun da yardımcısı ahlâktır. Ey Bahailer! Takvaya yapışınız. Mazlûmun hükmeylediği ve Muhtarın ihtiyar eylediği işte budur.

Ey dostlar! Cana can katan bu baharda size yaraşan İlâhî nisan yağ-murlarıyla tazelenmek ve mesrur olmaktır. Büyüklük güneşi ışık saçıyor, bağış bulutu gölge salıyor. Nasipli o kimsedir ki kendini nasipsiz yapmaz ve dostu bu kılıkta tanır. Söyle: Ehrimenler pusuda; uyanık olunuz ve Görücünün serptiği ışık vasıtasıyla kendinizi karanlıklardan kurtarınız. Gözü-nüzü kendinizi görmek için değil, başkalarını görmek için kullanınız.

Ehriyenler, insanlar ile mertebelerinin yükselip yücelmesi arasına bir perde gibi gerilen kimselerdir.

Bugün adaletli devlet ile milletin yükselmesine ve ilerlemesine hizmet eyliyecek vasıtalara baş vurmak herkese müterettip bir vazifedir. Kalem-i Âlâ, her bir âyette sevgi ve birlik kapıları açmıştır. Dedik ve Bizim dediğimiz doğrudur: "Bütün dinlerle muhabbet ve safa üzere muaşerette bulununuz." İnsanlar arasında çekingenlik ve ayrılık doğuran sebep ve saik bu söz üzerine ortadan kalkmıştır. Varlığın terakkisi ve insanların yükselmesi bahsinde bütün yeryüzü sakinlerinin terbiyesine medar olacak şeyler nazil olmuştur. Bundan önce geçmiş milletlerin dilinden ve kaleminden çıkmış olan şeylerin şahı bu En Büyük Zuhurda Kıdem Mâlikinin meşiyet semasından inmiştir. Bundan önce: "Vatan sevgisi imandadır" buyrulmuştu. Azamet lisansı ise Zuhur Gününde: "İftihar vatanını seven için değil, bütün dünyayı seven içindir" buyurmuştur. Azamet Dili bu yüce söz ile gönül kuşlarına yeni bir uçuş öğretti, tahdit ve taklidi kitaptan sildi attı. Ben Mazlûm, Tanrı hizbini didişmeden ve ortalık karıştıracılıktan meneyledim, iyi amellere ve güzel ruhanî ahlâka davet eyledim. Bu gün Emir için zafer sağlayacak olan asker, amel ve ahlâk askeridir. Ne mutlu bu iki çeşit askere yapışana ve vay onlardan yön çevirene.

Ey Tanrının hizbi! Sizlere edep tavsiye ederim. Bütün iyi huyların en önde geleni, birinci derecede, edeptir. Ne mutlu o kimseye ki edep nuriyle münevver ve doğruluk zineti ile müzeyyen olur. Edep sahibinin büyük bir makamı var. Ümit ederim ki Ben Mazlûm ve herkes ona ereriz, ona yapışırız, ona sarılırız, ona bakarız. İsm-i Âzamin kaleminden sadır olan muhkem hüküm işte budur.

Bu gün insan madeninden istikamet incilerinin çıktığı gündür. Ey adalet hizbi! Işık gibi parlamalısınız, Sidre ateşi gibi alevlenmelisiniz. Bu sevgi ateşi muhtelif hizipleri tek bir yaygı üzerinde toplar. Ayrılığın ve didişmenin sebep ve saiki düşmanlık ateşidir. Kullarını Kendi düşmanlarının şerinden korumasını Tanrıdan dileriz. O, gerçekten, her şey gücü yetendir.

Hamd olsun, celâli celil olan gerçek Tanrı Kalem-i Âlâ anahtarını ile kalp ve gönüllerin kapılarını açtı. Her inen âyet, ruhanî huyların ve temiz amellerin zuhura gelmesi için ardına kadar açılmış bir kapıdır.

Bu ses ve bu anı tek bir memleket veya şehre mahsus değildir. Bütün dünya sakinleri -gerçek hürriyete kavuşmak için- topyekûn Tanrı katından inen ve ortaya çıkan şeye sarılmalıdırlar. Âlem, Zuhurun nurlarıyla münevverdir; çünkü altmış yılında (özgesinin ruhu kendisine feda) Mübeşşir Hazretleri yeni bir ruhun müjdesini verdi ve seksen yılında âlem yeni bir nura ve taze bir beşarete kavuştu. Artık muhtelif memleketlerde yaşayan insan-

ların çoğu yüce kelimeyi işitmeğe müstaid bir hale geldi. Cümlelerin dirilmesi ve bir yerde toplanması buna bağlıdır. Akkâ hapishanesinde insanların yükselmesine ve memleketlerin mamurluğuna hizmet eyliyecek olan hükümler kızıl sahifede nazil olmuştur. Şu aşağıdakiler, İmkân Mâlikinin kaleminden o sahifede sadır olan hükümler cümlesindedir:

Halk idaresinin temel prensipleri şunlardır:

Birinci: Adalet Evi vezirleri, dünyanın şu büyük masraflardan kurtulması için, Büyük Barışı vücade getirmelidirler. Bu mesele lâzım ve vacibdir; çünkü muharebe ve mücadele, zahmet ve meşakkatin baş kaynağıdır.

İkinci: Diller tek bir dile münhasır olmalı ve bu dil bütün dünya okullarında öğretilmelidir.

Üçüncü: Milletler arasında üflet, muhabbet ve ittihat husule getirecek tedbirlere tevessül olunmalıdır.

Dördüncü: Kadın erkek herkes ticaret ve ziraatten veya başka bir işten elde eyliyecekleri kazancın bir miktarını çocukların talim ve terbiyesine sarfedilmek üzere emin bir kimsenin yanına bırakacaklardır. Bu suretle biriken paralar, Adalet Evi eminlerinin malûmatı tahtında çocukların yetiştirilmesinde kullanılacaktır.

Beşinci: Ziraat işlerine büyük ehemmiyet verilmelidir. Bu husus, sırada beşinci olmakla beraber, gerçekte başta gelir. Dış memleketlerde ziraat işleri çok ilerlemiştir; İran'da ise henüz bu sahada gereken faaliyet görülmemektedir. Tanrının teyidine mazhar olmasını temenni ettiğim padişahın bu büyük ve mühim işe ehemmiyet atfeyliyeceğini ümit ederiz.

Hülâsa, Kızıl Sahifede Kalem-i Âlâ'dan sadır olan hükümler tatbik ve icra mevkiine konur ise, dünyadaki kanunlardan müstağni kalınır.

Bazı hususlar Kalem-i Âlâdan mükerrer nazil olmaktadır; maksat, iktidar dizginini elde tutanların ve Tanrı izzetini temsil eyliyenlerin bir fırsat bulup bunların icrasına himmette bulunmalarıdır.

Bu meselelerle cidden alâkalanıp araştırma yapan bir kimse bulunsaydı, her şeye nüfuz eyliyen mutlak iradede sadır olan şeyleri Tanrı rızası için açıklardı; fakat nerde araştırıcı? Nerede soruşturucu? Nerede adaletli? Nerede insafılı? Şimdi her gün yeni bir zulüm ateşi yakılıyor, yeni bir itisaf kılıcı çekiliyor. Sübhanallah! İran'ın büyükleri ve yüksek içtimâî mevki sahibi asilzadeleri yırtıcı hayvanlara mahsus huylarla övünüyorlar (Bu kıssalar Beni hayretten hayrete düşürür).

Ben Mazlûm, gece gündüz yaratıkların Mevlâsına şükürler sunuyorum, hamd ediyorum; çünkü verilen öğütlerin tesirini göstermekte olduğunu görüyorum. Filvaki bu hizbe müntesip olanların huyları ve davranışları takdire değer bir seviyeye yükselmiş bulunuyor; çünkü insanlığın iftiharını mucip bir hadise vukua gelmiştir. İşaret ettiğim bu hadise, dostların hükûmet otoriteleri nezdinde kendi düşmanları lehinde şefaatte bulunmalarındır. İyi amel, söz doğruluğunun şahididir. İyilerin nurlu ameller sayesinde dünyayı aydınlatacaklarını umarız. Herkesi, kendi günlerinde, Kendi sevgisi ve Emri üzerinde dimdik durmağa muvaffak buyurmasını kutlu ve yüce Tanrıdan dileriz.

Ey Tanrının hizbi! Kalem-i Âlâ alemler izhar eylemiş, gözlere gerçek aydınlık bahşeylemiştir; fakat İnan ahâlisinin çoğu faydeli beyanlardan, kutlu ilim ve fenlerden mahrum kalmakta berdevam. Geçen gün, dostlardan birisi için Kalem-i Âlâdan şu yüce söz sadır oldu; bundan maksat, iraz erbabının irazı bırakıp ikbale dönmeleri, Tanrı usulü ile ilgili meseleleri anlayıp yaymaları ümididir.

Arka çevirenlerle inkâr vadisine sapanlar dillerine dört sözü dolamışlardır. Bunlardan birincisi boyun vurmak; ikincisi kitap yakmak; üçüncüsü başka milletlerden uzak durmak; dördüncüsü başka hizipleri yok etmek.

Şimdi, Tanrı kelimesinin fazıl ve iktidarı sayesinde, bu dört büyük set ortadan kalkmış, bu dört açık emir levihten silinip çıkarılmıştır. Yırtıcı hayvanlara mahsus vasıflar kendi yerlerini ruhanî sıfatlara bırakmıştır. Celil olsun Onun iradesi, celil olsun Onun kudreti, azîm olsun Onun saltanatı!

Şimdi celâli celil olan Haktan dileyiniz ve dileyelim ki Şia hizbini Kendi doğru yoluna kılavuzlasın, yaraşmaz vasıflardan onları kurtarsın. Adı geçen bu hizbe mensup her bir ferдин dilinden her gün lânet yağıyor. Sanki MEL'ÜN kelimesi (Boğazdan gelen "ayın" harfi ile) bu hizbin gündelik gıdası!

İlâhî! İlâhî! Senin Baha'nın iniltisini ve gece gündüz ettiği feryadı işitiyorsun. Sen bilirsin ki O kendisi için herhangi bir mevki ve makam istememiştir; Onun biricik emeli Senin kullarının ruhlarını temizlemek ve onları her an her yönden saran kin ve husumet ateşinden kurtarmak olmuştur. Rabbim! Mukarreblerin elleri Senin cömertlik göğüne ve muhlislerinki Senin ihsan havana kalkmıştır. Senin ihsan denizinden, fazıl göğünden ve cömertlik güneşinden bekledikleri şeyi Sen onlardan esirgeme. Rabbim! Milletler arasında seviyelerini yükseltecek edep ve terbiyeyi edinmeleri için Sen onları destekle. Sen, gerçekten aziz ve vehhabsın.

Ey Tanrının hizbi! Umumun hürriyetini, rahatlığını, sükûnunu, terakki ve teâlisini kâfil olan şeyi işitiniz. İnan için bir kanun ve sistem gerek;

fakat bu işin münasibi, Tanrının teyidine mazhariyetini dilediğim Şah Hazretlerinin, din ulularının ve devlet ricalinin arzu ve muvaffakiyetiyle vukua gelmesidir. Bunların malûmatı tahtında bir merkez tayin edilmeli; bu zevat orada bir araya gelmeli; müzakere yapılmalı; halkın güvenliğine, refahına, servet ve itminanına yarayacağını düşündükleri tedbirleri kararlaştırıp tatbik ve icra mevkiine koymalıdır. Böyle yapılmaz ise ihtilâf ve ihtilâl vukua gelir. Evvelce Kitab-ı Akdeste ve sair elvahta nazil olan esaslara göre, işler hükümdarlara, adaletle vazife gören reislere ve Adalet Evi Eminlerine muhavveldir. Bu mevzuu insaf ve basiret üzere tetkik edip düşünecek olanlar, bu söylenilen şeylerde adalet güneşinin parıltılarını hem dış hem iç gözleriyle görmemezlik edemezler. Şimdi Londra'da İngiliz milletinin tatbik eylemekte olduğu usul Bize hoş görünmektedir; Çünkü bu usul, hem saltanat hem millet meşvereti nuru ile müzeyyendir.

Usul ve kanun kitaplarında insanları koruyucu bir hüküm olmak üzere bir kısas faslı vardır. Kısas korkusu insanları yaraşmaz kötü işlerden ancak zahirde meneyler. İnsanları zâhirde ve bâtında koruyup kötü iş işlemekten meneyliyen bir kuvvet var ise o da Tanrı korkusudur. Asıl koruyucu ve manevî esirgeyici Odur. İşte bu büyük mevhibenin bir gerçek olması için elden gelen yapılmalıdır. Ne mutlu Benim yüceler yücesi kaleminin yazdıklarına kulak verip günlerine bidayet olmıyan Buyurucunun katından buyrulan şeylerle amel eyliylene!

Ey Tanrının hizbi! Biricik Dostun tavsiyelerini can kulağıyla dinleyiniz. Tanrı sözü bir fidana benzer, onun dikileceği ve yerleşeceği yer insan kalbidir. Onu hikmet ve beyan kevsere ile sulayıp büyütünüz; tâ ki kökü yerde yerleşsin ve dalları gökleri aşsın.

Ey dünya sâkinleri! Bu En Büyük zuhurun üstünlüğü, ihtilâf, fesat ve nifak sebeplerinin kitaptan silinerek, yerlerine ülfet, ittihat ve ittifak amillerinin konulmasıdır. Ne saadet amel eyliyenlere! Fesat kokusu aldıkları şeylerden sakınmalarını ve hattâ firar eylemelerini dostlara tekrar tekrar tavsiye ediyoruz. Âlem inkılâp içerisinde, insanların düşünceleri ise başka başka. Onları Kendi adaletinin ışığı ile süslemesini ve onlara her bir halde faydalanacakları şeyi tanıtmalarını Tanrıdan dileriz. O, gerçekten gani ve mütealdir.

Bundan önce şu yüce sözü söylemiştik: Ben Mazlûma mensub olanlar vermekte yağdırıcı bulut, kötülük emreyliyen nefsi dizginlemekte ise yarınar ateş olmalıdırlar.

Sübhanallah! Bu günlerde insana hayret veren bir hadise oldu. Denildiğine göre, geçenlerde birisi İran'ın saltanat merkezine gelmiş ve birçok devlet büyüklerini kendine mürid yapmış. Bu cidden acınacak ve ağlan-

cak bir hal! Ne oldu da yüksek makam işgal eyliyenler kendileri için böyle bir zilleti kabul ettiler? İstikamet ne oldu? Nereye gitti izzeti nefis? Azamet ve hikmet güneşi İran'ın ufkundan parlıyadururken kendi büyüklerini bir takım cahillere oyuncak yapacak bir dereceye düşmüş görüyoruz.

Bu şahıs, Mısır gazetelerinde ve Beyrut'ta çıkan Dairet'ül Maarif'de bu hizip hakkında bilir kişileri hayrete düşürecek yazılar yazmıştır. Bu şahıs, sonradan Paris'e giderek Urvet'ül Vüska adlı bir gazete neşrine başlamış, her tarafa ve ezcümle Akkâ'ya yollamıştır. Kendisi bu münasebetle telâfii mafat kabilinden muhabbet izharında da bulunmuştur. Hasılı, Ben Mazlûm onun hakkında sükûtu ihtiyar eylemişimdir. Onu koruyup Kendi adalet ve insaf nuru ile nurlandırmasını Haktan dileriz. Onun şöyle diyerek Tanrıya yalvarması gerektir:

“İlâhi! İlâhi! Beni Kendi bağış ve veriş kapında durur, Kendi lûtuft ve mevhibe ufuklarına bakar görüyorsun. Kullarını Senin Kendi günlerine yaraşan, Senin Kendi zuhur ve saltanatına yakışan şeylere muvaffak buyurmanı Senin tatlı sesin ve Senin kaleminin cızırtısı yüzü hürmetine Senden dilerim, ey Yaratık Mevlâsı! Sen gerçekten, dilediğini yapmağa muktedir olansın. Göklerde ve yerlerde bulunanlar Senin kuvvet ve kudretine, Senin ihsan ve azametine tanıklık eder. Sana özgüdür övgü, ey âlemlerin İlâhı ve âriflerin Mahbubu! İlâhi! Görüyorsun ki fakirlik özü Senin zenginlik denizini, günah cevheri Senin veriş ve yarlıgayış pınarını özlüyor. İlâhi! Sen kendi ululuğuna yaraşanı ve fazıl semana yakışanı takdir buyur. Sen, gerçekten, büyük fazıl ve feyiz sahibi bir buyurucu ve galebe edicisin. Senden özge böyle bir ilâh yoktur.”

Ey Tanrının hizbi! Bu gün umumun gözü “Dilediğini işler” kutlu sözne bakar olmalıdır; çünkü bu mertebeye eren bir kimse gerçek Tanrıbirliği ışığına ermiş ve onunla ışıklanmış olur; bu gibilerin dışında kalanlar ise Tanrı Kitabında zan ve vehim erbabı diye anılır ve yazılır. Mazlûmun sesine kulak veriniz ve mertebeleri hıfzediniz. Bu husus herkes için lâzım ve vaciptir. Mazlûm, bütün günlerde, örtüsüz perdesiz, âlemin gözü önünde ilim, fen, hikmet, rahat, refah ve servet kapılarını açan anahtar hizmetini görecek şeyleri söylemiştir. Zalimlerin zulmü, Kalem-i Âlâyı cızırdamaktan geri tutmadı; şüphecilerin ve fesatların şüpheleri onu yüceler yücesi Kelimeyi açık açık söylemekten meneylemedi. Bahaileri bundan önceki hizbin müptelâ olduğu kuruntu ve sanılardan koruyup uzak tutmasını gerçek Tanrıdan niyaz ederim.

Ey Tanrının hizbi! Halkı doğru yola kılavuzlamakla meşgul olup Nefsi emmarenin vesveselerinden azade ve masun kalan âlimler, Âlemlerin Maksudu katında irfan göğü yıldızları sayılır. Bu gibilere ihtiram gerek. Onlardırlar akıcı pınarlar, ışık saçan yıldızlar, kutlu ağacın meyvaları, Tanrı

kudreti eserleri ve samedanî hikmet denizleri. Ne mutlu onlara yapışanlara! Böyle bir kimse Ülu Arşın Rabbi olan Tanrının Kitabında ermişlerdendir. Ey Baha ehli Ey Kızıl Geminin yolcuları! Arşın ve zeminin Rabbr olan Tanrının bahası sizlerin ve sizin tatlı sesinizi işitip bu aziz ve bedi' olan levihte emrolundukları şey ile amel eyliyenlerin üzerine olsun.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

"DAL" SÜRESİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

EBHA UFUKTA BÂKİ OLAN O'DUR!

Tanrının Emri beyan gölgeleri üzerinde geldi ve müşrikler o günde büyük âzâb içindedirler.

Vahiy orduları ilham bayraklarıyla levih göğünden güçlüler güçlüsü Tanrının adıyla indi. O zaman Tanrı birliğine inananlar Tanrının zafer ve saltanatından ötürü ferahlanırlar, münkirler ise o sırada büyük bir ıstırap içersinde kıvranırlar.

Ey nâs! Tanrının rahmetinden - o rahmet gökler ile yerler arasında yaratılmış olan mümkünleri kuşattıktan sonra- firar mı ediyorsunuz? Tanrının rahmetini kendi üzerlerinizde değiştirmeyiniz ve kendinizi o rahmetten mahrum bırakmayınız. Her kim Tanrının rahmetine arka çevirir ise, büyük bir ziyana uğramış olur. Rahmet âyete benzer: onlar tek bir gökten iner. Onlar, Tanrı birliğine inananları hayat şarabıyla sularlar, Tanrıya ortak koşanlar ise kızgın sudan içerler. Müşriklere Tanrı âyetleri okununca, içleri kin ve husumet ateşiyle kavrulur. İşte onlar Tanrının nimetini kendi üzerlerinde böyle tebdil ederler. Ey kavim! Kelimenin gölgesine giriniz ve sonra ondaki mâna ve beyan şarabını içiniz; çünkü Sübhanın kevseri o kelimedede saklıdır. Bu Kelime, rahman olan Rabbınızın meşiyeti ufkundan yeni nurlarla görünmüştür.

Söyle: kıdem denizi bu En Büyük Denizden inşıab eylemiştir. Ne mutlu o kimseye ki onun kenarından istikrar eyler ve müstakarlara katılır.

Sidret'ül Muntehadan bu mukaddes ve ebha heykel, Gusn'ül Kuds inşıab eyledi. Ne saadet o kimseye ki Onun gölgesine girip onda yatar uyur! Söyle: Emrin Gusnu bu kökten bitmiştir. Bu kök, Tanrının meşiyet toprağına yerleştirdiği köktür; bu kök, dalı bütün varlığı kuşatan bir makama kadar yükselen köktür. Müteali olsun bu müteali, mübarek, aziz ve meni' eser! Ey kavim! Ona yakın geliniz ve ondan aziz ve alim Tanrının iradesiyle ilim ve hikmet meyvaları tadınız. Bir kimse ondan tatmaz ise -bütün yeryü-

zündeki yiyeceklerle mütenaim de olsa- Tanrının nimetinden mahrum kalmış olur; nolaydı bunu bileydiniz.

Söyle: Ulu Levihten, fazıl üzere, bir Kelime tafsil edildi ve Allah o Keli-meyi Kendi süsü ile süsledi, Onu bütün yeryüzüne sultan kıldı ve âlemler arasında Kendi azamet ve iktidarına bir alâmet yaptı; tâ ki insanlar aziz, muktedir ve hakîm olan Rablarını onda temcit eylesinler, Yaradanlarını On-da tesbih eylesinler ve her şeyin üzerinde kaim olan Tanrı Nefsini Onda takdis etsinler. Bu, gerçekten alîm ve kadîm olanın katından bir tenzildir.

Söyle: Ey kavim! Onun zuhuru için Tanrıya şükrediniz. O sizin için gerçekten en büyük bir fazıldır, en mükemmel bir nimettir. Onunladır ki her bir çürümüş kemik dirilir. Ona yönelen Tanrıya yönelmiş olur ve Ondan yüz çeviren Benim cemalimden yüz çevirmiş, bürhanıma küfretmiş ve müsriflere katılmış olur. O sizin aranızda Tanrının vediası, içinizde emaneti, üzerinizde zuhuru ve mukarreb kulları arasında tulûdudur.

Sizi yaratan Tanrının peygamını size ulaştırmak emrini aldım ve Bana emrolunanı size bildirdim. Buna, Tanrı Kendisi, melekleri, elçileri ve mukaddes kulları tanıklık eder. Rızvanın kokusunu Onun güllerinden koklayınız ve mahrumlara katılmayınız. Tanrının size olan fazlını ganimet biliniz ve Ondan perdelenmeyiniz.

Biz Onu bir insan şeklinde gönderdik. Dilediğini kendi mübrem ve hikmetli fermanıya ibda' eyliyen Tanrı kutlu olsun! Kendi kendilerini Dalın gölgesinden mahrum eyliyenler, çöllerde serseriyane dolaşanlardır; bu gibiler kendi nefsanî arzularının ateşi ile yanarlar; onlar helâk olmuşlardır. Ey kavim! Tanrının gölgesine koşunuz; koşunuz ki hiç bir kimsenin gafur ve rahim olan Tanrı gölgesinden ve me'vasından başka bir yerde gölge ve me'va bulunmadığı bir günde sizi günün kavurucu sıcaklığından korusun. Ey kavim! Yakîn elbisesi giyiniz ki sizi sanı ve kuruntu oklarından korusun ve siz müminler zümresine dahil olasınız. Bu günlerde bir kimsenin yakîn hasıl edip Emirde istikrar kesbetmesinin şartı, halkta olan her şeyden vazgeçip mukaddes ve nurlu Manzara teveccühtür. Ey kavim! Tanrıyı bırakıp kendiniz için Cibti mi alıyorsunuz? Muktedir ve kadîr Rabbınızı bırakıp Tağuta mı uyuyorsunuz? Ey kavim! Bırakınız onların zikrini ve alınız hayat kadehini rahman olan Rabbınızın adıyla. Bilirseniz, Tanrıya yemin olsun, onun tek bir damlası imkân âlemine can verir.

Söyle: Bu gün bir kimseyi Tanrı Emrine karşı koruyacak bir kuvvet yoktur. Bu gün bir kimse için Tanrıdan başka bir sığınak yoktur. Bu, gerçeğin kendisidir ve gerçek dışında herşey açık bir sapmışlıktır.

Tanrı Kendi Emrinin yayımını her bir kimseye gücü yettiği nisbette farz

kılmıştır. Kudret ve iktidar parmağıyla aziz ve hafiz levihler üzerine yazılmış olan ferman budur. Her kim bu Emirde bir kimseyi diriltecek olur ise, bütün insanları diriltmiş gibi olur; Tanrı böyle bir güzel amelde bulunan kimseyi Kıyamet Gününde Ahadiyet Rızvanında Kendi müheymin ve aziz nefsinin süsü ile süslenmiş olarak gönderecek ve diriltecektir. Sizin Rabbinize yapacağınız yardım işte bundan ibarettir; bundan başka bir şey sizin Rabbiniz ve babalarınızın Rabbi olan Tanrının katında anılmıyacaktır.

Ve sen, ey kul, bu levihte sana tavsiye etmiş olduğumuz şeye kulak ver; her an Rabbinizin fazlını iste; levhi Tanrıya ve âyetlerine inanmış olanların arasında yay; tâ ki onda yazılı olana uyalar ve muhsinler zümresine katılsınlar.

Söyle: Ey kavim! Memleket içersinde fesat yapmayınız ve bir kimse ile mücadeleye kalkışmayınız; çünkü böyle bir davranış, Rablarının gölgesinde gerçekten emin bir makam ittihaz etmiş bulunanlara yakışmayan bir davranıştır. Bir susamışa rastlarsanız, ona Kevser ve Tesnim suyundan içiriniz; dinleyici bir kulak sahibi bulur iseniz, ona muktedir, aziz ve rahîm Tanrının âyetlerini okuyunuz. Ağızınızı güzel sözlerle açınız ve sonra insanlara -Tanrı haremine ikbal gösterir gördüğünüz takdirde- Emirden söz açınız; aksi takdirde onları kendi hallerine bırakınız ve cehennem dibindeki yerlerine terkediniz. Mâna incilerini anadan doğma körlerin önüne saçmayınız; çünkü kör, ışığı görmekten mahrum olup bir taş parçasını temiz ve kıymetli bir inciden ayırt edecek durumda değildir. Sen bir taş parçasına bin yıl durmadan âyet okusan, bir şey anlar mı? Ona bir tesir eder mi? Rahman ve rahîm olan Rabbinize yemin olsun ki hayır! Kulağı sağır bir adama bütün âyetleri okusan, ondan bir harfini işitebilir mi? Aziz ve kadim olan Cemale yemin olsun ki, hayır! Gözlerin Rabbinin yönüne bakar olsun ve âlemlerden gönül kaldırasın diye, sana işte bu suretle hikmet ve beyan mücevherleri saçtık.

Ruh senin üzerine, kudsiyet makarrında yerleşip Rablarının emrinde dimdik duran kimseler üzerine olsun.

SELMAN LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BENİM ÜZGÜN İSMİMLE!

Ey Selman! Rahmanın tatlı yelleri gibi can şehriden çıkıp varlıklar ve imkân ehli üzerine es. İstikamet ayağı, ferağat kanadı ve Tanrı sevgisi ateşiyile alevlenmiş bir yürekle gez dolaş; böyle yap ki kışın soğuğu sana tesir etmesin ve seni ahadiyet vadisinde yürümekten alakoymasın.

Ey Selman! Bu günler "Lâ İlâhe İllâ Hüve" muhkem ve sabit sözünün hüküm sürdüğü günlerdir; çünkü nefy edatı, ispat ismiyle, ispatın ve ona mazhar olanın özünün evveline konmuş ve ondan önce gelmiştir. Hiç bir kimse şimdiye kadar Rabbin bu lâtifesine dikkat etmemiştir. Geçmişte, gördüğün üzere, nefiy harflerinin görünüşüne göre ispat harflerine galebe eylemiş olmaları bu sözün tesiriyle idi. Bu sözü indiren zat, bazı üstü örtülü hikmetlere mebni bu vecizede menfiyi öne koymuştur. Bundaki örtülü ve kapalı hikmetleri bir parça dile getirecek olur isem, muhakkak insanları yıldırımla vurulmuş gibi baygın ve hattâ ölü görürsün. Bu dünyada müşahede eylediğin şeyler görünüşte Emir heykellerinin zahiri isteklerine muhalif düşse de hakikatte hepsi Tanrının iradesi ile olmuş ve olacaktır. Bir kimse bu levhi okuduktan sonra adı geçen söz üzerinde düşünecek olur ise, önce muttali bulunmadığı hikmetlere muttali olur; çünkü kelimelerin sureti Hakkın mahzenidir ve onlardaki mârılar Ahadiyet Sultanının bilgi incileridir. Tanrının koruyucu eli insanları ona muttali olmaktan meneyler. Tanrı iradesi taallük edip de kudret eli onların mührünü fekkedince, insanlar o mânalara vakif olurlar.

Meselâ Furkandaki kelimeleri göz önüne getir. Bu kelimelerin cümlesi celil ve aziz olan Kıdem Cemalinin bilgi hazineleridir. Bütün din bilginleri bu kelimeleri gece gündüz okuyup onlara dair tefsirler yazdıkları halde, kelime definelerinde saklı bulunan incilerinden bir tanesini bile ortaya koymamışlardır. Vâd olunan zaman gelince, önceki zuhurumun kudret eli onlardaki hazinelerin mührünü halkın seviye ve istidadına göre kımıldattı. Onun için, zahiri ilimlerin bir harfini bile anlamamış olan zamane çocukları gizli sırlara akıllarının yettiği nispette muttali olmuşlardır; öyle ki Beyan-

daki bir çocuk asrın ulemasını mülzem ederdi. Budur işte Tanrının kudret eli ve Ahadiyet Sultanının ihata edici iradesi. Bir kimse şu izahı düşünecek olur ise, hiç bir zerrenin Hak iradesi olmadan kıvıldamadığını ve hiç bir kimsenin Tanrı isteği olmadan tek bir harfe bile muttali olmadığını görür. Yüce olsun Onun şâni! Yüce olsun Onun kudreti! Yüce olsun Onun saltanatı! Yüce olsun Onun azameti! Yüce olsun Onun Emri! Yüce olsun Onun yer ve gök melekûtünde bulunanlara gösterdiği fazıl!

Ey Selman! Rahmanın kalemi buyuruyor: Bu Zuhurda nefiy edatını ispatın evvelinden kaldırdım. Bunun hükmü, Tanrı dilerse, meşiyet göğünden iner ve sonra biz onu göndeririz.

Ey Selman! Üzüntü her yönden öyle yağıyor ki, Rahmanın dili yüce meseleleri bahis mevzuu etmekten geri kalmıştır. İmkânın Mürebbisine and olsun, mâna bahçesinin kapıları müşriklerin zulmü yüzünden kapandı ve bilgi yelleri biricik Tanrının sağından esmemeğe başladı.

Ey Selman! Belâlarım önce ve sonra daima olmuştur; bu günlere münhasır sanma. Aylarca ve yıllarca merhamet eliyle eğitip büyüttüğüm birisi Beni öldürmeğe kalktı. Geçmişin sırlarından bir parça söz açacak olur isem, tek bir emir ile yaratılmış olan bazı kimselerin Hak ile muarazaya kalkışarak Emrinin bedialarından kaçındıklarını öğrenirsin.

Harut ve Marutu göz önüne getir. Bunlar Tanrıya yakın duran iki kul idiler. Onlara, hayatlarının temizliğine bakarak, melek adı verilmişti. Onlar her şeyi kuşatan irade ile yoktan var olmuşlar, göklerde ve yerde dillerde dolaşıp ün kazanmışlardı. Onlar Tanrı katında öylesine mukarreb idiler ki, Azamet dili onların zikriyle meşguldü. İş öyle bir dereceye vardı ki bu iki şahıs kendilerini bütün insanlardan daha takvalı, daha yüce ve daha zâhid gördüler. Derken deneme yönünden bir yel esti ve onlar cehennem dibine döndüler. Halk arasında bu kimseler hakkında söylenen sözlerin çoğu yalan olup doğruluktan uzaktır. Her şeyin bilgisi Bizim katımızda mahfuz elvahtadır. Bununla beraber, o zamanda yaşayan milletler içersinden birisi çıkıp ta: Hak celle kibriyauhu kendisine bu kadar yakın mukaddes makamlara erişmiş bu iki meleği niçin bu makamdan mahrum eyledi? diye itirazda bulunmamıştır.

Ey Selman! Beyan ehline söyle ve de ki: Tanrının bâki olan Selsalını ve Rabbin daim olan Kevserini tuzlu sulara değişmeyiniz, ölümsüzlük bül-bülünün ötüşlerini samiadan silmeyiniz; her tarafa yayılı rahmet bulutunun gölgesinde yürüyünüz ve fazıl Sidresinin sayesinde oturunuz.

Ey Selman! Hak daima insanlar arasında dış görünüşe göre hükmedegelmiştir. Bütün nebiler ve resuller insanlar arasında dış görünüşe göre hü-

küm vermeğe memur idiler. Esasen başka türlü olamaz da. Meselâ bakınız; bir kimse var ki şimdi mümindir, muvahhiddir ve tevhid güneşi onda tecelli etmiştir; şöyle ki, o Tanrının bütün isimlerini ve sıfatlarını ikrar ve itiraf ediyor, Kıdem Cemalinin bizzat tanıklık ettiğine o da tanıklık ediyor. Bu takdirde bütün vasıflar onun hakkında doğru ve muteberdir; hatta böyle bir kimseyi, Tanrıdan başka birisi, olduğu gibi vasıflandırmağa muktedir değildir. Bütün bu vasıflar, tecelli edici Sultanın ona vuran tecellisine raci- dir. Bu durumda, bir kimse böyle bir kişiden yön çevirir ise, Gerçek Tanrı- dan yön çevirmiş olur; çünkü böyle bir kişi bu makamı haiz olduğu müddetçe İlâhî tecellilerin mâkesidir. Onun hakkında iyiden başka bir söz söylenir ise, o sözü söyleyen yalan söylemiş olur. Böyle bir kişi Hakka arka çevirir ise, bütün vasıfların mâtuf ve mevsufu bulunan tecelli kendi makar- rına döner gider. O adam artık o adam değildir ki o vasıflar onda bâki ol- sun. Keskin bir gözle bakılacak olur ise, onun giydiği elbise bile eski giydiği elbise değildir; çünkü o kimsenin Allaha iman edip ikrar getirdiği sırada giydiği elbise -eski püskü panıukludan da olsa- Tanrı katında cennet ipek- lisi sayılır. Hakka arka çevirince de giydiği elbise cehennem katranından yapılmış bir elbiseye döner. Bu takdirde bir kimse böyle bir kişiyi övecek olur ise, yalan söylemiş olur ve Tanrı katında cehennemlik sayılır.

Ey Selman! Bu izahın delillerini bütün şeylerin içersine Ben bizzat koy- muşumdur. Bununla beraber, ne gariptir ki, insanlar buna dikkat etmemişler ve bu gibi hallerin vukuunda sürçmüşlerdir. Lâmbayı göz önüne getir. Lâm- ba yanıp ışık saçtığı müddetçe, bir kimse onun ışığını inkâr ederse, mu- hakkak yalancıdır; fakat bir rüzgâr esip de onu söndürür ise, onun için ışıklı diyen kimse yalan söylemiş olur. Lâmbanın şişesi ve fitili, yanık iken de sönük iken de aynı bulunuyordu.

Ey Selman! Sen bu gün herşeyi ayna gözünde gör; çünkü yaratıklar tek bir kelime ile yaratılmışlardır ve Tanrı müvacehesinde aynı durumda- dırlar. Eğer bütün şeyler yüzlerini Mukaddes Ebha Üfuktan parlıyan bu ulu ve ebedî güneşe döndürürler ise, güneş cümlesinde kendi şekil ve heyetiye- le irtisam ve inikâs eyler. Bu takdirde güneşin bütün vasıfları ve sıfatları o aynalar için doğrudur; çünkü o aynalarda güneşten ve güneşin ziyasın- dan başka bir şey görülmez. Her ârif ve basiretli kişi iyice bilir ki aynalar- daki bu vasıflar o aynaların zâtında bulunan vasıflar değildir; bilâkis bütün vasıflar güneşin inayet maşrıkından o aynalara vuran tecelliye raci- dir. Bu tecelli bâki oldukça vasıflar da bâkidir; tecelli aynalardan silinince o ayna- ları vasfeyliyenlerin vasfı sırf yalan ve iftira olur. Çünkü isimler ve sıfatlar güneşten çıkan tecellinin çevresini dönerler, yoksa bizzat aynaların çevre- sini değil.

Ey Selman! Bütün isimlerin izzeti, yüksekliği, büyüklüğü ve ünlülüğü Tanrıya mensubiyetlidir. Meselâ çeşitli milletler tarafından yapılan Evlere

bakınız. Herkes o evleri tavaf etmekte ve onların ziyareti için uzak yerlerden gelmekte. Şurası açıktır ki bu Evlere gösterilen bu saygı, celâli celil olan Kıdem Cemalinin onları Kendine nispet eylemiş olmasındandır. Herkes, Kıdem Cemalinin Eve ihtiyacı olmadığını bilir. Herkes bilir ki bütün yerler Onun Mukaddes Zatına göre aynı durumdadır. Tanrının bu Evleri Kendine mensup kılmış olmasının sebebi, Kendi kullarının kurtuluşuna bir vesile yaratmaktır; maksat, bütün insanları Kendi fazlından mahrum bırakmamaktır. Ne mutlu Tanrının buyruğuna uyup katından emrolunduğu şey ile amel eyliyen ve bu suretle ermişler zümresine katılana!

Bu alâka kesilmediği müddetçe, bu Evler ve onları tavaf eyliyenler Tanrı katında muazzezdirler. Bir kimse, bu alâka kesildikten sonra, bu Evlerden birini tavaf eyler ise, kendi nefsinin çevresini dönmüş olur ve Tanrı katında cehennemlikler sırasına girer. Enfüsî evler dahi böyledir. Böyle bir kimse Hakka arka çevirince put hükmü onun hakkında câri olur ve ona saygı gösterenler Tanrı katında puta tapan bir kimse sayılır. Şimdi düşününüz ki, bu Evler, gerek Allaha mensup buldukları sırada ve gerek bu mensubiyet sona erdikten sonra, aynı şekil taşırlar. Bu Evlerin her iki haldeki dış görünüşleri aynıdır; öyle ki bu Evlerin dış görünüşü nisbetin bulunduğu ve bulunmadığı halde hiç bir değişiklik arzetmez; ancak nisbet kesilince, gizli ve örtülü ruh, o Evlerden geri alınır. Bunu ancak ârif olanlar idrak ederler. Enfüsî Evler demek olan bütün isim mazharlarına da bu gözle bak.

Ey Selman! Tanrının anlatmak istediği şeyi anlayıp ermek diler isen, Rahmanın sözlerine temiz bir yürek ve mukaddes bir göz ile bak ve düşün.

Ey Selman! Tanrı dili Irak'dan çıkış sırasında Samiri'nin ortaya çıkacağını, Buzağının seslenmeğe başlayacağını ve Güneş battıktan sonra gece kuşlarının muhakkak harekete geleceğini herkese haber verdi. Bunlardan ikisi ortaya çıktı; yakında gece kuşları da Rablık ve Allahlık davasile ayaklanacaklardır. Lâkin Tanrıdan dileriz ki insanlara kendilerinin ne olduğunu tanıtsın; tanıtsın ki kendi hadlerini ve mertebelerini aşmasınlar, Tanrıyı bu Ulu Zikir ile zikreylesinler, Tanrıya bütün varlıklarıyla nusrette bulunsunlar ve yerlerle gökler arasında sancak gibi olsunlar. Ey Kavim! Tanrının verdiği huzur ile ve büyük bir vekar ile Tanrının gölgesinde kendi yerlerinize geçip oturunuz. Kulluk ipine yapışınız. Biricik gerçek Tanrıya and olsun, kulluk öyle bir makamdır ki yerler ve gökler arasında yaratılmış olan hiçbir şey ona muadil gelmez. Onunladır ki Tanrı Emri kulları ve yaratıkları arasında zâhir olur. Her kim bu günlerde ona yapışır ise, Allaha hakkiyle yardımda bulunmuş olur; her kim ona aykırı bir harekette bulunursa, Allaha karşı kibirlilik göstermiş demektir. Allaha karşı kibirlilik gösterenler ise, ancak tecavüzkâr ve günahkâr olanlardır. İnşallah herkes Kıdem Cemalinin gölgesinde oturup dinlenir, gözleri daima Ona bakar olur. Bu cidden büyük bir fazıl

Bir şiirin mânasını soruyorsun. Bu gün mâna denizleri öz ve kökleriyle ortaya çıkmış olup artık bundan önceki sözlere bir ihtiyaç kalmamıştır; her ilim, hikmet ve irfan sahibinin önünde sonunda bu yeni dalgalı denizlere ihtiyacı derkârdır. Bu bakımdan Emir Kaleminin şiir mânalarıyla uğraşmağa hiç de meyli yoktur; fakat senin bu arzunu göz önüne alarak bu konuda bir kaç söz söyleyeceğiz. Kıdem Kaleminden ne çıkmış ise onu yazıyoruz.

Soru:

Vaktâ ki renksizlik renge esir oldu, Musa Musa ile savaşa tutuştu.

Ey selman! Urefa bu gibi konularda birçok sözler söylemişlerdir. Kimisi Hakkı deniz ve halkı dalga farzetmiş. Bunlara göre dalga başkalığı şekilden ileri gelir; şekil hâdisdir; şekil kalkınca her şey denize döner. Demek istiyorlar ki şekiller ve suretler denizin hakikatidir. Kimisi de şekil ve suret bahsinde burada anılması caiz olmayacak şeyler söylemişlerdir. Kimisine göre de Hak mürekkep, sair şeyler ise harf mesabesindedir. Onlarca mürekkebin hakikatidir ki çeşitli harfler şeklinde zâhir olmuştur; bu suretler mürekkebin hakikatinde birdir. Birinciye vahdet makamı ve ikinciye kesret makamı demişlerdir. Bir kısım urefaya göre de Hak variddir, eşya ise sayılardır; Hak suya ve eşya ise kara benzetilebilir; nasıl ki demişlerdir:

Yaratıklar kara benzer, Sen ise ondan su gibisin. Kar eriyince hükmü zail olur, su hükmü yürürlüğe girer.

Başka bir yerde şöyle demişlerdir:

Deniz eskiden olduğu gibi deniz, Hâdiseler ise dalgalar ve hayaletler.

Hâsılı, bütün eşyayı Hakkın Zatî tecellisine mazhar bilirler. Tecelliye de üçe ayırmışlar: zatî sıfatı, fiilî. Eşyanın Hak ile kıyamını zuhurî kıyam bilmişlerdir. Bütün bu meseleler tamamilen anılacak olur ise, dinliyenlere usanç gelir ve aranılan esas hakikat gözden kaybolur. Ve yine bazı urefaya göre, sabit ayınlar zatta mevcuddur; nasıl ki ârifin biri demiştir: "Eşyanın hakikati Tanrının yüce Zâtında en yüksek mânada mevcut olup sonradan ifade etmiştir" Çünkü, diyorlar, bir şeyi veren bir kimsede o şeyin bulunmaması muhaldir. İbn-i Arab bu mevzuda uzun boylu yazmıştır. Sadr-i Şirazî, Feyz ve benzerleri bu bahiste İbn-i Arabın yürüdüğü yolda yürümüşlerdir. Ne mutlu o kimseye ki bu Denizin kıyısındaki kızıl kumullar üzerinde yürür. Bu öyle bir Denizdir ki Onun dalgalarından bir dalga kavmin tevehhüm ettiği şekil ve hayaletleri ortadan siler süpürür. Ne güzel bir haldir o kimsenin hali ki bütün işaretlerden ve delâletlerden kurtulur, bu Denizde ve Onun enginlerinde yüzer, Onda yaratılmış olan mâna balıklarına ve hikmet incilerine erişir! Erenlere ne mutlu!

Urefanın sözlerine kanıp o mesleğe sâlik olanlar, Musa ile Firavunu her ikisini de Hak mazharı bilirler. Aralarındaki fark, onlara göre, birinin

Hâdi, Aziz ve benzeri isimlerin mazharı; öbürünün ise Saptırıcı, Alçaltıcı ve benzeri isimlerin mazharı oluşudur. Bunun için diyorlar, ikisi arasında mücadele muhakkaktır. Onlara göre, her ikisi, beşeri teayyünattan sıyrılmıca, birdirler; nasıl ki aslında bütün şeyler, yukarıda kısaca anlatıldığı üzere, vahiddirler. İşte halk arasında mütedavil bu meseleleri kısaca beyan eyledik.

Ve fakat, ey Selman, Rahmanın Klemi buyuruyor: Bu gün bu sözleri tasdik eyliyen de bir, tekzib eyliyen de; çünkü Hakikat Güneşi kendisi doğmuş olup, Zavalsızın seması ufkundan parlamaktadır. Bu gibi bahislerle meşgul olanlar şüphe yok ki Rahmanın Cemalinden mahrum kalırlar. Tahkik baharı, gaybubet zamanın evhamıdır; şimdi ise mükâsefe ve mülâkat baharıdır. Söyle: Ey kavim! Bu günlerde mükâsefe ve şühud çimenzarlarında otlayınız ve evhamı bırakınız. Tanrının klemi size işte böyle emir verdi. İlimden söz açmak, mâlûmu tanımak içindir; delil getirmekten maksat, medlûlü, ispattır. Şimdi, Allaha hamd olsun, mâlûmun güneşi Kayyumun seması ufkundan parlamada ve Medlûlün kameri Emir semasından ışık saçmada. Kalbi her türlü işareten arıt, Mânâ Güneşini mukaddes ruhanî semada dış gözünle müşahede eyle, Onun isim ve sıfat tecellilerini Onun gayrisinde gör; tâ ki bütün bilgilere, bütün bilgilerin başlangıç noktasına, kaynağına ve madenine eresin.

Ey Selman! Kıdem Cemaline and olsun ki bu günlerde her an Âlemlerin Rabbinin irfan semasından yeni yeni bilgiler inmektedir. Ne mutlu bu pınara vasıl olup kendi katında olan şeyden kesilene! Ey incizab ve iştiyak erbabı! İnsaf ediniz: halk arasında, şimdi, bir nebze bahsettiğimiz şu urefa sözleriyle dolu sayıya gelmez kitaplar mevcut. İnsan hepsini görüp anlamak isterse, iki ömür kifayet etmez.

Ey Selman! ALLAH HER ŞEYİN ÜSTÜNDE ZÂHİRDİR VE O GÜNDE PADİŞAHLIK ALLAHA MAHSUSTUR, diyerek insanları kendi katlarında olana bırak. Hâsılı geçmişin ilimlerini, geçmişe bırak. En büyük nebilerden olan Musa, urefanın dediğine göre, on gün müddet zarfında kendi fiillerini Hakkın fiillerinde fâni eylemiş; müteakip on günde kendi sıfatlarını Hakkın sıfatlarında fâni eylemiş; üçüncü on günde ise kendi zatını Hakkın Zâtında fâni eylemiş; ve fakat bu suretle geçen otuz günün sonunda onda yine bir varlık bakiyesi kalmış olduğundan "BENİ GÖREMEZSİN ASLÂ!" hitabını işitmiş. Şimdi ise Tanrının dili söylüyor ve diyor ki: Bir kere KENDİNİ BANA GÖSTER! de de yüz bin kere Zülcelâlin ziyaretine faiz ol! Nerede bu günlerin fazlı ve nerede geçmiş günlerinki! Velhâsıl:

Ey Selman! Urefanın bütün söyledikleri yaratık mertebesindedir; çünkü yüce ruhlar ve mücerret gönüller, ne kadar da ilim ve irfan göklerinde uçsalar, imkân mertebesini ve kendi içlerinde yaratılmış olanı tecavüz ede-

mezler. Her irfan sahibinin irfanı, her anıcının anısı, her vafedecinin vasfı, kendi nefsinde Rabbinin tecellisi ile yaratılmış olan şeye müntehi olur. İyi düşünen bir kimse kendisi de tasdik eder ki: yaratık kendi sınırını aşamaz; bütün misaller ve bilgiler, evveli olmayan evvelden beri, herhangi bir şeyden yaratılmayıp ancak bizzat kendi imkânî meşiyetlerinden vücuda gelmiş olan mahlûkata racidir. Mukaddestir o Allah herhangi bir kimsenin irfanıyla tanınmaktan veya herhangi bir kimsenin benzetmesiyle benzemekten! Onun ile yaratıkları arasında ne bir ilgi, ne bir bağ, ne bir cihet, ne bir işaret ve ne bir delâlet vardır. Mümkünler onun âlemleri kuşatan meşiyeti ile yaratılmışlardır. Gerçek Tanrı birliğinin erişilmez yüceliklerinde olageldiği gibi bundan böyle de yüksekliğinin şahikalarında olagidecektir. O, bu haliyle, varlıkların idraki fevkinde olmuş ve olacaktır. Yerde ve gökte ne var ise Onun bir kelimesiyle yaratılmış, sırf yokluktan varlık alanına çıkmışlardır. Nasıl olur ki tek bir kelime ile yaratılan bir yaratık Kıdem Zatına kadar yönelsin?

Ey Selman! Kıdem Zatına giden yol herkes için kapalı ve kesiktir. Kıdem Zati, sırf Kendi fazıl ve inayetini göstermek üzere, birlik ufkundan doğan güneşleri insanlar arasında izhar eylemiş ve bu mukaddes kimselerin tanınmasını Kendi tanınması diye karar buyurmuştur. Onları tanıyan Tanrıyı tanımış, sözlerini işiten Tanrının sözlerini işitmiş, onları ikrar eyliyen Tanrıyı ikrar eylemiş, onlara arka çeviren Tanrıya arka çevirmiş, onlara küfreylemiş olan Tanrıya küfreylemiş olur. Onlardır göklerle yer arasında Tanrının Sıratı, Emir ve hilkat melekûtünde Tanrının terazisi; onlardır Tanrının insanlar arasında zuhuru ve höcetleri ve yaratıklar arasında delilleri.

Ey Selman! Kullar arasında şayi her şeyden kesil ve feragat kanatlarıyla Ebhanın mukaddes semasında uç. Tanrıya and olsun, sen Ona doğru uçup mânâlar kutbuna erişir isen, varlıkta Sevgili hazretlerinin talâtinden başka bir şey görmezsin ve arka çevirenleri adlarının bile anılmadığı bir gün gibi ve ancak böyle görürsün. Başka bir dil gerek ki bu makamı ansın ve başka bir kulak gerek ki işitsin.

Ey Selman! Daha iyisi ki canın sırlarını ve Cananın anılarının bedialarını Rahmanın meşiyeti semasına vedia bırakalım da adı geçen şiirin mânâsını anlatmağa başlıyalım.

Bil ki: Mesnevî sahibinin Musa ile Firavunu zikreylemesi mesel kabilindedir, yoksa onların zatça bir olduğunu söylemek değil. Böyle bir şeyden Tanrıya sığınırız. Onlar zatça nasıl bir olabilirler ki Firavun ve benzerleri Musa'nın sözüyle yaratılmışlardı; nolaydı bunun böyle olduğunu bileydiniz! Aralarında böyle göze görünür bir başkalığın bulunması, onların bütün âlemlerde birbirine muhalif bulduklarına delildir. Bu bir üstü kapalı

sözdür. Onu ancak iç gözleri açık ârif kişiler anlar. Mesnevî sahibi bütün kulları isimler melekûtünde Musa farzetmiştir; çünkü hepsi de topraktan yaratılmış olup yine toprağa döneceklerdir. Keza, onlara harf ismi de verilir. Ruhlar âleminde, yani tekrenklilik âleminde, aslâ didişme ve savaşıma yoktur; çünkü orada mücadele sebepleri mevcut değildir; fakat ruhlar bedene girip de bu dünyada görününce, doğru veya yanlış, münazaa sebepleri meydana gelir. Bu münazaa ve mücadele Zülcelâlin Emrini ispat yolunda vaki olur ise, haktır; aksi takdirde bâtıldır. Bu münazaalar, mücadeleler, sevmeler, ayrılıklar, kabul veya redler hep bir sebepten ileri gelir. Meselâ bakınız: Müsebbipten bir sebep zuhura gelir. Bu sebep, tek bir sebep olmakla beraber, her şahısta başka başka tezahürlere yol açar, her makamda ayrı bir tezahür gösterir. Meselâ Tanrının Zenginletici ismini göz önüne getir. Bu isim kendi âleminde birdir; fakat insan varlığı aynalarında tecelli edince her bir şahısta o şahsın durumuna göre tesir yapar. Meselâ, cömert olanda cömertlik, cimri olanda cimrilik, şakiy olanda şakavet, said olanda saadet tezahür eder. Fakirlikte bir insanın karakteri ve onda olan şey örtülüdür. Meselâ bir kuruşu bile bulunmayan bir kimsenin cömert mi veya cimri mi olduğu belli olmaz. Böyle bir durumda saadet ve şakavet de böyledir. Bir insan zengin olunca kendisinde gizli olan şey açığa çıkar. Meselâ zenginin biri kalkar, varını yoğunu Tanrı yolunda saçar. Bir başkası muharebe vasıtaları tedarik edip Hak ile muaraza ve mücadeleye kalkar. Daha bir başkası ise topladığı serveti olduğu gibi muhafaza eyler, ne kendisi ve ne başkaları o maldan istifade eder. Bakınız, tek bir tecelliden ne kadar çeşitli şeyler zuhura geliyor. Tecelliden önce bütün bu kimseler kendi oldukları yerlerde sönük, örtülü ve donuk idiler. Zenginletici isminin güneşi tek bir tecellisi ile bu kimseleri mahşur etmiş, içlerinde bulunanı açığa çıkarmıştır. Şu izaha içgözünle bakacak olur isen birçok kapalı sirlara muttali olursun.

Zamanımızın Firavununa bak. Eğer onda zahirî servet ve kudret olmasaydı, Ahadiyet Cemali ile muharebeye asla kalkmazdı; kalkmak istese de vasıta yokluğu karşısında elinden bir şey gelmez, küfrünün üstü kapalı kalırdı. İmdi ne hoştur o kimselerin hali ki, dünyanın rengine ve onda yaratılmış olan şeylere esir olmazlar; Tanrının rengine, yani Hakkın bu zuhurdaki rengine girerler. Hakkın bu zuhurdaki rengi ise dünyanın çeşitli renklerinden arılıktır. Bu rengin nasıl bir renk olduğunu ancak gönüllerini Tanrıdan başka her şeyden kaldırmış olanlar bilir; nasıl ki bugün ölümsüzlük gemisine binip Kibriyanın denizinde yolculuk eyliyen Bahailer birbirlerini tanıdıkları halde başkaları tanıyamazlar; tanışalar da ancak körlerin güneşi tanınması kadar tanirlar.

Ey Selman! İnsanlara söyle: Kıdem denizinin kıyısına geliniz ki bütün renklerden arınmış olarak mukaddes ve mutahhar makarra, Manzar-ı Ekbera varid olasınız.

Ey Selman! Dünyanın çeşitli renkleri bütün insanları Ebhanın mukaddes civarından uzak tutmuştur. Meselâ, muharebeye kalkan mahûd şahsı göz önüne getir. Mânâlar Ufkunun Güneşine and olsun, o gece gündüz çevremi dönerdi; seherleri Ben yatakta bulunurken başım ucunda durur ve Ben ona âyet dikte ederdim. Gece gündüz hep hizmetimde bulunurdu. Emir ünlenip, ismi itibar kazanınca, isim ve riyaset sevgisi rengi onu öyle pençesine aldı ki mukaddes ahadiyet kıyısından mahrum kaldı. Canımı elinde tutana yemin olsun, onun kadar riyaset ve mevki düşkünü birisini felek görmemiştir. Her şeyi Kendi senasıyla söyletene yemin olsun, yaratıkların topu, ondaki kıskançlığı ve düşmanlığı tartmak isteseler, bundan âciz kalırlar. Onun kalbini temizleyip kendi nefesine döndürmesini ve onu güçlü, yüce ve ulu Tanrıyı ikrara muvaffak buyurmasını Tanrıdan dileriz.

Ey Selman! Tanrı Emrini göz önüne getir: Tanrıbirliği Mazharının ağzından bir kelime çıkıyor. Bu kelime haddi zatında tek bir kelime olup aynı bir kaynaktan çıkmıştır; fakat bu kelime güneşinin Tanrı ağzı ufkundan insanlar üzerine parlamasıyla beraber her bir şahısta başka başka tezahür gösteriyor. Meselâ birinde ikbal ve başka birinde iraz; muhabbet, husumet ve benzerleri de böyle. Sonra bu muhip ve mubgiz muharebe ve muarazaya başlıyorlar. Her ikisini de renk almıştır; çünkü kelimenin söylenmesinden önce onlar birbirleriyle dost ve müttehid idiler. Kelime güneşinin doğmasından sonra, kabul gösteren kimse Tanrı rengi ile süslenmiş, inkâr eyliyen kimse ise kendi nefis ve ihtirasının rengine boyanmıştır. Aynı Tanrı kelimesinin parlayışı, mukbilin nefsinde ikbal rengiyle görünmüş ve murizin nefsinde iraz rengiyle tezahür eylemiştir; halbuki bu parlayış her bir renkten azade bulunuyordu. Gök güneşine bak. Güneş, aynaya ve sırçaya aynı tecelli ile tecelli eder; fakat her bir sırçada o sırçanın rengiyle görünür. Bunun böyle olduğunu her günkü tecrübeler gösterir.

Hâsılı, muriz ile mukbil arasındaki mücadelenin sebebi renk ve boyadır. Bu iki rengin arasında sayıya gelmez fark vardır. Beriki Tanrı rengiyle görünmüş, öteki ise ihtiras rengiyle. Yönünü Tanrıya çeviren hakikat yolu yolcusu müminin rengi Rahmanın rengidir; Tanrıya arka çeviren münafığın rengi ise Şeytanın rengidir. Berikinin rengi, ruhların Tanrı özgesi renginden arınmasına sebep ve illettir; ötekinin rengi ise ruhların muhtelif nefsanî arzular renkleriyle kirlenmesine illettir. Beriki ebedî hayat inayet eder; öteki ise daimi ölüme götürür. Beriki feragat ehlini beka kevserine iletir; öteki ise perdelilere fanilik zakkumu tattırır. Berikinden rahmanın rayihası eser ötekinden şeytanın rayihaları.

Mesnevî sahibinin bu sözden maksadı, haşâ ki, Musa ile Firavunun aynı derecede bulduklarını beyan etmek olsun. Maalesef bir kısım cahiller bu sözden böyle bir mânâ çıkarmışlardır. Musa'nın davranışı kendi dininin bir doğru şahididir; çünkü Onun mücadelesi Tanrı içindi. Onun maksadı;

Firavunu geçici renklerden kurtarıp Tanrı rengine kavuşturmak ve kendisi Dostun yolunda şehitlik şerbetini içmekti; halbuki Firavunun mücadelesi kendi canını kurtarmak ve saltanatını korumak içindi. Musa'nın gayesi, Tanrı lâmbasını masivallahta yandırmak, Firavunun gayesi ise onu söndürmekti. Canını Tanrı yolunda feda eyliyen bir kimse canını yetmiş bin örtü altında saklıyan bir kimseye hiç benzer mi? Ne oldu bunlara ki her şeyi bilen hikmetli Tanrının bir beyanını anlıyamıyorlar?

Hayır, Mesnevî sahibinin maksadı, Musa ile Firavunun arasındaki savaşın sebebi renk olduğudur; fakat Musanın rengi, Mele-i Âlâ ehlinin can feda ettikleri bir renk idi; halbuki Firavunun rengi dip cehennem ehlinin bile uzak kaçtıkları bir renk idi. Mesnevî sahibi kendisi müteaddit yerlerde Firavundan bahsetmiştir. İyi dikkat ederseniz, onun maksadı öyle bazılarının tevehhüm ettiği gibi olmadığını görürsünüz. Bu zat, Tanrı dostlarıyla menus olmağı ve hakkın dostlarının hizmetinde bulunmağı ne kadar arzulamıştır! Bunun içindir ki bir yerde şöyle diyor:

Olmazsa Hakkın ve Hak seçkinlerinin inayeti,
Melek de olsa siyah olur onun name-i âmali.

Hülâsa, ey Selman! Gerçek Tanrının dostlarına bildir ve de ki: bir kimsenin sözlerine itiraz gözüyle değil, şefkat ve merhamet gözüyle bakınız. Bunun bin istisnası var ise, o da bu gün Tanrıyı reddeylemek için cehennemî levihler yazan kimselerdir. Tanrıya reddiye yazmış olan bu gibi kimselere gücü yettiği nispette reddiye yazmak bütün insanlara farzdır. Güçlü ve kuvvetli olanın katından böyle takdir olunmuştur. Bunun böyle olması da zarurîdir; çünkü bu gün Hakka yardım sözle ve yazı ilemdir; kılıç ve saire ile değil. Evvel ve âhır Biz bunu indirdik; nolaydı bileydiniz! Şu anda her şeyin içersinde ONDAN ÖZGE İLÂH YOKTUR! diye seslenen Kimseye yemin olsun, Tanrıyı reddeylemek maksadıyla bir şeyler kaleme alan bir kimseye karşı bir reddiye yazan kimseye bütün Mele-i Âlâ ehlinin gıpta eyliyeceği ve bütün kalemlerin vafından âciz kalacağı bir mertebe inayet edilir. Bu mertebe dil ile de anlatılabilecek bir mertebe değildir. Her kim bu gün bu en mukaddes, en yüce, en erişilmez Emirde dimdik durur ise, bütün yerlerde ve göklerde bulunanlara mukabildir. Tanrı buna şahit ve alîmdir. Ey Tanrının dostları! Rahat döşeğinde yatıp durmayınız. Sizi yaradanı tanıyıp Onun başına gelenleri iştirince Onun Yardımına kalkınız. Söyleyiniz ve bir lâhza susmayınız. Bu sizin için, eğer bilerseniz, geçmiş ve gelecek bütün hazinelerden daha iyidir. İşte Yüceler Yücesi Kalemin Tanrı kullarına öğütü budur.

Hâsılı, ey Selman! Şuuru yerinde hiçbir insan yoktur ki mukbil ile muzirin ve muvahhid ile müşrikin aynı mertebe ve derecede olduğuna kail ol-

sun. İştittiginize ve bundan önceki bazı kitaplarda okuduğunuza gelince: maksat Gerçek Tanrının kudsiyet alanına aittir. İsimler, isimler melekûtünde birdir denilmiştir. Melekûtü mevhum sanma; bu gün melekût, ceberut ve lâhut arşın çevresini dönmektedir. Bu makamda görülen mertebe ve âlemlerin ifazesiyedir ki lâhut, ceberut melekût ve daha ötesi kendi mevkilerinde mevcut ve berkarardır. Bu makamlar hakkında fazla tafsilât caiz olmayıp meşiyet semasına muallaktır; Tanrının Kendi fazliyle indireceği zamana kadar böyle muâllâkta kalacaktır. O, gerçekten, her şeye gücü yetendir.

Hülâsa, Hakkın sahasında bütün isimler bir olmuş ve olacaktır. Bu hal, ayırıcı kelimenin zuhurundan öncedir. Meselâ bu gün bütün isim mazharları kendi âlemlerinde Tanrının önünde meşhuddur. Sifat matlâları ve bütün olmuşlar da böyle. Kıdem Heykelinin adalet tahtına oturmasının icabından olarak, Onun inayeti cümleye karşı aynı derecededir. Kelimenin söylenmesinden sonradır ki insanlar arasında ayrılık hasıl olur. "Evet" demeğe muvaffak olan her bir kimse her iyiliğe kavuşur. Zülcelâlin Cemalinin üzgünlüğüne and olsun, mukbile öyle bir mertebe mukadderdir ki o mertebe yeryüzü sakinlerine bir iğne ucu kadar ifşa edilecek olsa, cümlesi iştiyak içersinde düşüp ölürler. İşte bunun içindir ki dünyevî hayatta müminlerin kendilerinden gizli tutulmuştur. Her kim "Evet" demeğe muvaffak olmaz ise, Tanrı katında onun adı anılmaz. Onun için takdir olunan eş bulunmaz azaptan dolayı Tanrıya sığınınız.

Ey Selman! Rahmanın sözlerini kullara bildir ve de ki: Kendinizi yerin kurtlarından koruyunuz ve bazı kimselerin söyledikleri müzahrafata kulak vermeyiniz; kulağınızı Benim sözlerimi dinlemek için temiz tutunuz; gönüllerinizi Benim cemalimin irfanı için her bir yaratılan şeyden münezzeh saklayınız.

Ey Selman! Yine onlara bildir ve de ki: Nice seherleri Muhtarın Cemalinin tecellisi sizin gönüllerinizin semtine uğradı ve sizi özgesi ile meşgul görerek kendi makarrına döndü gitti.

Ey Selman! Söyle: Ey kullar! Hakkın izinde yürüyünüz, Kıdem Mazharının eylemlerini düşününüz, sözlerini tedebbür ediniz; ola ki Zülcelâlin zevalsiz kevserinin suyuna kavuşasınız. Eğer mukbil ile muriz aynı mertebeyi haiz ve Tanrı alemleri bu aleme münhasır bulunsaydı, önceki Zuhurum kendi kendisini düşman elinde bırakmaz, canını feda etmezdi. Emrin fecir güneşine andolsun, o Samedanî Heykelin havada asılı bulunduğu sırada Muhtarın Cemaline karşı duyduğu şevk ve iştiyakın bir damlacığı bu halka malûm olsa, cümlesi Rabbin bu meknetli Zuhuru yolunda seve seve can verirlerdi. Hâsılı, dudukuşuna şeker, pislikböceğine gübre verilir; karga bül-bülün şakımasından nasipsiz, yarasa gün ışığından kaçmakta.

Ey Selman! Benim millet ve devletler arasındaki ibtilâm, kuvvetli bir delil ve sağlam bir höccettir. Yirmi senedir rahat rahat bir yudum su içmedim, bir gece dinlenmedim. Kimi vakit lâle ve zincir içerisinde ve kimi vakit giriftar ve esir. Gözümüz dünyada ve dünyada bulunan şeylerde olsaydı, bu belâlara asla giriftar olmazdık. Ne mutlu o kimseye ki bu makamın meyvalarından rızıklanır ve onun tatlılığından tadar. Tanrıdan göz isteyiniz ve salim zaika dileyiniz; çünkü gözü olmıyanın yanında ha Yusufun resmi, ha kurdun resmi, ikisi birdir. Zaikadan mahrum olan bir kimse için ebucehil karpuzu ile şekerin farkı yok. Ve fakat ümit ederim ki mukaddes esintilerin bereketiyle öyle kimseler meydana çıkar ki dünyayı ve dünyada olanı tek bir akçeye satın almazlar; Allahtan başka her şeyden sıyrılmış olarak Tanrı yönüne bakarlar. Onlar Rahmanın yolunda can vermeği en kolay bir şey sayarlar, arka çevirenlerin arka çevirmesiyle Sırat üzerinden kaymazlar ve Dostun gölgesinde karar kılarlar. Ne mutlu bunlara! Ne müjde bunlara! Ne izzet bunlara! Ne şeref bunlara! Tanrıya and olsun, en yüce köşklerdeki huriler bu kimselerin mülakatı iştıyakı içerisinde durup dinlenmezler ve ölümsüzlük giyenler iştıyaktan rahat edemezler. İşte Tanrı bu kimseleri Kendisine tahsis eylemiş ve onları âlemlere gönül vermez kılmıştır.

Ey Selman! Kederlendirici bir çok haller Rahmanın kalemını ahadiyet makamlarını anlatmaktan geri tutmuştur. Cefakârlık o dereceye varmıştır ki muazzez Makarra cimrilik isnat edilmede. Evet, o Makarra ki bütün yaratıklar evveli olmayan bir evvelden âhırı olmayan bir âhıra kadar sofrasından mütenaim olsalar ağız açmak kimsenin haddi değildir; böyle bir Makarra cimrilik isnat ediliyor ve etrafa mektup yazılarak aylıklarını kesildiğinden şikâyet makamında bahsediliyor. Rezalet ve denaete bakın ki halktan para koparmak ve Kıdem Cemaline kara çalmak için bu türlü müfteriyata tevessül edip şuraya buraya yazıyorlar. Sen burada bulundun ve gördün ki Ben bu kavmin aylığını Kendi gözümle hiç görmemişimdir. Gelen aylık dışarda pay edilir ve herkese payı verilir. Bunun böyle olduğunu bildikleri halde, sırf Tanrı Emrinin itibarına halel getirmek ve para toplamak kasdıyla kulağına gelen şekilde hareket eylemişlerdir. Kıdem Cemaline and olsun, Bana gelen ilk zarar devletten aylık kabulüdür. Beraberimde bu kimseler bulunmasaydı aslâ kabul eylemezdim. Muhacirlerin nasıl bir sıkıntıya düştüklerini sen kendin öğrenmişsindir. Bununla beraber, hepimiz şükür ediyor, Tanrının yazgısına râzı oluyoruz. Başımıza ancak ve ancak Tanrının bizim için yazmış olduğu gelir. Her bir işte güvenimiz Onadır. Etrafa aylık için şikâyetnameler yazıp dilencilikte bulunan bu adamlar rübubiyet iddiasında bulunuyorlar ve Haktan yüz çeviriyorlar. Onlara uyanların halini artık sen kendin düşün. Tuh onlara ve onlara uyanlara! Yakında aziz, muktedir ve kayyum olanın katından onları kahır zebanileri yakalıyacaktır. O zaman onlar kendileri için herhangi bir yardımcı

bulamıyacaklardır. Müheymin, aziz ve mahbub olan Tanrının ceberutundan hak üzere işte böyle nazil oldu.

Baha senin üzerine ve Tanrı sözlerini merdud vehimlere değişmiyen kimselerin üzerlerine olsun, ey Selman!

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

HER ŞEYİN BAŞI

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ő.

YÜCELER YÜCESİ TANRI O'DUR

BÜTÜN İYİLİKLERİN KÖKÜ, Tanrıya güvenmek, buyruğuna boyun eğmek ve razı olduğuna razı olmaktır.

HİKMETİN KÖKÜ, zikri aziz olan Tanrıdan korkmak, güç ve öcünden çekinmek, adalet ve hükmünü temsil eyliyenlerden titremektir.

DİNİN BAŞI, Tanrı katından ineni ikrar edip muhkem kitabında yazılı yasalara uymaktır.

İZZETİN KÖKÜ, kulun Tanrı tarafından verilen rızka kanaat edip, kendisi için takdir olunanla yetinmesidir.

SEVGİNİN KÖKÜ, Kulun Sevgiliye yönelip özgesine arka çevirmesi ve Mevlâsının isteğinden başka bir isteği olmamasıdır.

ANININ KÖKÜ, anılanı anıp ötesini unutmaktır.

TEVEKKÜLÜN BAŞI, kişinin dünyada bir iş güçle meşgul olup geçimini sağlaması ve Tanrıya sımsıkı yapışıp gözü ancak Mevlâsının fazlında olmasıdır; çünkü kulun işleri şimdi ve sonra hep Efendisinin elindedir.

FERAGATİN BAŞI, Tanrının yönüne yönelmek, Ona gelmek, Ona bakmak, önünde tanıklık etmektir.

FİTRATIN BAŞI, fakirliği itiraf edip aziz, muhtar ve sultan olan Tanrının iradesine seve seve boyun eğmektir.

KUDRET VE ŞECAATİN BAŞI, Tanrı kelimesini yüceltip Onun sevgisinde sebattır.

İHSANIN BAŞI, Tanrının verdiği nimeti gizlemeyip her zaman ve her bir halde şükür etmektir.

TİCARETİN BAŞI, Benim sevgimdir. Onunla her şey her şeyden müstağni ve onsuz her şey her şeye muhtaçtır. Bu söz, nurlu bir parmağın yazdığı bir sözdür.

HİMMETİN BAŞI, kişinin kendine, ailesine ve din kardeşleri arasındaki yoksullara bakmasıdır.

İMANIN BAŞI, sözde azalıp işte çoğalmaktır. Sözü işinden çok olanın yokluğu varlığından ve ölümü kalımından iyidir.

AFİYETİN KÖKÜ, susmak, akıbetle bakmak ve halktan uzak durmaktır.

BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİN KÖKÜ, kulun Mevlâsından gafil kalıp, Onun özgesine rağbet göstermesidir.

CEHENNEMİN KÖKÜ, Tanrı âyetlerini yalanlamak, Onun katından inen ile savaşmak, Tanrıya karşı ululanmaktır.

BÜTÜN BİLGİLERİN KÖKÜ, celâli celil olan Tanrıyı tanımaktır; bu ise ancak O'nun nefsinin mazharını tanımakla olur.

ZİLLETİN BAŞI, Rahmanın gölgesinden çıkıp Şeytanın gölgesine girmektir.

KÜFRÜN BAŞI, Tanrıya ortak koşmak, Onun özgesine bel bağlamak, yargılarından kaçmaktır.

HÜSRANIN KÖKÜ, nefsini tanımadan bu dünyadan göçüp giden içindir.

SENİN İÇİN BÜTÜN BU SÖYLEDİKLERİMİZİN BAŞI, insaftır. İnsaf, kişinin vehim ve taklidi bırakması, Tanrının yapıp meydana getirdiği şeyleri tevhid gözüyle görmesi ve her şeye keskin bir bakışla bakmasıdır. İşte sana böyle öğrettik. Git Rabbin Allaha şükret ve âleme öğün.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

KERMİL LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Celil olsun bu Gün! Bu Gün, Rahmanın güzel kokulu merhamet yellerinin imkân dünyasına estiği gündür. Bu Gün, şanına geçmiş asır ve devirlerin yetişemeyeceği kadar kutlu bir gündür. Bu Gün Kıdem Cemalinin Kendi mukaddes makamına yöneldiği gündür. Kıdem Cemalinin Kendi mukaddes makamına yönelmesi üzerine bütün yaratıklar ve onların ötesinde Yüceler Zümresi yüksek sesle çağrıştılar: "Koş, ey Kermil, koş! İşte İsimler Ülkesinin Sultanı ve göklerin yaratıcı olan Rabbin Cemali senin üzerine oturdu."

Bunu işiten Kermil Dağı sevincinden vecde geldi, sesini yükseltti ve haykırdı: "Ey gözlerini bana çevirip, adımlarını bana yöneltmek lütfunda bulunan! Canım Sana kurban! Ey ebedî hayat kaynağı! Ayrılığın beni bitiriyor, huzurundan uzak kalışım ruhumu yakıp kavuruyordu. Hamdolsun Sana ki çağrına icabet etmeme beni muvaffak kıldın; Kendi Gününün hayat verici hoş kokusuyla ve Kendi Kaleminin heyecanlandırıcı sesiyle beni candandırdın. Senin Kalemin İsrafilin borusu. Her mukavemeti kıran mübarek Emrinin zuhuru saati çalınca, ruhundan Kendi Kalemine üfledin ve işte o anda bütün yaratık dünyasının temeli sarsıldı, bütün yaratıkların Mâliki olanın hazinelerinde saklı sırlar insanlara münkeşif oldu."

Kermilin bu haykırısı Yüce Makamımıza erişince cevap verdik: "Ey Kermil! Şükürler sun Rabba! Ayrılık ateşiyle yanıp kavrulduğun bir sırada huzurumun denizi senin karşında dalgalandı, seni ve bütün yaratıkları, görünür görünmez herşeyi sevinçle doldurdu. Sevin, şad ol; Tanrı bu gün Kendi tahtını senin üzerine kurdu, seni Kendi âyetlerinin mâtlı, bürhanlarının maşrıkı yaptı. Ne mutlu senin çevreni dönenlere! Ne mutlu senin şanlı adını yayanlara! Ne mutlu Rabbin Allahın sana gösterdiği lütuf ve keremi birbirlerine anlatanlara! İmdi, celâl sahibi Rahmanın ismiyle ölümsüzlük kadehini alıp iç, ve sana olan merhametinin bir nişanesi olmak üzere, kederini sevince çeviren Rabbin şükürler sun. O, Kendi tahtının makarrını, ayakla-

rının bastığı yeri, huzuruyla müşerref olan bu noktayı, nidasının yükseldiği bu mahalli, gözyaşları döktüğü bu mekânı gerçekten sever.

Ey Kermil! Siyon'a seslen ve şu müjdeyi ver: Fâni gözlerden nihan olan geldi. Onun her şeyi yenici hâkimiyeti meydana çıktı. Onun her şeyi kaplayan parıltısı ayan oldu. Sakın durma, duraklama. Koş, gökten inen Tanrı şehrini tavaf et. Allahın in'am ettiği kimselerin, saf yüreklilerin, mukarreb meleklerin secde ederek tavaf ettikleri bu Semavî Kâbenin çevresini dön dolaş. Bu zuhurun müjdesini yeryüzünün her noktasına ve her şehrine götürmeği ne kadar isterdim! Bu zuhur, Sina'nın aşık olduğu zuhurdur. Onun ismiyledir ki Yanar Çalı: "Yerin ve göğün padişahlıkları Rabların Rabbi olan Allaha mahsustur" diye çağırılmaktadır. Hakikaten söylüyorum: Bu gün, kara ve denizlerin bu müjdenin sevinciyle çırpındıkları gündür. Ezelden beri bir çok şeyler fâni akılların ve kalplerin idrakine sığmayan bir lûtuf ve kerem eseri olarak bu Gün için saklanmıştır. Yakında Allah Kendi gemisini senin üzerinde yüzdürecek ve isimler kitabında anılı Bahamilletini şuhud alanına çıkaracaktır". Mukaddes olsun insan cinsinin Rabbi! Onun isminin anılmasıyla yerin bütün zerrelere titreşmiş, Ululuk Dili Kendi bilgisinde gizli ve kudretinin hazinelerinde saklı şeyleri açığa dökmek için harekete gelmiştir. O, aziz ve yüce isminin gücüyle yerde gökte olanların mutlak hâkimidir.

(Gleaning from the Writings of Bahau'llah'dan tercüme). Sayfa 14

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım

TIP LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O'DUR BİLİCİLERİN BİLİCİSİ TANRI

Kıdem Dili, doktorun bulunmadığı sıralarda akıl ve zekâ erbabına yol gösterecek kifayette sağlık bilgisi veriyor. De ki: Ey kavim! Acıkmayınca yemek yemeyiniz, tok karnına su içmeyiniz. Ne güzeldir boş mide riyazetil Bu sayede uzuvlar kuvvetlenir; midenin dolması ise büyük bir afettir. İhtiyaç olunca ilâç kullanmaktan geri durma, sıhhat düzelince onu bırak. Hazmedilmemiş yemek üzerine yemek yemeğe kalkışma, lokmayı iyice çiğnemededen yutma. Hastalığı ilk önce yiyecek ile tedavi et ve ancak ondan iyi bir netice alınmadığı takdirde ilâca başvuru. İstediğini basit şeylerden elde edersen, dönüp mürekkep şeyler kullanma. Sağlık yerinde olunca devayı bırak, onu ancak ihtiyaç karşısında al. Sofrada birbirine zıd iki yemek bulununca, onları karıştıрма, birisiyle yetin. Evvela hafif yemekle başla sonra diğerlerine geç. Hazmedilmemiş yemek üzerine yemek yemek tehlikelidir, bundan tamamen uzak dur. Sofraya oturunca, Ebha isimle başla ve yemeğe yerin ve arşın hâkimi olan Rabbın adıyla son ver. Sofradan kalkınca, yemeğin midede oturması için bir parça yürü. Hazmı güç olan şeylerin yenmesine akli başında olanlar müsaade vermez; Yüce Kalem sana böyle buyuruyor. Sabahları az ye; sabahları az yemek, vücudu aydınlatan bir ışıktır. Zararlı itiyadı terket, çünkü o insanların başına bir belâdır. Hastalıkları, çarelerine baş vurma ile karşıla; bu söz bu hususta kesin bir hükümdür. Her bir halde kanaati iltizam et; insan bu sayede kesaletten ve kötü durumlardan azade kalır. Kendini üzüntüye ve kedere kaptırma; bunlar başa büyük dertler açar. Söyle: hased cesedi yer bitirir, öfke ise ciğeri yakar kavurur; bunlardan yırtıcı canavardan sakınır gibi sakınınız. Barsakların temizlenmesi sağlığın umdesidir; fakat bu, mutedil mevsimlerde yapılmalıdır. Çok yemek yeme ağır hastalık davet eder. Biz her bir şey için bir sebep takdir ve her bir sebebe bir eser tayin etmişizdir. Bütün bunlar, MÜessir isimimizin eşya üzerinde tecelli eylemesindedir. Senin Rabbın dilediği şeye hâkimdir. Söyle: Şu beyanatımız sayesinde ahlât itidal haddini tecavüz etmez ve mikdarları da halin icablarına göre olur. Esas, kendi safiyeti üzere ve sūdüs ile sūdüsün sūdüsü hali üzere kalır, her iki fail ile münfail selâ-

mette olur. Güvenimiz Tanrıyadır. Ondan özge şifa verici, bilici ve istimdad mercii bir ilâh yoktur. Yüce Kalemden bu gibi sözlerin cari olması, sırf sana karşı beslediğim sevgidendir; böylece Kıdem Cemalinin hiç bir zaman kedere kapılmadığını ve ümmetlerin reva gördüğü haksız muamelelerden ötürü hüznü duymadığını öğrenmiş olursun. Hüznü, kendisinden bir şey kaçıp giden kimse içindir; halbuki Kıdem Cemalinin avucundan yerlerde ve göklerde bulunan hiç bir şey kurtulup gitmez. Ey Doktor! Hastaları ilk önce Kıyamet Gününün maliki olan Rabbinin zikri ile iyi etmeğe çalış ve ondan sonra insanların sağlığı için takdir buyurduğumuz şeylerle şifa ver. Hayatıma yemin olsun! Sevgimin şarabını içmiş olan bir doktorun yüzünü görmek bile bir şifadır, onun nefesi rahmet ve ümidir. Söyle: Sağlığını korumak isterseniz, ona yapışınız. Gerçek söylüyorum: böyle bir doktor, tedavisinde Tanrının teyidinde mazhardır. Söyle: bu ilim bütün ilimlerin eşrefidir. Bu ilim, kemiklere can veren Tanrının katından ümmetlerin cismine şifa verecek en büyük vasıttır. Tanrı bu ilmi bütün ilimlere ve fenlere takdim buyurmuştur. Fakat bu gün, her şeyden gönül kaldırarak zaferime kalkacağın gündür. Söyle:

Ey İlahım! İsmi şifam, zikrin devam, yakınlığın ümidim, sevgin arkadaşım, rahmetin dünya ve ahiret tabibim ve muinimdir. Sensin verici, bilici ve hikmetli.

Bütün ahablara Tanrı tarafından selâm söyleyiniz. De ki: Bu gün iki beğenilir ve istenir şey var: birisi hikmet ve beyan, öbürü Rahman olan Rabbinizin Emrinde istikamet. Her kim bu iki şeye faiz olur ise, Tanrı katında ölümsüz şehrin sakinlerinden sayılır ve öyle anılır; çünkü bu iki şey sayesinde ki Tanrı Emri kullar arasında yerleşmiş ve yerleşecektir. Hikmet ve beyan olmaz ise, herkes belâya düşer. Bu takdirde, insanları biricik Tanrının şeriatine kılavuzlayacak bir kimse kalmaz. İstikamet olmaz ise, Emir den bahseyliyenin sözü müessir vaki olmaz.

De ki: Ey dostlar! Korku ve ıstırap kadına yakışır. Tanrı dostları dünyayı ve dünyada değişik olup bitenleri düşünecek olurlar ise, zalimlerin ceberutu onları korkutmaz ve iştıyak kanatlarını açıp üfukların Neyyirine doğru havalanıp uçarlar. Ben kendim için dilediğimi bütün Hak dostları için dilemişimdir. Hikmet ve korunma emrinden maksat, yeryüzünde Âlemlerin Rabbinin anacak anıcıların kalmasıdır. Onun için, kendi kendini ve Emirdeki kardeşlerini korumak her bir kimseye vacip ve lâzımdır. Eğer ahab, emrolundukları şey ile amel eylemiş olsalardı, bu gün yeryüzü sakinlerinin çoğu iman süsü ile süslenmiş olurdu. Ne mutlu o kimseye ki bir kimseyi Ölümsüzlük Çeşmesine çeker ve ebedî hayata kılavuzlar.

Aziz ve müteal olan Rabbının katında amellerin en büyüğü budur. Ruh senin üzerine olsun, baha senin üzerine olsun.

(Bir doktor için nazil olmuştur;

Allahın Behası onun üzerine olsun!)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

EMVAC (DALGALAR) LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O'DUR MÜJDECİ, ŞEFKATLİ, KEREMLİ

Bu gün Ana Kitap milletlerin gözü önünde ilk ve sondan söz açıyor ve buyuruyor:

Gerçek söylüyorum, bu günler eşi ve benzeri görülmemiş ve görülmiyecek günlerdir. Ne mutlu o kimseye ki halkın yaygarası onu Hak'tan alıkoymaz. Bu gibiler Sırat üzerinde dururlar ve Tanrı takvasının şartlarından bulunan emanet ve diyanetle muttasıf olurlar.

(Nurum ve inayetim üzerine olsun) Cenab'ı Abd'ül 9, sevgililerin buldukları yerlere gitmek üzeredir. Kendisi her birisi için ebedî bir anıya ve daimî bir övgüye sebep ve illet olacak şeyleri büyük bir ibram ve ısrar ile fazıl ve ihsan semasından diledi. Onun için, beyan denizi Âlemlerin Maksudunun bürhan ve fazıl dalgalarıyla dalgalandı. Her bir dalga ayrı bir ses verir.

BİRİNCİ DALGA: Buyuruyor: Ey sevgililer topluluğu! Sizler öyle bir güne ermişsiniz ki alemdeki çoğu kitaplar O'nun zikriyle süslenmiştir. Böyle bir günde sizlere düşen vazife, bütün doğuyu ve batıyı aydınlatacak olan bir birlik ışığı ile parlamaktır.

İKİNCİ DALGA: Buyuruyor: Ey kavim! Bu gün Tanrının katında en büyük ve güzel bir süs, emanettir.

Bu büyük süs ile süslenmiş olan kimseye fazıl ve ihsan olsun.

ÜÇÜNCÜ DALGA: Buyuruyor: Sevinçler olsun size, ey Bahailer! Bu dalga, Onun zatını eş ve benzerlerden takdis edip Onun özünü dedikodulardan tenzih eyleyecek şeylerin sizlerden görünmesidir.

DÖRDÜNCÜ DALGA: Buyuruyor: Ey ahbab topluluğu! Kendinizi alçaltacak şeyleri bırakınız ve sizleri bu İsim vasıtasıyla kaldıracak şeyleri alınız. Bu İsim öyle bir isimdir ki, muktedir, müheymin ve kayyum olan Allahın rayihası Onun vasıtasıyla etrafa yayılmıştır.

Sübhansın Sen ey Tanrım, ey efendim, ey dayanağım! Sen kendi sevgililerini Senin düşmanlarının fenalığından korusun; sonra onlara Kendi kudret ve saltanatının askerleriyle yardım eylesin; sonra onlardan sadır olacak her bir ameli Senin arzında bulunan kimselerin amelleri arasında karanlığı aydınlığa çevirecek bir lâmba kıl. Sen, gerçekten, Zuhurun malikisin, Diriliş Gününde her şeye hâkim olansın. Her görünmiyeni iyiden iyiye bilen gerçek Tanrı ancak Sensin.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

EB'ÜL FAZIL LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BİRİCİK EŞSİZ TANRININ ADIYLA:

Hamd ve sena tecrid denizine dalanlara lâyık ve sezadır; çünkü onlar bu karanlık günlerde insanların itisafına, her yönden gelen hüznün oklarına, her taraftan yağın gam ve keder yağmurlarına rağmen Ahadiyet Denzine ve Ebediyet Güneşine yönelmekten mahrum kalmamışlardır. İsim süsü onları eşyanın Malikinden menetmedi. Onlar isimleri bırakarak mâna denzine teveccüh ettiler. Onlar, gerçekten, kayyum isimle mühürlü şarabımı içen kullardır. Tanrı özgesi onların nazarında bir avuç toprak ve bir tutam kül mesabesindedir. Onlar isim sebebiyle ismin malikinden mahrum kalmadılar. Onlar Beyan murizlerini korkudan titretecek bir istikametle Emrin zaferine kalktılar. Celil olsun Onun kudreti, celil olsun Onun azameti; yoktur Ondandır özge bir ilâh!

Ey bütün varlığıyla! Benim ufkuma bakan ve Benim nusretimin sancağını hikmet ve beyan ile açıp dalgalandıran kimsel! Ben tanıklık ederim ki sen her bir halde daima salâh istedin ve insanlara iyilik ve kurtuluş öğütleri verdin. Ne mutlu sana ve seni Benim yüzüm hatırı için sevene ve senin Benim Emrimde söylediğin sözlere kulak verene! Kutlu ve yüce Tanrıdan dilerim ki: seni göze görünen ve görünmeyen askerleriyle desteklesin. O, gerçekten, iyilikçilerin koruyucusudur. Onun rahmeti her şeye takaddüm etmiş, inayeti her şeyi ihata eylemiştir.

Ne mutlu o insafliya ki Onun Emrinde insaf eder! Ne mutlu o adaletliye ki Onun katından görünen şey hakkında adaletle söz söyler.

Ey Eb'ül Fazıl! Senin üzerine olsun Benim nurum, inayetim ve rahmetim! O memlekette vaki olan şey malûm ve meşhud oldu. Kutlu olsun o Zat ki Kendi seçkinlerini fesattan, haksızlıktan, kötülükten meneylemiştir. Kutlu olsun o zat ki onlara iyilik, salâh ve takva emreylemiştir. Hamd olsun Allaha, Onun yolunda öldürüldünüz ve öldürmediniz. Sevgililere her

bir durumda sükûnet, itminan; herkesin bozulmuş işlerini ıslâh, ruhları tehzîp; emanet, diyanet, ismet ve iffet ile ittiraf tavsiye ediniz. H ve M de Biz seninle beraberdik. Oradaki davranışın Bizce makbul görülmüş, Benim rızam ile müşerref olmuştur. Y ilinde ise senin ilham edici, şefkatli ve emin Rabbinin Emrinde senin için yaraşanı.

Söyle: Ey kullar! Gerçekten söylüyorum ve doğru dürüst işitiniz ki: şanı celil olan gerçek Tanrı kulların kalblerine bakar; bundan başka kara, deniz, mal, renk ve sair her şey padişahlara, sultanlara ve iktidar sahiplerine verilmiştir; çünkü "Dilediğini işler" sancağı daima Zuhurun önünde parlar ve dalgalanır. Bu günde gerek olan şey, hükümete itaat ve hikmete riayet-tir. Gerçekte halkın korunması, rahatı ve emniyeti zâhirde hükümetin iktidar avucundadır; Hak böyle istemiş, böyle takdir buyurmuştur.

Ülu zindanın semasının ufkundan parlıyan doğruluk güneşinin parlı-talarına andolsun ki, devlet hizmetinde çalışan bir memur Tanrı katında bir sürü sarıklıdan daha mukaddem, daha üstün ve daha merhametlidir; çün-kü bu bir memur halkın asayiş ve rahatlığına medar olan işlerle gece gün-düz meşgul olur; halbuki o bir sürü sarıklının gece gündüz düşündüğü fesat, red, sövme, öldürme ve yağmalama. Bir zamandır ki İranda, kutlu ve yüce Tanrının teyidine mazhar olmasını dilediğim Sultan hazretleri bu mazlûm-ları bu kimselerin şerrinden korumaktadır; bununla beraber, onlar durmu-yor, her gün yeni bir kargaşalığa ve patırdıya sebep oluyorlar. Ümid ederiz ki hükümdarlar arasında birisi bu mazlûm hizbin yardımına kalkar da ge-lecek bir çok asırlar boyunca takdir ile yâd edilir. Tanrı Bahailere, kendile-rine yardım eyleyene yardım eylemeği, ona hizmette bulunmağı ve onun ahdine vefa göstermeği farz kılmıştır. Bu hizib, her bir halde, yardımcısı-nın hizmetinde bulunmalı ve daima ona karşı vefalı olmalıdır. Ne mutlu işitip, ona göre davranana ve vay olsun işitip terkeyliyene!

Ey kalem! Müheymin ve kayyum olan Allaha tevekkül eyliyerek bu mevzuu bırak da al yanakla refik-i Âlâya yükselen ve aşk ateşiyle Aşk Şeh-rinde tutuşan kimseyi an ve de:

Ey Rahmanın Yolunda seve seve can veren kimsel! Mâna ve beyan mis-kinden saçılan ilk koku senin üzerine olsun! Ben tanıklık ederim ki: Tanrı korkusunu bir yana atarak insanların mevlâsı ve arş ile yerin Rabbi olan Allahın höcçetini inkâr eylemiş olanların yüreklerinde düşmanlık ateşinin alevlendiği günlerde, sen vehimleri bir yana attın, yakîn ışığı ile ilhamın Maşrukına yöneldin ve nidayı işiterek Yüce Üfuka müncezip oldun. Dilerim Senden, ey Alemin Maksudu, Senin sevgin uğrunda dökülen şu kanın yü-zü hürmetine, kullarının günahlarını bağışla, o kullar ki Senin ahid ve mi-sakına vefa ettiler, mübin kitabında indirdiğine itiraf gösterdiler. Hamd olsun Sana, ey Âlemlerin İlâhı!

YEDİ SORU LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

SÖYLEYİCİNİN VE BİLİCİNİN ADIYLA

Sena ol pâk Yezdana yaraşır ki bağış güneşinin ışığıyla cihanı aydınlattı. "B" den Ulu Deniz göründü ve "H" den salt hüviyyet. O öyle bir güçlüdür ki dünyanın gücü Onu istediğinden geri tutmaz, hakanların çerileri Onu söyleyeceğini söylemekten alakoymaz.

Mektubun yetiştii, gördük; çağrını işittik. Mektubda sevgi incileri gizli, dostluk sırları saklı. Kendi Emrine yardımda bulunmağa seni müeyyed ve bilmezlik çöllerinde gezen susuzları bengisuya iletmeğe muvaffak buyurmasını eşsiz yargıç Tanrıdan dilerim. Odur her şeye gücü yeten. Bilicilik denizinden ve görücülük güneşinden sorduğun şeyler iyi karşılandı.

BİRİNCİ SORU: Biricik Tanrıya hangi dil ile ve yüzü hangi yöne dönürerek tapar isek daha iyi olur?

Sözün başı, kamuyu besliyen Tanrıya kulluktur. Bu, tanımadan sonra gelir. Arı bir göz ister ki tanısın ve temiz bir dil ister ki övsün. Bu gün görücü ve bilicilerin yüzleri Onun yönüner; hattâ bütün yönlerin yüzü Onun yönüne dönüktür. Şirmerd, Tanrıdan dileriz ki meydan eri olasın, Yezdanın verdiği güç ile kalkıp şöyle diyesin:

EY DESTURLARI KULAK BİNİYAZIN RAZINI İŞİTMEK İÇİN VE GÖZ DİDARI GÖRMEK İÇİNDİR. NEDEN KAÇIYORSUNUZ? BİRİCİK DOST İŞTE ORTADA: KURTULUŞA GÖTÜREN ŞEYLER SÖYLÜYOR. EY DESTURLARI BİLİCİLİK GÜLLÜĞÜNÜN KOKUSUNU ALACAK İSENİZ, ONUN ÖZGESİNİ İSTEMEZ OLUR VE BİRİCİK BİLİCİYİ YENİ KILIĞINDA TANIRSINIZ. O ZAMAN CİHANDAN VE CİHAN PEŞİNDEN KOŞAN KİMSELERDEN GÖZLERİNİZİ KALDIRIR VE YARDIMA SEĞİRTİRSİNİZ.

İKİNCİ SORU: Din ve mezhep. Bu gün Yezdanın dini ortada. Cihanın sahibi geldi ve yolu gösterdi. Onun dini iyilik, âyini sabırlılık. Bu din ebedî dirilik bağışlar ve bu âyin insanları istiğna cihanına erİştirir. Bu din ve âyin bütün dinleri ve âyinleri içine alır. Tutunuz ve saklayınız.

ÜÇÜNCÜ SORU: Ayrı ayrı dinlere salık ve her biri kendi din ve âyini başkalarından üstün ve iyi bilen zamane insanları ile nasıl geçinelim ki onların ellerinden ve dillerinden ve zulümlerinden azade kalabilelim?

Ey insanların arslanı! Yezdan hazretlerinin yolunda zahmeti rahmet bil. Her dert Onun yolunda büyük bir derman. Onun yolunda her acılık tatlılıktır ve her alçaklık yükseklik. İnsanlar bilip anlasalar, bu zahmetin uğrunda seve seve can verirler. Bu zahmet, hazinenin anahtarıdır; görünüşte tatsız ise de, batında tatlıdır ve makbuldür. Senin dediğini kabul ettik; çünkü zamanın insanları adalet güneşinin ışığından mahrumdurlar. Onlar adaleti düşman bilirler. Zahmete düşmemek istiyor isen, Rahmanın kaleminden sadır olan şu sözleri oku: İLÂHİ! İLÂHİ! BEN SENİN BİRLİĞİNE VE TEKLİĞİNE TANIKLIK EDERİM. EY İSİMLERİN MALİKİ VE GÖĞÜN YARADANI! SENİN YÜCE KELİMENİN NÜFUZU VE SENİN YÜCE KALEMİNİN İKTİDARI YÜZÜ HÜRMETİNE SENDEN DİLERİM Kİ: BENİ KENDİ KUDRET VE KUVVETİNİN BAYRAKLARIYLA DESTEKLEYİP SENİN AHİD VE MİSAKINI BOZMUŞ OLAN DÜŞMANLARININ ŞERRİNDEN KORUYASIN. SEN GERÇEKTE GÜÇLÜSÜN VE KUVVETLİSİN.

Bu dua metin bir kaledir, mübin bir leşkerdir; korur ve kurtarır.

DÖRDÜNCÜ SORU: Bizim kitaplarda Şah Behramın insanları doğru yola kılavuzlamak için bir çok alâmetlerle geleceği yazılıdır...

Ey dost! Kitaplarda haber verilen şey gerçekleşti! Alâmetler her yönden görünmede. Bu gün Yezdan sesleniyor ve herkesi en büyük Minuya çağırıyor. Cihan Onun görüşünün ışıklarıyla aydınlanmış; fakat onları gören gözler az. Eşsiz biricik Hudavendden dile ki Kendi kullarına görüclük versin. Görüclük biliciliğe sebebdır, kurtuluşa illettir. Aklın biliciliği gözün görüclüğündendir. İnsanlar kendi gözleriyle bakarlar ise bu gün dünyayı taze bir aydınlıkla aydınlanmış görürler. Söyle: Bilicilik güneşi doğdu, görüclük günü görüldü. Ne mutlu o kimseye ki erdi, gördü ve tanıdı.

BEŞİNCİ SORU: Sırat köprüsü, cennet ve cehennem hakkında.

Peygamberler doğrulukla gelmiş ve doğru söylemişlerdir. Yezdanın peyki ne demiş ise olmuş ve oluyor. Dünya mükâfat ve mücazat ile durur. Cennet ve cehennemi akıl ve ilim tasdik eder; çünkü bu ikinin varlığı o iki için elzemdır. Cennet, birinci derecede ve birinci sırada, gerçek Tanrının

razılığdır. Her kim onun razılığını elde etmiş ise, yüce cennetin sakinlerinden sayılır. Böyle bir kimse, ruhu bedenden çıktıktan sonra, hokka ve kalem ile anlatılamıyacak bir saadete kavuşur. Köprü, terazi, uçmak ve tamu, Tanrı kitaplarında yazılı her şey görür gözü olanlar ve Manzâr'î Ekberine bakanlar nezdinde malûm ve meşhuddur. Mâna güneşinin doğup görüldüğü sırada bütün insanlar aynı makamda dururlar. Gerçek Tanrı irade buyurduğunu söyler. İnsanlar arasında her kim onu işitmeğe ve kabul etmeğe muvaffak olur ise, o kimse cennetlik olur. Keza sırat köprüsünden, teraziden ve kıyamet gününde vukuu bildirilen bütün şeyler olup bitmiştir. Zuhur günü, en büyük kıyamet günüdür. Ümid ederim ki cenabınız Tanrı vahyi şarabından ve Rabbanî inayet selsebilinden içerek mükâşefe ve şühud makamına erersiniz ve kıyamet ahvali hakkında söylenen şeyleri dışta ve içte müşahede edersiniz.

ALTINCI SORU: Ölüm gelip de ruh bedenden ayrılıp öbür âleme koşar...

Bundan bir müddet önce bu konuda görür gözü olanlara kifayet edip ilim erbabına refahlık verecek şeyler bilgi kaleminden sadır oldu. Gerçek söylüyorum: Ruh güzel amelden hoşlanır. Tanrı yolunda adalet ve ihsan ona erişir.

YEDİNCİ SORU: Ad, soy ve temiz yürekli dedelerden soruyorsunuz. (Nurum üzerine olsun) Eb'ül Fazl-i Gülpayegâni bu hususta semavî kitablardan istihracatta bulunarak aydınlatıcı şeyler yazmıştır. Tanrı dini kuvvet ve kudretle zâhir olur. Yakında, dil ile söylenen şeyler tahakkuk sahasına çıkar. Seni nusrate müeyyed buyurmasını Tanrıdan dileriz. Odur bilici ve görücü. Reis suresi ile Mülûk suresini bulup okuyacak olur iseniz, sorduğunuzdan müstağni kalır ve Tanrı emrinin hizmetine kalkarsınız; öyle bir kalkış ile kalkarsınız ki dünyanın zulmü ve ümmetlerin kuvveti seni Kıdem Malikinin zaferine çalışmaktan alakoyamaz. Yükseltici ve ismi ebedileştirci şeye seni teyid buyurmasını Haktan dileriz. Adı geçen sureleri de elde etmeğe çalışınız, Rahmanın kalemi hazinesinden o surelere dökülen hikmet ve beyan incilerinden hisse alınız. Baha senin üzerine ve her bir sabit-i müstakim ve rasih-i emin üzerine olsun!

EŞREF LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ő.

O, AZİZ VE BEDİ'DİR!

Ey Eşref! Kıdem Dilinin sana bildirdiğini dinle, gaflette kalanlardan olma. Senin Rabbinin nağmelerinden tek bir nağmenin dinlenmesi âlevleri vecde getirir; ancak bunun için temiz ve taze bir kulak ister. İsimler kendi kendilerini yaratık âleminin tahdidlerinden kurtaracak olurlar ise, hepsi İsm-i Âzama mâkes olurlar. Bunun böyle olduğunu ârif olan anlar; çünkü, Kıdem Cemali bu mukaddes, aziz ve meni' günlerde bütün eşyaya bütün isimleriyle tecelli etmiştir. Sen Rabbinin Emrinde muhsin ve Onun sevgisinde halis ol ki seni yaratık âleminde kendi güzel isimlerinden bir isme mâkes eylesin. Bu, cidden büyük bir fazıldır. Hayatıma yemin olsun, bugün bütün mümkünlerin elleri bütün işaretlerden azade olarak ümid ile İsimlerin Malikine doğru kalksa ve bütün yer ve gök hazinelerinden istese, O, kendi umuma şamil fazlı ile o eller tekrar inmeden önce dilediklerini onlara verir; Onun rahmeti âlemleri işte böyle kuşatmıştır. Söyle Ey kavim! Kendinizi Tanrının inayet ve rahmetinden uzak tutmayınız; her kim tutar ise, büyük bir ziyana uğramış olur.

Söyle: Ey kavim! Siz toprağa kulluk ederek aziz ve vehhab olan Rabbinizi bir yana mı atıyorsunuz? Tanrıdan korkunuz, ziyana uğramışlara katılmayınız.

Söyle: Tanrı kitabı bir genç şeklinde göründü. Kutlu olsun yaratıcıların en güzeli! Sizler, ey arzın sakinleri, Ondan kaçmayınız, Ona doğru koşunuz, rücu edenlerden olunuz. Ey kavim! Tanrı yanındaki ihmalciliğinizden ve Onun emrindeki aşırı hareketlerinizden ötürü tövbe ediniz, cahilce davranışları bırakınız. Sizi yaratıp kendi emriyle besleyen ve kendi zorlu, yüce ve bilici nefsinizi size tanıtan odur. O, sizin için, irfan hazinelerini açtı ve Kendi sağlam, zorlu ve yüksek Emrinde sizi yakîn semasına kaldırdı. Tanrının fazlını kendinizden uzak tutmayınız, amellerinizi hiç etmeyiniz ve Onu bu pek açık, erişilmez, parlak ve nurlu Zuhurda inkâr etmeyiniz. Sizi yoktan var eden Tanrının Emrinde insaf gösteriniz. Arşın cihetinden inene bakınız, te-

miz ve selim yüreklerle Onun hakkında düşününüz. O zaman iş size gün gibi ayan olur ve yakîn peyda edersiniz.

Söyle: Onun delili Onun kendi nefsi ve sonra zuhurudur. Bir kimse bu ikinin irfanından aciz gösterir ise, onun için tayin olunan delil Onun âyetleridir. Bu, Onun âlemlere olan bir fazlıdır. Her bir kimsenin içerisine, Tanrının eserlerini tanımakta kullanacağı bir şey tevdi olunmuştur. Bunsuz Onun höcceti kulları üzerine tamam olmaz. Bir parça Onun emri etrafında düşünecek olur iseniz, bunun böyle olduğunu görür ve anlarsınız. Tanrı bir kimseye zulüm etmez ve kullara takatlarının üstünde bir emir vermez. O, gerçekten merhametliler merhametlisidir.

Söyle: Allahın Emri, temiz ve aydın gözlüler şöyle dursun, anadan doğma körlerin bile tanıyacağı bir şekilde görünmüştür. Anadan doğma kör güneşi gözleriyle duymaz, fakat onun saçtığı sıcaklığı anlar ve yıllar boyunca duyar. Beyanın anadan doğma körleri ise, Tanrıya and olsun, her an gözleri önünde doğup parlayacak bile olsa, ne güneşi, ne onun eser ve ışığını tanımazlar.

Söyle: Ey Beyancılar, biz sizi bütün insanlar içerisinde Kendi irfanımız için ayırdık ve sizi çekip Firdevs noktasının sağındaki sağ kıyıya yaklaştırdık; öyle bir makama yaklaştırdık ki orada ateş her dilden: BENDEN BAŞKA YÜCE VE ÜLÜ TANRI YOKTUR, diye söyliyedurmada. Rahman olan Rabbınızın meşiyeti ufkundan büyük küçük herkesi aydınlatan bir ziya ile parlamakta bulunan bu Güneşten perdelenmeyiniz. Onu kendi gözlerinizle müşahade etmek için gözlerinizi açınız, gözlerinizi bir başka gözlünün görüşüne bağlı bulundurmayınız; çünkü Allah insanlara kaldıramıyacağı yükü yüklemeyiz; esasen nebiler ve elçiler üzerine indirilen bütün elvahta da böyle yazılıdır.

Ey kavim! Bu fezaya giriniz; bu feza için ne bir başlangıç ve ne bir son takdir olunmuştur; Tanrının nidası bu fezada yükselmiş, Onun mukaddes ve men'i rayihaları onda yayılmıştır. Bedenlerinizi izzet ridasından, yüreklerinizi Rabbınızın zikrinden, kulaklarınızı Onun çok bedi', çok meni'i, aziz, çok fasih ve belîğ nağmelerini işitmekten mahrum bırakmayınız.

Ey Eşref! Seni mülâkatiyle müşerref kılıp tahtının yanında izzet makamına ithal eyliyen Tanrıya şükür et.

Ne mutlu senin Rabbın ve bütün yaratıkların Rabbi olan Allahın cemaolini gören gözüne! Ne mutlu güçlü, bilici ve hikmetli Tanrının nağmesini işiten kulağına!

Sonra bil ki: Arş yanındaki tevakkuf müddetin bitti. Kalk ve levhi alarak incizap ateşiyle perdeleri yakan, aziz ve hamîd padişah Tanrıya yükselmiş bulunan sadık Tanrı kullarına git. Katımızdan sadır olan bir buyruk ile yaratılmış bulunan kimseler tarafından Bize yapılan zulümleri onlara anlat; onlara, sevininler diye, Tanrının rızvanını müjdele. Onlara, bilsinler de Tanrıyı sık sık ansınlar diye, bu Gencin kıssalarını anlat.

Söyle: Ey Tanrının dostları! Yardım için ayaklanınız, Tanrının nefsi ile mücadele edip Tanrının göklerle yerler arasında Kendi Emri için bürhan ittihaz buyurduğu höcceti inkâr eylemişlere uymayınız. Onlar Tanrıya karşı gelmekte öyle ileri gitmişlerdir ki Onun yüzüne karşı itirazda bulunmuşlar ve tek bir buyruğu ile kendilerini yaratmış olan Allahtan utanmamışlardır. İşte Kıdem Cemaline bu zalimlerin böyle zulümleri vardır. Hakka arka çevirmekte çok ileri gittiler; öyle ki nihayet, şeytana uyararak, Beni öldürmeğe teşebbüs ettiler. Tanrı bunun böyle olduğunu bilir ve müşahede eder. Onlar, Tanrının kudret ve saltanatı karşısında, kendi acizlerini görünce, yeni bir hileye baş vurdular. İşte katımızdan sadır olan bir emir ile yaratılmış olanların Bize edip eyledikleri böyledir; halbuki Biz her şeye muktedir idik.

Sizler, ey Tanrının dostları, Tanrıya ve âyetlerine inananlar için fazıl bulutu, Tanrıya ve Emrine küfreyleyip müşrikler zümresine katılanlar için ise mahtum azap olunuz. Söyle: Ey kavim! Tanrıya ve Onun nefesine mazhar olan kimseye ortak koşanların sözlerine kulak vermeyiniz. Gün gelecek herkes yüce ve ulu Rablarının önünde her işledikleri için hesabını verecek ve şu bâtil hayatta hak ettikleri cezayı göreceklerdir. Bu, ulu ve saklı elvahta takdir olunandır. Her saat kanaat değiştirenlerden olmayınız. Tanrıdan çekininiz, siz ey müminler topluluğu! Arşın yönünden sizin için ineni alıp ondan başka her şeyi bırakınız. Emirde sübut ve rüşuh gösteriniz.

Muhammed Ali adlı bir kimseyi göreceksin isen tarafımızdan ona hatırlat ve sana buyrulanı ona iblâğ eyle; tâ ki Emrin hizmetine kalka ve aziz ve hamîd olan Allahın yolunda ayakları aslâ sürçmiyecek şekilde istikamet göstere.

Söyle: Ey kul! Tanrıya yemin olsun, her işitip bildiğin şey Bizim katımızdandır; Benden başkası, ârif isen bilirsin ki, Benim buyruğumla yaratılmıştır. Özgemiz hakkında söylediklerimiz ancak Bize malûm bir hikmete mübtenidir; bunun sırrına, ancak kendilerine Emrî durumları bildirilip Ruhul-Emin ile teyid eylediğimiz kimseler muttalidir.

Sen vehim perdelerini yırt ki yakîn güneşi Benim rahman ismimin doğusundan senin üzerine parlasın ve seni muhlisler zümresine girdirsin. Rab-

bının hizmetine kalk, Tanrıya küfredip inkâr vadisine sapsmış olanlara iltifat eyleme.

Hakîmane sözler söyleyerek ve öğütler vererek halka, Tanrıdan bahset; Rabbının Emri etrafında bir kimse ile mücadele ve münakaşada bulunma; tâki Rabbının höcceti bütün insanlara tamam ola. Tanrı dostlarıyla birlik kur ve sonra onları aziz ve alîm olan Rabbının gölgesi altında bir yerde topla. Kulları, o taraflara büyük bir hile ile gelecek olan şeytanın vesveselerine kapılmamaları için iyice koru. Onun yanında sizleri bu Gencin sevgilisinden uzak tutacak bir şey var. İşte size gaipten böyle bir haber verdik ki olacağı bilip ona göre dimdik durasınız. Her yönü bırakıp mukaddes yöne, senin acıyıcı ve yarlıgayıcı Rabbının arşının bulunduğu noktaya, dön.

Sonra bil ki: Biz seni önceden ve sonradan elvahta andık ve senden sana yaraşanı bulmadık. Mukaddes mahfuz elvahta senin için takdir eylediğimiz şeyden kendini meneyleme. Seni Allahtan uzak tutan her şeyden kendini kurtar, Onu aydın ve mütevazi bir yürek ile an. Sana yaraşan, Emirde dimdik durmaktır; şöyle ki bütün göklerde ve yerlerde bulunanlar seninle mücadele eyliyecek olsalar, seni Emirden kaydıramasınlar ve kendilerini aciz içerisinde görsünler. Bu günlerde Tanrıya mensubiyet iddiasında bulunanlara yaraşan davranış budur.

Eba Basîri görürsen bu levhi kendisine göster; okusun da gerçek bilgililer gibi davransın. Bizden kendisine selâm söyle ki izzet ve hikmet sahibinin katından gelen Ruh beşaretiyle beşaretlensin.

Söyle: Ey kull! Sizin o ilde bulunanlara Tanrıyı hatırlatsın diye bu ayetleri senin üzerine indirdik ve onları, sırf bir merhamet eseri olarak, sana gönderdik. Oradakilerin buna bir şükran olma üzere uykudan uyanıp zuhuriyle Yüceleri önüne kapandıran kıbleye bütün kalbleriyle yönelmeleri gerektir.

Çeşitli perdeler karşısında senin verici ve keremli Rabbının rahmeti denizine girmekten geri kalmamış olan Tanrı dostlarına da Bizden selâm söyle.

Her lâhza Rabbın Allaha şükürler sunup şükür ediciler zümresine katılman için sana işte böyle emir verdik, böyle bildirdik ve böyle ilham ettik. Ey Ehl-i Baha! Ruh, izzet ve baha sizin üzerinize ve Tanrının yüzüne müştak olup mukbiller arasına giren kimseler üzerine olsun!

HADİ LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O'DUR AZİZ VE CEMİL ALLAHİ

Varlıkların sınırlanmasından ve tanımısından mukaddes olan tevhid-i bedi' Lâyezal hazretlerinin izzet sahasına lââyık ve sezadır; çünkü O başlangıcı olmayan bir başlangıçtan sonu olmayan bir sona kadar kendi iclâlinin mukaddes mekmeninde olmuş ve ezeller ezeline kendi istiklâl ve isticlâlinin mak'ad ve makarrında olacaktır. Onun münezzehten zatı mümkünâtın irfanından ne kadar gani ve müstağnidir ve yerlerde ve göklerde sakin olanların zikrinden ne kadar âli ve mütealidir! O, sırf kendi cömertliğinin yükseliğinden ve kendi kereminin yüceliğindedir ki gözle görülüp müşahede edilen her bir şeyin içerisine kendi irfanının alâmetini bedia bırakmıştır; tâ ki hiçbir şey kendi kabiliyet ve mertebelerine göre Kendisinin irfanından mahrum kalmasın. Bu alâmet, Onun yaratık âleminde cemalinin aynasıdır. Bu en yüce ve erişilmez aynayı saf bir hâle getirmeğe ne kadar çalışılır ve çabalanır ise, isim ve sıfatlara ve ilim ve âyetlere o kadar iyi mâkes olur; öyle ki her şey kendi makamında müşahede edilir, her şey kendi haddini ve miktarını tanır ve her şeyden: **ONDAN BAŞKA TANRI YOKTUR, ALİ MUHAMMED BÜTÜN İSİMLERİN MAZHARİ VE BÜTÜN SIFATLARIN MATLÂİDİR, HER ŞEY ONUN İRADESİYLE YARATILMIŞTIR VE HER ŞEY ONUN EMRİYLE AMİLDİR**, sesini işitir.

Vakıa bu ayna nefsanî mücadeleler ve ruhanî teveccühler vasıtasıyla zulmanî tozlardan ve şeytanî tevehhümlerden sıyrılıp rahmanî mukaddes bahçelere ve Rabbanî ünsiyet hazinelerine yaklaşabilir ve erebilir, fakat her bir şey için bir vakit mukadder ve her bir meyva için bir mevsim muayyen olduğuna göre, bu inayetin zuhuru ve bu mekremetin baharı Tanrı günlerinde olur. Gerçi hep günlerin fazıl bedialarından kendine göre bir nasibi vardır, fakat zuhur günleri için bütün idraklerin üstünde bir makam vardır; şöyle ki o Samedanî hoş günlerde bütün yer ve gökte bulunanların kalbleri o Rabbanî izzet güneşinin karşısına geçip Ona yönelirler ise, cümlesi ken-

dilerini saf, mukaddes ve nuranî görürler. Müteali olsun hiç bir fazlın sebkat etmediği bu fazıl! Mütealî olsun ibda'da benzeri ve ihtir'ada eşi bulunmayan bu inayet! Mütealidir vasfolunan ve anılan şeylerden. Bundan ötürüdür ki o günlerde kimse kimseye muhtaç değildir. Görüldüğü üzere, o İlahî günde Rabbanî hareme yönelenlerin çoğu ağızlarını öyle ilim ve hikmetlerle açmışlardır ki başkaları onların tek bir harfini -bin yıl öğretseler ve öğrenseler de- kavrayamazlar. Bunun içindir ki Tanrı dostları Rabbanî Güneşin zuhuru günlerinde bütün ilimlerden müstağnidirler; bilâkis, ilim ve hikmet pınarları onların kalblerinden ve fitratlarından tatilsiz ve tehirsiz akar durur.

Ey Hadî! İnşallah ezeli sabahın ışıkları ve sermedî fecrin zuhuru ile kılavuzlanırsın da kalbini karanlık ve fani nefislerin telkinlerinden temizler, onun bütün ilimlerini ve sırlarını onda yazılı görürsün; çünkü odur cami, kitap, Odur tam kelime ve aksettirici ayna. Biz, eğer bilerseniz, her şeyi yazılı olarak saydık ve bildirdik.

Feragatten maksat ne olduğunu sormuştun. Bilmiş olacağınız veçhile, feragatten maksat Tanrı özgesinden kesilmektir; yâni nefsin öyle bir mertebeye yükselmesidir ki gökler ve yer arasında görülen hiç bir şey bu mertebeye erişmiş olanı Hak'tan meneyemez. Bu durumda, herhangi bir şeye karşı beslenen sevgi ve o sevgi ile iştilal, onu Allah'ın sevgisinden ve onun zikriyle meşgul olmaktan alıkoymaz ve perdeleyemez. Nasıl ki görüyorsun, bu gün çoğu insanlar fani dünya malına ve boş tertiblere yapışıp sarılarak bâki nimetten ve kutlu ağacın meyvalarından mahrum olmuşlardır. Doğrudur ki Hak yollarında yürüyen bir kimse öyle bir seviyeye erişir ki feragatten başka bir makam ve makar görmez olur; fakat bu hususta dil tercüman olamaz, kalem bu alana adım atıp yazı yazamaz. Bu, Tanrının dilediğine gösterdiği bir fazıldır. Hasılı, feragatten maksad, malın itlâf ve israfı değildir; hayır, maksad Tanrıya yönelmek ve Ona bağlanmaktır. Bu mertebe ne suretle elde edilir ve ne şeyden husule gelir ise, feragatin başı ve sonu odur. İmdi Tanrıdan dileyelim ki bizleri özgesinden kessin ve bizlere kendi mülâkatini nasip eylesin. Ondan başka bir İlah yoktur; emir ve hilkat Ona hastır. İsteddiği şeyi istediği kimse için beğenir; O'dur her şeye gücü yeten.

Bir de "Dönüş" ün mânasını sormuştun. Bu mesele muhtelif şekillerde ve sayısız hikmetlerle bütün elvahta uzun uzadıya anlatılmıştır. Bu meselenin keyfiyetine vukuf hasil etmek isterseniz, inşallah o elvaha müracaat edersiniz. Her şeyin başlangıcı Tanrıdan olup her şeyin dönüşü yine Tanrıya olacaktır. Herhangi bir kimse için kaçamak noktası yoktur; evet, herkesin dönüşü gerçek Tanrıyadır; fakat kiminin dönüşü Onun rahmet ve rızasına, kimininki Onun kahrına ve ateşine. Arapça ve Farsça elvahta bu meseleler etraflı olarak anlatılmıştır. Bilip öğrenmek isterseniz bu elvaha

müracaat ediniz. Ayrıca, (kibriyası celil olsun), İlk Nokta Farsça Beyanda bu meseleyi tafsilâtıyla anlatmıştır. Tek bir harfi bütün yeryüzü sakinlerine kifayet eden o kitaba baş vurunuz. Tanrı kendi mübin kitabında her bir şeyi anmıştır.

Kendinize de bir bakınız: başlangıcınız Tanrıdan olmuş ve dönüşünüz Tanrıya olacaktır. NASIL BAŞLADINIZ İSE ÖYLE DE GERİ DÖNECEKSİNİZ VE DÖNÜŞÜNÜZ ONA 'OLACAKTIR.

“NEFSİNİ TANIYAN RABBİNİ TANIR” meşhur hadîsinin mânası hakkındaki soruna gelince: bilirsiniz ki, bu sözün sonsuz alemlerden her bir alemde o alemin iktizasına göre yeni yeni güzel mânaları vardır. Bir alemdeki mânayı başka alemlerde bulunanların öğrenip anlamalarına imkân yoktur. Bu çeşitli mânalar gereği gibi tamamıyla anlatılacak olsa, dünyanın kalemleri ve mürekkep denizleri buna kifayet etmez. Bununla beraber, bu sonsuz okyanusun enginlerinden bir damlacık sunacağız; belki bu sayede arayıcılar varmak istedikleri yere varırlar ve hakikat yolcuları kendi esas maksudlarına kavuşurlar. Tanrı dilediğini aziz, muktedir ve kâdir sıratına kılavuzlar.

Tanrının insanlarda bir vediası olan nefs-i natıkaya bakınız. Örnek olsun diye kendinize bakınız: hareket, sükûn, irade, meşiyet, bunun üstünde ve altında olanlar, ve keza işitme, görme, koklama, söyleme ve saire gibi dış ve iç hasseler hep onun varlığıyla vardılar; şöyle ki onun beden ile olan ilgisi bir lahzacık kesilecek olsa, bütün bu hasseler işlemekten kalır. Çok açıktır ki, şu zikrettiğimiz bütün vasıtaların bir eser meydana getirmesi Ahadiyet Sultanının tecellisinin bir alâmeti bulunan nefs-i natıkanın varlığına bağlıdır. Onun görünmesiyledir ki bütün bu isimler ve sıfatlar görünür; onun görünmez olmasıyla da onlar da madum ve fani olurlar. Şimdi eğer o gözdür denecek olur ise, o gözden ayrı bir şeydir; çünkü göz denilen şey onunla zâhir ve onun varlığıyla kaimdir. Yok eğer o işitme duyusudur denecek olur ise, bu duyunun ancak ona teveccüh ile mezkûr olduğu müşahade edilir. İnsan vücudunda her isim ve sıfat taşıyan sair şeyler de böyledir. Bütün bu çeşitli isimler ve görünür sıfatlar hep bu birlik nişanesinin etkisiyle görünür; o ise kendi nefsi ve cevheri bakımından bütün bu isimlerden ve sıfatlardan arıdır; hattâ denebilir ki onun özgesi onun alanında mutlak hiçtir. Geçmiş ve geleceğin akıllarını kullanarak sonu gelmiyen bir sona dek bu Rabbanî lâtife ve bu Samedanî tecelli hakkında düşünecek olan, onu olduğu gibi tanımaktan kendini âciz görürsün.

Sen kendi içindeki irfan ayetine ermekte kendini âciz ve kusurlu görünce, tabiidir ki Ahadiyet Zatinin ve Kıdem Güneşinin irfanında gerek kendinin ve gerek mümkünlerin âciz bulunduğunu içteki ve dıştaki gözle görürsün. Bu makamdaki aczin itirafı, basiret yüzünden, irfan bahsinde in-

sanoğlunun ulaşabileceği en son makamdır ve varabileceği en son merhalelidir. Tevekkül ve feragatin çetin yollarına girip elyetişmez izzet miraçlarına uruc eder ve manevî gözünü açar isen, bu izahı nefis bağından sıyrılmış görürsün ve BİR ŞEYİ TANIYAN, RABBİNİ TANIMIŞ OLUR sesini kendi şuurunda İlâhî kudsiyet güvercininin ötüşünden duyarsın; çünkü bütün şeylerde Samedanî yüce tecellinin alâmeti ve ferdanî güneşin zuhurunun barikaları mevcud ve meşhuddur. Bu, gerçeğin kendisi olup nefse münhasır değildir, onda şek şüphe yoktur; nolaydı bunu bileydiniz.

Bu böyle olmakla beraber, nefsi tanımak tâbirinden maksad, birinci derecede, her bir devir ve çağdaki Tanrı Nefsinin tanınmasıdır; çünkü Kıdem Zâtı ve Hakikat Denizi özgesinin tanınmasından müteali olagelmıştır. Onun için, bütün âriflerin irfanı Onun emrine mazhar olanların irfanına racidir. Onlardırlar Tanrının kendi kulları arasındaki Nefsi, yaratıkları içerisindeki Mazharı ve insanlar arasındaki âyeti. Onları tanıyan Tanrıyı tanımış olur, onların doğruluğunu itiraf eyliyen müheymin ve kayyum olan Allahın ayetlerini itiraf etmiş olur. İşte, belki Tanrının âyetleriyle hidayet bulursun diye, sana âyetleri hep böyle anlatıyoruz.

Ey Hadi! Senin Rabbinin ve her şeyin Rabbinin hidayetiyle hidayetlen ve sonra büyük bir azimle Tanrı Emrinin zaferine kalk; Tanrıyı bırakıp Samiriyi kendileri için yardımcı ittihaz eyliyenlerin izinden gitme. Onlar Tanrının âyetleriyle alay ederler ve günahkârlar zümresine katılırlar. Onlara senin Rabbinin âyetleri okununca, BUNLAR PERDELERDİR derler. Söyle onlara: O halde Rabbinize hangi söze bakarak inandınız? Getiriniz onları, eğer samimi iseniz.

Şimdi iş öyle bir yere geldi ki, ruhumu elinde tutana and olsun, göklerde ve yerde bulunanların cümlesi kalb gözleriyle Ben kulun mazlûmluğuna ağlayıp sızlamaktadırlar. Biz ise, bizim Rabamız ve her şeyin Rabı olan Tanrıya tevekkül etmiş bulunuyoruz. Şu maddi âlemde bulunan her şey Bizim yanımızda bir avuç çamur gibi; Bizim için bir kıymet ifade eden bir şey var ise, o da Tanrı sevgisi ve irfanı denizine girmiş olanlardır. İşte, âriflerden olasin diye, sana bu şeyleri böyle anlatıyoruz.

Hadîste gelen: “Mümin her iki dünyada diridir!” sözünü soruyorsun. Evet, bu bir gerçektir; bu âmâdaki semada görünen havada parlıyan güneşin varlığı nasıl bir gerçek ise, bu da öyle bir gerçektir. Nolaydı bunu bileydiniz! Sen Mevlâna karşı beslediğin sevgide sebat gösterir ve ayaklarının kaymıyacağı bir mertebeye erişir isen, senden her iki dünyaya can verecek şeyler görünür. Bu, aziz ve alim olanın katından inmiş bir sözdür.

İmdi Tanrıya yakın duranların canına can katan kevserden sana da bir pay ayırmış, seni hak üzere yükseltmiş ve Tanrının âlemlere olan höcceti-

ni tamamlayan sözleri sana inzal eylemiş olduğundan dolayı Tanrıya şükür et. Tanrıya yemin olsun, onun bir damlası göklerde ve yerde bulunanlar üzerine saçılacak olsa, cümlesini aziz ve kudretli Rabbının bekası ile beka bulmuş bulursun. Bilirsiniz ki, görünür ve görünmez bütün isimlerin ve sıfatların ve nesnelere yüzlerini örten örtüler kalkacak olsa, onlardan kalacak biricik şey Tanrının onlara emanet kıldığı Tanrı emanetidir. Tanrının her bir şey içerisine emanet bıraktığı bu ayet, senin Rabbin ve göklerle yerin Rabbi olan Allahın dilediği sürece Bâkidir. İsimler, sıfatlar ve şeyler böyle olunca, yaradılıştan ve dirilikten gaye olan mümini artık sen hesap eyle. İman adı, başlangıcı olmıyan bir başlangıçtan sonu olmıyan bir sona kadar mevcut olduğu gibi, mümin de ezelden ebede dek bâki ve diri olacaktır. O, ezelden ebede dek Tanrı meşiyetinin etrafını döner. O, Allahın bekası ile bâki; Onun devamı ile daim; Onun zuhuru ile zâhir; ve Onun emriyle bâtidir.

Şurası açıktır ki ölümsüzlüğün en yüce ufku Tanrıya ve âyetlerine inanmış olanların makarrıdır. Ölümün o mukaddes yere yolu yoktur. Sevginde sebat gösterip ârif kişilerden olası diye, sana Rabbinin âyetlerinden bazılarını böyle bildiriyoruz. Bütün bu meseleler çoğu elvahta uzun uzadıya anlatılmış olduğundan burada ancak pek kısa geçtik.

Ümid ederim ki, inşallah, tecridin münteha mukaddes ufkuna erer. Tanrı bekasıyla beka demek olan hakikat-i esfara vasıl olur, güneş gibi mülk ve melekütte tesirli, ışıklı ve nur saçıcı olursun. Allahın rahmetinden meyyus olma. Ancak hüsrana düşenlerdir ki Allahın cömertliğinden meyyus olurlar.

Tarafımızdan arkadaşınız Rızanın hal ve hatırını sor. Allahın irade ettiği şeyi kendisine bildir ki sevin sin. Sonra, kullara hatırlat ki büyük bir hadise ile karşılaşınca doğru yoldan şaşmasınlar. Söyle: Tanrı Emrinde ve Onun zikrinde sebatkâr olunuz, Tanrının koyduğu sınırları aşmayın ve müteceviz olmayınız. Hülâsa, bugün herkese düşen vazife, dünyanın bütün şeytanları bir araya gelerek kendilerini Tanrı yolundan inhiraf etmeğe teşvik eyleseler, buna asla muvaffak ve muktedir olamayacakları bir duruma gelmek ve onda sebat göstermektir. Söyle: Ey Kavim! Tanrının düşmanlarına Tanrının kahrı, dostlarına Tanrının rahmeti olunuz; olmayınız o kimselerden ki havanın rutubetleri onlara galebe eder, onlarda erkek ve dişi eseri kalmaz ve ölüp gidenler zümresine katılırlar. Ey kavim! Gaflet yatağından öyle bir ateş ile silkinip kalkınız ki bütün göklerde ve yerde bulunanlar o ateşin karşısına çıksalar onun eserlerini bulursunuz. İşte, bilirsiniz diye, Tanrının size vasiyeti budur.

Tanrının şehrine varınca, orada oturanlara Bizden bahset ve onlara Tanrının kendilerini anmakta olduğunu müjdele. Onların sevinci Tanrı anısın-

da olsun. Sonra bu mukaddes ve keremli manzarın tarafından Beyti, onda oturanları ve kendilerinden mukaddes rayiha duyduklarını an ve selâm söyle. Sonra Rızaya ve Tanrı dostlarından onun yanında bulunanlara beşaret ver. Sonra tarafımızdan onları güzel bir anma ile an. Sonra Bizim yolumuzda canlarını bile feda etmek isteyenlerin başımıza getirdikleri belâları onlara anlat. Yolumuzda can vermeğe hazır olduklarını söyleyen bu kimselerin sineleri dağlar kadar büyük bir hiyanet taşıyordu. İşte küfür vadisine sapıp âlemlerin Rabbına ortak koşanların yüreklerinde olan şeyi Tanrı böyle açığa çıkarır. Onlar arasında biri vardır ki ilkin arka çevirdi sonra tövbe etti, sonra kâfir oldu, sonra iman getirdi ve nihayet cehennem dibindeki ilk makarrında karar kıldı. Ey Beyan topluluğu! Tanrıdan korkunuz, içinizde takvalı olunuz; öyle ki onunla muaşeretinde bulunmayınız, onunla ünsiyet etmeyiniz, onunla bir yerde oturmayınız; sakın bunda gaflete düşmeyiniz. Ondan Rabbiniz Allaha firar ediniz ki Allah sizi ondan, şerrinden ve askerlerinden korusun. Tarafımızdan sizlere ve alelumum yaratıklara bir rahmet olmak üzere sizlere işte böyle haber veriyoruz. Tanrıya and olsun, sizde iman bakışı olsa, onun yüzündeki cehennem eserini görürsünüz. Tanrıya yemin olsun, ondan iğrenç kokular saçılır. Bu kokular mümkünlerin üzerine esecek olsa, onları muhakkak esfel-i safiline döndürür. İşte izzetli ve güçlü kuvvetli Tanrının hatırı için size böylece Tanrının âyetlerinden okuyoruz, size hikmet incileri saçıyoruz ve size takva yollarını öğretiyoruz. Tanrıya yemin olsun, onun küfrüne yüzü, nifakına sözü, arka çevirmesine bedeni tanıklık etmede. Nolaydı bunun böyle olduğunu görüp anlıyanlardan olaydınız! Ve kendisi feragat özü olmak iddiasında; nasıl ki şeytan da böyle bir iddiada bulunarak: “Ben ancak ve ancak âlemlerin Rabbi olan Tanrıya yönelmişimdir. Onun için ben bundan önce Ademe secde etmedim ve bundan sonra da etmem; ben Tanrıdan başka birisine secde edecek olur isem, Tanrıya ortak koşmuş olanlardan sayılırım” demiştir. Söyle: Ey mel'un! Eğer sen Tanrıya iman ettiysen, niçin Onun izzetine, celâline, nuruna, ziyasına, saltanatına, kibriyasına kudret ve iktidarına küfrettin ve seni topraktan ve sonra nutfeden ve sonra bir avuç çamurdan yaratmış olan Tanrıya arka çevirmişler zümresine katıldın? Ey kavim! Tanrıya yemin olsun, eğer o Tanrıyı anar ise, onun bu anışı yüreğindeki hileden ileri gelir; Tanrıdan korkunuz. ona yaklaşmayınız, ey siz muvahhidler topluluğu! O size mâruf ile ağız açacak olur ise, gerçekte, bilirsiniz, münker ile ağız açıyor demektir. Ona ve onda olana emin olmayınız; muhiblerin meclislerinde onunla bir arada oturmayınız. Tanrıya yemin olsun, ey muhlisler ki bu söylediklerimiz size olan sevgimizdendir. Ve sizler, ey Beyan topluluğu, Rahmana yüreklerinizle, canlarınızla, dillerinizle, bedenlerinizle, size ait olan ve sizin üzerinizde olan şeylerle yardım ediniz ve hiç durup dinlenmeyiniz. Ey Tanrı'nın askerleri ve hizbi! Tanrıya yemin olsun ki, bu münafık Bize şeytanın Ademe, Nemrudun Halile, Firavunun Musaya, Yahudun İsayaya, Ebu Cehlin Muhammede, Şimrin Hüseyine, Deccalın Kaime ve Süfyanın muktedir, müheymin, aziz ve kerîm olan Allaha yapmadığını yapmıştır.

Tanrıya and olsun, emir bulutu ve cömertlik sehabesi ve mukarrebelerin gözleri Bizim için ağlamada. İşte gurbet ilde düşman hapsinde böyle şeyler başımıza geldi. Biz size başımıza gelenlerin bir harfini ve hattâ ondan daha azını haber verdik; bunu size bilesiniz ve belki de bu sayede kalbinizde sevgi ateşi yanar, Bize her bir durumda yardım edersiniz ve gaflette kalmazsınız diye anlattık.

Ârif kişilerin kalblerini kederle dolduran bir felâkete uğramış bulunan Mehdiyi tarafımızdan an. Söyle: Ey kul! Tanrının emrinde ve hükmünde sabırlı ol; her bir halde istikametten ayrılma; ıstırap içerisinde kıvrananlardan olma. Benim ismimden ötürü zillete uğrarsan, sakın içindeki ateş sönmessin; sevginde müstakim ol; yüce, güçlü ve ulu Tanrının kokularının aranızda duyulmuş olduğu günleri hatırlayın. Bütün canınla, ruhunla ve zayınla bu gibilerden uzak dur; bu maddî dünyada Bizim müstakim kullarımızdan ol.

Mecidin de tarafımızdan hal ve hatırını sor; onunla birlikte bulunan Tanrı seçkinlerini ve dostlarını da ferahlansınlar diye tarafımızdan an. Söyle: sakın bir mecliste Tanrının düşmanlarıyla bir araya gelme; ona -aziz ve kerim olan Allahın âyetlerinden de okusa- hiç kulak verme. Unutma ki şeytan bir çok kimseleri, yaradanları hakkında besledikleri en yüksek düşüncelere ortak olmak suretiyle yoldan saptırmıştır. Bu hale Müslüman topluluklarında şahitsiniz. Onlar Allahı yürek ve dilleriyle anıp bütün emrolundukları şeylerle amel etmek suretiyle hem kendileri yoldan saptmışlar hem halkı saptırmışlardır. Bilirseniz bu böyledir. Vakta ki Ali onlara Tanrı ayetleriyle hak üzere geldi, Ona arka çevirdiler ve her şeyden haberdar olan Hikmetlinin katından getirdiğine küfreylediler. İşte Allah, sırf alemlere bir rahmet olmak üzere, sizi özgesinden koruyacak şeyi size böyle bildiriyor.

Ve sonra Rahimi -nefsinde mütezekkir olup zikrediciler zümresine katılması için- Bizim tarafımızdan gör. Söyle: Ey kul! Tanrının sana öğrettiklerini insanlara öğret; sonra insanları Tanrı rızvanına kılavuzla; sonra onları şeytanlara yaklaşmaktan uzak tut. Söyle: Bu günde, Tanrıya yemin olsun, Tanrının Tanrı sevgisinden ve Emrinin sevgisinden ve sonra Benim sevgimden başka bir terazisi yoktur. Benden yüz çeviren Tanrıdan yüz çevirmiş olur; bu Benim hccetimdir; sizde görür göz var ise, bunun böyle olduğunu görürsünüz.

Ey kavim! Gözlerinizi, yüreklerinizi ve canlarınızı temizleyiniz ki Tanrı yüzünü müşrik yüzünden ayırt edebilesiniz. Tanrıya, ayetlerine, nuruna, celâline ve sonra MÜSTEĞAZ da zuhur eyliyecek olan kimseye iman etmiş bulunanları tarafımızdan an; tâ ki Bizim katımızdan onlara bir rahmet ve alemlere bir öğüt ola. Her kim Bana arka çevirir ise, ona arka çeviriniz

ve yönünüzü ona asla döndürmeyiniz. Mahfuz olan ulu levihlerde yazılı şey budur. Hamd olsun Alemlerin Rabbına!

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

BÛRHAN LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O'DUR GÜÇLÜ, BİLİCİ VE HİKMETLİ

Kin ve husumet rüzgârları, zalimlerin kötü amelleri yüzünden, Baha gemisini sardı, Ey Bâkır! Sen öyle kimseler hakkında fetva verdin ki bütün dünya kitabları onlar için inliyor ve bütün dinlerin defterleri onlar için şehadette bulunuyor. Sen ise, ey uzağın uzağı, kalın bir perde ile perdelenmişsin. Tanrıya and olsun, sen öyle kimseler aleyhinde hüküm verdin ki imanın ufku onlarla parlamıştır. Buna, ruhlarını ve her şeylerini Tanrının doğru yolunda feda etmiş olan Vahiy Matlâları ve rahman olan Rabbının Emrine mazhar olanlar tanıklık eder. Tanrı dini senin zulmünden ötürü kâinatın her köşe bucağında feryad etmede; sen ise oynamada ve gülüp eğlenmedesin. Kalbimde ne sana karşı ve ne başka bir kimseye karşı her hangi bir buğz yoktur; gerçek bilgin olan kimse senin ve senin gibilerin nasıl bir cehalet içerisinde olduğunuzu bilir. Sen ne yaptığını bilmiş olsan kendini ateşe atar, evini barkını bırakıp dağlara kaçır veya Güçlüler Güçlüsünün katında senin için takdir olunan yere dönünceye kadar inliyedurursun. Sen ey mevhum! Sanı ve kuruntu perdelerini yırt; yırt ki ilim güneşinin bu aydın ufukta parlamakta olduğunu göresin. Resulun bir bakiyesini kesip parçalamış olduğun halde kendini Tanrı dinine hizmette bulunmuş sayıyorsun. Senin nefsin sana işte böyle kötü bir telkinde bulundu. Sen, gerçekte gafilin birisinin senin irtikâp eylediğin iş yüzünden Mele-i Âlânın ve âlemlerin Rabbı olan Tanrının Emrini tavaf eyliyenlerin yürekleri yandı. Betül'ün ciğeri senin zulmünden ötürü kebab oldu, Firdevsin sakinleri kutlu bir makamda figân kopardı.

Allah için insafa gel. Yahudi uleması hak üzere gelen Ruha hangi delil ile itirazda bulunup onun aleyhine hangi bürhana istinaden fetva verdiler? Vakta ki Tanrı Elçisi Muhammed doğru ile eğri arasında yerin karanlıklarını aydınlığa çevirecek ve âriflerin gönüllerini incizaba getirecek âdilâne hü-

kümleri muhtevi bir kitap ile geldi, Ferisiler ve putperest uleması onu hangi höccete dayanarak inkâr ettiler? O devirdeki cehalet uleması ne ile istidlâlde bulundular ise bu gün sen de aynı şeyle istidlâlde bulundun. Buna fazıl diyarının maliki olan kimse bu büyük zindanda tanıklık eder. Sen, gerçekten, onların gittikleri yoldan gittin, hattâ zulümde onları da geçtin, dine hizmet ettiğini ve her şeyi bilen hikmetli Tanrının şeriatını savunduğunu sandın. Onun hak olan nefesine yemin olsun, senin zulmünden ötürü Namus-i Ekber inliyor, göklerde ve yerlerde olanların üzerine adalet nesimleri estiren Tanrı şeriatı ağılıyor. Verdiğin fetvadan faydalandığını mı sanıyorsun? İsimlerin Sultanına yemin olsun, hayır! Kendisine herşeyin bilgisi levh-i mahfuzda ayan olan kimse, senin ziyanına tanıklık eder. Sen öyle birisi aleyhinde fetva yazdın ki o fetvayı yazarken senin kalemin sana lânet okudu. Buna, Tanrının en yüce kalemı kendi yaklaşılmaz makamında tanıklık eder.

Ey gafill! Sen Beni görmedin, Benim ile bir lâhza bile ülfet ve muâşeretinde bulunmadın; o halde nasıl olur da halkı Bana küfretmeğe teşvik edersin? Bunda kendi havana mı uydun yoksa Mevlâna mı? Eğer doğru söyleyenlerden isen, bir alâmet getir. Biz senin Tanrı şeriatını bir yana atıp kendi ihtiraslarınıza uyduğunuza tanıklık ederiz, hiç bir şey, gerçekten, Onun bilgisi dışında kalmaz. O, gerçekten, tektir, her şeyden haberdardır. Ey gafill! Rahmanın Kur'an'da indirdiği şu: "Size selâm verene sen mümin değilsin demeyin" âyetini hatırla. Emir ve hilkat melekûtunu avucunda tutan kimse işte böyle hüküm etmiştir; nolaydı işitir kulağın olaydı! Sen Tanrının hükmünü bir tarafa fırlattın ve kendi nefsinin ilkaatına kapıldın. İmdi vay sana ey şüpheci gafill! Sen Beni inkâr edersen, sendekinin doğruluğunu hangi bürhan ile isbat edersin? Getir o bürhanı sen ey Tanrıya ortak koşan ve Onun âlemleri ihata eden saltanatına arka çeviren kimse!...

Ey cahill! Şunu bil: Âlim ona derler ki Benim zuhurumu itiraf eder, Benim bilgimin denizinden içer, Benim sevgimin fezasında uçar, Benden başkasını bir yana atar, Benim hayranlık uyandırıcı melekûtümden inen şeylere sarılır. Böyle bir kimse insan için göz ve yaratık âlemine hayat ruhu mesabesindedir. Kendini böyle bir kimseye tanıtip onu kendi kudretli ve ulu Emrinin hizmetine ayaklandıran rahmanın ismi celil olsun. Böyle bir kimseyi göklerdeki mukaddesler güruhu ve Benim ismimin mühürlü şarabından içmiş olan azamet çadırı sakinleri temcid eder. Ey Bakır! Eğer sen bu yüceler yücesi makamın ehlinde isen, gökleri yaratan Tanrının katından bir ayet getir. Yok eğer kendini böyle bir alâmet getirmekten âciz görür isen, ihtiras dizginini çek ve sonra Mevlâna dön. Böyle yaparsan, Sidrenin yapraklarını ateşliyen, sahreyi feryada getiren ve âriflere gözyaşı döktüren kötülüklerin belki de sana affolunur. senin sebebinledir ki Rububiyetin örtüsü yırtıldı, Sefine battı, Nâka ta'kir olundu ve Ruh yüce bir makamda inledi. Tanrının sendeki ve yeryüzü sakinlerindeki höccetleri ve âyetleri ile sana gelmiş olan Kimseye itiraz mı ediyorsun?

Gözünü aç ki Mazlûmu padişahlar padişahı, gerçekler gerçeği ve aşikârlar aşikâri olan Tanrının irade ufkundan parlar göresin. İç kulağını aç ki güçlü ve güzel Tanrının katından hak üzere yükselmiş olan Sidrenin söylediklerini işitesin. Sidre -senin zulmün ve senin gibilerin ezası yüzünden çektiği cefalara rağmen- en yüksek sesiyle sesleniyor ve bütün insanları Sidret-ül Müntehaya ve Üfuk-u Âlâya çağırıyor. Ne mutlu ulu âyeti gören nefse, Onun tatlı sesini işiten kulağa ve vay olsun arka çevirip günaha düşene!

Sen ey Tanrıya arka çevirmiş olan kimsel Sidreye insaf gözüyle bakacak olur isen, onun dalları, budakları ve yaprakları üzerinde kılıçlarının izlerini görürsün; halbuki Tanrı seni Onu tanımak, Ona hizmette bulunmak için yaratmıştır. Düşün; düşün ki zulmünü idrak edip tövbekârlardan olası. Senin zulmünden yılar mıyız sandın? Şunu bil, hem de iyi bil ki: Biz Yüce Kalemin yer ile gök arasında cızırdamağa başladığı günden beri ruhlarımızı, cisimlerimizi, çocuklarımızı ve mallarımızı yüceler yücesi ve ulular ulusu Tanrının yoluna feda etmişizdir; ve bunun ile de yerdeki yaratıklar ve gökteki mukaddesler arasında iftihar ederiz. Buna, şu doğru yolda başımıza gelenler tanıklık eder. Tanrıya and olsun, yürekler yanar, bedenler asılır ve kanlar dökülür iken, gözler her şeyi gören ve her şeyi müşahede eden Rabbının inayet ufkuna dikilmiş bulunuyordu. Belâ arttıkça Bahailerin duydukları sevgi de arttı. Rahman, onların samimiyetine Kur'an'da: "Eğer samimi iseniz ölümü temenni ediniz!" âyetiyle tanıklık etmiştir. Can korkusu ile perde arkasına çekilen mi daha iyi, yoksa canını Tanrı uğruna feda eyliyen mi? İnsafa gel, yalancılık çöllerinde şaşkın şaşkın dolaşanlardan olma. Rahmanın sevgisi kevseri onları öylesine mest ve methuş eylemiştir ki dünyanın topları ve milletlerin kılıçları onları kerem ve ihsan sahibi olan Rablarının ihsan okyanusuna yönelmekten alıkoymamıştır.

Tanrıya yemin olsun belâ Beni acze düşürmedi ve ulemanın arka çevirmesi Beni zayıflatmadı. İnsanların yüzlerine karşı: "Fazıl kapısı gerçekten açıldı ve Adalet Matlâi güçlü ve kudretli Tanrının açık alâmetleri ve aşikâr höccetleri ile geldi" dedim ve demekteyim. Huzuruma gel ki İmra-noğlunun irfan Turunda işittiği şeylerin sırrını işitesin. İşte senin rahman olan Rabbının Zuhur Maşrıki sana kendi büyük zindanının yönünden böyle emir veriyor.

Riyaset seni mağrur mu etti? Beni bu muhkem kaleye hapsetmiş olan Rum padişahı ulu reise Allahın indirdiğini oku; tâ ki bir tek ve her şeyden haberli Allahın katında Mazlûma verilene muttali olasın. Arzın bir kısım süflî mahlûklarını arkanda görerek ferahlanıyor musun? Onlar sana uydular, nasıl ki onlardan önce başka bir kavim Hannan'a uymuşlardı; o Hanna ki delilsiz ve mesnetsiz Ruhun aleyhine fetva vermiştir.

İkan kitabını, Rahmanın Paris padişahına ve benzerlerine nazil buyruklarını oku; ola ki bundan önce vukua gelen şeyleri ve Bizim yeryüzünde, işler düzenine girmişken, ihtilâl çıkarmak istememiş olduğumuza kanaat getiresin. Biz insanlara Tanrı rızası için öğüt veriyoruz: istiyen ona yönelir, istemiyen ona arka çevirir. Bizim rahman olan Rabbımız gani ve hamîddir. Ey ulema topluluğu! Tanrının bu yaratık melekûtünde kendi Emrine Mazhar ve güzel isimlerine matlâ seçtiği bu isimden gayri bir şeyin veya bir ismin sizlere bu gün hiç bir faidesi yoktur. Rahmanın rayahasını koklayıp rüşuh kazanmış olanlar arasına giren kimseye ne saadet! Bu gün ne ilimlerinizin ne fenlerinizin, ne hazinelerinizin ve ne de izzet ve ikbalinizin size her hangi bir faidesi yok. Kitabların, sahifelerin ve bu mübin levhin inmesine sebep olan yüceler yücesi Kelimeye yönelerek onların hepsini arkanıza atınız. Ey ulema topluluğu! Zan ve vehim kalemi ile telif eylemiş olduğunuz şeyleri bir yana fırlatın Tanrıya yemin olsun, ilim güneşi yakın ufkundan doğdu. Ey Bâkır! Bundan önce senin soyundan olan müminin şu sözünü hatırla:

“BENİM RABBİM ALLAHTIR DİYEN BİR ADAMI ÖLDÜRMEK Mİ İSTİYORSUNUZ? BU ADAM SİZE RABBİNİZİN KATINDAN BEYYİNELER İLE GELDİ. EĞER O YALANCI İSE, YALANI ONUN BOYNUNA; YOK EĞER DOĞRU SÖYLÜYOR İSE, BU TAKDİRDE SİZE VUKUUNU HABER VERDİĞİ ŞEYLERİN BAZISI SİZİN BAŞINIZA GELİR. ALLAH, İSRAF EDENİ VE YALAN SÖYLEYENİ DOĞRU YOLA KILAVUZLAMAZ.”

Ey gafil! Sende Bizim durumumuz hakkında bir şüphe var ise, bil ki: Biz Tanrının gökler ve yer yaratılmazdan önce ettiği şahadete, yâni Kendisinden özge aziz ve vehhab Tanrı bulunmadığına şahadet ediyoruz. Ve yine Biz tanıklık ediyoruz ki: O kendi zatında bir, sıfatlarında birdir; kâinatta Ona bir benzer ve bütün yaratıklar arasında Ona bir ortak yoktur. O, insanlara kendi doğru yolunu müjdelemek için, elçileri gönderdi ve kitabları indirdi.

Acaba Şah senin yaptığını öğrendi de göz mü yumdu? Yoksa Tanrı yolunu arkalarına atıp beyyinesiz ve kitabsız senin yoluna sapan bir sürü kurdun ulumasından mı korktu? Bize İran eyaletlerinin adalet süsleriyle süslenmiş olduğu söylendi; fakat biz yakından bakınca onları istibdad sahneleri ve itisaf meydanları gördük. Biz oralarda adaleti zulmün pençesinde kıvrandır bulduk. Onu kendi kudret ve saltanatıyla kurtarmasını Tanrıdan dileriz. O, gerçekten, bütün yerlerde ve göklerde bulunanların üzerine müheymindir. Tanrı Emrinin başına gelenler hakkında itirazda bulunmak hakkı kimseye verilmemiştir. Yüce ufka yönelmiş olanlara yaraşan davranış, sabır ipine yapışıp müheymin ve muhtar olan Tanrıya tevekküldür. Ey Tanrının dostları! Hikmet pınarından içiniz, hikmet bahçelerinde yürüyorsunuz,

hikmet havasında uçunuz, hikmet ve beyan ile ağız açınız. Her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen Rabbiniz işte böyle buyuruyor.

Ey Bâkır! Kendi izzet ve iktidarına güvenme. Sen, dağ tepeleri üzerindeki son güneş ışınlarına benzersin. Bu ışınlar, gani ve müteal olan Tanrının emriyle, yakında zail olacaktır. Senin izzetin ve senin gibilerin izzeti geri alınmıştır. Ana levhi yanında bulunduran kimsenin hükmü işte budur. Nerede Tanrı ile savaştın? Nerede Onun ayetleriyle mücadele eden? Nerede onun sultasına arka çeviren? Nerede Onun seçkinlerini öldürüp dostlarının kanını döken? Düşün, düşün de işlediğin işlerin kokusunu al, sen ey şüpheli cahil!

Resul, senin yüzünden inledi, Betul senin yüzünden feryad etti, memleketler senin yüzünden yıkıldı ve senin kötü amellerinin neticesindedir ki ortalığı karanlık bürüdü.

Ey ulema maşeri! Milletin mertebesi hep sizin yüzünüzden alçaldı, İslâmın sancağı sizin yüzünüzden devrildi, İslâmın ulu tahtının yıkılmasına sebep hep sizsiniz. Ne zaman bir mümeyyiz ortaya çıkıp İslâmın şanını yükseltecek tedbirlere tevessül eylemek istedi ise, hemen vaveylâyı kopardınız; şöyle ki, o mümeyyiz düşündüğünü kuvveden fiile çıkaramadı ve memleket büyük bir hüsrana içerisinde kaldı. Rum padişahına bakınız: O kendisi harp istemedi, harbi sizin gibiler istedi. Harp ateşi yanıp alevleri yükselince, devlet ve millet zaafa uğradı. Buna her insafı olan göz sahibi tanıklık eder. Felâketler üstüste geldi ve sonunda duman Sır İlini ve çevresini bürüdü; tâ ki Allahın Reis levhinde nazil buyurduğu yerine gele. Hüküm, kitabda, müheymin ve kayyum olan Tanrının katından böyle sadır oldu. Biz hepimiz Ondan geldik ve yine Ona döneceğiz.

Ey Benim yüce kalemim! Kurdu bırak da zulmüyle eşyayı ağlatan ve sevgilileri dehşetten titreten dişi yılanı an. Bu övülmüş makamda İsimlerin Maliki sana böyle buyuruyor. Betul, senin zulmünden feryad etti; sen ise kendini Tanrı Elçisinin soyundan sanıyorsun. Nefsin sana işte böyle kötü bir telkinde bulundu, sen ey olmuş ve olacak her şeyin Rabbi olan Tanrıdan yüz çevirmiş kimse!

İnsaf et, ey Dişi Yılan! Tanrı Elçisinin çocuklarını hangi suçtan dolayı soktun ve mallarını yağma ettin? Seni: "Ol ve oldu!" emriyle yaratmış olana küfür mü ettin? Senin Resul evladlarına ettiğini Âd ile Semud, Salihe ve Hud'a etmedi; ne de Yahudiler varlığın maliki Tanrının Ruhuna etmemiştir. Sen Rabbinin âyetlerini mi inkâr ediyorsun? O âyetler ki, emir göğünden inince, bütün dünyanın kitapları onların önünde boyun eğmiştir.

Ey gafil! Düşün, düşün ki yaptığına muttali olasın. Yakında ceza rüz-

gârları senin üzerine esecek, nasıl ki senden önceki kavmin üzerine esmiştir. Bekle, sen ey görünenin ve görünmiyenin sultanı olan Tanrıya ortak koşmuş kimse! Bu gün, Tanrının kendi Elçisinin diliyle haber vermiş olduğu gündür. Düşün, düşün de Rahmanın Kur'an'da ve bu yazılı levihte indirildiğini öğren. Bu gün, Vahiy Maşrıkının, sayıcıları saymaktan âciz bırakacak kadar çok sayıda açık alâmetlerle geldiği gündür. Bu gün, her koklama duyusu olanın kâinata serpilmiş hoş kokulu Tanrı esintilerini duyduğu ve her görme duyusu olanın padişahlar padişahı Rabbının diri rahmet sularına doğru koştuğu gündür. Tanrıya yemin olsun, ey gafil, boğazlanma macerası yeniden vukua geldi ve boğazlanan kimse geri dönmedi; o, senin hareket ve tahrikin ile, ey inatçı düşman, feda makarrına doğru yürüdü. Müminlerini şehid ederek bu Emrin yüce makamına hâle mi gelir sandın? Tanrının kendi vahyine mahzen ittihaz buyurduğu kimseye yemin olsun ki, hayır! Nolaydı bu gerçeği idrak eyliyenlerden olaydın! Vay olsun sana ey tanrıya ortak koşan ve vay olsun onlara ki hiç bir delil ve beyyineye, hiç bir yazılı muteber vesikaya istinad etmeksizin seni kendilerine önder ittihaz etmişlerdir.

Senden önce nice zalimler Tanrı nurunu söndürmeğe çalışmışlar ve nice facirler kendi zulümleri ile yürekleri canları inletinceye kadar durmadan öldürmüşler ve yağmalamışlardır. Adalet güneşi, zulüm mücessemnin kin ve husumet tahtına oturmasıyla gözden nihan oldu. Ne çare ki, halkta anlayış kıt. Resulün çocukları öldürüldü ve malları yağma edildi.

Söyle: Tanrıya küfreyliyen mallar mı yoksa malların sahibi mi? İnsaf, ey perdeli cahill! Sen itisafı aldın ve insafı bir yana attın; bu yüzden bütün eşya inledi, sen ise bundan büsbütün gafilisin. Büyüğü öldürdün, küçüğü soydun, Zulüm ile topladığını yer misin sandın? Nefsime yemin olsun ki, hayır! Her şeyden haberdar olan Kimse işte sana böyle haber veriyor? Tanrıya yemin olsun, sende olanın ve zulüm ile topladığının sana bir faidesi yok. Her şeyi bilen Rabbın buna şahid. Sen Emrin ışığını söndürmeğe kalktın; senin ateşin Onun katından çıkan bir buyruğa göre yakında sönecektir. O, gerçekten, güçlüdür ve kuvvetlidir. Ne bu dünyanın halleri ve ne ümmetlerin şakaveti Onu âciz bırakmaz. O kendi saltanatıyla dilediğini yapar, istediği gibi hükmeder.

Nakayı göz önüne getir. O, bir hayvan olmakla beraber, Rahman onu âlemin hayranlıkla andığı bir mertebeye yükseltti. O, gerçekten, göklerde ve yerde bulunanlar üzerine müheymindir. Ondandır öze aziz ve azîm Tanrı yoktur.

Biz levih semasının ufuklarını kelime güneşleriyle işte böyle süsledik.

Ne mutlu ona erenlere! Ne mutlu ışıklarıyla aydınlananlara! Vay arka çevirenlere! Vay inkâr edenlere! Vay gafillere!

Âlemlerin rabbi olan Tanrıya hamd olsun!

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

REİS LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ONUN EBHA ADIYLA!

Ey Reis! Müheymin ve kayyum olan Allahın sesine kulak ver. O, yer ile gök arasında nida eyliyerek halkı nurlular nurlusu Nazargâha çağırıyor. Onu ne senin homurdanman, ne çevrendekilerin havlaması ve ne de dünyaların orduları meneyliyemez.

Dünya, senin nurlular nurlusu Rabbının kelimesi ile alevlendi. Bu kelime, seher yelinden daha lâtif. Bu kelime, insan şeklinde göründü ve Tanrı bu kelime ile kendisine yönelen kullarını diriltti. Onun batınında bir su vardır ki Tanrı onunla kendisine yönelip özgesinin zikrinden feragat gösteren kimselerin kalblerini temizledi ve onları kendi ulu isminin Nazargâhına yaklaştırdı. Biz bu sudan mezarlar üzerine indirdik ve işte onlar silkinip kalkarak Tanrının ışıklar saçan cemaline bakaduruyorlar.

Ey Reis! Sen Tanrı elçisi Muhammedi en yüce cennette inleten işi işledin. Dünya seni, Mele-i Âlâyı aydınlatan Yüzden yüz çevirecek derecede mağrur eyledi. Sen kendini yakında açık bir ziyan içerisinde göreceksin. Ben size, azamet ve kibriya matlândan mukarreblerin gözlerini aydınlatacak bir dava ile gelmiş olduğum halde, sen Benim aleyhime Acem reisi ile ittifak ettin. Tanrıya and olsun, bu gün, bütün şeylerin içerisinde yanan ateşin: "Âlemlerin sevgilisi gerçekten geldi!" diye dile geldiği gündür. Bu gündür ki Emir Kelimi, senin her şeyi bilen aziz Rabbının sözünü işitmek için her bir nesnenin yanında durup kulak verdiği gündür. Sizin zaafınızı göz önünde tutarak giymiş olduğumuz şu gömleği bırakacak olur isek, göklerde ve yerde bulunanların cümlesi kendilerini Bizim için feda ederler; senin Rabbın buna tanıklık eder. Bunu, ancak izzetli ve kudretli Tanrının sevgisi uğrunda bütün varlıktan kesilmiş bulunanlar işitir. Sen, Tanrının ufuklarda yandırdığı ateşi söndürebilir misin sandın? Onun hak olan Nefsine and olsun ki, hayır! Nolaydı bunu idrak edeydin! Bilâkis, işlediğin iş neticesinde, o ateşin alevi ve alevlenmesi arttı ve yakında bütün yeryuvarlağını ve

onun üzerindikileri kuşatacaktır. Hüküm işte böyle sadır oldu; yerlerde ve göklerde olanlar Onun hükmünü cari olmaktan meneyliyemezler. Yakında Sır ili ve civarı değişikliğe uğrıtacak, padişahın elinden çıkacak, sarsıntılar vukua gelecek, feryadlar koparacak, bölgelerde fesad zuhura gelecek ve durum başkalaşacaktır; bütün bunlar zulüm askerlerinin bu esirlere edip eyledikleri sebebiyledir. İktidar başka bir şekil alacak ve durum vehamet peyda edecektir; şöyle ki tepeler üzerindeki kum yığınları inliyecek, dağlardaki ağaçlar ağılıyacak, her bir şeyden kan akacak, ve sen insanları bükük bir ıstırap içerisinde kıvrandır göreceksin.

Ey Reis! Biz sana bir defa Tina dağında, bir defa Zitada ve bu kutlu Nuktada tecelli ettik; ama sen, kendi havana uymuş olduğundan dolayı, umursamadın ve gafillere karıştın.

Bir parça durup düşün: Muhammed, her şeyi bilen İzzetlinin canibinden geldiğinde, halk Onu gözetleme yerlerinde ve sokaklarda taşa tutuyor, senin Rabbin ve senin babalarının Rabbi olan Allahın Ayetlerine küfür ediyorlardı. Eski zaman hikâyelerinde işitmiş olacağın veçhile, onu zamanın uleması, onlara uyan muhtelif kabileler ve onlarla beraber yeryüzü hükümdarları inkâr ettiler. Kisra bu hükümdarlar cümlesindendi. Muhammed ona bir iyi mektup yazarak onu Tanrıya davet etmiş ve onu müşriklikten meneylemiştir. Senin Rabbin her şeyi bilendir. Kisra Tanrı önünde ululandı ve kendi nefis ve havasına uyduğundan ötürü levhi yırtıp parçaladı. Biliniz ki, o cehennemde yananlardan biridir.

Firavun, memleket içerisinde istibdad yapıp tuğyan vadisine saparken, Tanrıyı Kendi saltanatını icradan meneyliyebilirdi mi? Biz Kelimi, ona rağmen, kendi sarayından izhar ettik. Biz, gerçekten, kudretliyiz.

Nemrudu hatırla: O, Halili yakmak maksadıyla, şirk ateşini yandırdı. Biz Halili hak üzere kurtardık ve Nemrudu açık bir kahırla kahrettik.

Söyle: Zalim, Alemlerin Sevgilisini öldürdü; maksadı Tanrının nurunu, özgesi arasında söndürmek ve insanları aziz ve kerim Rabbinin günlerinde dirilik selsebilinden uzak tutmak idi. Biz Emri memlekette açıkladık ve Onun zikrini muvahhidler arasında yüselttik.

Söyle: Bu Genç, dünyayı canlandırmak ve bütün yeryüzü sakinlerini birleştirmek için gelmiştir. Tanrının istediği galip olacak ve sen dünyayı Ebhanın cenneti olmuş göreceksin. Emir kalemiyle muhkem levhin üzerine işte böyle yazıldı.

Reis bahsini bırak da Tanrı ile ünsiyet edip Tanrıya ortak koşan ve bu suretle hüsrana uğrıyan kimselerle alâkayı kesen Enisi an. O, perdeleri, fir-

devs sakinlerinin işiteceği bir yırtış ile yırttı. Her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten hikmetli padişah Tanrı yüce olsun!

Ey güvercin! Ebhanın nidasını bu gecede işit. Bu gecededir ki subaylar etrafımızı aldılar ve Biz büyük bir ferah duyduk. Nolaydı kanımız Tanrı yolunda toprağa dökülse ve vücudumuz yerlere serilse! Budur Benim muradım ve Beni sevip Benim güzeller güzeli melekûtüme yükselmiş olanların muradı.

Bil ki: ey kul, bir sabah Tanrı dostlarının muanidler elinde olduğunu gördük. Bütün kapıları asker tutmuştu. Asker büyük bir şiddet göstererek hiç bir kimsenin girip çıkmasına müsaade etmiyorlardı. Tanrı dostları ve aileleri birinci gece yiyeceksiz kaldılar. O kimseler ki dünya ve dünyada olan her şey onların hatırı için yaratılmıştır. Onlar işte böyle bir muameleyle maruz bırakıldılar. Tuh onlara ve onlara bu fena muameleyi emreyliyenlere! Tanrı onların ciğerlerini ateşte yakacaktır. O, gerçekten, intikamcılarının en şiddetlisidir.

Halk evin etrafına koşmuştu; Müslüman ve Hıristiyan Bizim için ağladı; ve zalimlerin bu davranışı yüzünden yer ile gök arasında ağıt sesi yükseldi. Biz Oğul cemaatini başka milletlerden ziyade ağlar bulduk; bunda düşünenler için işaretler vardır. Dostlardan birisi kendi kendini feda etti ve kendi eliyle boğazını kesti; bu hareketi Tanrıya karşı beslediği aşktan ileri geliyordu. Geçmiş asırlarda böyle bir şeyin vukuunu işitmedik. Tanrı bunu, kendi kudretini izhar etmek için, bu Zuhurata tahsis buyurmuştur. Irakta kendi kendini boğazlamış olan kimse ise, şehidlerin sevgilisi ve şahidir; ondan görülen hareket, Tanrının bütün insanlara bir höcceti idi. Bunlar Tanrı sözünün tesiri altında kalan, vüslât kokularıyla sarhoş olan kimselerdir; şöyle ki onlar bütün dünya ile alâkayı kesip aydın bir yüz ile Tanrının Yüzüne yönelmişlerdir.

Bunlar zikrin helâvetini tadan kimselerdir. Gerçi onlardan Tanrının izin vermediği bir hareket sadır olmuştur, ama Tanrı onları bir fazıl eseri olarak afetmiştir. O, gerçekten, yarlıgayıcı ve acıyıcıdır. Cebbarın cazibesini onları teshir etmişti; öyle ki ihtiyaçları elden gitmiş ve nihayet her şeyi bilen izzetli Tanrının yanında mükâşefe ve huzur makamına uruç etmişlerdir.

Söyle: Bu Genç bu diyardan çıktı ve her ağacın ve taşın altında bir vedia koydu. Allah bu vediaları hak üzere meydana çıkaracaktır. İşte hakikat böyle geldi ve hüküm Müdebber ve hakîmin katından böyle sadır oldu. Göğlerin ve yerlerin orduları Onun emrine mümanaat edemez. Bütün padişahlar ve sultanlar bir araya gelseler Onu irade buyurduğundan geri tutamazlar.

Söyle: belâ, bu kandil için bir yağdır; onun iledir ki ışığı artar; nolaydı

bu hakikati idrak eyliyeydiniz! Söyle: her arkaçeviricinin arkaçevirmesi bu Emir için münadidir; onunladır ki Tanrı Emri ve Zuhuru insanlar arasında yayılır.

Ne saadet size ki aziz ve kadîm Mevlâmızın sevgisi uğrunda memleketinizden çıkıp şehir şehir dolaştınız ve nihayet zulüm ateşinin alevlenip ayrılık kargasının öttüğü bir sırada Sır İline girdiniz. Sizler Benim musibet ortaklarımsınız; çünkü muvahhidlerin yüreklerini burkan bir gecede Bizimle beraberdiniz. Siz sevgimizle girdiniz ve buyruğumuzla çıktınız. Tanrıya yemin olsun, ~~yer~~ sizin ile göğe iftihar etse gerek. Ne güzeldir bu aziz, meni' ve müteali fazıl! Ey ölümsüzlük kuşları! Sizler muhtar olan Rabbınızın yolunda yuvalarınızdan menolundunuz. Sizlerin meskeni, rahman olan Rabbınızın fazıl kanadı altındadır. Ne mutlu ârife!

Ey Zebihim! Ruh senin için, senden Benim rayihamı koklayan için ve senden hakikat arayıcıların gönüllerini temizleyecek şeyi işiten için! Ulu Deniz'in kıyısına geldiğin için Allaha şükret ve bütün zerrelere gelen: "Bu, gerçekten, âlemin sevgilisidir; dünyanın sakinleri Ona zulüm ediyor ve her an çağırmakta oldukları kimseyi tanımıyorlar!" sesini işit. Ondan gafil kalıp dostlarının yolunda can feda etmekle mükellef buldukları kimseden yüz çevirenler ziyana uğramışlardır. Onun parlıyan cemalinden yüz çevirenlerin ne kadar ziyana uğrayacaklarını artık düşünün. Senin kalbin Tanrı ayrılığı yüzünden erise de, sen yine sabır göster. Senin için büyük bir makam mukadderdir; hattâ sen Vechin önünde duracaksın ve Biz seninle kudret ve kuvvet diliyle konuşacağız; çünkü muhlislerin kulakları onu işitmekden menolundular. Söyle: O bir söz söyleyecek olur ise, o söz âlemlerin sözlerinden daha tatlı olur.

Bu gün, Tanrı elçisi Muhammed, sağ olsa: "Ey gönderilmişlerin maksudu! Seni tanıdık" derdi. Bu gün, Halil sağ olsaydı, senin Rabbının önünde boyun eğip toprağa yüz sürerek: "Kalbime itminan geldi, ey göklerde ve yerlerde olanların ilâhı! Bana kendi Emrinin melekûtünü ve iktidarının ceberutunu gösterdin. Ben tanıklık ederim ki Senin zuhurun ile mukbillerin kalblerine itminan geldi" derdi. Eğer bu günü Kelim idrak etseydi: "Hamd olsun Sana ki bana kendi cemalini gösterdin ve beni ziyaret edenlerden yaptın" derdi.

Bu kavmi, onların seviyelerini, ağızlarından çıkanı ve şu hayranlık verici kutlu günde işledikleri işleri düşününüz. Emre zarar verip, şeytana yönelenlere bütün nesnelere lânet etmiştir; onlar gerçekten cehennem ehlidir. Benim sesimi işiten kimseye âlemlerin sesi tesir etmez; kendisine Benden başkasının sözü tesir eden bir kimse Benim sesimi işitmemiş demektir; böyle bir kimse, Tanrıya and olsun, Benim melekûtümden ve iktidar memleketlerimden mahrumdur ve ziyana üstüne ziyana uğramışlardır. Evet, böyle

bir kimse, Benim azamet ülkelerimden yoksundur. Sen başına gelenlerden mahzun olma; sen benim sevgimde çoğu insanların çekmediğini çektin; senin Rabbin her şeyi bilir ve her şeyden haberdardır. O, meclislerde ve toplantılarda senin ile beraberdi ve rahman olan Rabbinin zikrinde senin kaleminin pınarından akanı işitti. Bu, cidden açık bir fazıldır. Allah, kendi dostlarına yardım elini uzatacak bir hükümdarı gönderecektir. O, herşeye muhittir.

O, Tanrı dostlarının sevgisini gönüllere koyacaktır; bu, Aziz ve Cemil katından mahtumdur. Tanrıdan dileriz ki, senin seslenişin ile Kendi kullarının sinelerine inşirah versin, seni Kendi memleketlerinde hidayet sancağı yapsın ve zarif görülenleri senin vasıtanla desteklesin. Karga gibi öten kimse- nin ötüşüne bakma, karga gibi öteni senin yarlıgayıcı ve keremli Rabbin- na havale et. Bu Gencin maceralarını bildiğin ve gördüğün şekilde dostlarına anlat; sonra sana bildirdiklerimizi onlara bildir. Senin Rabbin seni her bir halde teyid eder. O, gerçekten, seninle birlikte gözetleyicidir. Mele-i Âlâ sana sena okuyor, Tanrının akraba ve mensubini ve Şecere etrafını dönen yaprakları sana selâm ediyor ve seni en güzel anılarla anıyorlar.

Ey vahiy kalemil! Bu karanlık gecede mektubunu aldığımız kimseyi hatırlat. O, memleket memleket gezerek şehre girmiş ve yaklaşılmaz aziz Rabbinin civarına sığınmıştı. O, akşamleyin, Rabbinin fazlını bekliyerek orada yatmış ve gün doğarken Tanrının buyruğu ile çıkıp gitmişti. Bu hal, bu Genci çok kederlendirmişti. Bu dediğime Tanrı şahiddir. Ne mutlu sana ki beyan şarabını Rahmanın avucundan aldın. Ne mutlu sana ki Sevgilinin rayihası seni sardı; öyle ki kendi rahatını bırakarak aziz ve eşsiz Rabbinin ayet matlâı olan cenneti yönüne koştun. Neşeler olsun o kimseye ki manevî şarabı Rabbinin vechinden içer ve bu şarabın zülâliyle sarhoş olur! Tanrıya yemin olsun, onunladır ki muvahhidler azamet ve iclâl göğüne uçar ve zan yakine tebdil olur. Sana gelen belâdan ötürü üzülmeye; her şeyi bilen kudretli ve hikmetli Tanrıya tevekkül et. Evin direklerini beyan taşlarıyla dik ve sonra sen kendi Rabbinin an. O, âlemleri bıraksan da, sana yeter. Tanrı sizin zikrinizi, bütün olmuşların sırları yazılı olan levihte yazmıştır. Tanrıbirliğine inananlar yakında sizin hicretinizi, gelişinizi ve Tanrı yolunda çıkışınızı anıp temcid edeceklerdir. O, gerçekten, kendini seveni sever; O'dur muhlislerin koruyucusu. Tanrıya yemin olsun, Mele-i Âlâ size bakıyor, parmaklarıyla sizi gösteriyor. Rabbinizin fazlı işte böyle ihata etti. Nolaydı halk aziz ve hamid olan Tanrının günlerinde gafil kaldıkları şeyi tanısalar! Şükret ki Tanrı seni kendini tanımağa muvaffak buyurdu ve müşriklerin Tanrı ailesini ve dostlarını kuşatıp onları açık bir zulüm ile evlerden alıp çıkardıkları bir günde seni Kendi civarına getirdi. Müşrikler, deniz kıyısında birbirimizden ayırmak istediler. Senin Rabbin müşriklerin içinden neler geçtiğini bilir. Söyle: Üyelerimizi kesip koparsanız da Tanrı sevgisi gönülleri-

mizden çıkmaz. Bizler kurbanlık yaratılmışızdır ve biz bununla âlemlere iftihar ederiz.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

REİS LEVHİ II

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O'DUR İSTİHKAK ÜZERE MALIKI

Kalem-i Âlâ buyuruyor:

Ey kendini insanların en büyüğü sayıp Mele-i Âlânın gözünü sevinç nurlarıyla dolduran bu Tanrı Gencini kulların en küçüğü gören kimse! Bu Gencin senden ve senin gibilerden herhangi bir beklediği yoktur ve olamaz da; çünkü her ne zaman bir Rahman Mazharı ve Sübhan Matlâi ölüleri diriltmek üzere ölümsüzlük âleminde bu ölümlü âleme ayak bastı ve tecelli gösterdi ise, senin gibiler dünyanın iyiliğe kavuşması için zarurî bulunan böyle mukaddes kimseleri ve böyle Ahadiyet Heykellerini fesatçı bilerek suçlu saymışlardır. Onlar öldü gitti, sen de yakında öleceksin ve kendini büyük bir hüsrân içinde göreceksin.

Tutalım ki, senin kendi bâtil kanaatince, dünyanın bu dirilticisi ve ıslâhçısı fesatçı ve suçludur; ya bu kadınların, masum çocukların ve süt veren anaların suçu ne idi ki kahr ve gazap kılıçlarına müstahak görüldüler? Hiç bir din ve millette çocuklar suçlu sayılmaz. Tanrı hükmünün kalemi onlar üzerinde durmamış geçmiştir; bununla beraber, senin zulüm ve itisaf kıvılcımın hiç bir kimseyi müstesna tutmadı. Eğer sen din ve mezhebe inanır bir kimse isen, çocukların hiç bir veçhile mesul tutulmadıklarını öğrenmek için Tanrı kitaplarını, semavî risaleleri ve mevsuk sahifeleri oku. Gerçek bir Tanrıya inanmıyanlar bile böyle işleri işlemekten geri durmuşlardır; çünkü her şeyin eseri vardır ve hiç bir kimse -meğer ki büsbütün akıl ve izandan mahrum ola- eşyanın tesirini inkâr etmez. Onun için, elbette ki bu çocukların ağlamasının ve bu mazlumların inlemesinin bir eseri olacaktır.

Memleketinizde hiç bir muhalefette bulunmamış, hükümete âsi gelmemiş, gece gündüz bir köşede oturup Tanrı zikriyle meşgul olmuş kimseleri yağma ettiniz. Elde avuçta olan her şey onların elden avucundan çıktı. Ben Gencin çıkmasına ferman gelince, çevremde bu kimseler ağlayıp sızlamağa başladılar. Ben Genci sürgüne göndermeğe memur olanlar çevrem-

de bulunanların sürgün emriyle alâkalı bulunmadıklarını, hükümetin onları sürmediğini, kendileri Benimle birlikte gelmek isterlerse, buna kimsenin mani olmayacağını söylediler. Bu fakirler masraflarını kendileri gördüler, bütün mallarından vaz geçerek Ben Gencin bilesinde bulunmağa kanaat ettiler. Onlar, Tanrıya tevekkül ederek, tekrar Hak ile beraber hicret ettiler, Baha'nın hapis yeri Akkâ kalesi oluncaya kadar ondan ayrılmadılar.

Akkâya ayak bastıktan sonra askerî memurlar hepimizi ortalarına alarak kadın, erkek, küçük, büyük demeden cümlesini asker kışlasına yerleştirdiler. İlk gece herkes aç ve susuz bırakıldı; çünkü kışlanın kapısını asker tutmuş, kimsenin giriş çıkmasına müsaade olunmuyordu. Bu fakirleri düşünen yoktu, hattâ su istedikleri halde su veren bile bulunmadı.

Bir süredir hepimiz kışlada mahbus bulunuyoruz; halbuki Edirne'de kaldığımız beş yıl müddetçe bütün şehirliler: âlim, cahil, zengin, fakir, bu kulların temiz davranışına ve yaşayışına şahid olmuşlardır. Ben Gencin Edirne'den çıkacağı sırada, Ben mazlumu zalimlerin elinde görmeğe dayanamayan bir Tanrı dostu, kendi kendini feda etti.

Yolda üç defa gemi değiştirdiler. Bu aktarmaların küçük çocuklar için ne derece zahmetli bir iş olduğu malûmdur. Gemiden çıktıktan sonra, dostlardan dördünü ayırdılar ve bilemezce gitmekten menedildiler. Ben Genç çıktıktan sonra, bu dört kişiden Abdulgaffar adlı birisi kendini denize attı; sonunun ne olduğu belli değil.

Bu yazdıklarım Bizi kaplıyan zulüm denizinin ancak bir serpintisi Bununla beraber, iktifa edilmiyor, memurlar her gün yeni bir tazyik vasıtasına baş vuruyorlar. Bunun sonu gelmeyeceğe benziyor. Onlar gece gündüz yeni yeni plânlar düşünüyorlar. Devlet hazinesinden esirlere verilen günde üç somun ekmek yenir gibi değil. Dünya kuruldu kurulalı böyle bir zulüm ne görülmüş ne işitilmiş.

Baha'yı yer ile gök arasında söyletene and olsun, güçlü, kudretli ve ulu Tanrının sevgisi uğruna ruhlarını, cisimlerini ve mallarını feda etmiş bulunanların yanında sizin ne bir değeriniz var ne bir zikriniz. Tanrı yanında bir avuç çamur sizin ülkenizden, saltanatınızdan, izzet ve servetinizden daha büyüktür. O, dilerse, sizi dağılmış toza çevirir. O sizi yakında kendi katından gelen bir kahırla kahredecek, aranızda ihtilâl çıkacak ve memleketleriniz parçalanacaktır. O zaman, feryad edip yalvaracaksınız, ama kendiniz için bir yardımcı bulamayacaksınız. Ben bunu mütenebbih olmanız diye söylemiyorum; çünkü biliyorum ki Tanrı gazabı sizleri sarmıştır ve hiç bir vakit mütenebbih olmayacaksınız. Maksat mübarek kimselere reva görülen zulümleri anlatmak dahi değil; çünkü bu insanlar Rahmanın şarabıyla

heyecana gelmişlerdir. Tanrı inayeti selsebili ile öyle sarhoş olmuşlardır ki Gerçek Tanrı yolunda dünyanın bütün zulmüne de uğrasalar bundan memnun olurlar ve hatta bundan dolayı şükrederler, hiç bir şikâyetle bulunmazlar. Hayır, bilâkis onların damarlarındaki kan Tanrı yolunda dökülme için her ân âlemlerin Rabbına yalvarmaktadır. Onların başlarında canın sevgilisi yolunda mızraklara geçirilmeği ummaktadır.

Üzerinize bir kaç defa belâ indi, ama siz umursamadınız. Bunlardan birisi bir yangın idi. Bunun neticesinde şehrin büyük bir kısmı adalet ateşi ile yandı. Şairler buna dair kasideler söylemişler, o ana kadar böylesine bir yangın görülmemiş olduğunu yazmışlardır. Buna rağmen, gafletiniz azalacak yerde arttı. Derken kolera geldi, yine mütenebbih olmadınız; fakat bekleyiniz ki Tanrının gazabı hazır oldu; çok geçmeden emir kaleminden sadır olan şeyi müşahede edersiniz. Acaba kendi izzetinizi daimi mi bildiniz? Veya padişahlığı ebedî mi sandınız? Rahmanın nefesine yemin olsun ki, hayır. Ne sizin izzetiniz bâkidir ve ne Bizim zilletimiz. Bu zillet izzetlerin fahridir, fakat bunu ancak insan olan takdir eder.

Bir zamanlar Ben bir çocuk idim. Henüz bülûğ çağına gelmemiştim. Babam yaşça Benden büyük olan bir kardeşimi Tahrande evlendirmek istedi. O şehirde âdet olduğu üzere, yedi gün yedi gece düğün bayram yapmakla meşgul bulunuyordu. Son günde, "Bu gün şah sultan Selimin oyunu olacak" dediler. Şehzadelerden, devlet büyüklerinden ve şehrin ileri gelenlerinden mürekkep büyük bir kalabalık birikti. Ben evin bir odasında oturmuş seyrediyordum. Derken binanın avlusuna bir çadır kuruldu. Baktım ki, insan şeklinde ve bir karış boyunda bir takım suretler çadırdan dışarı çıkarak: Sultan Geliyor, Kürsüleri Koyunuz diye nida ediyorlar. Sonra çadırdan çıkarak kimisi ortalığı süpürmeğe kimisi ortalığı sulamağa başladılar. Sonra bir başka adam seslendi. Bu adam baş münadi imiş. Sultanın huzurunda selâm için hazır bulunmalarını herkese hatırlatıyordu. Daha sonra, Acemde âdet olduğu üzere, şal ve külâh ile ve bazıları da teberzin ile gelip meydana dizildiler. Bunların arkasından bir bölük hademe ve cellât, ellerinde değnek ve falaka olduğu halde, gelip kendilerine tâyin olunan yerde durdular. Sonra bir şahıs, başında hakanlara mahsus bir taç olduğu halde şahane bir şevket ile büyük bir ihtişam içerisinde salına salına dura yürüye gelerek büyük bir vakar, sükûn ve temkin ile tahta geçip oturdu. O tahta oturunca, top ve boru sesi ortalığı kapladı. Duman çadırı ve sultanı bürüdü. Duman dağılınca, baktım ki sultan oturmuş, vüzera ve ümera ve erkan onun huzurunda ayakta. O sırada bir hırsız yakaladılar getirdiler. Sultan onun boynunun vurulmasına emir verdi. Derhal baş cellât hırsızın boynunu vurdu ve kana benzer kırmızı bir su çıkıp aktı. Bunu müteakip hazırun ile konuşmağa başladı. O esnada falan serhaddin isyan etmiş olduğuna dair başka bir haber geldi. Sultan askeri teftiş ederek bir kaç alay askeri toplarıyla birlikte memur etti. Bir kaç dakika sonra çadırın arkasından top ses-

leri işitildi. Harbin başlamış olduğu bildirildi. Bu manzaralar karşısında Ben hayretler içerisinde dūřunūp duruyordum. Selām tōreni bitti, çadırın perdesi indirildi. Yirmi dakika kadar sonra, bir adam, koltuğunda bir kutu çadırdan ıktı. "Nedir bu kutu ve ne idi bu gōrdüklerim" diye sordum ondan. "Bütün bu yayılı cihazlar gōrülen nesnelere, sultan, şehzadeler, vezirler, ihtışam, kudret ve iktidar şimdi hepsi řu kutunun içerisinde" dedi. Her řeyi katından sadır olan bir kelime ile halkeyliyen Rabbıma yemin olsun, o günden itibaren dūnyanın bütün tertibleri ve cihazları bu gōrdüğüm şekiller ve cihazlar gibidir nazarımda ve bu dūnyanın alayışı Benim yanımda bir hardal tanesi kadar bile önemli değil. Halkın bu gibi şeylerle övünmesine şaşarım; halbuki igözleri açık olan kimseler, her debdebe sahibinin debdebesini gōrmezden önce onun zevālini yakın gözūyle gōrürler. Allah bu dediğime şahiddir.

řu bir kaç günlük ömrü doğuruluk ve insafılık ile geçirmek herkes için lāzım. Bir kimse Hakkı tanımağa muvaffak olmazsa, hiç olmaz ise akıl ve adalet ayağıyla yürüsün. Çok geçmez bütün bu gōrünen nesnelere, müşahede edilen hazineler, dūnyevī mallar, sıra sıra dizilmiş askerler, süslü elbiseler, kibirli adamlar, mezar kutusuna teşrif edecekler. Tam řu anlattığım oyundaki kutu gibi. Bütün bu boğuşmalar, didişmeler ve iftiharlar basiret erbabı nazarında ocuk oyuncağı mesabesinde olmuş ve olacaktır. İbret al da gōrüp inkār eyliyenlerden olma.

Bütün bunların bu Gence ve Hak dostlarına bir tesiri yoktur; çünkü onlar zaten esir ve mübtelādırlar; esasen senin gibilerden bir bekledikleri de yok. Maksad, senin gaflet dōřeđinden başını kaldırıp kendine gelmekliğin ve sebepsiz Tanrı kullarına sataşmamandır. alış ki, kuvvet ve kudretin yerinde iken, bir mazlūmun bir derdine derman olasın. Sen insafa gelir de bu geçici dūnyanın işlerine ve ihtilāflarına keskin bir göz ile bakacak olur isen, sen kendin bütün bu şeylerin o oyundaki gibi olduğunu ikrar edersin. Hakkın sözünü dinle, dūnyaya mağrur olma. Nerede o sana benzer olanlar ki yeryüzünde haksız yere rablık iddia ettiler! Tanrının kendi memleketlerindeki nurunu söndürmeğe kalkıştılar, Tanrının diyarında Onun Beytinin direklerini yıkmak istediler! Onları gōrüyor musun? İnsafa gel de Tanrıya dön; ola ki, O, řu bātıl hayatta irtikāp eylediğin řeyi sana günah yazmasın. Lākin Biz biliyoruz ki, sen Tanrıya dönmeğe aslā muvaffak olamayacaksın; çünkü senin zulmün yüzünden cehennem in ateşi alevlendi, Ruh inledi, Arşın direkleri sallandı ve mukarrebelerin yürekleri titredi.

Ey arzın sakinleri! Bu mazlūmun sesini can kulağıyla dinleyiniz. řu anlattığımız kıssa hakkında iyi dūřününüz; ola ki bu sayede, emel ve arzu ateşine yanmaz ve bu alçak dūnyanın yaldızına kapılarak Gerçek Tanrıdan uzak kalmazsınız. İzzet, zillet, fakirlik, zenginlik, zahmet ve rahatlık hepsi geçmede... Çok geçmeden bütün yeryüzünde olanlar mezara dōneceklerdir.

Onun için, her görür göz sahibinin Ölümsüz Manzaraya bakması gerek; belki bu sayede zeval bilmez Sultanın inayetleriyle ölümsüzlük melekûtüne gelir ve Emir Sidresinin gölgesinde barınır. Her ne kadar dünya hud'a ve iffal yeridir, ama her an insanlara fanilik haberini verir. Babanın gitmesi oğul için bir ihtardır ve onun da gideceğini bildirir. Keşke dünya malı biriktirip Haktan mahrum kalan dünyalılar biriktirdikleri hazinenin kime kalacağını bilseler! Hayır, Baha'nın nefesine and olsun ki şanı yüce olan Tanrıdan başka bir kimse bunu bilmez. Hakîm Senâî (üzerine rahmet olsun) ne güzel buyurmuş:

Öğütleniniz, ey kalbleri öğüt ile dolacak yerde
siyahlıkla dolmuş olanlar!

Ey yanaklarında beyazlık bitmiş olanlar,
öğütleniniz!

Fakat insanların çoğu uykuda. Bu gibiler o adama benzer ki nefsanî şarabın verdiği sarhoşluk içerisinde bir köpeğe muhabbet gösterir, onu kucağına alarak onunla oynayırdı. Şuurun tanyeri ağarıp da ufuk nuranî neyyirin nuriyle münevver olunca, sevgilisinin köpek olduğunu görerek haval kırıklığı içerisinde nadim ve peşiman kendi yerine döner.

Ben Genci zillete uğrattığını veya ona galip olduğunu sanma. Bir kulan mağlûbu olduğun halde farkında değilsin. Yaratıkların en alçağı ve en zellili sana hükmetmektedir. Bu en alçak ve zelil mahlûk, ötedenberi merdud olan nefis ve ihtirastır. Bâliğ hikmet mülâhazası olmasaydı, kendi zâfını ve yeryüzünde bulunanların zâfını müşahede ederdin. Bu zillet, bilirsen, Emrin izzetidir. Bu Genç edebe aykırı bir sözü hiç bir zaman sevmemiştir ve sevmez de; (EDEB BENİM GÖMLEĞİMDİR VE BİZ MUKARREB KULLARIMIZI ONUNLA SÛSLEDİK), yoksa mestur sandığınız bâzı ameller bu levihte yazılırdı.

Ey şevketli! Bu küçük çocuklar ve bu Tanrıda yoksul olanlar miralay ve asker istemez. Geliboluya geldikten sonra, Ömer adlı bir binbaşı huzurumuza geldi. Onun söylediklerini ancak Allah bilir. Kendi suçsuzluğunu ve sizin hatalı hareketinizi anlattıktan sonra bu Genç kendisine dedi: "Doğrusu o idi ki ilkin bir meclis kurulsun, bu Genç zamanın uleması ile bir araya gelsin ve bu kulların suçu ne olduğu belli olsun; fakat şimdi artık iş işten geçti. Sen, kendi sözüne göre, Bizi en harap bir ilde hapsedmeğe memursun. Sizden bir isteğim var: Senin için mümkün ise, bu isteğimi sultan hazretlerine arzyle. Ben Genç kendileriyle on dakika görüşmek istiyorum. Bu görüşme esnasında her neyi höccet biliyor ve Hakkın sözünün doğruluğuna delil sayıyorlar ise, söylesinler; istedikleri Tanrı katından getirilir ise bu mazlûmları salıverip kendi hallerine bıraksın."

Bu mesajı ulaştıracağını ve alacağı cevabı bildireceğini vaadetti. Ondan bir haber çıkmadı. Gerçi her hangi bir kimsenin huzuruna çıkmak Hakkın şanından değil; çünkü herkes Ona itaat etmek için yaratılmıştır; fakat kendi yar ve diyarlarından uzak düşmüş olan bu küçük çocukları ve kadınları göz önünde tutarak böyle bir şeye rıza gösterdik. Bununla beraber, teşebbüs neticesiz kaldı. Ömer hazır ve mevcut sorunuz kendisine ki söylediğimin doğruluğunu anlıyasın.

Şimdi çevremdekilerin çoğu hasta hasta hapiste yatmada. Herşeyi bilen aziz Allahtan başka bir kimse Bizim başımıza gelenleri bilmez. Bu kullardan ikisi bu yere gelişimizin ilk günlerinde Refik-i Âlâya koşmuşlardı. Kefenleme ve gömme parası verilmedikçe bu ölülerin kaldırılamıyacağı söylenerek ilk gün bu mübarek naaşların gömülmesine mümanaat gösterildi; halbuki onlardan bir şey isteyen olmamıştı. Tesadüfen o sırada para namına bir şey yoktu. Her ne kadar işi bize bırakmalarını ve cenazelerin mevcut kimseler tarafından taşınmasını teklif ettik ise de bunu da kabul etmediler. Nihayet bir seccade götürüp çarşıda açık arttırma ile sattılar ve tutarını teslim ettiler. Sonradan anlaşıldı ki toprağı bir parça kazarak o iki mübarek cesedi aynı çukura gömmüşler; halbuki kefenleme ve defneyleme masrafını iki kat almış bulunuyorlardı. Vaki muameleyi gereğı gibi anlatmaktan kalem ve lisan âciz.

Fakat bütün bu belâ zehirleri bu Gencin damağında baldan daha tatlı. Nolaydı âlemlerin cefası Tanrı yolunda ve Rahman sevgisinde bu mâna denizi fanisine geleydi! Ondan sabır ve hilim istiyoruz; zaifsiniz ve bilmiyorsunuz; çünkü bilseydin ve Kıdem Yönünden gelen rayihadan cüz'i bir miktarına erseydin, o zaman elinde bulunan ve seni sevindiren her şeyi bırakır ve gelip bu Ülu Zindanın yıkık bir odasında otururdun. Allahtan seni bulûğa erdirmesini dile; dile ki amelin iyisini kötüsünü ayırt edesin. Hidayete uyana selâm olsun!

ABDÖLVEHHAB LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O, KENDİ YÜCE ÜFKUNDAN BAKANDIRI .

Ey Abdülvehhab! Aziz ve vehhab olan Allahın bahası senin üzerine olsun! Mazlûmun sesine kulak ver. O seni Akkâ zindanında, imkân için rahmet denizi ve edyan ehli için Rahmanın rayihası olan bir anı ile anmaktadır. Ne mutlu o kimseye ki vahyin güzel kokularını koklar ve kitabı alemlerin Rabbı olan Tanrının katından gelen bir kuvvet ile alır.

Senin sesini mektubundan işittik. Seni aziz ve hamîd olan Tanrının günlerinde Zuhur Üfkuna yakın getirecek şey ile andık. Biz irfan kapısını beyan anahtarı ile açtık, ama kavim açık bir delâlet içerisinde. Onlar vehimcilerin vesveselerine yapışarak Tanrının kitabını arkalarına atmışlar.

Söyle: Ey Kavim! Tanrıdan korkunuz. Gün geldi ve Kayyum: "Uyanınız ihtiras uykusundan, her şeyi bilen hikmetli Tanrıya koşunuz. Vehim döşeği düürüldü ve Rahman büyük bir emir ile geldi. O, Rahmanın Fûrkanda haber verdiği Nebe-i Âzimidir. Ne mutlu beyanın hoş kokularını duyup bu hayranlık verici Güne kavuşana!" diye sesleniyor.

Söyle: Ey Kavim! Kendinizi Ulu Denizden mahrum etmeyiniz ve her gerçeğe yabancı cahile uymayınız. Oradaki müminlere müjde ver ve de: "Ne mutlu size ki Yüce Üfuktan nidayı işittiniz ve ona yöneldiniz. Yakında amellerinizin meyvalarını her şeye gücü yeten Tanrıdan göreceksiniz."

Ey Vehhab! Kendini Benim tatlı sesimin ve Yüce Kalemimin cızırtısının cazibesine tutulmuş görünce şöyle söyle:

"İlâhî! İlâhî! Hamd olsun sana ki hikmet ve marifet kapılarını kendi dostlarının yüzlerine açtın, onları kendi Sıratına kılavuzladın, Seni tanıma nuru ile onların yüreklerini nurlandırdın, onları Senin yakınlık alanına yaklaştıracak şeyi onlara bildirdin. Sen kendi dostların için, onları Senin zikrine ve senana ve Senin Emrini yaymağa yarıyacak

şeyi takdir buyur: ben bunu Senin mülâkatın iştıyakı ile kurbangâha koşan, iktidar mevkiinde bulunanların kudreti karşısında sana Yönelmekten ve Senin kitabında indirdiğin şeyi itiraf etmekten geri durmayan kimseler yüzü hürmetine; ve sonra Senin kendi izinle Senin ufkuna doğru ilerleyip Senin azamet kapında duran ve Senin nidanı işitip Senin zuhur ufkunu müşahede eden ve Senin iraden çevresini dönen kimseler yüzü hürmetine Senden dilerim. Sen dilediğine muktedir olansın, Senden özge mağfiret ve merhamet edici Tanrı yoktur.”

Ey Kalem-i Âlâm! En fesahatli dilden en nurlu dile geç. Söyle: Hamd olsun Allaha, bu gün irfan göğünün ufku Hakikat Güneşi ile parlamada. Turun Mükellimi zuhur Müntehanın hışirtısından: “Vaadolunan Kimse geldi!” kutlu sözü işitiliyor. Cenabınızın beyan ışıǵı ve Sidre ateşi ile fikirleri ve yürekleri aydınlatıp alevlendirmesi gerek; belki bu sayede herkes ne için var olmuş ise ona erer.

Ben mazlûm ilk günden beri örtüsüz perdesiz bütün insanları Tanrının istediğine çağırılmışımdır. Ne mutlu o kimselere ki icabet edip EVET demeye muvaffak olmuşlardır. Süphanallah! Arka çevircilerin neye yapıştıkları bilinmiyor. Âyetler dünyayı kaplamış, beyinat gün gibi aşikâr. Bununla beraber, insanlar gaflet içerisinde ve perdeli; Tanrının diledikleri müstesna, tabii. Fakat Hakkın kudreti her şeyden önce gelir; Kelimenin gücü her şeyi kuşatmıştır; şöyle ki maliklerin, memlûklerin ve bâtil inançlara sarılanların arka çevirmelerine, bütün engellere ve karşı durmalara rağmen, Emrin ışığı her memlekette parlamada. Bundan önce millete haber verdiğimiz şey zuhura geldiği gibi kitablarda ve levihlerde indirdiğimiz şeyler de yakında zuhura gelecektir. O gerçekten, uludur, her şeyi bilicidir.

Ruhu, ölümden sonra beka bulup bulmıyacağını soruyorsun. Bil ki: insan ruhu, ölümden sonra, yükselse yükselse, asırların ve dünya hadiselerinin ve dünyada görülen hiç bir şeyin değiştiremeyeceği bir kılığa bürünmüş olarak Tanrı huzuruna çıkar; Allahın melekûtünün, ceberutunun ve iktidarının devamı müddetince bâki kalır; Allahın eserleri ve sıfatları, inayet ve lutufları ondan zahir olur. Kalem bu mertebeyi ve bu mertebenin yüceliğini gereği gibi târif ve tasvirde âciz. Tanrının inayet eli onu, izah ve beyana sığmıyan, imkân âleminde olan herhangi bir şey ile anlaşılamiyan bir makama girdirir. Ne mutlu ümmetlerin şüphelerinden azade olarak bedenden çıkacak ruha! Böyle bir ruh Rabbinin iradesiyle hareket eder, yüce cennete girer, firdevs-i âlânın sakinlerini çevresinde görür, Tanrının nebileri ve velileri ile görüşür, onlarla konuşur, âlemlerin Rabbi olan Allahın yolunda başına gelmiş olanları onlara anlatır. Bir kimse, arşın ve yerin Rabbi olan Allahın âlemlerinde kendisi için mukadder olan şeye vakif olacak olsa, o yüceler yücesi ve mukaddesler mukaddesi ve nurlular nurlusu erişilmez makamın iştıyakı ile tutuşup yanar.

Şimdi de Fars diliyle dinle. Nurum senin üzerine olsun! Ey Abdülvehhab! Ruhun ebediliğini soruyorsun. Ben mazlûm onun ebediliğine şahadet ederim. Nasılına gelince: bunun tavsifi mümkün değil. Esasen anlatılması da gerekmez. Bu konuda ancak gerektiği kadar söylenir. Tanrı nebileri ve elçileri sırf insanları doğru yola kılavuzlamak için gelmişlerdir. Gaye, insanların bu fani hayata göz yumarken tam bir takdis, tenzih ve feragat içerisinde refik-i âlâya gitmelerini sağlayacak bir terbiye almalarıdır. Tanrıya yemin olsun, bu ruhların parıltıları dünyayı ilerleten ve milletleri yücelten bir amildir. Bu alemde görülen şeylerin ve sanatların baş sebebi onlardır. Onlar sayesinde ki bulut yağdırır, toprak bitirir. Hiç bir şey sebepsiz, illetsiz, mebdesiz değil; mücerred ruhlar bu sebeplerin en büyüğüdür. Bu dünya ile o dünya arasındaki fark, rahim dünyası ile bu dünya arasındaki fark gibidir.

Hasılı, insan ruhu, ölümü müteakip, ölümsüzlüğe ve o âleme yaraşır bir kılık ile Tanrı önüne çıkar. Bu beka zamanî bekadır, zatî beka değildir; çünkü illet ile mesbuktur. Zatî beka ise illet ile mesbuk olmayıp Tanrıya özgüdür. Ne mutlu ârif kişilere!

Peygamberlerin davranışlarını düşünecek olur isen, bu dünyadan başka dünyalar bulunduğuna kanaat getirirsin. Filozoflar, Hikmet Levhinde Yüce Kalemde sadır olduğu veçhile, çoğunlukla Tanrı kitabının münderecatına inanırlar. Tabiattan başka bir şey tanımayan tabiatçılar ise peygamberlerin hikmet sahibi kimseler olup sırf insanların terbiyesi maksadıyla cennet ve cehennemden, mücazat ve mükâfattan bahsetmiş olduklarını ileri sürerler. Görüyorsun ki herkes, ne âlemde olur ise olsun, peygamberleri üstün görmekte müttefik, Bazıları bu mücerred cevherlere filozof, bâzıları Tanrı katından gelmiş kimseler diyorlar. Eğer bu kimseler Tanrı dünyalarını bu dünyaya münhasır bilselerdi, hiç kendi kendilerini düşman eline teslim eder, eşsiz örneksiz işkencelere katlanır, bunca zorluklara göğüs gererler miydi? Bir kimse Yüce Kalemde nazil olan şeylere temiz bir yürek ve keskin bir göz ile bakacak olur ise, fitrat diliyle: **ŞİMDİ HAKİKAT TECELLİ ETTİ!** demekten kendini alamaz.

Bi'seti soruyorsun. Bu hususta İkan kitabında yeteri kadar izahat verilmiştir. Ne mutlu ârif olanlara! M.N. cenablarına (Allahın bahası onun üzerine olsun) selâmımızı söyle. Bu gün dostlar Emrin hizmeti ile meşgul olmalıdırlar. Emrin hizmeti demek, Emri yaymak demektir ve bu ise hikmet ve beyan iledir. Herkesin buna göre davranması gerek. Kendi gününe yaraşır şeylere muvaffak olmanız için size yardımda bulunmasını Tanrıdan dileriz. Bu münasebetle, Abdülhüseyin adını taşıyan kimseyi de anarız. Biz ona kendi âyetlerimizi hatırlatır, inayetimizi tebşir ederiz. Onu her bir halde kendine yakın getirecek şeye muvaffak buyurmasını Tanrıdan dileriz.

FİLOZOFLAR (HİKMET) LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

İBDA' EDİCİ, BİLİCİ ve HİKMETLİ OLANIN ADIYLA

Rahmanın beyan melekûtünden indirdiği bir ki tabdır bu. İmkân ehli için hayat ruhudur o; müteali olsun âlemlerin Rabbi.

O bu kitabda, Allahı Rabbi anan kimseyi anıyor; Ulu levihte gerçekten Nebildir o.

Ey Muhammed! Kibriyanın yönünden, Zâferan diyarında yükselen Sidreden: "Benden özge her şeyi bilen hikmetli bir İlâh yoktur!" nidasını işit.

İmkân ağaçları için Rahmanın esişi, her şeyden haberli olan adaletli Rabbının ismiyle onların yetiştiricisi ol.

Biz senin için insanları tezekküre sevkeyliyecek şeyleri zikrelemek istedik; tâ ki kendilerinde olanı bırakıp temiz yüreklilerin mevlâsı olan Tanrıya yöneleler.

Biz bu günlerde kulları öğütüyoruz. Bu günlerdedir ki adaletin yüzü tozlandı, cehaletin yanağı parladı, aklın örtüsü yırtıldı, rahat ve vefa suları çekildi, mihnet ve belâ denizi kabardı, ahidler bozuldu, akidler silindi. Bu günlerdedir ki bir kimse kendi gözünü neyin görür ve neyin görmez edeceğini, kendisini neyin doğru yola iletteceğini ve neyin doğru yoldan saptıracağı bilmez.

Söyle: Ey kavim! Bırakınız rezaleti, alınız fazileti. İnsanlar arasında güzel bir örnek, halkı tezekküre çağıran bir öğütçü olun.

Emrin hizmetine kalkan bir kimsenin hikmet dairesinde davranarak insanlar arasından cehaleti gidermeğe çalışması gerektir.

Söyle: sözlerinizde, müttehid, görüşlerinizde müttefik olunuz. Sabahınız akşamınızdan üstün, bir gün sonranız bir gün öncenizden güzel olsun.

İnsanoğlunun üstünlüğü hizmet ve kemal iledir, yoksa zinet, servet ve mal ile değildir.

Sözleriniz garaz ve ihtirastan müberra, eylemlerinizi gösteriş ve samiyetsizlikten münezzehtir olsun.

Söyle: Ömürlerinizin nakdini nefsanî arzuların tatmini yolunda sarf etmeyiniz. İşleri kendi şahsî menfaatlerinize inhisar ettirmeyiniz. Elinize geçince veriniz, geçmeyince sabır gösteriniz. Her darlığın sonu gençlik, her bulanmanın sonu durulmadır.

Uyuşukluktan ve tembellikten sakınınız. Küçük ve büyük, ihtiyar ve dul, herkesin faydalanacağı işlere yapışınız.

Söyle: İnsanlar arasına düşmanlık tohumu, saf ve aydın yüreklere şüphe dikenini ekmeyiniz.

Söyle: Ey Tanrının dostları! Muhabbetin tatlı ve berrak suyunu bulanıracak ve meveddetin hoş kokusunu kesecek davranışlarda bulunmayınız. Hayatıma yemin olsun, sizler kin ve inad için değil, dostluk için yaratıldınız.

İftiharınız kendi kendinizi sevdiğiniz için değil, bütün hemcinslerinizi sevdiğiniz için olmalıdır. Üstünlük yalnız kendi yurdunu seven için değil, bütün insanları seven içindir.

Gözde iffetli, elde güvenilir, dilde doğru, yürekte Tanrıyı anıcı olunuz.

Baha'da bilgin olanların mertebelerine saygı gösteriniz ve aranızda adaletin icrasına memur otoritelerin kadrini küçültmeyiniz.

Askeriniz adalet, silâhınız akıl, huyunuz ise af, fazıl ve Tanrıya yakın duranların kalblerine ferahlık verecek davranışlar olsun.

Hayatıma yemin olsun, anlattığın keder verici haller Beni de kederlendirdi. Halka ve onların amellerine bakma, Hakka ve Onun saltanatına bak. O sana umumun ferah kaynağı olan şeyi hatırlatır. Sürur kevserini Zuhur Matlâının beyanı kadehinden iç; O seni bu metin kalede anmaktadır. Hak- kî hikmet ve beyan ile ilhak edip bâtilî imkân ehli arasından gidermeğe var gücünle çalış. İrfanın Maşrıki sana nurlar saçan bu Üfuktan işte böyle buyuruyor.

Ey Benim ismimle ağız açıp söz söyleyen! İnsanlara ve onların Benim günlerimde yaptıklarına bak. Biz emirlerden birine hitaben bütün yeryüzü

sakinlerini acze düşürecek şeyi indirdik. Allahın höccet ve bürhanı, azamet ve saltanatı aşikâr olsun diye Bizi zamanın bilgin din uluları ile bir araya getirmesini ondan istedik. Bundaki kasdımız iyilikten başka bir şey değildi. O ise adalet ve insaf şehirleri sakinlerini ağılatıp inletecek bir muamelede bulundu. Böyle bir işi irtikâp eylemek Tanrı katında hüküm verilmesine sebep oldu. Senin Rabbin, gerçekten, her şeyden haberi olan hâkimdir.

Durum böyle olunca, İlâhi kuş -kanatları zan ve kin taşlarıyla kırılıp sert taştan yapılmış bir zindanda hapsedildikten sonra- mâna havasında nasıl uçsun? Tanrıya yemin olsun, kavim büyük bir zulüm işlemektedir.

Yaradılışın başlangıcını soruyorsun. Bu, anlayışın ve görüşün başka başka olmasına göre başkalaşan bir makamdır. Yaratıklar var idi ve var olacaktı der isen, doğrudur. Öbür yandan, mukaddes kitaplarda yazılı olduğu gibi der isen, bundada şüphe yoktur; âlemlerin Rabbi katından böyle inmiştir. Bu mesele gizli bir hazine; bu, hiç bir ibare ile tâbir olunamayacak ve hiç bir işaret ile işaretlenemeyecek bir makamdır.

"İstedim ki tanınayım" makamında: Evveli olmıyan bir evvelden beri Hak var idi ve yaratıklar Onun gölgesinde idi; ancak bu, evvelikle bilinmeyecek bir evvelikle ve her âlim ve allamenin akıl erdiremeyeceği bir illet ile mesbuktur. Var olan şey var idi ve bu gün gördüğün gibi değildi. Var olan şey, fail ile münfailin İmtizacından huduse gelen harareten tevekkün eylemiş olup bu münfail failin hem aynı hem gayıdır. İşte Nebe-i Âzîm sana bu büyük binadan böyle haber veriyor. Failler ve münfailer Allahın muta olan kelimesiyle yaratılmışlardır. Tanrının kelimesi yaradılışın illeti olup ondan başka her şey mahlûk ve ma'luldür. Senin Rabbin, gerçekten açıklayıcıdır ve hikmetlidir. Şunu da bil ki: Tanrının aziz ve celil olan kelâmı, hasselerin idrak edebileceğinden pek çok yüksektir; çünkü o ne tabiattir ve ne cevher. O, tanınan unsurlardan ve anılan yüce elemanlardan mukaddestir. O, lâfızsız ve sessiz olarak zuhura gelmiş olup âlemlere müheymin olan Tanrının emridir. O hiç bir an âlemden kesilmemiş olup bütün feyizlerin illetini teşkil eden ulu feyizdir; O, var olmuş ve olacak her bir şeyden münezzehtir.

Bu hususta fazla tafsilâta girişmek istemiyoruz; çünkü münkirlerin kullakları müheymin ve kayyum olan Tanrıya itiraz için bir şeyler işitmek kasdıyla Bize doğru uzanmıştır; onlar Ahadiyet Nuru Matlâından görünen ilim ve hikmetin sırrına eremediklerinden itiraza kalkışıp haykırıyorlar. Hakikat şudur ki, onlar açıklayıcının açıkladığı ve görünmeyenleri bilen Hakkın haber verdiği şeylere itirazda bulunmuyorlar. Kendi bildikleri şeylere itirazda bulunuyorlar. Onların bütün itirazları kendi nefislerine racidir; senin hayatına yemin olsun, onlar hiç de anlayışlı insanlar değillerdir.

Her şeyin bir başlangıcı ve her yapının bir yapıcısı olmak gerektir. İşte budur o illet ki her an teceddüd ve tahaddüs eylesine rağmen ezeli mahiyetini muhafaza eden kâinata sebkat etmiştir. Müteali olsun o hikmetli ki bu güzel yapıyı yaratmıştır. Kâinata bir göz gezdirip düşün: o sana kendi nefsinin kitabını ve her şeyden haberdar bir sanatçı olan Rabbinin kalemiyle onda yazılmış olan şeyleri sana öğretir. O kendisinde ve kendi üzerinde bulunan şeyleri, seni her bir fesahatli açıklayıcıdan müstağni kılacak şekilde sana haber verir.

Söyle: Tabiat, öz varlığı bakımından, Benim mübteis ve mükevvin isimimin mazharı olup şu veya bu sebepten dolayı muhtelif tezahürler gösterir. Tabiatın bu görünen ihtilâflarında feraset sahipleri için alâmetler vardır. Tabiat, iradedir ve iradenin imkân mertebesinde imkânın kendisiyle zuhurudur; o her şeyi bilen Takdir Edicinin takdiridir. Tabiat, imkânî meşiyettir denecek olur ise, bir kimsenin ona itirazda bulunmağa hakkı yoktur.

Takdir Edici, tabiat içerisinde bilginlerin künhüne akıl erdiremediği bir kudret takdir buyurmuştur. Görür göz sahibi olan bir kimse onda Bizim mükevvin isimimizin tecellisinden başka bir şey görmez.

Söyle: bu öyle bir varlıktır ki bozulması yoktur ve tabiatın kendisi bu varlığın zuhurundan, burhanından, ve âlemleri kuşatan işrakından mütehayyirdir.

İleriye ve geriye bakmak cenabımıza yaraşmaz. Bu günü ve bu günde zuhura geleni göz önüne getir; bu bütün dünya için kifayet eder. Bu makamlar etrafında söylenecek sözler ve ileri sürülecek mütalaalar varlığın hararetini söndürür. Sana yaraşan şey bu gün ruhları ateşleyip mukbillerin bedenlerini kanatlandırarak sözleri söylemektir. Bu gün yeni yaradılışa inanıp Erişilmez Hakkı bu yeni yaradılıştaki müheymin gören kimse bu Ulu Nazargâhın katında basiret erbabından sayılır. Buna her görür göz sahibi mukin şehadet eder.

Kıdem sırlarını görüp hiç bir kimsenin muttali olmadığına muttali olmak ister isen, İsm-i Âzâmın kuvvetiyle âlemin üstüne çıkıp yürü. Senin Rabbin gerçekten her şeyi bilen, her şeyden haberli olan müeyyiddir. İmkân âleminin bedeninde atardamar gibi ol; söyle ki hareket neticesinde meydana gelen harareten hareketsiz duranların kalblerini süratle faaliyete getirecek şey meydana gelsin.

Biz yetmiş bin nur perdesinin arkasında bulunurken, sen Benimle muşerette bulundun, hikmet göğümün güneşlerini ve beyan denizimin dalgalarını gördün. Senin Rabbin doğru söyliylen bir emindir. Feyizler saçan

hikmetli Rabbının günlerinde bu denizin feyazanına faiz olana ne mutlul

Biz Irakta iken Mecid adlı bir kimsenin evinde sana yaradılışın sırlarını, başlangıcını, sonunu ve illetini beyan ettik. Oradan çıkınca, bütün söylediklerimizin özeti olmak üzere: yarlıgayıcı ve keremli Tanrı gerçekten Benim! dedik.

Tanrı Emrinin mübelliği ol; tebliğ ederken öyle bir beyan tarzı kullan ki onun tesiriyle ağaçlarda ateş yansın ve AZİZ VE MÜHTAR TANRI ANCAK BENİM! diye haykırınsın. Söyle: Beyan, nüfuz ve itidal ister cevherdir. Nüfuz, letafete bağlıdır, letafet ise temiz ve azade bir yüreğe bağlıdır. İtidalle gelince, bu, nüfuzun muhtelif kitaplarda ve levihlerde nazil kıldığımız hikmet ve imtizacıdır. Feyyaz olan Rabbının meşiyeti semasından inen şeyi düşünecek olur isen, ayetlerin derinliklerinde gömülü olan muradımızı öğrenirsin.

Tanrıyı inkâr edip tabiate tabiat olmak bakımından yapışanlar, ilim ve hikmetten mahrumdurlar; onlar çöllerde serserice dolaşan şaşkınlardır. Onlar en yüce zirveye ve en öte gayeye varamadıklarından gözleri kamaşarak görmez hale gelmiş ve türlü fikirlere sahip olmuşlardır; yoksa ileri mütefekkirler Allaha ve Onun saltanatına inanmışlardır. Bunun böyle olduğuna senin müheymin olan Rabbın tanıklık eder.

Gözleri Batılıların teknik ilerlemeleriyle dolan Doğulular sebepler üzerinde durarak müsebbib ve mümiddinden gafil kalmışlardır; halbuki hikmetin kaynağı olan kimseler sebeplerin illetini, ibda' edicisini ve mebdaini inkâr etmemişlerdir. Senin Rabbın bilir, insanların çoğu ise bilmezler. İnsanların gözleri açılınsın da Onun sanatçı, kudretli, yaratıcı, yapıcı, bilici ve hikmetli olduğuna kanaat getirsinler diye bu levihte filozofların bazı sözlerini isimlerin maliki olan Tanrının hatırı için dercedeceğiz.

Zamanımız hükemasının felsefe ve sanatta yüksek bir mertebeye erişmiş oldukları sanılır; ama bir kimse basiret gözü ile bakacak olur ise, onların bu hikmet ve sanatları çokça eski hükemadan almış olduklarını görür. Hikmetin temelini kuran, yapısını yapan ve direklerini sağlamlaştıran o eski hükemadır. Günlerine başlangıç bulunmayan Rabbın sana işte böyle haber veriyor.

Eskiler ise bilgileri nebilerden almışlardır; çünkü İlahî hikmetin matlâları ve Rabbanî sırların mazharları nebilerdir. Bâzı kimseler onlardan akan tatlı beyan sularına ermiş ve bazıları ancak bardak dibindeki tortuya nâil olmuşlardır; ondan her bir kimse kabiliyetine göre pay almıştır. O, gerçekten, adaletli ve hikmetlidir.

Felsefede şöhret alan Ebideklis (Empedocles) Davudun zamanında idi. Fisagors (Pythagoras) ise Davudun oğlu Süleymanın zamanında yaşamış olup hikmeti nübüvvetin madeninden almıştır. Bu Fisagors'tur ki feleğin hışirtısını işittiğini sanmış ve melek makamına ermiştir. Senin Rabbın, isteyince, her şeyi tafsil eder. Odur biliciler bilicisi ve her şeyi kuşatıcı!

Hikmetin aslını esasını kuran peygamberlerdir. Hikmetin manaları ve sırları görüş ve düşünüşe göre başka olmuştur. Bir gün nebilerden birinin, kendisine Şedid'ül Kuva tarafından öğretilen bir sözü insanlara nasıl söylediğini ve ne netice verdiğini anlatacağız. Senin Rabbın ilham edicidir, azizdir, meni'dir.

Hikmet ve beyan suları Onun beyanı kaynağından fışkırıp irfan şarabı kapıda bulunanları sarhoş edince, nebi: "Şimdi ruh doldu!" dedi. Orada bulunanlardan birisi bu sözde, kendi zannınca, hülûl ve dühul kokusu sezdi ve çeşitli muhakemelerle bu intibainın doğruluğunu isbata çalıştı. Halkın bir bölüğü bu kimseye uydular. Burada bu hadise ile ilgili kimselerin adlarını sayacak ve tafsilâta girişecek olsak, söz uzar ve mevzudan uzak kalır. Senin Rabbın, gerçekten, her şeyi bilendir, hikmet sahibidir. Orada bulunanlardan başka bir kısmı da senin aziz ve vehhab olan Rabbının âyetlerine matlâ olanın dil anahtarıyla açılan ağız mühürlü şarabdan içtiler.

Söyle: filozoflar Kadîmi inkâr etmemişlerdir; bilâkis çoğu Onun irfanının hasretiyle bu hayata göz kapamışlardır; nasıl ki onlardan bâzıları buna şehadette bulunmuşlardır. Senin Rabbın, gerçekten, haber verici haberdardır.

Doktor Bukrat (Hippocrate) büyük filozoflardan biri olup Tanrıya ve saltanatına inanırdı.

Ondan sonra Sokrat (Socrates) geldi. O, faziletli ve takvalı bir filozof idi. O riyazetle meşgul olur, nefsini dünyevî arzulardan geri tutar, dünya zevklerine rağbet göstermezdi; bir dağa çekilerek uzlet ihtiyar etmiş, bir mağarada oturmuş, halkı puta tapmaktan meneylemişti. O, onlara Rahmanın yolunu öğretti. Nihayet cahiller onun aleyhine ayaklanarak onu tutup zindanda öldürdüler. Bu sür'atli kalem sana işte böyle anlatıyor. Bu adamın felsefede ne keskin bir gözü var! O, bütün filozofların efendisi olup felsefede büyük bir üstad idi. Biz tanıklık ederiz ki, o hikmet meydanının şehsüvarlarından ve O'nun hizmetinde kaim bulunan kimselerden idi. Gerek zamanının insanlarına malûm bulunan ve gerek onlardan gizli kalan bilgilerde derin bilgisi vardı. Sanki o, Ülu Deniz bu nurlu kevser ile taşınca, ondan bir yudum içmeğe muvaffak olmuştu. Bu zattır ki galebe ile mevşuf olan mahsus ve mutedil tabiate ittîlâ peyda etmiştir. Onun ittîlâ peyda ettiği bu tabiat, eşya içerisinde insan ruhuna en benzer olanıdır. O, onu cev-

vanî cesedden istihraç etmişti. Onun bu sağlam yapı etrafında ileri sürdüğü bâzı fikirler vardır ki zamanımızın hükemasına sorulsa onları kavramaktan aciz gösterirler. Senin Rabbin hakikati söyler ve fakat çoğu insanlar anlayıştan mahrumdurlar.

Ondan sonra İlahî Eflatun (Plato) geldi. Bu zat, adı geçen Sokratın talebelerinden olup ondan sonra hikmet kürsüsüne oturdu. O, Tanrıya, bütün olmuş ve olacak her şeye müheymin Tanrı ayetlerine inandı.

Onu Eristoteles adlı meşhur filozof takip etti. Buhar kuvvetini keşfeyen odur. Bunlar hep kavmin ulularından ve ileri gelenlerinden olup hepsi de ilimlerin dizginini elinde tutan Kadimi ikrar ve itiraf etmişlerdir.

Ben sana Belinus'un bir münasebetle söylediği bir sözü de anlatacağım. Bu zat, hikmet babasının zebercedi elvahta işaret eylemiş olduğu yaradılış sırlarına vukuf peyda etmişti. Bu sözü nakletmekten maksadımız, bu açık levihte beyan eylediğimiz hususlara her kesin inanıp kanaat getirmesidir. Bu levih öyle bir levihtir ki ondan, adalet ve marifet elleriyle sıkılacak olur ise, imkân âleminde bulunanları canlandıracak hayat ruhu akar. Ne mutlu bu denizde yüzüp aziz ve mahub olan Rabbinı tesbih eyliyenel

Vahyin hoş kokuları senin Rabbinin âyetlerinden öyle yayıldı ki hiç bir kimse-gözden, kulaktan, akıldan ve bütün insanî vasıflardan tecerrüd etmedikçe -onu inkâr edemez. Senin Rabbin buna tanıklık eder, ama insanlar bilip anlamıyorlar.

O şöyle diyor: "Ben, acibeler ve tılsımlar sahibi filozof Belinus'um". Ondan yayılan bilgiler ve sanatlar başka herhangi bir kimseden yayılmamıştır. O, huzu' ve ibtihalın en yüksek mertebelerine çıkmıştır. Bak o, Gani ve Müteal Olan ile münacatta bulunur iken ne diyor: "Rabbımın iki eli arasında bulunuyorum. Ben Onun nimetlerini ve lutuflarını anıyorum. Ben Onu, Onun kendi kendini vasıflandırdığı gibi vasıflandırıyorum; tâ ki, ben, benim sözümü kabul eyliyenler için bir rahmet ve hidayet olayım." Ve o devam ediyor: "Rabbim! Sen İlahsın, Senden başka İlah yok. Sen yaradansın ve senden başka yaradan yok. Beni destekle, bana yardımda bulun; çünkü yüreğim titriyor, mafsallarım acıyor, aklım gidiyor, fikrim işlemekten kalıyor. Bana kuvvet ver ve dilimi söylet ki hikmetle konuşayım." Ve o şöyle bitiriyor: "Sen gerçekten bilicisin, hikmetlisin, kadim ve rahimsin."

O yaradılışın sırlarına ve Hermesî elvahta yazılı gizli remizlere vukuf hasıl eden filozoftur. Biz zikrettiğimizden ziyadesini zikretmek istemiyoruz.

Ruhun kalbime ilka eylediği: "Ondan başka bilici, kudretli, koruyucu, iz-

zetli ve övülmüş Tanrı yoktur” sözünü anmakla yetineceğiz. Hayatıma yemin olsun, bu gün Sidre, alemde: “Benden özge tek ve her şeyden haberi bir İlâh yoktur” sözünden başka bir söz söylemek istemiyor.

Sana karşı beslediğim sevgi olmasaydı, bu söylediklerimin tek bir kelimesini söylemezdim. Bu mertebenin kadrini bil, onu gözbebeğini korur gibi koru, bundan ötürü şükür et.

Sen bilirsin ki Biz kavmin kitaplarını okumadık ve onların katındaki ilimlere de vukuf hasıl etmedik. Ne zaman Biz ulema ve hükemanın sözlerini zikretmek ister isek, âlemde görünmüş olan şeyler ve kitaplarda ve risalelerde yazılı olan sözler senin Rabbının gözü önünde bir levha halinde serilir; o zaman Biz görür ve yazarız. Onun bilgisi, gerçekten, gökleri ve yerleri kuşatmıştır.

Bu levih, gizli kalemin olmuş ve olacakları onda yazılı bir levihtir ve onun mütercimi ancak Benim hayranlık verici dilimdir. Benim kalbim, mahiyeti itibariyle, Tanrının ulema ve hükema sözlerinden ve işaretlerinden münezzeh kıldığı bir kalbdır. O, ancak Allaha mâkestir. Azamet Lisanı bu mübin kitabda buna şahadet eder.

Söyle Ey yeryüzü sakinleri! Hikmet sözü sizleri sakın hikmetin matlâ ve maşırıkından meneylemesin. Hikmet sahibi ve öğretici Rabbınıza yapışınız.

Biz her bir yer için bir pay, her bir saat için bir kısmet, her bir söz için bir zaman ve her bir hal için bir söz takdir etmişizdir. Yunana bakınız: Biz onu uzun bir müddet hikmet kürsüsü yaptık. Eceli gelince tahtı harap oldu, dili tutuldu, kandilleri söndü, bayrakları ters döndü. Biz işte böyle verir ve alırız. Senin Rabbın gerçekten alıcıdır, vericidir, güçlüdür, kudretlidir.

Biz yeryüzünde her bir bölgeye bir maarif güneşi tevdi ettik; vakti gelince, her şeyi bilen hikmetli ve bilici Tanrının katından sadır olan bir emirle onun ufkundan doğup parlar. Biz ister isek, yeryüzünün her bir parçasını, onda olanı ve ondan çıkanı sana söyleyebiliriz. Senin Rabbının bilgisi bütün gökleri ve yerleri içine alan bir bilgidir.

Şunu da bil ki: eskiler muasır hükemanın yapamadığını yapmışlardır. Meselâ eski hükemadan Mortos altmış mil mesafeden ses işittirecek bir âlet icad etmişti. Başkalarından da bu zamanda görmediğin şeyler zâhir olmuştur.

Senin Rabbın, ancak kendine malûm bir hikmete mebni, her bir asırda dilediği şeyi zuhura getirir. O gerçekten müdebbirdir, hikmetlidir.

Gerçek filozof hiç bir vakit Tanrıyı ve bürhanını inkâr etmez; bilâkis Onun büyüklüğünü ve dünyalara müheymin olan saltanatını ikrar eder. Biz, kendilerinden insanlara faidesi dokunacak şeyler görünen hükemayı severiz. Biz bu gibileri daima katımızdan sadır olan bir emir ile desteklemiştir. Biz gerçekten muktediriz.

Ey dostlarım! Tanrının insanlar arasında kendi sanatkâr adına matlâ ittihaz eylemiş olduğu hükema kullarımın fazlını sakın inkâr etmeyiniz. Çalışınız ki sizlerden küçük büyük herkesin faydalanacağı sanatlar ve işler meydana gelsin.

Bâzı cahiller, bu gün bâzı gafillerden işittiğimiz veçhile, hikmeti arzu ya göre söz söylemek ve insanların Mevlâsı olan Tanrıdan yüz çevirmek sanıyorlar. Biz bu gibilerden beriyiz.

Söyle: Hikmetin başı ve kökü, Tanrının beyan eylediğini ikrardır; çünkü âlemin bedenini korumak için bir zırh gibi kullanılan siyasetin yapısı onunla sağlamlaşır. Düşününüz ki Benim yüceler yücesi kalemimin bu hayranlık uyandırıcı levihte söylediğini bilip anlıyasınız. Söyle: devlet idaresi konusunda söylediğiniz bütün şeyler, Onun aziz ve meni' olan beyanının ceberrutundan inen kelimelerden bir kelimenin altında idi. Kalbin ferahlansın, gözün aydınlansın ve insanlar arasında Emrin hizmetine kalkasın diye sana bu şeyleri anlattık.

Ey Nebilim! Hiç bir şeyden üzülmeye. Seni anlamamdan, sana yönelmemden, yüzümü sana çevirmiş olmamdan, bu mübrem ve metin hitap ile seninle konuştuğumdan dolayı sevin. Belâlarımı, mahbusluğumu, garibliğimi, başıma gelenleri, halkın Bana isnadlarını düşün. Onlar cidden kalın bir perde ile perdelenmişlerdir. Söz buraya gelince, mâna fecri doğdu ve beyan ışığı söndü. Allahın bahası aziz ve hamid olanın katından hikmet ve irfan erbâbına olsun!

Söyle Sübhansın Sen ey İllâhım Allah! Beni kendi kulların arasında teyidlerle müeyyed ve kendi isminle zakir eyle! Ben bunu Senden, beyanının felekleri insanlar arasında harekete başlayınca âlemlere hikmet nuru saçan ismin yüzü hürmetine dilerim.

Rabbim! Senden başka her şeyi bırakmış olarak yüzümü Yüzüne çevirdim ve Senin lutuf eteğine sarıldım. Bana akılları cezbedip ruhları ve fikirleri kanatlandırarak sözler söylet.

Beni kendi Emrinde kuvvetlendir; öyle ki yaratıkların arasındaki zalimlerin satveti ve memleketin ahali içindeki münkirlerin kudreti beni Senden ayırmasın.

Beni, kendi diyarında, gönlünde Seni tanıma ışığı ve Senin sevgin ateşi bulunanı Sana kılavuzlayacak bir lâmba eyle.

Sen dilediğine güce yetersin, Sen inşa melekûtünü kendi avucunda tutarsın. Hikmet sahibi kudretli Tanrı ancak Sensin.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ANDELİB LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O, HAKKIN GÖZLERİ ÖNÜNDE HAK ÜZERE NİDA EDENDİRİ

Övgüler olsun o Tanrıya ki beyan güneşini kudretiyle ve bürhan ayını sultasiyle teshir etti. Onun buyruğu ile dir ki altı gün içerisinde yapılmış olan şey dürülüp kalktı ve tanıma gökleri bir göz açıp kapamadan daha az bir süre içinde yükseldi. O zaman göz görmedik bir manzara görüldü; çünkü Sina Dağında konuşmuş olan kimse zuhur tahtına oturmuş ve Sidre insanların gözleri önünde dile gelerek yerden göğe doğru: "Bu Zuhur görünen ve görünmeyen bütün varlıkları gülümseten, gözleri aydınlatan, dideleri revşen kılan bir Zuhurdur. Emir; iktidar ve ihtiyar sahibi Tanrıya özgüdür" diye seslendi. Tanrıya and olsun, Gün geldi, halk ise şaşılacak bir şüphede. Kullarını nur maşırıkına yaklaşmağa, kendi fazıl kapısına dönmeğe ve günlerin şahı olan bu günde elden kaçırdıklarını ele geçirmeğe onları müeyyed ve muvaffak buyurmasını Tanrıdan dileriz. Salat, selâm, tekbir ve baha kendi Emrinin ellerine olsun; o Eller ki insanların yaygarası onları Rablar Rabbi Tanrıya yaklaşmaktan alıkoymamıştır. Onlar Tanrı özgesini bir yana atıp kötülerin bellerini kıran bir istikametle Ona yöneldiler. Halkın doğru yoldan gitmelerine mâni olmak maksadıyla nefsanî arzularına göre söz söyleyen arka çeviricilerin arkaçevirmesi ve Tanrıya ortak koşucuların itirazları onları yollarından çeviremedi. Söyle: O, sizi yüceler yücesi ufka çekmek ve sizi insanların mevlâsı olan Rabbinizin beyanı nurlarıyla münevver bir makama yaklaştırmak için aranızda gelmiştir.

Ey Andelib! Senin üzerine olsun Benim baha ve inayetim! Afiyetler olsun sana ki atâ elinden beka şarabını alıp içtin ve Emrin hizmetine kalktın; öyle bir kalkış ki oturuş erbabını telâşa düşürdün ve -Kıyamet Gününün maliki olan rabbın Allahın diledikleri müstesna- bütün milletleri kıvrandırdın. Hamd olsun Tanrıya, her bir durumda Tanrıyı anıp övmekle meşgulün, hizmet ededuruyorsun.

Seyyid Ali cenablarının ileri sürdüğü bazı itirazlardan bahsetmişsin.

Bu münasebetle yazdıkların dinlenmek şerefine erdi. Söyle: şunu iyiden iyiye bil ki: Tanrı insanlar arasında kendi Emrinin tebliğini ve muta olan kelimesinin yükselmesini herkese emir buyurmuştur. Kıdem Malikinin irade semasından bu muhkem hüküm sadır olduktan sonra herkes ona itaatle mükelleftir. Tanrının buyruklarını yerine getirirlerse ne âlâ; aksi takdirde buyruklar Buyurana döner ve gaflet gösteren büyük bir ziyana uğrar.

Biricik gerçek Tanrı geçmiş kitaplarda bütün insanları kendi oğulları diye adlandırmıştır. Bu, daha hiç bir şey var değil iken var olan rahmetinin bir tezahürüdür. Bununla beraber, bu oğullardan bir çokları Ona karşı durmuşlardır. Kalem-i Âlâdan sadır olan şeylere her insaf sahibi tanıklık eder.

Şeytana ne buyrulur? Şeytan, kadir ve makamının yüksekliğine rağmen, Tanrının yakınlığından ve mülâkatından mahrum kaldı. Bazılarına göre, Şeytan melekûtün muallimi idi. Bu payeyi ona kim vermişti? O, anda, melekûtün en yüksek yerinden nasut âleminin en alçak noktasına düştü; bütün feyizlerden memnu ve mahrum kaldı. Dilediği gibi davranmak yetkisi olana karşı ne denir? O bir zamanlar inayet ve merhamete lâıyk görmüştü, başka bir vakit ise gazap ve azaba şayeste.

Tanrı Elçisinin haremını hatırlayınız. O hazret: "Konuş benimle, ey gül-yanaklı, konuş" buyurmuştu. İnsanların mevlâsının ağzından çıkan bu söz onun beslediği büyük muhabbet ve şefkate delâlet eder. Şimdi ise Şiiler onun hakkında her kesin bildiği şeyler söyleyip dururlar. Acaba o kabulün ve Şiilerin bu reddinin sebep ve illeti ne idi? Antakya piskoposlarından biri: "Sonunda reddolunan bir kimseyi peygamberiniz ilkinde niçin kabul buyurdu da kendi yatağına mahrem ittihaz etti?" demiştir. Söyle: Ey kavim! Düşününüz ve sonra zuhur tahtına oturduğu sırada Tur Mükelliminin söylediği söz hakkında munsif olunuz, zalimlerin izinden gitmeyiniz.

Taima adlı bir adam vardı. Bu adam, Ensarın ileri gelenlerinden bulunuyordu. Hicaz Güneşinin Yesrib ufkundan doğması üzerine varını yoğun muhacirler arasında eşit pay etmişti. Sonradan bu adam, bütün o yakınlığına rağmen, hakikat gözünü yaşartacak kötü bir iş işledi. Bu merdud amel ondan sadır olunca Yahudiler toplandılar. Hazret şaşkın şaşkın düşünüyordu; çünkü davetin başlangıçlarında bu gibi şeyler insanları altüst eder, te-reddüde düşürür. O anda Cebrail inerek şu ayeti okur: "Biz sana kitabı hak üzere indirdik; tâ ki insanlar arasında Tanrının sana gösterdiği ile hüküm veresin. Nefislerine hiyaneti kabul edenlerden yana mücadele etme." Hasılı, Rahmanın Furkanda indirdiğine müracaat etsinler.

İnsanın yaradılışı bahsinde: "Onlar yeni bir yaradılış hususunda şek içerisindedirler" buyruluyor. Bu an, ilk ve son ile ilgisi bulunmıyan bir andır. Söyle: Düşün ki insafı kendine yardımcı edesin.

Bunlardan sarfınazar, insanda iki veçhe var: biri Tanrıya öbürü nefse bakar.

İnayet bakışları birinci veçheye mütecevvih olur ise, o kimse hakkında tasavvura sığabilecek her iyi şey söylenebilir.

Ey Andelib! Nurum üzerine olsun! Söyle: Sadık hazretlerinin oğlu İsmail hazretlerine ne buyurursun? Bu İsmail, İsmaililerin yapışıp sarıldıkları İsmaildir. Sadık, onu imam ve vasi tayin buyurmuştu. Bu husustaki hüküm mevstuktur. Sadık bir süre sonra azletti. Bu azil keyfiyeti müridler arasında heyecan uyandırdı. Sadık hazretlerinin en ileri gelen eshabından bulunan Zerare: "İmam azledilebilir mi?" diye sordu. İmam Sadık buna cevap olarak: "Beda vaki oldu" buyurdular. Gerek bu hadîsi rivâyet eyliyen Kelini ve gerek itirazda bulunan Zerare her ikisi de Sadıkın eshabı nazarında sözünün doğruluğunda şüphe olmıyan kimselerdir. Söyle: Bakınız ki Kalem-i Âlânın bu aziz ve bedîî makamda söylediğine akıl erdiresiniz. Arkaçevirîcilerin ve itirazcıların artık bu münasebetle neler söylediği kolayca tahmin edilebilir. Bu gibilerden birisi: "Lâyık değil idiyse, niçin önceden onu hal-ka imam yaptı; yok eğer lâyük idiyse, neden azledilsin? İmam makamı, insanların hidayeti makamıdır, birinci derecede. Sizin inancınıza göre de o hazret (İsmail) öncekilerin ve sonrakilerin bütün ilimlerine maliktir; onun için böyle aykırı hareketlerin ondan sudur etmemesi icab ederdi. Hasılı, bu anlatılan şeyler hep o mezhep erbabının kendi inançlarına göredir. Bunun böyle olduğuna her insaf sahibi her bilir kişi ve her doğru sözlü emin tanıklık eder.

Hülâsa, her bir devir ve asırda bazı kimseler ortaya çıkıp itiraz etmişlerdir. Uhud gazvesinden sonra etraftaki Araplar Kureyşi tebriğe gitmişlerdi. Kocası ve çocukları muharebede öldürülen Selaka, kocasının ve çocuklarını öldüren kimseyi öldürene yüz deve vereceğini Süfyana söylemişti. Bu söz Süfyanın içinde hırs ve tama' ateşini alevlendirdi. Bunun üzerine, Süfyan, Mekkeye gelen bu Araplardan onunu Medineye gönderdi. Bunlar peygamberin önüne gelip yalandan Müslüman oldular. Peygambere: "Ey Tanrı Elçisi! Bizim aramızda iman şerefiyle müşerref olup Allahın birliğine ve senin peygamberliğine ikrar getiren bir kısım insanlar var. Rica ederiz, emir buyurunuz eshabdan bazıları bizimle gelip onlara helâli haramı telkin etsinler" dediler. Ezcümle Asımı daha başka kimselerle istediler. Peygamber de eshab arasından on kişi seçerek onlara terfik etti. Bunlar kabileler arasına gidecek, Kur'ân ve şeriat öğreteceklerdi. Asım ile arkadaşları, aldıkları emir mucibince, o taraflara gittiler. Onlar gidecekleri yere varınca, Medinelilerin yüreklerinde derin yara açan bir hadise vukua geldi: Münafıklardan bazıları sevinç şamatası kopararak: 'Muhammed'in Allahı bu adamların yalandan Müslüman olduklarını niçin Muhammed'e bildirmediy?' dediler; bu hadisede o hazretin cehaletine ve bilgisizliğine hüküm verdiler.

Ey gözleri Tanrının yüzüne bakan kimsel İtirazcı daima olmuş ve olacaktır. Adı geçen şahıs bir bakıma doğru da söylemiştir; çünkü ilk günlerde bu hizbin amelleri, Allah saklasın, gerçekten dayanılamıyacak kadar kötü idi; fakat bu şahıs Ben mazlum hakkında insaf ile söz söylememiştir. Gerek siz kendiniz ve gerek her adaletli, insafli ve doğru sözlü kimse tanıklık eder ki: İraka geldikten sonra gece gündüz ruhları, huyları ve yürekleri tehzip ve tathir eylemeğe kıyam eylemişimdir. Ben, celâli celil olsun, Hakkın fazıl ve inayeti ile münazaa, mücadele ve fesadı büyük bir yasak ile yasak etmişimdir. Bu yasağı kitabda açık açık koyduğum gibi insanlara iyi amel ve güzel huy emir buyurduk. Kırk yıla yakın bir zamandır ki hiç bir yerde harp ateşi çıkmamıştır; bilâkis, Tanrı ve Rabbanî hikmet kevserinin sayesinde mümkün merteye huzur ve sükûn teessüs eylemiştir. Ümid ederiz ki bundan böyle dünyada fesadın, münazaa ve mücadelenin eseri kalmaz. Onların kalblerini telif edip onları tezhîp ve islâh amilleri olmağa muvaffak buyurmasını kutlu ve yüce Tanrıdan dileriz. O gerçekten her şeye muktedirdir.

Adalet ve insafın zuhuruna illet teşkil edecek şeyi adı geçen şahıs için Haktan dileyiniz. Ben mazlûm dahi Tanrıya dönmesine sebep olacak şeyi onun için dileyeceğim.

İlâhi! İlâhi! Sen kendi kullarını senin kabulünle müşerref olacak amel-ler ve Senin razılığını kazananak sözlere müeyyed eyle; onları Senin gün-lerinin hoş kokularını koklatacak huylara muvaffak buyur. Onlar için Sana dönmeği ve Senin af denizinin dalgaları yanında tövbe eylemeği takdir bu- yur. Sen bütün yerlerde ve göklerde bulunanlar üzerine müheymin olan iradenle dilediğine muktedirsin.

Verdiğiniz cevap yerinde. Gafillerin itirazı gerek Hazrete ve gerek es- habına karşı eksik değildi; fakat Allah onları kendi kudretiyle kahretti, irade onların izlerini sildi ve meşiyet onları zorlu bir kavrayışla kavradı.

Kimi itirazları bahis konusu etmedik. Bu gibi şeyler sayılamıyacak ka- dar çok. İnsanların gözü ihtiras ağrısından ve yüreği düşmanlık ateşinden olur ise, bu gün mahrum buldukları şeyi görürler.

Söyle: Biz tebliği herkese emrettik. Mübelliğin şartları bahsinde indir- diklerimiz her görür göz sahibini bu Zuhurun üstünlüğü, ululuğu, bağışı, mevhibeleri ve lutufları hakkında insafa getirecek mahiyettedir. Yüceler Yü- cesi Üfuka yönelmek istiyen bir kimsenin kendi dışını ve içini âlemlerin rabbi olan Tanrının kitabında yasak edilmiş her şeyden temizlemesi gerektir. Böyle bir kimse daha ilk adımda Rahmanın Fûrkanda nazil buyurduğu: "Al-

lah de ve onları kendi dedikodularında ve boş sözlerinde bırak ki oynasınlar” ayetinin mazmununa yapışıp ona göre davranmalıdır. O, Tanrı özgesini bir avuç toprak gibi görmelidir. Emrin nuru sonda muktedir ve aziz ve vehhab olan Allahın irade seması ufkundan işte böyle parladı. Böyle bir kimse ikinci adımda bütün varlığı ile Tanrının veçhine teveccüh ederek Ulu Eve yönelmeli ve ayakta durarak sır ve hakikat diliyle: “Ben Tanrıya inanmıyan bir kavmin milletini terkettim; onlar ahirette kâfirdirler” demelidir.

Bu iki mertebeye ve emre eren bir kimse Kalem-i Âlâ ile kızıl sahifeye Bahaî diye yazılır. Ne mutlu o kimseye ki Tanrı kâbesinin önünde durur ve şu anda Gerçek Buyurucunun ve Tanrı Vahyi Maşrıkının indirdiği şey ile amel eder.

Ey Andelib! Baham senin üzerine olsun! Mübelliğ şartları güneşi Tanrı elvahi göklerinin pırl pırl parlamada. Buna şimdiye kadar dikkat edilmemiş olması şaşılacak şey. Tebliğ hükmü buyruk göğünden umuma mahsus olarak inmiştir; yâni herkes onunla mükelleftir. Bahsi geçen şartlar da öyle. Herkesi yaraşana muvaffak buyurmasını gerçek Tanrıdan dile.

Soru sormak için toplantılara gelenlerin kimisi Tanrı hükümlerini öğrenmek maksadıyla geliyorlar; kimisi de alay etmek ve kalblere şüphe düşürmek için geliyorlar. Senin Rabbin onlarla beraberdir; iştir ve görür; O gerçekten iştir ve görücüdür.

Bir münasebetle şu yüce sözler inmiştir: “Mevlâsının Emrini yaymak isteyen bir kimsenin kendi başını ferağat taciyle ve vücudunu takva süsüyle donatması gerektir”. Başka bir münasebetle de şöyle denmiştir: “Her mübelliğe yaraşan şey, gerek kendinde ve gerek halkta olan şeyleri bırakıp müheymin ve kayyum olan Tanrıya bakmaktır”. Bu mazlûm ve mevzular da hiç bir insaf sahibinin reddetmediği beyanatta bulunmuştur. Tanrıya yemin olsun, eğer mahdud sayıda kimseler Hakkın istediği şekilde davranmış olsalardı, Kalem-i Âlânın eserleri şimdiye dünyayı sarardı. Kendi kendilerini Hakka mensup gösteren bazı kimselerden derin kederlere sebep olan birtakım ameller sadır olmuştur. Biz şöyle demiştik ve Bizim dediğimiz doğrudur: “Benim başıma gelen belâ ne Benim mahbusluğum ve ne düşmanlardan Bana gelen zarardır; Benim belâm, kendilerini Bana mensup gösterdikleri halde kalbimi, kalemimi, her haberdar âlimi ve her görücü ârif kişiyi ağlatan amellerin mürtekibi kimselerdir”. Buna benzer âyetler tekrar tekrar Tanrının inayeti semasından inmiştir; ama asılsız hikâyelerle alude bulunan kulaklar, yüce ve muhkem sözleri işitmekten memnu ve mahrumdur. İndirilen âyetlerden bir tanesini gerçekten dinleseler, muhakkak kendilerinde olanı bırakıp Hakka dönerler; Hak celle celâluhunun fazlına inayet ve adaletine tanıklık ederler. Herkes hakkında adalet ve insaf dileyiniz.

İlâhi! İlâhi! Kullarını Sana dönmeğe ve kaleminden çıkan eserlere Sen kendi gözünle bakmağa müeyyed buyur. Rabbim! Onları Sen kendi cömertlik denizinden ve bağış güneşinden mahrum eyleme. Onları Sen kendi mukaddes alanından uzak tutma. Rabbim! Görünmesiyle beraber şirk ve nifak sislerini dağıtan Emrinin ışığı yüzü hürmetine dilerim ve insaf kürsüsüne çeviresin. Sen gerçekten aziz ve mennansın.

Bir başka münasebetle de şu mübarek ayet inmiştir; her kulak sahibi Ben mazlûmun yürekten gelen iniltisini bu ayetten işitebilir: “Sen Benim zaferim ve Emrimin zaferi için yaratıldın; fakat Sen padişahların ve sultanların ordularından daha kuvvetli bir davranış ile düşmanlarımla zaferine çalıştın.” Filvaki bu gün Tanrı hizbi mensuplarından sadır olan yaraşmaz bir amel, dostların yardımcısı bir amel olmayıp düşmanların yardımcısı bir ameldir.

Ey Andelib! Hikmet ve beyan incilerini görür gözün olanların istifadesi için Kalem-i Âlâ hazinesinden dışarı çıkardık. Maksat, adalet ve insaf erbabını şahikalara yükseltmektir. Haktan göz ve kulak dilemeli.

Alemde önceden ve sonradan görünmemiş olan şey görünmüştür. Bunun böyle olduğuna Kitabanası beyan melekûtünde tanıklık eder. Ne mutlu işitenlere ve ne mutlu erenlere!

Bu halkı gördün ve tanırsın. Çoğu, sinek vızıltısı ile meşgul olup Yüce Firdevs Güvercininin ötüşlerinden memnu ve mahrumdurlar. Beyan münkirlerini düşün: onlar hayal kanatlarıyla hayal havasında uçuyorlar. Şimdiye kadar, edindikleri rabbî kimin yaratmış olduğunu anlıyamamışlardır. Onlar, tıpkı Şiiler gibi, vehimcilerin uydurdukları rivayetler ile oyalanıp Emrin hakikatinden gafil ve perdelidirler. Kelimenin söylenmesi Haktan olup amel, amel eyliyenlere racidir. Amel eden kendisi için amel etmiş olur ve kötülük işliyen kendi zararına işlemiş olur.

Söyle! Ey kullar! Hak “dilediği gibi yapar” sözüyle gelmiştir. Alemin itirazı bu söz karşısında yok ve hiç sayılır. Yere gök veya göğe yer dese Ona itirazda bulunmak kimsenin haddi değildir.

Eğer görür göz ve işitir kulak bulursa, yeryuvarlığını feleklerin üstüne çıkaracak şeyler inerti; ama vehimcilere vızıltı yaraşır, onlara açık kitabın lüzumu yok. Söyle: Ey dünyanın kulağı! Şu bir tek söz işitip: (Özgesinin canı kendisine feda) Nokta, yâni, Müjdeci hazretleri, (Ebhanın bahası üzerine olsun) dirinin harflerinden birinin (celâli celil, ihsanı amim, emir ve hil-katin ruhu kendisine feda olsun) Tanrının izhar eyliyeceği Kimse hakkında sorduğu bir soruya cevap olarak (zikri aziz olsun) şöyle buyuruyor: “Tanrı-

nın izhar eyliyeceği kimsenin âyetlerinden bir âyeti okumaklığın Tanrının katında bütün bir Beyanı yazmaklığından daha azizdir; çünkü o günde o bir tek âyet seni kurtarır, halbuki bütün Beyan seni kurtaramaz.” Bak onlar nasıl bir makamı ne gibi vehimler ve zanlar uğruna bırakıyorlar ve nasıl bir makama yapıyorlar. Bırak onları dedikodularına, bırak onları gafletlerine, bırak onları kuruntularına, bırak onları sanılarına oyniyadursunlar. Muktedir, müheymin ve kayyum Tanrı ancak O’dur.

“Ahter” hakkında yazdığına gelince: O, eşi ve benzeri bulunmaz bir inad göstermiştir. Paraya tamah ederek ve neticesiz emeller peşinde koşarak varlığın özünü inleyen işler işlemiştir.

Siz ve sizinle beraber bütün arkadaşlar bilirsiniz ki insafsız İsfahani, Afnanın ve sair ahababın mallarını haksızlıkla tasarrufuna geçirmiş, Haktan gayrısının gereği gibi bilemediği bir hırs ve arzu ateşiyile alevlenmiştir. Bu günlerde hükümet onları ondan geri almıştır; fakat şimdiye kadar sahibinin eline geçmemiştir; bakalım bundan sonra ne olur ve ondaki hırs ve tamah nasıl bir ateş yakar.

Çoğu levihlerde herkese emanet, diyanet, sadakat ve safvet emrettik; fakat bazı kimseler emanet, iffet ve sadakat yerine hiyanet ve iftiraya tevessül ettiler; bundaki saikleri halkın malını haksızlıkla yemektir. Burada bulunan bazı kimseler yakışık almaz işler işliyorlardı. Sırf kendilerini korumak maksadıyla çıkıp gitmelerini emrettik. Onlar hiç bir gafilin işlemediğini işlediler. Çıkıp gitmekten maksad, koruma ve inayet idi; ama aksi netice verdi, düşmanlık doğurdu. Biz onlar için ışık ve koruma istedik, onlar ise Bizim için zulüm ve iftira istediler. Zalimlerin duası, kendilerini biraz daha eğri yola saptırmaktan başka bir netice vermez.

Hasılı, iraz ve itiraz İsfahanlıya ve arkadaşına mahsus değildir. Kirmanlı Hacı Muhammed Kerim Han her yıl bir reddiye yazar. Bilgi ile ünlü öbür bilmezler de öyle. Nâsih Ut Tevârih kitabının müellifi Hazret-i Âlâ hakkında hiçbir dînsizin yazmadığını yazmıştır. Gerçek Tanrıdan dileriz ki insanlara adalet ve insaf versin; ta ki eserleri ve Onun katından görünen şeyleri adalet ve insaf dairesinde okuyup tetkik eylesinler. Onlar adalet ve insaf ile mücehhez olacak olurlar ise, hepsi: “Sana arka çevirip bâtilı yürütmek için mücadeleye kalkan bir kavmin milletini terkettim.” kutlu sözünü söylerler. Teyid Onun elindedir, tevfik Onun avucundadır, dilediği gibi hükmeder ve istediği gibi işler.

Ne çare ki insanların davranışları onları alemlerin maksudu olan kimsenin beyanı denizinin dalgalarını görmekten meneylemiş bulunuyor. Gözler görmekten, kulaklar işitmekten kalmıştır. Allah dilerse, onlar bundan böyle yaşanan şeylere ererler. Bu gün, en büyük yar ve yardım ahlak ve ameldir.

Size düşen vazife, herkesi hoşla gider huylar ve güzel ameller ile süslemektir. Herkese daima adalet ve insaf tavsiye eylemelisiniz. Mazlûm, yılan ağzında, onları anıyor ve Tanrı hatırı için onlara öğüt veriyor; ve bunun içinde büyük bir muhatara içerisinde olmasına rağmen kendilerinden herhangi bir ücret veya şey beklediği yok; çünkü Biz hiç bir veçhile gizlemedik, kapalı iş görmedik ve herkese açık açık ilerlemeğe ve yükselmeğe sebep olan şeyleri emrettik.

Mahbusların, bazı kimselerin cömertçe davranışları hakkında yazdıklarına gelince, hamd olsun Allaha ki onları razılık şerefiyle müşerref ve kabul zineti ile müzeyyen bir amele muvaffak buyurdu. Fazıl ve ihsan kapılarını onlara açmasını, onları kendisine yaklaştırmasını, onları hikmet ve beyan askerleriyle ve amel ve ahlak ordularıyla kendi Emrinin nusretine teyid buyurmasını kutlu ve yüce Tanrıdan dileriz. Onun gücü her şeye yeter.

Ey Andelib; Sözlerimdeki halâveti tadan hüküm veren bir kimse görüyor musun? Feragat kanatlarıyla bu havada uçan bir kimseye tesadüf ediyor musun? Söyle: Ey kavim; Eğer bu en büyük Emri inkâr eder iseniz, hangi Emir ikrara layıktır ve kabili isbattır. Söyle: bu isbatın yerini imha alamaz, bu kalkış oturuştan münezzektir. Kalem-i Âlâdan ne sadır olmuş ise muhakkak tahakkuk sahasında görünmüş ve görünecektir. Söylenenlerden hiç bir harfi yoktur ki, insaf gözüyle bakılınca, gerçekleşme tahti üzerinde yer almamış olsun. Senin Rabbin bilir ve söyler, halk ise çoğunlukla bilmez.

Elvah neşri, Emrî eserlerinin intişarı ve Gusn-i Ekber hakkında yazdıkların görüldü ve dinlendi. Hamd olsun, cenabınızı insanların tehzibine ve Tanrının muta olan kelimesinin yükselmesine, kullarının ilerlemesine müeyyed, kalblerin temizlenmesine ve ruhların arınmasına muvaffak buyurmasını Tanrıdan dileriz. O gerçekten aziz ve vehhabdır.

(Ebha olan Allahın bahası üzerine olsun) yüksellere kaldırılan merhum Mirza Aka cenablarının oğlundan bahsetmişsin. Onun düşünceleri fesahat ve belağat süsü ile süslü zikir ve sena bediaları vücuda getirmiştir. O, iyilerin maksudu olan kimsenin senasiyle konuşmuş olduğundan, arşın katında anıldı ve kabul nuru ile nurlandı. Onu, sevdiği ve hoşlandığı şeylere muvaffak eylemesini, kendi aziz ve mahub adıyla gönül kapılarını açmağa onu müeyyed buyurmasını kutlu ve yüce Tanrıdan dileriz.

Ey Nasrullah; Benim havamda uçup ipime yapışan kimse seni andı. Biz de seni bütün yüzleri kerem ve sehavet malikine döndüren bir anı ile andık. Şükür et ve de: "Hamd olsun Sana, beni andın; her harfi Senin inayetine, Senin rahmetine, Senin fazıl ve ihsanına delâlet eyliyen şeyi benim için indirdin. Rabbin; Beni ayetlerine müncezip ve sevgin ateşiyile yanar

görüyorsun. Gönülleri ve akılları ıstıraba düşüren Emrinde beni sabit ve rasih eylemeni Senden dilerim. Tek, bir, aziz ve vedud Tanrı ancak Sensin.”

Ey Nasrullah; Benim tarafımdan ananın hatırını sor. O, bundan önce Benim zikrime faiz oldu. Ne mutlu ona! Biz tanıklık ederiz ki: senin anan eşsiz bir mücevhere ve benzeri görülmemiş bir inciye sahibdir. Bu mücevhre ve inci Benim aziz ve bedi' olan sevgimdir. Benim tarafımdan Beni ona an ve ona Benim inayetimin beşaretini ver. onu Benim irfanımın ışığıyla aydınlat. Senin Rabbin gerçekten şefkatlidir, keremlidir.

Ey Andelib: Mektubunda andığın kimseler anılmak şerefine nail oldular. Hamd olsun o Allaha ki iraz ateşinin alevlendiği bir günde onları kabul müeyyed buyurdu. Hamd olsun o Allaha ki onlar, çoğu insanların şu veya bu sebepten mahrum kaldıkları bir sırada nidayı işitmeye muvaffak oldular. Ne mutlu irfan ışığı ile ışıklanan yüreklere! rahman olan Rablarının yüzüne çevrilen yüzlere, yakın nuru ile nurlanan gözlere, nidayı yer ile gök arasında yükseltirken işiten kulaklara! Onları kendi azizler azizi yüceler yücesi ve yüksekler yükseği Emrinde sebat ve istikamet göstermeye müeyyed buyurmasını Tanrıdan dileriz; öyle ki bütün yeryüzünün askerleri ve safları onları menedemesin, cahillerin ve âriflerin yaygaraları onları korutmasın; Tanrıdan dileriz ki bütün alemlerinden her bir alemde önlerinden yürüyecek bir ışığı onlar için takdir buyursun.

O aziz ve kerimdir, O gafur ve rahimdir. Biz onların adlarını Bize bilinen bir hikmete mebni yazmadık. Ben buyurucu ve hikmet sahibiyim. Rahmetimin seması ufkundan parlıyan nur o erkeklerin ve o eşsiz Haberdara yönelip iman getirmiş olan kadınların üzerlerine olsun!

Erkek kadın bütün temiz yürekliler, Tanrıya itaat gösterenler, Hakkı anıcılar ve yöneliciler Mazlumun katında anılmışlardır. Siz bu büyük müjdeyi ilgililere verip onları aydınlatınız ve sevindiriniz.

Bir kimsenin peçe konusu ile ilgili hükümden ve levh indirilmesinden söz açtığını yazıyorsun. Çocukları işitmekle yetinir ve sonra kendi nefsanî arzularına uyarlar.

Ey Andelib! Eğer onlar serkeşlikten ve şehvanî arzulardan arınıp Tanrı korkusu süsü ile süslenmiş olarak bakacak olurlar ise, cümlesi itminan ve yakîn ve istiğna nurları ile nurlanırlar. Onlar -Eylemlerinin cezası olarak halkta olanı almışlar ve Tanrıda olanı bir yana atmışlardır.

Sen kendin şahitsin ve bütün alem tanıktır ki Ben mazlum, ufuklar Güneşinin Irak ufkundan doğmasıyla beraber iki gerçek haberci ve manevî ulak vasıtasıyla İnan halkını gece gündüz alemlerin maksudunun inayeti uf-

kuna çağırmıştır. Bu iki ulak hokka ve kalem idi. Her an öğüt kevseri kalemde akmış ve beyan selsebili Tanrının iradesiyle herkesin önünde görünmüştür. Dünyanın islâhından ve insanların tehzibinden başka bir maksad ve gaye yoktu.

Emrin başlangıcında davranışlar çok kötü ve çirkin idi; o derecede ki her gören Hakka sığınır ve her işiten gece gündüz yalvarıp yakararak kurtuluş arardı. Nihayet fazıl ve inayet erişti, yazı ve söz ile kötü davranışlar iyi davranışlara ve hoş gitmiyen huylar hoş giden huylara umumen tebdil oldu. Ben mazlûmun maksadını öğrenmeleri için insanlara yardımda bulunmasını gerçek Tanrıdan dile; çünkü öğrenecek olurlar ise, şimdi inkâr ettiklerini kendileri ikrar edeceklerdir. Biz her bir durumda onlar için tevfiik dileriz. O gerçekten ganidir, mütealdir.

Tanrının civarına yükselen merhum Hasan Hanın meşalesini yazıyorsun. Onun arka çeviricilerin ve münkirlerin zindanında can verip Ebha Üfuka ve Âlâ Refike suud ettiğini bildiriyorsun. Ne mutlu ona, ne saadet ona! Hayatıma yemin olsun, o şimdiye kadar kimsenin eremediğine ermiştir. Tanrıya yakın duranlar, şu anda onu çok iyi bir makamda görmektedirler. Onun huzur ve mülâkat arzulağığı bir sırada Biz onunla beraberdik. Biz onu imkân aleminde mağfîret denizini çalkandıran ve alemlerin Rabbı olan Tanrının hoş kokularını yayan bir anma ile andık. Biz onun için arif kişilerin gözlerini aydınlatan şeyi indirdik, onu T iline yolladık. Senin Rabbının rahmeti görünen ve görünmeyen bütün varlıkları kuşatıcı bir rahmettir. Vay o kimselere ki onun mertebesini tanımadılar, bütün insafıları inleyen ve aşıklara gözyaşı döktüren bir ameli irtikâp eylediler. Zulüm yapanlar bâki kalacaklarını mı sandılar? Zulümlerinden ötürü yakalarına yapışıldığı zaman kendileri için kaçacak veya sığınacak bir yer bulacaklarını mı umuyorlar? Mele-i Âlâ'yı,

Firdevs-i Ebhayı ve Cennet-i Ülyayı cazibesine alan beyanıma and olsun ki, hayır! Söyle:

İlâhi, İlâhi; Sen kendi kullarının kalblerini telif eyle ve Sen kendi cömertliğiyle onlar için irade buyurduğunu onlara tanı. Onlar bilseler, kendi kendileri için inlerler ve Senin günlerinde kaçırdıkları fırsattan dolayı acı göz yaşları dökerler. Rabbim! Onları kendi hallerine bırakma ve Senin irfan güneşine yakın gelmekten meneyleme. Sen gerçekten dilediğine muktedir olansın. Ve sonra, onu taşımış olanların ecrini Senin katında olanlar için bir hanize kıl. Sen büyük fazıl sahibisin, eminsin, koruyucusun, bekleyicisin, yardımcısın.

Onunla birlikte bulunmuş olan diğer kimselerin adları elvahta İlâhi kalemde sadır olan yazılarla anılmıştır. Ne mutlu onlara!

(Tanrının bahası üzerine olsun) Kasım Han cenablarının eşinden söz etmişsin. Biz onu anmak isteyince, azamet ve kibriya yönünden bir ses işittik. Bu ses onun uçmağa gelip kapısının üstünde: **BÜ KÖŞK BAHAILER İÇİN YAPILMIŞTIR**, yazılı bir köşke yerleştiğini haber veriyordu. Dileriz Tanrıdan ki onun üzerine her an gözlerini aydınlatıcı ve yüreğini ferahlandırıcı şey indirsın. O gerçekten acıyıcıdır, yarlıgayıcıdır.

Ananızı ve iki kız kardeşinizi anmışsınız. Ne mutlu onlara, ne saadet onlara! Mazlum bu ulu zindanda onları isimleri aziz ve hamid olan tanrının melekûtünün devamı süresince unutulmayacak bir anış ile anmak istedi. Ne mutlu sana, ey cariyem ve varakam, ki Tanrı senden Emrinin hizmetine, kullarım arasında zikrime ve yaratıklarım arasında senama kalkmış olan birini vücade getirmiştir. Kutlu ve yüce Tanrı onu kendinin yer ile göğü parıldatan ve fikirlerle gönülleri aydınlatan eserlerin neşrine muvaffak buyurmuştur. Onun Emrin tebliği ve kelimenin hikmet ve beyan dairesinde izharı yolundaki mükâfatından senin için bir hisse ayırmıştır. Ey Andelib! Anana Benim tarafımdan selâm söyle. Bütün şeylerden önce var olan inayet ve rahmetimin ve varlığı parıldatan nurumun müjdesini ona ver.

Şu anda kız kardeşini de anıyor ve ona ulu arşın Rabbi olan Allahın inayetini tebşir ediyoruz. Ey varakam; Benim baha ve rahmetim senin üzerine olsun! Seni irfan gömleği ile süslemesini, seni yakîn nuru ile nurlandırmasını ve senin Arş çevresini dönen cariyelerin ecrini takdir buyurmasını kutlu ve yüce Tanrıdan dileriz. O gerçekten işitici, çağıranlara cevap vericidir.

Öbür cariyemi de anıyorum. Ne mutlu EY CARİYEM, EY KULUM! ni-dasını işiten kulağal! Ne saadet din gününün maliki olan Allaha yönelen gönüle! Beni anmakla ferahlan, aziz ve azim olan Rabbinin hamdiyle beni tesbih et.

Bu münasebetle etraftaki cariyelerimi anar ve herşeyden haberdar olan eşsiz Tanrının kendileri için takdir buyurduğunu onlara tebşir ederiz. Tanrıya yönelmek nimetine eren kadın, Tanrının katında en yüksek erkeklerdendir. Ne mutlu eren kadınlara ve ne mutlu eren erkeklere! Alemlerin Rabbına hamd olsun.

Gulam Ali cenablarını anmışsın. Ey Gulam Ali! Benim beyanımı, imkân aleminde bulunanların kulaklarının kapılarını açacak bir istikametle işitebilir misin? Dünyanın dillerini söyletecek bir söz söyleyebilir misin? Söyle: Hayır, meğer ki Senin kuvvet ve kudretin meded eyliye. Beyan hazineleri Allahın yanındadır. Onlardan tek bir ayet inse veya tek bir inci görünse, onları insanların mevlası olan Tanrının beyanı şarabıyla sarhoş görürsün. Senin Rabbin dilediğine muktedirdir; fazıl ve kerem sahibidir. Emrimin hiz-

metine kalkıp sevgimin havasında uçan kimse seni andı. Seni dışı nur, içi rahmet ve içinin içinde bu büyük Haberin münadisi olan âyetlerle andık. Baha senin üzerine ve her şüpheli gafilin satvatı karşısında ürküp korkmuş kimselerin üzerlerine olsun.

Ey Andelib; ikbal gösteren, cenabınızla muhabbet üzere muâşerette bulunan ve bu Ulu Emirde söylediklerini kabul eyliyen kimseler; keza razılık kazanan ve zikirlerin Mevlâsı tarafından anılmak isteyen cariyeler; hep bunlar Alemlerin Maksudu olan Zatın inayet güneşinden saçılan parıltılara ermiş olanlardır.

Bu gün deniz dalgalanmada, güneş parlamada ve nur pırıldamada. İleri gelip sevgililerin hizmetinde bulunan her bir kimse Kayyum-i Esmada Kalem-i Âlâ tarafından Bahâî diye yazılır. O belgede bulunan sevgililere selâm ulaştır; yakîn ile süslenmiş olan cariyelere de selâm söyle. İsimler görünüşte kapalı, gerçekte ise apaçık. Bu günlerde Tanrının hikmeti sebbat etmiştir. O her şeyi bilen haberdardır. Her şeyin bilgisi Onun yanında açık açık yazılıdır.

Hacı Ali cenabları ve onun mukaddes yöne hareketi mevzuuna gelince: Tanrının emirleri ve hükümleri hep hikmet şartlarıyla meşruttur (Baham üzerine olsun). Hacı Ali cenabları Kalem-i Âlâdan sadır olan şeylere baksınlar. Ona göre ya hareket etsinler veya kalsınlar. Bundan sarfınazar, ilk önce yol harçlığını tedarik edip ondan sonra yola çıkması gerektir. Mülk satımı, borç ödeme hariç, Ben mazlumun katında makbul bir hareket değildir. Bir çok kimseler, Tanrı hukukunu ödemek için mülk satmak istediler; ama Biz mani olduk.

Ey Andelib! Ben mazlumun başına gelen belaların baş sebebi, çevremize büyük bir kalabalığın toplanmış olmasıdır. Kalebend bulunduğumuz bu kasabada her çeşit insandan ibaret bir topluluk var. Şu anda burada küçük büyük, kadın erkek, üç yüze yakın insan var. Artık ötesi kolayca tahmin olunur. Kimisi dağ gibi sabit ve sağlam; kimisi nur gibi ışık saçıcı; kimisi ise vakit vakit yükselen ve vakit vakit alçalan kimseler. Hak cümlesine karşı büyük bir re'fetle muamele etmektedir. Yirmi bir yıldır ki bu zindan kasabasında bu toplulukla bir arada oturuyoruz. Söyle: Kudret alemlerin Rabbi olan Tanrıya özgüdür; hikmet arif kişilerin maksudu olan Tanrıya özgüdür; re'fet göklerde ve yerlerde bulunanların mabudu olan Tanrıya mahsustur; sefkat öncekilerin ve sonrakilerin mevlâsı olan Tanrıya mahsustur.

Celâl'in buraya gelmek için izni vardı; diğer iki kişi ise ancak Port Said'e geldikten sonra izin istemişlerdir. Bununla beraber, onlar da fazıl denizinden mahrum kalmadılar. Senin Rabbin iştirici ve icabet edicidir. Hasılı, kendilerine izin verilebilecek kimselerin şu şartları haiz bulunmaları gerek-

tir; Birincisi, sağlık durumunun yerinde olması; ikincisi, para ve saire gibi yolculukta lüzumlu şeylerin mevcut olması; ve hepsinden büyük şart, bir kimnesin daha yerinde yurdunda iken izin almış olması. Bütün bunlar mevcut olur ve fakat hikmet iktiza etmez ise, hareket ve azimet caiz değildir. Hak: "Beytin ziyareti Tanrı tarafından insanlara bir farzdır" buyurduktan sonra: "Bu farizeyi yerine getirmeğe durumu müsait ise" kaydını koymaktadır. Emrolunduklarına göre hareket eylemeleri için herkese yardımda bulunmasını gerçek Tanrıdan dileriz. Emrin Matlaından insanları yükseltecek, yüceltecek, seviştirecek, yaklaştıracak ve birleştirecek şeylerden başka bir şey görünmez. O gerçekten buyurucudur, hikmetlidir.

Halkın gösterdiği rağbet ve iştiyaktan bahsederek her yıl çavuşların teşviki ile bir çoklarının yüce Üfka ve Yüksek Şahikaya gitmek fikrine düşüklerini bildiriyorsun. Bu, sevinilecek bir şey; çünkü Kalem-i Âlânın halk arasındaki nüfuzunun derecesini gösterir. Kalem-i Âlâ, herkesin arka çevirmesine rağmen, varlık cevherlerini kendi mutlak iradesiyle bend eylemiştir. Bu hal, her yönden asker saflarının, binlerin, topların ve kılıçların görüldüğu bir sırada vukua geliyor. Bununla beraber, dünyadan feragat ederek, herkesi varlığın yükselmesine, ruhların ilerlemesine, insanların rahatlığına ve memleketlerin imarına sebep olacak şeylere davet ettik.

Bu zuhur, en büyük rahmetin ve en büyük inayetin zuhurudur; çünkü cihad hükmü kitaptan silinmiş, menedilmiştir; çünkü bütün dinlerle meveddet ve samimiyet üzere muaşerette bulunulması emrolunmuştur. Kalem-i Âlâdan kitaplarda ve elvahta sadır olan hükümler ile fesad, münazaa ve mücadelenin şiddetle yasak edilmiş olduğunu cenabınız görmüşsünüzdür ve biliyorsunuz. Aynı zamanda, halk arasındaki kitapların okunabileceği de bildirildi. Bütün bunlar, Tanrının insanlara bu Zuhurda büyük bir inayetidir; çünkü halk arasındaki kitapların okunması evvelce yasak idi ve insanlar cihad ile mükellef tutulmuşlardı. Yabancı millet giyeceklerinin kulanılması ve kitaplarının okunması bundan önce yasak idi; bu yasağın izlerine kitaplarda açık açık rastlanır. Bu en büyük Zuhurda ise, yasak seddi kaldırılarak onun yerine hürriyet verilmiştir. İnşallah cenabınız tatlılıkla gönül şehirlerinin fethine, hikmet ve beyan vasıtasıyla eserlerin neşrine muvaffak olursunuz. O seni beyan ordularıyla destekler. O herşeye muktedirdir.

Karihanızdan doğan; hulus, huzu ve huşunuz ufkundan parlıyan eserlerinizin şu anda huzura gelip umum muvacehesinde okunduğunu tebşir ederiz. Alemlerinden her bir alemde sana bir mükâfat vermesini ve melekütünün devamı müddetince devam eyliyecek şeyi senin için takdir buyurmasını Tanrıdan dileriz. O gerçekten fazıl ve kerem sahibidir, her şeyden haberli olan ulu yardımcıdır.

Her noktadaki sevgililere Ben mazlumdan selâm söyle ve Rahmanın beyan güneşinin ışıklarıyla onları ışıklandır. Cenabınızın istidlâliyesi mukaddes huzura geldi; bu günlerde inşaallah okunacaktır. Kendi zikir ve senasında kalpleri cezbeyliyecek şeyi senin için izhar buyurmasını Tanrıdan dileriz. O gerçekten güçlüdür, zorludur, azizdir, mahubdur. Beyanımın seması ufkundan parlayan nur senin üzerine ve senin bu Ulu Haber ve Büyük Emirdeki sözünü işitenlerin üzerlerine olsun!

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

KINA' (PEÇE) LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Tanrı dostlarından biri Hacı Muhammed Kerim Hana bir mektup yazarak kendisinden bir kaç şey sormuş. Kulağa geldiğine göre, adı geçen Han manadan gaflet göstererek, lafza yapışmış ve -kendi bildiğine istinaden-Hakkı reddeylemek maksadıyla itirazda bulunmuş; fakat unutup ki Tanrı kendi kelamıyla hakikati meydana çıkarır ve müşriklerin kökünü kazır. Mektubun başı şöyle bir cümle ile süslü imiş: "Hamd olsun Allaha ki kına'ı (peçeyi) dostların yüzünden açtı". Adı geçen Han itirazda bulunarak bu cümlenin yanlış olduğunu, mektubu yazanın ilimden ve kavim arasında kullanılan ıstılahlardan haberi olmadığını, çünkü kına'ı kelimesinin kadınlara mahsus bir baş örtüsü olduğunu iddia etmiş. Bu suretle kelime üzerinde durmuş; halbuki kendisinin hem bilgiden hem bilinenden habersiz bulunduğu farkında değil. Tanrı dostları bu gün onun ilim sandığı bu ilimlerden dolayı utanç duyarlar. Makbul olan ilim, insanları hakikate kılavuzlayan ilimdir. Bir kimse böyle bir bilgiye kavuşmamış ise, ondaki bilgi araya gerilmiş en kalın bir perde olur. Bu zatın itirazlarını görmedik, işittiğimiz münhasıran yukarıdaki husus. Onun bu itirazı Manzarı Ekberin huzuruna aksetti. Bunun üzerine, Tanrı Emri Mazharının katından bu itiraza cevap olmak üzere bu çok bedi' ve mukaddes levih nazil oldu. Maksad halkın bu gibi itirazlara bakarak İsimler ve Sıfatlar Malikinden mahrum kalmalarını önlemek, ulvî sözü süflî sözden ayırt eylemelerine yardımda bulunmak ve yüceler yücesi Tanrının yönüne yönelmelerine sebep olmaktır. Her kim doğru yola kılavuzlanmak isterse kendi nef'ine istemiş olur ve her kim arka çevirir ise Tanrı müstağni ve mahdumdur.

HER ŞEYİ BİLEN HİKMETLİ TANRININ ADIYLA

Ey âlimlik ve maruf ve cahillik uçurumunun kenarında durur kimse! Senin Haktan yüz çevirmiş olduğunu ve seni senin Rabbin ve âlemlerin Rabbi olan Tanrıya kılavuzlamak üzere sana güzel bir mektup yazmış olan bir Hak dostuna itirazda bulunmuş olduğunu işittik. Sen Ona itirazda bulundun ve böyle yaparak cahillerin gittikleri yola gittin. Bu hareketinle Tanrı kulları arasındaki hürmetini zayıf ettin; çünkü Biz senin bu itirazında bü-

yük bir cehalet eseri gördük. Sen halkın kullandığı kaidelere ve ıstıhlara vakıf değilsin, mana ve beyan bahçesine de ayak basmış değilsin, gaflet döşeğinde yatanlardansın. Fesahat ve belâğat, mecaz ve hakikat, teşbih ve istiare nedir bilmiyorsun. Onun için, cehaletini görüp insafa gelesin diye, sana bunlardan bir parça bahsetmek istiyoruz.

Edebiyatçıların yoluna gitseydin, adı geçen bu Tanrı dostunun kullandığı kına kelimesine itirazda bulunmaz ve bu vadide münakaşaya kalkışmazdın. Ayrıca bu yeni Zuhurdaki Tanrı sözlerine de itirazda bulunmuşsun. Mukanna', kına" giyinen bir kimse olduğunu hiç işitmedin mi? Mukanna'-ül Kendi diye meşhur olan bu şahsın asıl adı Muhammed olup babasının adı Zafer, onun babasının adı Umeyir, onun babasının adı Fir'an, onun babasının adı Kays ve onun da babasının adı Esved'dir. Bu zat tanınmışlardır. Biz onun bütün babalarını ilk yaratılışa kadar saymak ister isek, sizin ilimlerinizden hiçbirini okumadığımız halde bu bilgilere sahibiz ve Tanrı bu duruma tanık ve bilendir.

Al-Mukanna', çok güzel yüzlü, mütenasip endamlı, orta boylu bir adam idi. Bilmiyor isen kavmin kitaplarına bak da öğren. Yüzünün örtüsünü açarsa kendisine göz değer, hastalanırdı, onun için daima kına'lı, yani yüzü örtülü gezerdi. Öz Arabların, ediblerin ve fesahat erbabının kitaplarında böyle yazar. Bu kitablara bir göz at ki vukuf hasil eyliyesin. Bu şahıs güzellikte örnek gösterilirdi; nasıl ki Zerka'ul Yemame göz keskinliğinde, İbni Asma' hikâye bolluğunda örnek gösterilir. Bu alanda bilgin olsaydı, bunları bilirdin. Ve yine öc alıcılıkta mühelhel, vefakârlıkta Semuel, güzel fikir beyan eylemekte Kays ibni Zuheyr, cömertlikte Hatem, hilimde Maan ibni Zaide, fesahatte Kuş ibni Saide, hikmette Lokman, hutbede Sahban-i Vail, fira-sette Âmir ibni Tufeyl, hazakette Eyas ibni Muaviye bin'il Kurre, hafıza kuvvetinde Hammad misal olarak irad edilir. Bunlar Arab meşhurlarından olup kendileriyle misal getirilir. Kitab oku, belki bu sayede kendi kıt bilgine dayanarak Gerçeği reddetmeğe kalkışmaktan geri durur ve utanırsın; belki bu sayede bilgin artar da edebiyatçıların kına' kelimesini, açıkça sana beyan etmiş olduğumuz üzere, erkekler için de kullandıklarını görüp kanaat getirirsin.

Sonra bil ki: Kına' kadınlara mahsus olup kadınlar onu başlarını örtmek için kullanırlar; ama mecazen erkekler ve yüz için kullanılmıştır. İyi bir

müdakkik isen, bunun böyle olduğunu görürsün. LİSAM (yüzörtüsü) dahi kadına özgüdür. Lesimet'ül miretû denir, yani kadın Lisamı ağzına çekti, örttü. Bu kelimede sonradan erkek ve yüz için kullanıldı; nasıl ki edebiyat kitaplarında yazılıdır. "Esfer'el lisam an vechihi", yüzörtüsünü açtı denir.

Parıldayan nurlu yüzü karşısında ayetlere boyun eğdiren bir kimseye kelimeler üzerinde oynuyarak sakın itiraz etme. Seni yaratıp tamamlayan Allaha kork, iman getirip aziz ve kadir padişah Tanrının yolunda canlarını ve mallarını saçan kimselerle alay etme. Söyle: Bizim sana gönderdiğimizden biricik maksad, Tanrı katındaki taksirden ötürü mütezekkir olup Ona yol bulmaklığıdır. Biz senin hidayetini istedik; sen ise Bizim zararımızı istedin ve Bizimle istihza ettin: nasıl ki senden önceki kavim istihza etmiş ve bu gün cehennem dibinde yer almıştır. Sen Rahmanın katından Fûrkan inince "Bunlar geçmişlerin masallarından başka bir şey değildir" demiş olan kimselerdensin. Onlar Rahmanın çoğu ayetlerine itiraz etmişlerdir. Bundan önce Tanrı Elçisi ve Nebilerin Hatemi olan Muhammede nasıl itirazda bulunduğunu görüp öğrenmek için İkan Kitabına ve sair kitablara bak. Biz sana senin kendi nefsini tanıttık; ta ki kendini bilip Her Şeyi Görenin katından basiret üzere olasın. Söyle: Bilgi hazineleri ve bütün insanların bilgisi Benim Rabbimin nezdindedir.

Başını gaflet döşeğinden kaldır; kaldır ki Tanrının En büyük Zikrini zuhur arşı üzerine -H harfinin V harfi üzerine oturduğu gibi- oturmuş müşahade edesin. İhtiras uykusundan uyan ve sonra yüceler yücesi olan Rabbinin ardından git. Sende olanı arkaya at ve Onun aziz ve hikmetli Tanrı katından sana getirmiş olduğunu al.

Söyle: Ey cahil! Tanrı sözlerine Tanrının kendi gözleriyle bak; Onun gözüyle bak ki o sözleri -alemlerin bütün ilimleri katında olmakla beraber, kavmin işaretlerinden ve onların kaidelerinden münezzeh göresin. Söyle: Tanrının ayetleri sizdeki kaidelere ve sizde olana göre incek olsa, onlar sizin sözleriniz gibi olur. Bunu böyle bil, ey perdeliler maşeri! Söyle: Onlar özgesinin ağza alınmadığı ve âlemlere meçhul kaldığı bir makamdan inmiştir; nerede kaldı ki sen ve benzerlerin, ey sen gerçekten uzak kalmış münkir! Ey Haktan yüz çeviren Şüpheci! O sözler sizin uydurma kaidelerimize göre indirilmeyip halk diliyle indirilmiştir. Tanrı aşkına insaf et: bütün dünyanın kudreti senin yüreğine konsa, alelumum insanların ve onlarla beraber kıralların ve sultanların itirazına uğrayan bir dava üzerinde sebat edip dimdik durabilir misin? Rabbıma yemin olsun ki, hayır! Buna kimse güç yetiremez ve hiç bir kimsenin iktidarı dahilinde değil; meğer ki böyle bir kimse Tanrının kendi makamına ikame eylediği bir kimse ola. Ve işte böyle bir kimse bu Kimse olup her bir durumda: TEK, BİR, BİLİCİ, HER ŞEYDEN HABERLİ VE KENDİSİNE İTİMAD OLUNAN TANRI ANCAK ODURİ diye söyleyip durmada. Sultanın hademelerinden birisi sana bir an için cüzi darılacak olsa, hemen ödün kopar ve altüst olursun. Sen bunun böyle olduğunu inkâr edecek olur isen, Tanrının temiz yürekli kulları Benim bu iddiamı tasdik ederler. Bununla beraber, sen öyle bir kimseye itiraz ediyorsun ki Ona bir çok yıllar devletler itiraz edegelmiş, Ona Ruh-ül Emîni inletecek belâlar gelmiş ve işte nihayet bu ücra zindanda hapsedilmiştir.

Söyle: Aç gözünü: Emir yüceldi ve ortaya çıktı; Şecer, kader sırlarını söylüyor; kendin için firar edecek bir yer görüyor musun? Tanrıya and olsun, hiç bir kimse için -şöhreti dünyaya yayılan bu mutahharlar mutahhari makama, bu Ulu Manzara, yönelenler müstesna- ne bir kaçacak yer ve ne karar kılacak mahal yoktur.

Söyle: Sen kına' kelimesini parmağına dolayarak, ibda' ve ihtirain sultanına iman eylemiş bulunan bir kimseye itiraz mı ediyorsun? Bu günde itiraza kalkışan bir kimse, gökleri ve yerleri yaratan Tanrının katında yaratıkların en süflisi sayılır.

Söyle: Ey gafil! Güvercinin Sidret'ül Müntheha dalları üzerinde ötüşünü işit ve cahillerden olma. Bu, Kâzım ile Ahmed'in ve onlardan önce nebilğer ile mürsellerin haber verdikleri kimsedir. Tanrıdan kork; Onun ayetleri ile, indikten sonra, mücadelêye kalkışma. Bu ayetler, senin Rabbin ve bütün insanların Rabbi olan Tanrının bir höccetidir: ama bunun nasilını ancak kendilerinde olanı bir yana atıp bu Büyük Habere yönelenler idrak eder.

Ey Uzak! Senin rahman olan Rabbin senin sınırlarınca görünseydi, Onun ayetleri senin öğrenip kullandığın kaidelere göre inerdi. Tövbe edip Tanrıya dön ve şöyle söyle:

Sübhansın Sen ey İlahım Allah! Ben sana karşı kusur işledim, Senin katından inene itirazda bulundum, kendi ihtiraslarıma uydum, Senin yüceler yücesi zikrinden gafil kaldım. İlahî, beni suçlarımla yakalama, beni isyanımdan temizle, bana Senin fazıl yönünden mağfîret yelllerini estir ve Kendi yanında doğruluk meskeni ayırt, beni temiz yürekli kulların zümresine kat. Ey Tanrım! Ey Sevgilim! Beni Kendi sözlerinin hoş kokularından mahrum eyleme. Beni Kendi cömertliğinin güzel rayihalarından nasibsiz bırakma, Senin katından inen şeye râzı kıl, Sen Kendi katından takdir buyur. Sen dilediğini yaparsın, Sen yarlıgayıcısın cömertsin, vericisin, kerem sahibjsin.

Sözümü dinle de işaretleri ehline bırak ve yüreğini her iki dünyada yüz karartacak sözlerden temizle. Perdelerin ve işaretlerin ardından çık ve ışık saçan bir yüz ile isim ve sıfatların malikine yönel; yönel ki kendini şüphçilerin işaretlerinden münezzehten çok yüce bir makamda bulasın. Kalem-i Âlâ işte sana böyle öğüt verdi. Kabul edersen kendi nef'ine kabul etmiş olursun, arka çevirir isen kendi zararına arka çevirmiş olursun. Senin Rabbin olmuş ve olacak her şeyden müstağnidir. O, gerçekten gani ve hamiddir.

Söylediğim ve söyliyeceğim şeyleri şimdi de Farsça anlatacağım; belki bu sayede Rahmanın gömleğinin kokusunu Farsça olarak inen sözlerden duyar ve her yönden kesilmiş olarak, Ahadiyet yönüne yönelirsin. Şurası

da doğrudur ki her kuş Rahmanın rahmeti yığınından ve Samedanî hikmet harmanından pay alamaz ve dane kaldıramaz. Beyan kuşu Rahmanın mukaddes havasında uçup mâna harmanından pay almalı ki insanların gönülleri ve fikirleri şununla bununla meşgul olarak Rızvan bahçesinden mahrum kalmıya. Ben mahbusun nasihatlerini dinle ve yakîn kolu ile kendine muhkem bir sed yap; böyle yaparsan belki de nefsin yecuc ve mecucundan korunmuş olarak Günün Hızır inayetiyle ölümsüzlük kevserine erer ve Ulu Nazargâha yönelirsin.

Dünyanın bekası yok, sarılanlara vefası görülmemiş. Dünyadan emin olma, ondaki değişiklikleri ve inkılabları düşün. Nerde Havernakı ve Seditri bina eden? Nerede esire yükselmek istiyen? Nice köşkler var ki onları yapan akşamları beden sağlığı ve nimet bolluğu içerisinde onlarda dinlenmiş, ertesi gün ise onlar başkalarının tasarrufuna geçmiştir! Nice evler var ki akşamları onlarda kahkahalar atılmış ve şarablar içilmiş, ertesi sabah ise onlardan ağıt sesleri yükselmiştir! Hangi aziz var ki zeli olmasın? Hangi şey var ki değişmesin? Hangi sevinç var ki zail olmasın? Hangi zalim var ki mutluluk ve kurtuluş kadehi içsin?

Zahiri bilgilerle de iftihar etme: Her bilicinin üstünde Biliciler Bilicisi var. Bil ki: her keskin için körlük, her ferah için melâl, her izzet için zillet, her bilgin için sürçme mukadderdir. Takvayı itiyad edin, Tanrı mektebine gir. Korkunuz Allaktan, öğretir size Allah. Gönlünü halkın dedikodularından arıt ki Tanrının isim ve sıfatlarına makes ola. İnkâr gözünü kapa, insaf gözünü aç, Tanrı sevgililerine itirazda bulunma. Zuhur Üfkunda parlıyan Güneşe and olsun, eğer senin surf ilimlerinden de gerçek bir behren olsaydı, kına' lafzı dolayısıyla ibda' ve ihtirain maliki olan kimsenin dostlarına itiraz etmezdin. Sevgililere dil uzatma, sen ey bilmezlik ve körlük çöllerinde serserice dolaşan kimsel! Zahiri kaidelere vukuf hasil eylemekliğin için bir parça beyan ve bedi'den bahseyliyen kitablara göz gezdirmekliğin gerek görünüyor; çünkü hakikat, mecaz, isnad tahvili, istiare ve kinaye ne demek olduğunu bilseydin, kına' kelimesinin yerinde kullanılmamış olduğunu ileri sürmezdin. Alemlerin Rabbını sevenlerin sözlerine müşrik gözülü bakma.

Gelelim kına' ve makna kelimelerine. Bunlar kadınların kendi başlarını örttükleri iki giyecektir. Bunlar kadınların başlarına mahsus iseler de, erkekler ve yüz için de mecazen kullanılmıştır. Bir de LİSAM kelimesi vardır ki bununla kadınlar ağızlarını örterler; nasıl ki Farslar ve Türkler buna yaşmak tabir ederler. Bu dahi, edebiyat kitaplarında yazılı olduğu üzere, erkek ve yüz için mecazen kullanılır. Gaflet ettiğini öğrenmek ister isen bu mevzudaki kitaplara müracaat eyle.

Tanrı dostlarından birinin adı geçen mektubu size yazmasındaki mak-

sad, sizi nefsin karanlığından kurtarıp biricik Tanrının yönüne çekmekti; sen ise onun üstün bilgi göstermek için bir vesile yapmışsın; ama attığın ok hedefine isabet etmedi ve senin seviyenin ne olduğu ilim erbabı yanında belli oldu. Dinle Beni: sana vazifeni hatırlatana itiraz etme; sana öğüt verene kızma; sana bir bağıшта bulunanı incitme; sana düşen, sonun ve ilkin Rabbı olan Tanrının dostlarına karşı tevazu göstermektir.

Okuduğun ilimleri bırak, onlar seni malûmun sultanından uzak tutmuştur. Sana hakikati hatırlatan kimseyi kendine mürecceh tut ve onu kendine mukaddem bil. Senin yalınayak yürümen, kuru yerde yatman ve susuz çöllerde inlemen, iman edip hidayet bulan bir kimseyi kederlendirmekten senin için daha iyidir.

Dilini ve kalemini Kıdem Malikini reddetmekten geri çek. Kendini ukubete müstahak eyleme. Yakında Ümmetlerin Malikine döneceksin; o zaman güçlü ve kahredici Tanrının satvetinden yüreklerin korku heyecanı ile çarptığı ve gözlerin döndüğü bir günde sürdürdüğün şu bâtil hayata işlediğin işlerden dolayı senden hesap sorulacaktır. Ne zamana kadar dünyevî kötü arzuların yollarında yürüyeceksin? Ne zamana kadar İsimlerin Malikine itirazda bulunacaksın? Döneceğin ve oturacağıın yeri unuttun mu? Yoksa Mevlânın adaletinden gafil mi oldun? Mezardan emin isen nefis ve ihtiras sana ne emrediyor ise onu yap; aksi takdirde seni Tanrıya çağırana koş; ahrete geçmezden önce dünyada elden kaçırdığını telâfiye bak. Seni yaratıp meydana getiren Tanrıdan kork; Ona dön, sabah akşam Onu an; Odur dönüp gideceğin yer.

Tanrı dostlarının sözlerine itiraz ettiğin ve etmekte olduğun şöyle dursun, üstelikte bu Zuhuru insanlara müjdelemiş olan (özgesinin ruhu kendisine feda) İlk Noktanın sözlerine de dil uzatmak ve gerek Tanrıya ve gerek Onun dostlarına karşı reddiye yazacak derecede gafleti artırmışsındır. Bu davranışın yüzünden, farkında olmadığı halde, bütün amellerin hiç olmuştur. Senin ve senin gibilerin iddiasına göre, Ulu Kapının ve Tamlar Tamı Zikrin sözleri yanlış olup umumen kabul olunmuş kaidelere aykırıdır. Sen henüz şu kadarını olsun idrak edememişsin ki Tanrının indirmiş olduğu sözler küllî terazidir ve onun gayrısı onun terazisi olamaz. Tanrı ayetlerine aykırı düşen her bir kaide itibardan sakıttır. On iki yıl Bağdadda oturduk. Bu müddet zarfında çalıştık ki din bilginlerinden ve insaflı sair kimselerden mürekkep bir münazara meclisi kurulsun ve doğru ile eğrinin arası ayırt edilsin. Bütün isteğimize rağmen, böyle bir meclisin tertibine kimse yanaşmadı. Hasılı, (özgesinin ruhu kendisine feda) İlk Noktanın ayetlerinde aykırılık yoktu; sen kendin halk dili kaidelerinden habersizsin. Ondan sarfınazar, bu En Büyük Zuhurdaki ayetlere ne buyrulur? Gözünü aç; aç ki kaidelerin muktedir, müheymin ve kayyum olan Allah'ın sözlerinden alındığı hakikatini öğrensin. Eğer üstüste gelenkederler ve beden hastalıklarla

rı olmasaydı, Tanrı ilimlerine dair bir kaç levih kaleme alırdık; o zaman Tanrı kaidelerinin insan kaidelerine muhit olduğunu görürdün. Seni Kendi sevgisine ve rızasına muvaffak buyurmasını Allahtan dileriz. O, gerçekten, Kendisine çağıranlara cevap vericidir.

Düşün; Kur'an, Rahmanın meşiyeti semasından nazil olunca, tuğyan ehli ne kadar itirazlarda bulunmuşlardı! Bunlar sanki gözünüzün önünden silinmiş. Onun için bu itirazlardan bazılarını buraya dercediyoruz; ola ki Muhammed güneşinin Samedanî ufkundan parladığı sırada ne kadar itirazda bulunduğunu hatırlayıp kendini bilesin. Olsa olsa o zaman başka bir isim taşıyordun. Eğer sen o muterizlerden olmasaydın, bu Zuhurda hiç bir veçhile Hakka itiraz eylemezdin.

Müşriklerin itirazlarından birisi şu mübarek ayete tevcih edilmişti: ONUN ELÇİLERİNDEN HİÇ BİRİNİN ARASINI AYIRT ETMEYİZ. Bir'in arası olmaz diyerek Tanrının bu muhkem sözüne itiraz etmişler, alayda bulunmuşlardır.

Şu ayete de itiraz etmişlerdir; ARZDA BULUNA BÜTÜN ŞEYLERİ SİZİN İÇİN YARATTI, SONRA SEMAYA YERLEŞEREK ONLARI YEDİ SEMA OLMAK ÜZERE TERTİBLEDE. Bu ayet öbür ayetlere aykırıdır demişlerdir; çünkü, demişler, çoğu ayetlerde göğün yerden önce yaratıldığı yazılıdır.

Yine: SİZİ YARATTIK, SONRA SİZİ SÜRETLENDİRDİK, SONRA MELEKLERE ADEME SECDE KILMALARINI SÖYLEDİK, ayetine de itiraz etmişler, meleklerin secdesi yaratıkların suretlendirilmesinden önce olduğunu söylemişlerdir. Tanrının bu kutlu ayetine yapılan itirazları her halde ışıtmışsındır.

GÜNAHIN YARLIGAYICISI, TÖVBENİN KABUL EDİCİSİ, AZABI ŞİDDETLİ, ayetine de itirazda bulunarak "azabı şiddetli" faile muzaf safattır, naat marife vaki olmuş, halbuki târifi müfid değildir demişlerdir.

Ve yine, Zeliha hikâyesinde geçen şu: SEN EY KADIN, GÜNAHINDAN ÖTÜRÜ MAĞFİRET DİLE, SEN GERÇEKTEN HATAYA DÜŞMÜŞ (ERKEK)LERDENSİN, ayetine de itirazda bulunarak; hataya düşmüş erkeklerden demek olan "khatiin" yerine hataya düşmüş kadınlardan demek olan "khatiat" kelimesinin kullanılması icab ettiğini söylemişlerdir; nasıl ki umumen kabul ve istimal olunduğu üzere dişilerin çoğul kaidesi böyledir.

ONDAN BİR KELİME "olup" ONUN İSMİ MESİHTİR, ayetine de itiraz etmişler, Arapçada Kelime müennes olduğundan zamirinin de müennes olması gerektiğini, halbuki müzekker zamir kullanılmış olduğunu söylemişlerdir.

“İhd'el küber” ayeti de itiraza uğrıyanlardandır. Daha bu gibiler çoktur. Sözün kısası, üç yüze yakın halde o zamanın ve sonranın uleması gerek mana gerek lafız bakımından Nebilerin Hatemine ve Safilerin Sultanına itiraz ederek bu sözlerden bir çoğunun yanlış olduğunu iddia etmişler, O akıl Madenine delilik ve bozukluk isnad etmişlerdir; Kur'an sure ve ayetlerine uydurma şeyler nazarıyla bakmışlardır. İşte bu sebepten halkın çoğu ulemaya uyararak doğru yoldan ayrılmışlar ve cehennemine aslına yönelmişlerdir. Böylece itirazda bulunan Yahudi ve Hıristiyan ulemasının adları kitaplarda yazılıdır. Bundan başka, nice ayetler var ki İmri'ul Kayse nisbet edilmiş, o Hazretin bunları ondan çaldığı söylenmiştir. İZA ZÜLZİLET (vakta yer sarsılır) ve İkterebet'üs Saatü (vakit yaklaştı) sureleri bu cümledendir. Bir hayli müddet MÜALLAKAT adıyla meşhur kasideler Tanrı sözlerinden üstün tutulmuştur. MÜALLAKAT'tan sonraki ikinci tabakaya ait MÜCMEHERRAT adlı kasideler de Tanrı sözlerinden üstün tutulmuştur. Nihayet Tanrı'nın inayet buyurduğu kimseler bu gibi itirazlar karşısında hakikati görmekten geri kalmamışlar, en büyük hidayetin ışıkları ile doğru yola kılavuzlanmışlar ve diğerleri ise kılıç hükmü meydana gelince ister istemez Tanrı dinine dahil olmuşlardır. Kılıç ayeti cehalet ayetini mahveder. Tanrı Emri duruma hakim olunca, insaf gözü açıldı, itiraz bakışları kesildi, Tanrı ayetlerini müfteriyat diye adlandıran münkirler onlarda yetmiş kadar fesahat ve belâgat muhassenatı saymışlardır. Söz müşriklerce yapılan itirazlara intikal etmiş olduğundan bu kadarıyla yetindik.

Şimdi bir parça insaf et ve senin ile Allah arasında bir hüküm ver. Kur'an'ın Tanrı katından olduğuna şüphe yok ve Tanrı sözlerinin tevehhüm edilenden münezzehe olduğu da şüphe götürmez. Vaki itirazların garaz ve buğzdan ileri geldiği sonradan anlaşılmıştır. Kimi âlimler ileri sürülen itirazlara yine kaideye uygun olarak cevap dahi vermişlerdir; fakat bunun bilgisi Bizim katımızdadır. Sor ki, olmuş ve olacak her şeyin bilgisine mebbe' teşkil eden Noktayı öğrenesin; belki bu sayede mütenebbih olarak Tanrı sevgilerine itirazda bulunmaktan geri durursun.

Bütün bilgiler Hakkın iktidar avucundadır. Fitrattan inen şey Tanrının asli fitratı üzere inmiştir; ve iner. Bu itirazlar bu Emrin henüz görünürde kuvvet bulmamış olması, Tanrı dostlarının az bulunması ve Tanrı düşmanlarının çoğunluğu teşkil eylemekte olması yüzündendir. Onun için herkes, insanlar nazarında makbul olmak için, aklına gelen itirazı yapmaktadır.

Ey zavallı! Sen git izzet ve riyaset peşinden koş. Sen feragat ehlinin meydanına ayak mı basabilirsin? Bu feragatkârlar, görüp işittiğin üzere, Tanrı özgesini bırakmışlar, Tanrı sevgisi uğrunda servetten, mevkiden, şereften, şöhretten, mal ve candan geçmişlerdir. Onlar: ALLAH RABBİMİZDIR deyip dünyadan el çekmiş kimselerdir. Yakın bir gelecekte Emrin

yardımına ayaklanacak ve vaki her bir itiraza muhkem ve metin delillerle cevap verecek kimseler zuhura gelecektir; çünkü onlar Tanrının göze görünmeyen ilhamları ile mülhem bulunacaklardır.

Tanrıya çağırmanın nidasını işit, perdelenmişlerden olma; belki bu sayede Rahmanın bu Ulu Zuhurda Tanrı günlerinin hoş kokularından mahrum kalmazsın. Hidayete uyan kimseye selâm olsun! Bir kimsede koklama duyusu bulunmaz ise, gülün kabahati ne? Tatma duyusu olmıyan bir kimse için bal ile ebucehil karpuzu birdir.

Merhum Şeyh Ahmed tarafından Kaim mevzuuna dair yazılmış bir mektubun suretini gördük. Bu mektuba insaf üzere mana vermeni senden isterim. Kendini aciz bulur isen, Tanrının ulu denizinden sor; belki bu sayede Tanrının geniş fazıl ve rahmeti ile Rabbanî Sidrenin gölgesine girersin. Bu hususta bir parça izah verelim: Irakta kaldığım günlerde bir gün Kum'lu mirza Hüseyin bir mektup sureti ile yanıma geldi. Şeyhî ileri gelenlerinin bu mektuba mana verip tefsir etmeğimi rica ettiklerini söyledi. Ben kul, böyle bir dilekte bulunanları Tanrı kevserine iştiyaklı kimseler görmediğimden cevap vermedim; Tanrı ilminin incisi keskin olmayan gözlerden mestur kalır ise daha iyi olur. O zaman mücmel bazı şeyler söyledim, o da telvih ve işaret suretiyle. Mektubun sureti eksiksiz artıksız bu levhe dercedilmiştir.

"Kaim bellerdedir" sözünün ne demek olduğunu bir kimse İslâmın desteği, enamın kâbesi ve milletler arasında ilim meşalesi olan Şeyh Ahmed-i Ahsaiden sormuştu. Bu zatın cevab olarak yazdığı mektubun suretini, mevzu ile ilgisi bulunmayan bir parçasını bırakarak, burada dercediyoruz:

Biz tanıklık ederiz ki bu inci gibi parlak kelimelerin her birisi suyundan istifade edilmeyen birer kuyudur. Bu öyle mülhem bir kuyudur ki onun içinde hayat suyu var, ona hiç bir kervan gelip de ilim Gencini çıkarmak ve: "Kutlu olsun ilim melekûtünü avucu içinde tutan Tanrı; O her şeye muhittir" demek için kovalarını dibine sarkıtmamıştır. Ve yine Biz şahadet ederiz ki, bu kelimelerin her bir harfi, ilim ve hikmet ışıkları saçan birer şışedir; ama ondan ışıklanan ancak Tanrının diledikleridir. O, her şeye gücü yetendir. Hasılı, Bizim sizden istediğimiz, mektuptaki bu sözlerin tarafınızdan açık bir izah ve tefsiridir. Selâmet olsun o kimseye ki Hakka tâbi olur! Sen Mevlânın emrine tâbi olmaz isen, Mevlâsına yönelip Onun özgesinden gönül kaldıracak bir kimseyi, isterse, senden Zuhura getirecektir. O, gerçekten, her şeyi bilen hikmetlidir.

K.Z. VEYA FUD LEVHI

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

O'DUR AKDES VE EBHA!

K.Z. Kibriya Kulzumunun arkasından, Kız Diyarda belâ Üfkundan, sana seslendik: Ondan özge aziz ve vehhab Tanrı yoktur!

Emrimde dimdik dur, arzuladıkları şey kendilerine gelince, Rablar Rab-bına küfreylemiş bulunanlardan olma. Tanrı onları Kendi katından bir ka-hırla kahreleyecektir. O kudretlidir, kahredicidir.

Bilesin ki: Allah, Bizim aleyhimizde hüküm vermiş olanların büyüğü-nü Kendi kudret ve sultanı ile yakaladı. O, azabı görünce, Paris'e kaçtı ve doktorlardan meded umdu. "Beni koruyacak kimse yok mu?" dedi. Ağzı-nın üstüne vuruldu ve dendi: "Te'hir ve firar için vakit yok!"

O, kahır meleklerini görünce, korkudan öleyazdı. "Benim altından bir evim, Boğazda içerisinden sular akan bir yalım var" dedi. Bir ses cevap verdi: "Bu gün senden hiçbir fidye kabul olunmaz, görünür görünmez her ne ver-sen de. Herhangi bir delil isbat olmadan ve hiç bir yazılı mesnede istinad etmeden boyunlarına esaret zincirini takmış olduğun TanrıÂlinin iniltileri-ni işitmiyor musun? Senin bu eylemin yüzünden Firdevs sakinleri ve Arşın çevresini dönenler sabah akşam feryad etmede, İşte şimdi Rabbin kahrı sana geldi; o, gerçekten, yaman tedbirlidir.

O dedi: "Ben insanların sadrı idim; işte fermanım."

Bir ses cevap verdi: "Tut dilini, sen ey Çağırışma Gününü inkâr eyliyen kimse!"

O dedi: "Bana bir mühlet verilmez mi ki ailemi çağırayım?" Ona den-di: "Heyhat, ey müşrik-i ayât!"

O zaman Haviyenin bekçileri ona seslendiler: "Ey Muhtara arka çeviren kimse! İşte cehennemın kapıları senin için açıldı. Dön ona. O seni sabırsızlıkla bekliyor. Ey merdud! Üfukların Nemrudu olduğun zamanı unuttun mu? Senin zulmün Firavunun zulmünün izlerini sildi. Tanrıya yemin olsun, Senin zulmün yüzünden hürmet perdesi yırtıldı. Firdevs direkleri sarsıldı. Nerede senin için kaçacak yer? Nerede seni cebbar olan Rabbinin haşyetinden koruyacak kimse? Ey şüpheci müşrik, bu gün sana kaçacak yer yok."

Bunun üzerine onda can çekişme alâmetleri belirdi, gözleri karardı. Onu katımızdan bir kahr ile işte böyle kahrettik. Senin Rabbin şiddetle cezalandırıcı bir Rabdir.

Ona Arşın sağından bir melek seslendi: "İşte çok kuvvetli azap melekleri! Var mı senin için şimdi firar edecek bir yer?" Bir ses geldi: "Var ise, o da Fuad'ın kayniyacağı cehennem."

Azap melekleri onun ruhunu karşıladılar. Ona dendi: "Gir. Kitabda senin için vaadolunan ve senin gece gündüz inkâr eylediğin Haviye işte Bu."

Biz yakında onun benzerini de azledeceğiz ve memleketi idare eyliyen ulularını yakalıyacağız. Ben, gerçekten, aziz ve cebbarım.

Sen Emirde müstakim ol, sabah akşam Rabbinı överek tesbih eyle. İhsanlarımıza mağrur olarak sonunda İsimlerin Malikini inkâr edecek kadar ileri giden kimsenin iftiralara sana soğukluk verip ateşini söndürmesin. Şeytan kendi dostlarına nasıl vesvese verir ise, o da kendi dostlarına öyle vesvese vermektedir. Sen onu dünyada ve ahirette hüsrana uğramış göreceksin.

O, orada bulunanların birisine bir yazı yollamış. Bu yazı facirlerin yazısıdır. O, bu mektupta Allah ile alay etmiş, bütün eşyayı ağlatacak şeyler yazmış. Söyle: Muktedir ve muhtar olan Allahın katından kahr gelince seni koruyacak bir kimse bulunur mu? Kalplerde gizli bulunan sırları sana işte böyle haber verdik. Senin Rabbin her şeyi bilen azizdir. Emrin hizmetine kalk; dostlarımı bir araya getir, ayakların sürçtüğü bu günde onları öğüt-le. Söyle: Bu gün, Tanrıya yönelmiş bulunan her bir kimsenin vazifesi Rabbinin yardımındır. O sizin dostunuzdur; kavmin başka bir dostu yok bu gün.

Zübür ve elvahta kendisine azap vaadolunan Mehdiyi de yakaladı. O, satvetimiz ona erişince, dedi: "Rücu edebilir miyim?" Ona dendi: Kahrol, ey sonun münkiri! İşte cehennem, ateş senin için hazırlandı. Sen bâtil hayatta marufu terkettin. Bu gün senin için Tanrıdan herhangi bir koruyucu yok. Sen öyle bir kimsesin ki senin yüzünden Ruhulkudüs inledi ve ciğerler eridi." O dedi: "Var mı benim için bir sığınak?" Ona dendi: "Rabbime yemin olsun ki, hayır! Bütün sebepleri bir araya getirsen de, hayır!" O za-

man bir çığlık kopardı; mezarlarda yatanları titretecek bir çığlık! Kuvvetli bir el onu kavradı ve ona dendi: "Sakar cehennemindeki kahrır makarrına dön orası ne yaman bir mesken!"

Biz onu, ondan önceki kavimleri yakaladığımız gibi yakaladık. İşte onların evleri: örümceklere bırakılmış evleri. Ey akıl sahipleri, ibret alınız. O, öyle bir kimsedir ki Tanrıya itirazda bulunmuş ve onun hakkında Kitapta kahrır ayetleri inmiştir. Ne mutlu onu okuyup onun üzerinde düşünene! Böyle bir kimse için iyi bir akıbet mukadder.

İşte mücrimlerin hikâyelerini sana böyle anlattık: ta ki gözlerin sevinç ile parlıya. Senin için gerçekten güzel bir son mukadder.

(Bu levhin başındaki K.Z. harfleri Eyadi Tarazullah Semenderî hazretlerinin pederleri Şeyh Muhammed Kâzımdır. Fuad'dan maksad, Fuad Paşadır. Mehdi'den maksat, Mehdi-i Gazidir. Kitab-ı Bedi' onun itirazlarına cevap olarak nazil olmuştur.

M.İN.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

AHDİMİN KİTABI

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

(VASİYETNAME)

Yüce Üfuk yalancı dünya malından hâli ise de, mirasçılar için tevek-
kül ve tefviz hazinelerinde eşi bulunmaz güzel bir miras bıraktık. Hazine
bırakmadık ve zahmeti artırmadık. Tanrıya yemin olsun, servette korku saklı
ve muhatara gizlidir. Bakınız, Rahman Kur'an'da ne buyurmuştur: "Vay in-
sanları arkalarından gıybet edip yüzlerine karşı istihza ve mezemmet eyli-
yene, mal yığıp sayadurana!" Bu dünyanın zenginliğinde vefa yok. Sonunda
yok olan ve değişikliğe uğrayan şey itinaya layık olmamış ve olmaz; me-
ğer olduğu kadar ola.

Bu mazlumun bunca sıkıntılara ve belâlara katlanmasından, ayet in-
zal edip beyinat izhar eyleseninden maksat; yeryüzü sakinlerinin gönül-
leri birlik ışığı ile aydınlanır ve gerçek rahatlığa kavuşur ümidiyle, kin ve
husumet ateşini söndürmek olmuştur. Bu açıklamanın güneşi Tanrı levhi-
nin ufkundan işte böyle parladı. Bütün gözler ona bakar olmalıdır.

Ey dünya sakinleri! Size mertebelerinizi yükseltecek şeyleri tavsiye ede-
rim. Tanrı takvasına yapışınız, maruf eteğine sarılınız. Gerçek söylüyorum:
Dil iyi şeyler anmak içindir; onu kötü sözlerle kirletmeyiniz. Tanrı geçmiş
affetmiştir. Bundan böyle herkes yaraşanı ağza almalı; lânet etmekten, ye-
rip çekiştirmekten, insanı üzen şeylerden geri durmalıdır.

İnsanoğlunun makamı büyüktür. Bundan bir kaç zaman önce Kalem-i
Ebha'nın hazinesinden şu söz mücevheri çıkmıştı: "Bu gün, büyük ve kut-
lu bir gündür. İnsanoğlunda saklı olan şey bu günde açığa çıkmış ve çık-
maktadır. İnsan hak ve hakikate yapışır. Emirde sabit ve rasih olur ise
makamı büyüktür. Gerçek insan Rahmanın katında gök gibidir. Güneş ile
ay onun kulağı ve gözü; yıldızları ise onun ışık saçan güzel huyları. Onun
makamı makamların en yükseği, eserleri imkânın mürebbsi. Bugün sev-
gilinin gömleğinin kokusunu alıp temiz bir kalp ile yüce ufka yönelen her

bir kimse kızıl sahifede Bahai diye yazılıdır. İna yetimin kadehini al, aziz ve bedi' olan zikrimin şerefine iç."

Ey dünyanın sakinleri! Tanrının dini sevgi ve birlik içindir; onu düşmanlık ve ayrılık vesilesi yapmayınız. Her görür göz sahibi ve Ulu Nazargâh müntesibi teslim eder ki, insanları koruyup rahatlığa kavuşturacak şeyler yüce Kalem-den nazil olmuştur; fakat arzın cahilleri -nefis ve ihtiras perverdesi olduklarından- Gerçek Hikmetlinin olgun hikmetinden gafil kalmış olup söyledikleri ve işledikleri zan ve vehimden ibarettir.

Ey Allahın dostları ve emînleri! Hükümdarlar Hakkın kudret timsalleri, izzet ve serveti sembolleridir. Onların hakkında dua ediniz. Tanrı, kalpleri kendine tahsis ederek, yeryüzü hükümetini onlara vermiştir. Tanrı, münazaa ve mücadeleyi Kitapta büyük bir yasak ile yasak etmiştir. Bu En Büyük Zuhurda Allahın emri budur. Allah bu yasağı kaldırılmak hükmünden korumuş, onu ebediyet süsü ile süslemiştir. Bilici ve hikmetli gerçekten Odur. Herkesin adalet ve insaf ile süslenmiş olan cismani otoritelere yardımda bulunması gerektir. Ne mutlu Bahadaki ümera ve ulemaya Onlar kullarımın arasında Benim emînlerimdir. Onlar kullarım arasında Benim hükümlerimin maşrıkıdırlar. Benim bütün varlığı saran nurum, rahmetim ve inayetim onların üzerlerine olsun! Akdes Kitabında bu mevzuda kelimelerin ufuklarından Tanrı ihsanının nurları saçılan ve parlıyan şeyler nazil olmuştur.

Ey Gusunlarımı! Varlıkta büyük bir kuvvet ve kâmil bir kudret gizli ve saklıdır. Gözünüz ona ve onun ittihadı cihetine bakar olsun, yoksa ondan zuhura gelen ihtilâflara değil.

Tanrının vasiyeti şudur ki: Ağsan, Efnan ve müntesibin cümlesi Gusn-i Âzama bakar olsunlar. Akdes Kitabında indirdiğimiz şu ayete bakınız: **VİSAL DENİZİNİN SULARI ÇEKİLİP BAŞLANGIÇ KİTABI SONA ERİNCE, BU ESKİ KÖKTEN DAL GİBİ AYRILAN MEN ERADEHÜLLAHA** (Tanrının dilemiş olduğu kimseye) yöneliniz. Bu kutlu ayetten maksad Gusn-i Âzam idi. Keyfiyeti bir inayet olmak üzere işte bu suretle açıkladık. Ben büyük fazıl ve kerem sahibiyim. Allah Gusn-i Ekberin makamını onun makamından sonra takdir buyurmuştur. Emredici hikmetli O'dur. Biz Ekberi, her şeyi bilen ve her şeyden haberli olanın emrine uyararak, Âzamdan sonra seçtik.

Gusunları herkes sevmeli; ama onlar için halkın malı üzerinde Tanrı her hangi bir hak takdir buyurmamıştır.

Ey Ağsanım, Efnanım ve akrabalarım! Size Tanrı korkusu, doğruluk, yaraşanlık ve makamlarınızı yükseltecek şeyler tavsiye ederim. Gerçek söylüyorum: Takva, Tanrı Emrinin nusreti için baş kumandandır. Bu baş ku-

mandana yaraşan askerler ise iyi, temiz, hoşa gider huylar ve amellerdir.

Söyle: Ey kullar! Düzenlilik vasıtalarını düzensizlik vesileleri yapmayın. Birlik sebebini ayrılık sebebi kılmayınız. Umarım ki, Baha Ehli: "Her şey Tanrı katındandır" kutlu sözünü göz önünde bulundurlar. Bu yüce söz yüreklerde ve sinelerde gizli kin ve husumet ateşini söndürecek su gibidir. Türlü hizibler bu bir tek sözün sayesinde gerçek birlik nuru ile nurlanırlar. O, doğruyu söyler; doğru yola kılavuzlar; muktedirdir, azizdir, cemildir.

Ağsana saygı göstermek ve onları düşünmek, Emrin izzeti ve kelimenin yükselmesi hatırı için, herkese lazımdır. Bu hüküm önünde ve sonunda Tanrı Kitaplarında yazılıdır. Ne mutlu kadim olan Buyurucunun buyruklarını tutmağa muvaffak olana! Aynı veçhile, hareme, Tanrı Âline, Efnan ve müntesibine de saygı gösterilmelidir.

Sizlere, ümmetlere hizmet ve dünyanın islâhına gayret tavsiye ederim.

Dünyanın hayatına ve milletlerin kurtuluşuna sebep olan şeyler Alem-lerin Maksudunun beyan melekûtünden nazil oldu. Kalem-i Alânın öğütlerini can kulağı ile dinleyiniz. Onlar sizin için bütün yeryüzünde olan her şeyden daha iyidir. Benim aziz ve bedi' kitabım buna şahiddir.

TECELLİYAT LEVHİ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Hakikat güneşinden doğan "ilk tecelli" Hakkın tanınmasıdır. Kıdem Sultanı'nın tanınması, Büyük İsmi'ni tanımadan mümkün olmayacaktır. Zuhur Tahtına yerleşen ve oturan Tur'un Mükellimi, O'dur. Onu görmeksizin Tanrıyı görmeğe imkan yoktur.

O'dur Görünmeyen Saklı ve Gizli Sır. Geçmiş ve geleceğin Tanrısal Kitaplar O'nun zikriyle süslenmiş ve övgüsü için dile gelmiştir. Dünyadaki ilmin bayrağı O'nunla yükseldi ve ümmetler arasındaki birlik sancağı O'nunla dikildi. Ezelden beri saklı ve gizli olan herşey O'nunla açıklandı. İşte O, hakikatle zahir oldu ve öyle bir kelime konuştu ki Tanrı'nın isteği olan kimseden başka, gökte ve yerde bulunan herşey yıkıldı. Tanrıya iman etmek ve O'nu tanımak, ancak O'ndan zahir olanları kabul etmek ve Âlâ kaleminden Kitab'a nazil olan buyruklarını yerine getirmekle tamamlanır. Beyan Denizine dalanlar Allah'ın emirlerini ve yasak buyurdıklarını göz önünde bulundurmalıdırlar. O'nun hükümleri, Dünyayı ve ümmetleri korumak için en büyük kaledir. Bunu itiraf edenlerin üzerine Nur ve inkâr edenlerin üzerine ateş olsun.

İKİNCİ TECELLİ: Tanrı'nın dininde ve sevgisinde sebat göstermektir. Bu, ancak O'nu iyi tanımakla mümkün olur. O'nu iyi tanımak da, ancak "isteğini yapabilir" kelimesini itiraf etmekle mümkündür. Bu ulu kelimeye sarılan ve içinde emanet bırakılan, Beyan Kevserinden içen kimse, kendini sebat yolunda görür. Öyle ki, dünyada bulunan bütün kitaplar onu Ana Kitaptan alıkoyamaz. Ne mutlu bu büyük makama, bu üstün dereceye ve bu yüksek zirveye varabilene. Ey Ekber'den evvelki Ali, inkâr edenlerin alçaklığına dikkat et. Hepsi "O, işinde beğenilmiş ve Emrinde itaat edilmiş" kelimesini dile getirirler. Söyle, Tanrı hikmetlerinin gerektirdiği şeylere kimsenin bilgisi yetmez. Eğer yeryüzüne, gök diye hüküm verirse, kimse O'na itiraz edemez. Beyan Noktası, sabahları yaratan Tanrı tarafından hakikatle nazil ettiği kitapta buna tanıklık etmiştir.

ÜÇÜNCÜ TECELLİ: İlim, fen ve sanattır. İlim, vücudun kolu, yükselmek için kanat gibidir. Ancak yeryüzünde bulunanların yararına olan ilim-

lerin herkese eğitilmesi gerekir. Yoksa sözle başlayan ve sözle sona eren ilimler değil. İlim ve sanat sahibi olanların, dünya halkına büyük hakları geçmiştir. Ümmulbeyan (Tanrısal Vahiy) sonunda bunun doğruluğuna tanıklık eder, ne mutlu itaat edenlere. Gerçekte, insan için hakiki define, onun ilmidir, izzet, nimet, ferah, sevinç ve kıvancın sebebi olur. Azamet Lisansı, Sicn-i Azam (Büyük Hapiste) işte böyle konuştu.

DÖRDÜNCÜ TECELLİ: İlahi gerçek ve diğer Tanrısal konuları hakkındadır: -Göz sahibi olan kimse, Mübarek Ağaca ve O'nun meyvelerine bakacak olursa, O'ndan başkasından vazgeçer ve zuhur tahtının yanında Tur Mükelliminin söylediklerini şöyle itiraf eder. Ey Ekber'den evvelki Ali, insanlara Tanrının ayetlerini hatırlat. Onlara doğru yolu göster ve büyük haberi ilet. Söyle, ey kullar eğer adalet ve insaf sahibi iseniz, Âlâ kaleminden akanları doğrulayacaksınız. Eğer Beyan ehli iseniz İbn-i Umran (Hz. Musa) için konuşan ağacın söylediklerine dikkat ediniz. Süphanallah, sanki Hakkın zuhurundaki irfan son haddine gelmiş ve zirveye varmıştır. Şimdi öyle anlaşılıyor ki itiraz edenlerin irfanı düşmüş ve buluğa (erginliğine) ermemiştir. Ey Ali, ağaçtan kabul ettikleri şeyi, Varlık Ağacından kabul etmez olmuşlar. Söyle, Ey Beyan ehli, arzu ve hevesle konuşmayınız. Dünyada bulunan grupların çoğu, Ağaçtan duyulan mübarek kelimeyi itiraf ederler. Tanrı'ya yemin olsun, Müjdecinin sözü olmasaydı, bu mazlum cahillerin sıkıntı ve ölümüne sebep olan kelimeyi ağızına almazdı. Beyan'ın başında Tanrı'nın zahir edeceği mübarek zat hakkında şöyle buyrulmuştur: "O, her zaman şöyle diyecek, İşte Tanrı Benim, Benden başka Tanrı yoktur. Ben herşeyin Tanrısıyım. Benden başka olan her şey, benim yaratığımdır. Ey benim yaratıklarım, Bana ibadet ediniz. Başka bir yerde zuhur edecek olan kimse hakkında şöyle buyurur: "Ben ibadet edenlerin başındayım". Şimdi ibadet eden ve ibadet edilen hakkında düşünmek gerekir. Belki yeryüzündeki kullar, irfan denizinin bir damlasına ermiş olsunlar ve böylece zuhurun makamını idrak etsinler. O, hakikatle zahir oldu ve konuştu. Ne mutlu itiraf ve itaat edenlere, inkâr edenlere eyvahlar olsun. Ey yeryüzü sakinleri, Gölgesi bütün dünyayı kaplamış olan ağacı dinleyiniz. Tanrı'nın zuhur ve saltanatını inkâr eden ve nimetlerine küfür eden zalimlerden olmayınız. Onlar dünyayı yaratan Rabbın Kitabında hakaret edenlendendirler. Parlak Nurum, inâyet göğünün ufuklarından sana ve seninle olup, Tanrı'nın Emri hakkındaki sözünü dinleyenlerin üzerine olsun.

Türkçeye çeviren: Bayan Dr. Minu Sabet

SON

